

ஓம்
ஸத் குரவே நமஃ

ஞான ஸாதக ஸஹாயம்

மஹான் கரபாத்திர
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

அருளிய
அத்யாத்ம தத்வரகஸ்யங்கள்

மூன்றாம் பதிப்பு

எ. சமரபுரி முதலியார் குமாரர்
S. தேவராஜ முதலியாரால்

சென்னை:

ஸ்ரீ வேதவல்லி அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1 - 2 Forms in Bharathy Press.

3 - 6 Forms in Golden Press.

7 - 13 Forms in Sri Vedavally Press.

மு க வு ரை.

மானிட யாக்கையைப் பெற்றதினாலாம் பயன்
துக்க நிவர்த்தியையும் பரமானந்தப் பிராப்தியையு
மடைதலே யொருதலையென்பது கண்ணுடையோ
ரெவரும் நன்குணர்ந்தவிஷயமாம்; இவையெவ்வாற்
றான் வாய்க்குமெனின், சாதுசங்கசேவை, ப்ரபல
சுருதிவிசாரம், தண்டாத பரிசயம் ஆகிய முன்றுஞ்
செவ்வனே தம்மி லொத்த தீர்க்ககால பரிபாக ஸ்தி
தியாற் சித்தவிருத்தி சாந்தமடைய, ஆண்டுநிகழும்
ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி ஞானத்தால் வாய்க்குமென்க.
ஈண்டு, கே வ ல ன்ரு சாதுசங்கத்தினையும், ப்ரபல
சுருதி விசாரத்தினையும், தண்டாத பரிசயத்தினையு
ம், பாஹியமாகவே பொருட்கொளின், சாதுசங்
கத்துவாரா ப்ரபல சுருதிகளைத் தீர்க்ககாலம் நீங்
காத பரிசயஞ்செய்யு மிப்பெற்றியானே (நிரந்தர
சாஸ்திர விசாரமாகிய சாதனத்தைச் செய்து) அர்த்
தங்களை யாவார்க்கும் விசதமாய்ச் சதாகாலமு பெடுத்
துரைக்கும் புருடர்களுக்கும் மேற்கூறிய நிவர்த்தி

யும் பிராப்தியும் வாய்த்திருத்தலைக் காணாமை யின்,
மேற்கூறிய மூன்றின் முக்கிபார்த்தம் யாதெனின்.
சற்குருவினாற் பெற்ற ஓர் மொழியி லிடையராச்
சித்தவிருத்தியைப் பரை நினைவாக நிறுத்தி யிருத்
தலையே ப்ரபலசாஸ்திர விசாரத்தாலாய வந்தரங்க
சிரவணமென்பர்.

அவ்வாறு பரைநினைவோடு நிகழும் ஓர் மொழி
யைக் கவனியாது அந்நினைவு உதயமாகுமிடத்தையே
தைலதாமைபோல் நாடிநிற்றலாந் தன்மையாதோ
வதனையே சாதுசங்க சேவையாலுளவாகும் அந்த
ரங்க சாதுசங்கமென்பர்

அங்ஙனம் நிற்கும் பரிபாக ஸ்திதியிற் சிந்தனை
யிறந்து அகண்ட சூனிய விபாபக விளக்கமே நிக
ழும்; அவ்விளக்கத்தை யுள்ளது விளங்குகிற பரி
யந்தங் காத்திருத்தலாந் தன்மையையே சம்சய விப
ரீதமற தீர்க்ககால பரிசய திடத்தாலுளவாகும் அந்
தரங்க தண்டாத பரிசயமென்பர்.

ஆகிய விம்மூன்றுந் தம்மிலொக்கவே, ப்ரஹ்மா
காரவிருத்தி யுதயமாக, சமாதி ஸ்திதியினை யடை
ந்து, அஞ்ஞானத்தி னத்தியந்த நிவர்த்தியைப்பெற்

ரூல் பரமானந்தப்பிராப்தி யுண்டாகும். இதனது முதிர்ச்சியையே வீதேககைவல்லிய ஸ்திதியென்று மறைகள் புகலாநிற்கும்.

இவ்வாறாகிய வநுபவப்பேற்றினை யடைதற்கின் றியமையாததுவாய் நிகழ்வது மனோலய சாதகமே யெனப்படுதலால், இதன்கண் தாயுமானசுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பாக்களில் ஒன்றாகிய “ஆநந்தமானபரம்” என்னு ம்கூடத்தின்கண் நிகழும். “காராருமாணவக் காட்டைக்களைந்து” என்னுமோர் திருப்பாசரத்தை முன்னிட்டு அம் மனோலய சாதக நீர்மைகளைத்தெற்றென விளங்கு மாறு திருவருட்பிரசாத வாற்றலின் பிரேரேபனை யா லெடுத்துரைத்தும், அச்சாதக நிலைகளைச் சம்சயமின்றி யூன்றி யுணருமாறு மகருஷிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பாக்களை ஆங்காங்கு மேற்கோளாக வுதகரித்தும், அப்பாக்களுக்கெல்லாம் இணக்கபா கிய ஸாத்ருஸ்ய நயம்பொருந்த அந்தரார்த்தம் வரை ந்தும், இன்னு மிவ்வநுபவந் திடமாதற் பொருட்டு, உத்தரவாதுலாகமத்திலுள்ள நிஷ்டாநுபூதியைச் சிரவணஞ்செய்து நிட்டைகூடி சுவாநுபவச் செல்வராய் விளங்கிய கோவலூர் ஸ்ரீ ஆறுமுக சுவாமி

களால் முதலாலின் கருத்து இறையளவேனுமா, ருது செந்தமிழ்ப்பாவால் தொடுக்கப்பட்டவற்றுள் மேற்கூறிய சாதகத்திற்குச் சாராம்சங்களாயுள்ள பாக்களைத்திரட்டிக் கூடார்த்தமா யிராநின்ற பாக் களுக்கு மாத்திரம் அந்தரார்த்தப் பொழிப்புரை வரைந்தம், மேற்கூறிய சாதகத்தில் ஜிஞ்ஞாஸு களுக்குச் சம்சயமின்றிப் பிரவிருத்தி யெளிதி லுண்டாகுமாறு ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசாரிய சுவா மிகள் முதலியஸ்வாநுபூதி மாண்களால் தெற்றென விளங்கும்படி திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்ட சொரூ பலக்ஷண விருத்தி முதலியவற்றை முகப்பிலமைத் தும், குரு சீட சம்வாத ரூபமாய் அப்பியாசத்தின் சாதக பாதக வுளவுகளை யுணர்த்தியு முள்ளது.

அதிகாரிகளுக்கு அச்சாதகந் தூஷாகநநியாயம் போல் நிலைபெற்று சாத்தியத்தன்மையை யடை விக்க இன்றியமையாததாய் நிகழ்தலின். இது ‘ஞானஸாதக ஸஹாயம்’ எனப்பெயர் பெற்றது.

ஞானம்:—சண்டு, கிரிபுடி ரூபத்துவைதமிறந்த தூரியஸாரூபம்.

• **ஸாதகம்:**—ஸௌரூபத்தினை யடைதற்குச் சாதக பாதக யுக்தியைக்கொண்டு அந்தக்கரண விருத்தியை நிறுத்திப்பழகல்.

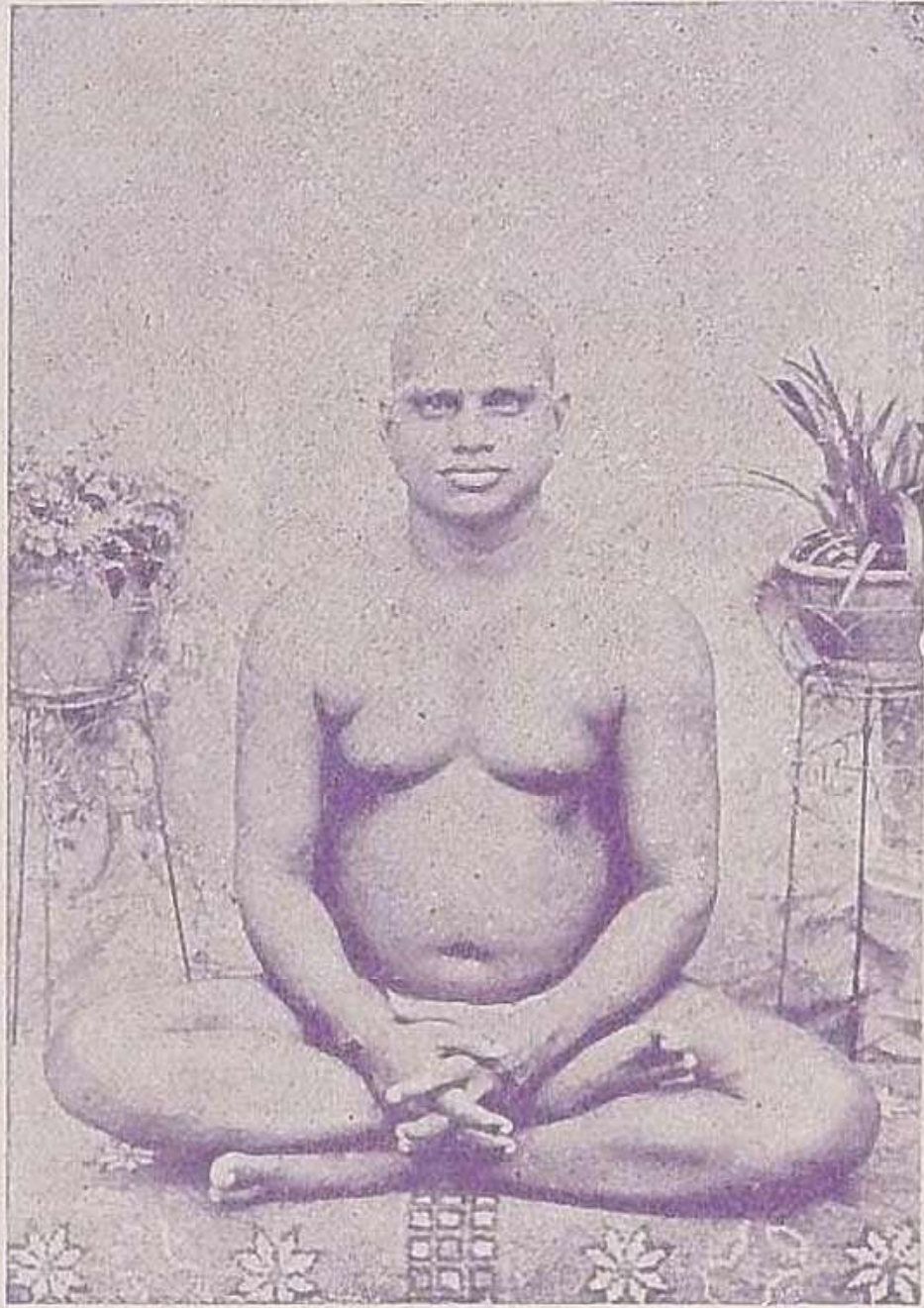
ஸஹாயம்:—பழகுங்கால் ஆண்டு இடையிடையே யுண்டாகும் பிரதிபந்தங்களை யறிவினது வீரப் பாட்டால் அக்கணமே தகைத்துத் ததாகார ஸ்திதியடைய அப்பழக்கம் இனிது முடிதற்குரிய சூழ்ச்சியைப்பெறுதல். இதுவே, இந்நூலின் உட்கிடையாம்.

மூன்றும்பதிப்புரை.

முதற்பதிப்பு ஸ்ரீமான் கரபாத்திர சிவப்பிரகாச சுவாமிகளால் பல அத்யாத்ம சாஸ்திரங் களைத் திரட்டி யவைகளுக்கு வுட்கிடையாயமைந்துள்ள தத்துவார்த்தங்களை வரைந்து, உலகின்கண் மந்த மதியிணையுடைய ஜிஞ்சாசுகளுங்கூட புருஷார்த் தத்தைத் தெற்றென வுணருமாறு அமைத்து ஞான ஸாதக ஸகாயம் எனப்பெயர்த்து, அதன்சுரு சதந் தரமும் யான் அடைந்து என்னால் அச்சிடப்பெற்ற தும், முதற்பதிப்பைவிட இரண்டாம் பதிப்பில் ஸ்ரீமான் கரபாத்திரசிவப்பிரகாச சுவாமிகளிடம் பா டம்கேட்டசுற்சிலகூடார்த்தங்களை யாங்காங்கமைத் தும் சந்யாசிகளின் தசநாமங்களும் ஸ்ரீ சங்கர பக வத்பாதாசாரியர் அஷ்டோத்தர சதநாமாவளியும் வித்யாரண்யர் அஷ்டோத்தர சதநாமாவளியுஞ் சேர்த்து என்னால் அச்சிடப்பெற்றும்! இரண்டாம் பதிப்பைவிட இம்மூன்றும்பதிப்பில் ஞானசாதகர் கள் பரிபாகத்துக்கேற்றபடி எஞ்ஞான்றும் ஒழுக வேண்டிய முக்கிய ஒழுக்கங்களை வாசக ரூபமாகத் திரட்டி ஞானசாதக ரொழுக்கம் எனப் பெயர்தந் ததும், இராஜயோகத்தின் உள்ரேசகம் உட்பூரகம் உட்கும்பகங்களைச் செய்யுமுறைகளையும் பிரணவத் தினுற்பத்தி, பிரஹ்மத்தினிலக்ஷணங்கள், கடுநிலை, சிவயோகம், தவம், ஞானம், முதலியவைகளை நன் கெடுத்துக்காட்டி பிரஹ்மாணுவிளக்கம் எனப் பெயர்த்துசேர்த்து என்னுற் பதிப்பிக் கப்பெற்றது.

எ. ச.

K. R. PRESS,

MADRAS.

ம ஹ ன்
கரபாத்திர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

ஓம்

3969

ஞானஸாதகஸஹாயம்

குருத்யாநம்

நித்யாநந்தம் பரமஸுகதம்
கேவலம் ஜ்ஞாநமூர்த்தம்
விஸ்வாதீதம் ககனஸத்ருஸம்
தத்வமஸ்யாதீ லக்ஷ்யம்
ஏகம் நித்யம் விமலமசலம்
ஸர்வதீ ஸாக்ஷிபூதம்
பாவாதீதம் த்ரிகுண ரஹிதம்
ஸத்குரும் தம் நமாம்.

நித்யாநந்தாய தத்வாய
நிர்மலாய சிதாத்மநே
ஜ்ஞானோத்தமாய குரவே
தஸ்மைஸு குரவேநமஃ

(க)

அஜ்ஞாந திமிராந்தஸ்ய
ஜ்ஞாநாஞ்ஞாந ஜலாகயா
சக்ஷுருந்மீலிதம் யேந
தஸ்மைஸு குரவே நமஃ

(உ)

அகண்டமண்டலாகாரம்
வ்யாப்தம் யேந சராசரம்
தத்பதம் தர்ஸிதம் யேந
தஸ்மைஸீ குரவேநமஃ

(ந)

ஜ்ஞாந ஸக்திம் ஸமாருஹ்ய
தத்வமாலா விபூஷிணே
பக்தி முக்தி ப்ரதாத்ரேச
தஸ்மைஸீ குரவேநமஃ

(ச)

அநேகஜந்ம ஸம்ப்ராப்த
கர்மதர்ம விதாஹிநே
ஜ்ஞாநாநலப்ரபாவேந
தஸ்மைஸீ குரவேநமஃ

(ரு)

மந்நாதஸீ ஜகந்நாதோ
மத்குருஸீ ஜகத்குருஃ
ஸ்வாத்மைவ ஸர்வபூதாத்மா
தஸ்மைஸீ குரவேநமஃ

(சு)

குருர் ப்ரஹ்மா குருர்விஷ்ணுஃ
குருர்தேவோ மஹேஸ்வரஃ
குருஸ்ஸாக்ஷாத் ப்ரப்ரஹ்ம
தஸ்மைஸீ குரவேநமஃ

(எ)

குருஃஸிரிவோ குருர்தேவோ
குருர்பந்துஃ ஸரீரிணம்
குருராத்மா குருர்ஜீவோ
குரோரந்யம் நவித்யதே.

(அ)

நஸுகம் வேத ஸாஸ்த்ரேஷு
நஸுகம் மந்த்ர யந்த்ரகே
குரோஃ ப்ரஸாதா தந்யத்ர
ஸுகம்நாஸ்தி மஹீதலே.

(ஆ)

குருர்விஷ்ணுஸ் ஸத்வமயோ
ராஜ ஸம்ச துராநநஃ
தாமஸோ ருத்ரருபேண
ஸ்ருஜ த்யவதி ஹந்திச.

(க)

ஸ்வயம்ப்ரஹ்ம மயோபூத்வா
தத்பரஞ் சாவலோகயேத்
பராத்பரதரம் நாந்யத்
ஸர்வகம் தந்நிராமயம்.

(கா)

காம்யாநாம் காமதேநுர்வை
கல்பிதே கல்பபாதபஃ
சிந்தாமணி ஸ்சிந்திதஸ்ய
ஸர்வமங்களகாரகம்.

(கப)

பவமூல விநாஸாய
 சாஷ்ட பாஸாரிவ்ருத்தயே
 குருகீதாம்பலி ஸ்நானம்
 தத்வஜ்ஞ குருதே ஸதா. (கங)

ஸத்யாநந்தாய ரூபாய
 போதைக ஸுககாரிணே
 நமோவேதாந்த வேத்யாய
 குரவே புத்திஸாக்ஷிணே. (கச)

ஸச்சிதாநந்தரூபாய
 வ்யாபிநே பரமாத்மநே
 நமஸ்சு குருநாதாய
 ப்ரகாஸாநந்தமூர்த்தயே. (கரு)

நகுரோ ரதிகம்ஜ்ஞாநம்
 நகுரோ ரதிகம்தபஃ
 நகுரோ ரதிகம்த்யாநம்
 நாஸ்திதத்வம் குரோஃபரம் (கக)

நகுரோரதிகம் நகுரோரதிகம்
 நகுரோரதிகம் நகுரோரதிஃ
 ஸிவஸாஸநதஸ் ஸிவஸாஸநதஸ்
 ஸிவஸாஸநதஸ் ஸிவஸாஸநதஃ. (கஎ)

இதமேவஸரிவம் இதமேவஸரிவம்
இதமேவஸரிவம் இதமேவஸரிவம்
மமஸாஸநதோ மமஸாஸநதோ
மமஸாஸநதோ மமஸாஸநதஃ. (கஅ)

விதிதம்விதிதம் விதிதம்விதிதம்
விஜநம்விஜநம் விஜநம்விஜநம்
ஹரிஸாஸநதோ ஹரிஸாஸநதோ
ஹரிஸாஸநதோ ஹரிஸாஸநதஃ. (கக)

அகண்டாநந்த சிஜ்ஜ்யோதிர்
க்ருஹாந்தஸ்தம் ஸரிவம் விபும்
தம் குரும் பரமாநந்தம்
பஜே விக்ஞாநவித்தயே. (உ௦)

பரமார்த்த ஸரிவஜ்ஞாநம்
யஸ்யாஸ்தி பரயோகிநஃ
பரமண்டல வாஸ்தவ்யம்
நௌமி ஸச்சித்ஸுகம் குரும். (உ௧)

பரேப்ரஹ்மணியோ ரக்தோ
விரக்தோ விஷயேஷுச
பராநந்த ஸ்வரூபம் தம்
நௌமி ஸச்சித் ஸுகம்குரும். (உ௨)

பரசித்தைதத்யருபோ யஃ
 பரமேவ்யோம்நிஸுஸ்திதஃ
 பராத்பரதரோ யஸ்தி
 நௌமி ஸச்சித்ஸுகம் குரும். (௨௩)

பராகாஸ மஹாபீட
 ஸ்தித சித்ஸாரவிக்ரஹம்
 பராணோ ரணுருபம்தம்
 நௌமி ஸச்சித் ஸுகம்குரும். (௨௪)

பரமாநந்த போதாம்பு
 நிதிமத்யந்த ஸுந்தரம்
 ப்ரபஞ்சாதார பூதம்தம்
 நௌமி ஸச்சித் ஸுகம்குரும். (௨௫)

பரசிம்மண்டலாகார
 லோல மாநஸவர்த்தநம்
 பராகாஸ ஸ்வருபம்தம்
 நௌமி ஸச்சித் ஸுகம்குரும். (௨௬)

ப்ரஜ்ஞாநமேவ தத்ப்ரஹ்மே
 த்யுபதேஷ்டார மீஸ்வரம்
 பரமாநந்த ரஸிகம்
 நௌமி ஸச்சித் ஸுகம்குரும். (௨௭)

பரிதஃ ப்ரஸ்புரத்ருபம்
பரிஸம் ஸ்துதவைபவம்
பராத்பர க்ருஹாந்தஸ்தம்
நௌமி ஸச்சித் ஸுகம்குரும். (௨௮)

பரகுருகருணாலேஹைஃ
பரிணதவித்யா பராக்ருததமஸ்கா
பரஸச்சித் ஸுகருபா
பரமாஸம்வித்ஸ்வயம் ப்ரஜாகர்தி. (௨௯)

அத்விதீய பரிச்சிந்ந
ஸச்சிதாநந்தமூர்த்தயே
தக்ஷிணமூர்த்திருபாய
மஹ்யமேவ நமோநமஃ. (௩௦)

ஏவம்விதம் குரும்த்யாத்வா
ஜ்ஞாந முத்பத்யதே ஸ்வயம்
ததா குருபதேஸோந
முக்தோஹ மிதிபாவயேத். (௩௧)

ஸ்ரீமத்பரப்ரஹ்ம குரும் ஸ்மராமி
ஸ்ரீமத்பரப்ரஹ்ம குரும் பஜாமி
ஸ்ரீமத்பரப்ரஹ்ம குரும் நமாமி
ஸ்ரீமத்பரப்ரஹ்ம குரும் வதாமி.

த்யாந மூலம் குரோர் மூர்த்திம்
 பூஜா மூலம் குரோஃ பதம்
 மந்த்ர மூலம் குரோர் வாக்யம்
 முக்தி மூலம் குரோஃ க்ருபா. (௩௩)

சைதந்யம் ஸாஸ்வதம்ஸாந்தம்
 வ்யோமாதீதம் நிரஞ்ஜநம்
 நாதபிந்து களாதீதம்
 தஸ்மைஸு குரவேநமஃ. (௩௪)

ஸர்வாகாரம் ஸர்வமஸர்வம்
 ஸர்வநிஷேதா வதிபூதம்யத்
 ஸத்யம் ஸாஸ்வதமேகமநந்தம்
 ஸுத்தம்புத்தம் தத்வமஸித்வம். 35

36. நித்தியாநந்தா கண்டரஸைகம்
 நிஷ்களமக்ரிய மஸ்தவிகாரம்
 ப்ரத்யகபிந்நம் பரமவ்யக்தம்
 ஸுத்தம்புத்தம் தத்வமஸித்வம்.

37. ப்ரத்யஸ்தமிதாஸேஷவிஸேஷம்
 வ்யோமேவாந்தர்பஹிரபிபூர்ணம்
 ப்ரஹ்மாநந்தம் பரமாத்வைதம்
 ஸுத்தம்புத்தம் தத்வமஸித்வம்.

ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாந ஜ்ஞேயவிஹீநம்
ஜ்ஞாதூரபிந்நம் ஜ்ஞாநமகண்டம்
ஜ்ஞேயாஜ்ஞேயத்வாதிவிமுக்தம்
ஸுத்தம்புத்தம் தத்வமவித்வம்.

38

அந்தஃப்ராஜ்ஞாத்வாதிவிகல்பை

[மாத்ரம்

ரஸ்ப்ருஷ்டபிரத்யக்ரூபம் பாத்ருஸி
ககநாபம் ஸத்தாமாத்ரம் ஸமரஸமேக
ஸுத்தம்புத்தம் தத்வமவித்வம். [ம்

அந்தர் ஜ்யோதிர் பஹிர் ஜ்யோதிர்
ப்ரத்யக் ஜ்யோதிர் பராத்பரம்

ஜ்யோதிர் ஜ்யோதிஸ்வயம் ஜ்யோதி
ராத்மஜ்யோதிஸ் ஸிவோஸ்மயஹம்

ஆத்மஜ்யோதிர் மனோஜ்யோதிர்

ஜ்யோதிஸ் சக்ஷுஸ்வபாயதி

ஸபாஹ்யப் யந்தரஜ்யோதிஸ்

ஸாஜ்யோதிஸ் ஸிவமுச்யதே. (சக)

ஆனந்தமானந்தகரம்ப்ரஸன்னம்

ஜ்ஞானஸ்வரூபம் நிஜபாவயுக்தம்

யோகீந்த்ரமீட்யம் பவரோகவைத்யம்

ஸ்ரீமத்குருநம் நித்யமஹம் நமாமி.

ஓ ம்
ப்ராதஸ்மரணத்ரயம்

பிராதஸ்மராமி ஹ்ருதி ஸம்ஸ்புரதாத்ம தத்வம்
ஸத்சித் ஸுகம் பரமஹம் ஸுகதும் தூர்யம்
யத்ஸ்வப்ந ஜாக்ர ஸுஷுப்த மவைதி நித்யம்
தத் ப்ரஹ்ம நிஷ்களமஹம் நசபூதஸங்கஃ (க)

பிராதர்பஜாமி மநஸோ வசஸா மகம்யம்
வாசோ விபாந்தி நிகிலாயதநுக்ரஹேண
யந்நேதி நேதி வசநைர் நிகமா அவோச
ஸ்தம்தேவ தேவ மஜ மச்யுத மாஹுரக்ரயம்.(உ)

பிராதர்நமாமி தமஸஃ பரமார்க்கவர்ணம்
பூர்ணம் ஸநாதனபதம் புருஷோத்த மாக்யம்
யஸ்மிந்நிதம் ஜகதஸேஷ மசேஷ மூர்த்தௌ
ரஜ்வாம் புஜங்கமயிவ ப்ரதிபாவி தம்வை. (ஈ)

ப்ராதஸ்மரணத்ரயம் முற்றிற்று.

ஓம்

வைராக்ய டிண்டிமம்

காமஃசுரோதஸ்ச லோபஸ்ச
தேஹேதிஷ்டந்தி தஸ்கராஃ
ஜ்ஞாநரத்நாபஹாராய
தஸ்மாத்ஜாக்ரத ஜாக்ரதஃ.

(க)

ஜந்மதுக்கம் ஜரதுக்கம்
ஜாயாதுக்கம் புநஃபுநஃ
ஸம்ஸாரஸாகரம் துக்கம்
தஸ்மாத்ஜாக்ரத ஜாக்ரதஃ.

(உ)

மாதாநாஸ்தி பிதாநாஸ்தி
நாஸ்திபந்து ஸஹோதரஃ
அர்த்தம்நாஸ்தி க்ருஹம்நாஸ்தி
தஸ்மாத்ஜாக்ரத ஜாக்ரதஃ.

(ஈ)

ஆஸ்யாபத்ததே லோகே
கர்மண பஹுசிந்தயா
ஆயுக்ஷணம் நஜாநாதி
தஸ்மாத்ஜாக்ரத ஜாக்ரதஃ.

(ச)

ஓ ம்

ஸ்ரீ கோவிந்த த்வாதஸமஞ்ஜரிகா
ஸ்தோத்ரம்.

பஜகோவிந்தம் பஜகோவிந்தம்
பஜகோவிந்தம் மூடமதே.
ஸம்பிரப்தே ஸந்நிஹிதேகாலே
நஹிநஹிரக்ஷதி டிக்ருங்கரணே

மூடஜஹீஹி தநாகமத்ருஷ்ணம்
குருஸத்புத்திம்மநவிவித்ருஷ்ணம்
யல்லபஸே நிஜகர்மோபாத்தம்
வித்தம்தேந விநோதயசித்தம் (பஜ)

நாரீஸ்தநபரநாபீதேஸம்
தருஷ்ட்வாமாகா மோஹாவேஸம்
ஏதந்மாம்ஸவஸாதிவிகாரம்
மநவிவிசிந்தயவாரம்வாரம் (பஜ)

நளிநீதளகதஜலமதிதரளம்
தத்வஜ்ஜீவிதமதிஸயசபலம்
வித்திவ்யாத்யபிமாநக்ரஸ்தம்
லோகம்ஸோகஹதஞ்சஸமஸ்தம் ()

யாவத்வித்தேதாபார்ஜநஸக்த
ஸ்தாவந்நிஜபரிவாரோரக்தம்
பஸ்சாஜ்ஜீவதிஜர்ஜஜரதேதேஹே
வார்தாம்கோபிநப்ருச்சதிக்கேஹே ()

யாவத்பவநோ நிவஸதிதேதேஹே
தாவத்ப்ருச்சதிசுஸலம்கேஹே
கதவதிவாயௌதேதஹாபாயே
பார்யாபிப்யதிதஸ்மின்காயே (பஜ)

அர்த்தமநர்த்தம்பாவயநித்யம்
நாஸ்திததஸ்ஸுகேலஸஸ்த்யம்
புத்ராதபிதநபாஜாம்பீதி:
ஸர்வத்ரைஷாவிஹிதாரீதி: (பஜ)

பாலஸ்தாவத்க்ரீடாஸக்தம்
தருணஸ்தாவத்தருணீஸக்தம்
வ்ருத்தஸ்தாவச்சிந்தாஸக்தம்
பமேரப்ரஹ்மணிகோபிநஸக்தம் (பஜ)

காதேதகாந்தாகஸ்தேதபுத்ரம்
ஸம்ஸாரோயமதிவவிசித்ரம்
கஸ்யத்வம்வா குதஆயாதம்
தத்வம்சிந்தயததிஹப்ரந்தம் (பஜ)

வயவிகதேதகஃ காமவிகாரஃ
 சுஷ்கேநீரே கஃ காஸாரஃ
 கூநீணவித்தே கஃ பரிவாரஃ
 ஜ்ஞாதேததத்வேகஸ்ஸம்ஸாரஃ (பஜ)

மாகுருதநஜநடௌ வநகர்வம்
 ஹரதிநிடேஷாத்காலஸ்ஸர்வம்
 மாயாமயமிதமகிலப் ஹித்வா
 ப்ரஹ்மபதம்த்வம்ப்ரவிஸவிதித்வா ()

திநயாமிந்யௌஸாயம்ப்ராதஃ
 ஸிஸிரவஸந்தௌபுநராயாதஃ
 காலஃ க்ரீடதிகச்சத்யாயுஃ
 ததபிநமுஞ்சத்யாஸாவாயுஃ (பஜ)

ஸத்ஸங்கத்வேநிஸ்ஸங்கத்வம்
 நிஸ்ஸங்கத்வேநிர்மோஹத்வம்
 நிர்மோஹத்வேநிஸ்சலதத்வம்
 நிஸ்சலதத்வேஜீவந்முச்திஃ (பஜ)

முற்றிற்று.

ஓ ம்

ஸ்ரீ ம த் ச ங் க ர ப க வ த் ப ர த

சிஷ்யோபதிஷ்ட

சதுர்தசமஞ்ஜரிகா ஸ்தோத்ரம்

பத்மபாதர்.

காதேகாந்தா தநகதசுந்தா
வா துலகிம்தவநாஸ்திரியந்தா
த்ரிஜகதிஸஜ்ஜநஸங்கதிரேகா
பவதிபவார்ணவதரணேநளகா. (க)

தோடகர்.

ஜடிலோமுண்டலுஞ்சிதகேகஸஃ
காஷாயாம்பரபஹுக்ருதவேஷஃ
பஸ்யந்நபிநசபஸ்யதிமூடோ
ஹ்புதரநிமித்தேதாபஹுக்ருதவேஷஃ

ஹஸ்தாமலகர்.

அங்கம்களிதம்பலிதம் முண்டம்
தசநவிஹீநம்ஜாதம் துண்டம்
வ்ருத்தேதாயா திக்ருஹீத்வாதண்டம்
ததபிநமுஞ்சத்யாசாபிண்டம். (ங)

ஸஹபோதர்.

அக்ரேவஹ் நி: ப்ருஷ்டேபாநா
ராத்ரௌசபுகஸமர்பிதஜாநு:
கரதலபிக்ஷஸ்தருதலவாஸ:
ததபிரமுஞ்சத்யாஸாபாஸ: (ச)

வார்த்திககாரர்.

குருதேதகங்காஸாகரகமநம்
வ்ரதபரிபாலநமதவாதாநம்
ஜ்ஞாநவிஹீநஸ்ஸர்வமதேந
முக்திம்நபஜதி ஜந்ம சதேந. (ரு)

நித்யாநந்தர்.

ஸஹரமந்திரதருமூலநிவாஸ:
ஸய்யாபூதலமஜிநம்வாஸ:
ஸர்வபரிக்ரஹேபாகத்யாக:
கஸ்யஸஹகம்நகரேரதிவிராக: (கூ)

ஆநந்தகிர்.

யோகரதேதாவாபோகரதேதாவா
ஸங்கரதேதாவாஸங்கவிஹீந:
யஸ்யப்ரஹ்மணிமதேதசித்தம்
நந்ததிநந்ததிநந்தத்யேவ. (எ)

த்ருடபக்தர்.

பகவத்கீதா கிஞ்சிதகீதா
கங்காஜலலவகணிகாபீதா
ஸ்க்ருதபியேநமுராரிஸமர்சா
க்ரியதேதஸ்யயமோபிநசர்சாம். (அ)

நீத்யநாதர்.

புநரபிஜநம்புநரபிமரணம்
புநரபிஜநகீஜடரேசயநம்
இஹஸம்ஸாரேரபஹுதுஸ்தாரே
க்ருபயாபாரேரபாஹிமுராரே. (ஆ)

யோகாநந்தர்.

ரத்யாகர்ப்படவிரசிதகந்தஃ
புண்யாபுண்யவிவர்ஜிதபந்தாஃ
யோகீயோகரியோஜிதசித்தேதா
ரமதேதபாலோந்மத்தவதேதவ. (க)

ஸ்ரேந்திரர்.

கஸ்த்வம்கோஹம்குதஆயாதஃ
காமேஜநகீகாமேதாதஃ
இதிபரிபாவிதநிஜஸம்ஸாரஃ
ஸர்வம்த்யக்த்வாஸ்வப்நவிசாரஃ (கக)

மேதாத்தி.

த்வயிமயிஸர்வச்சரகோவிஷ்ணு:
வ்யர்தம்குப்யலிமய்யஸஹிஷ்ணு:
பவஸமசித்தஸ்ஸர்வத்ரத்வம்
வாஞ்சஸ்யசிராத்யதிவிஷ்ணுத்வம்.

பாரதீவம்சர்.

காமம் க்ரோதம்லோபம்மோஹம்
த்யக்த்வாத்மாநம்பஸ்யதிஸோஹம்
ஆத்மஜ்ஞாநவிஹீநாமூடா
ஸ்தேதபச்யந்தேநரகநிகூடா: (கங்)

ஸம்மதி.

கேயம்கீதாநாமஸஹஸ்ரம்
த்யேயம்ஸ்ரீபதிருபமஜஸ்ரம்
நேயம்ஸஜ்ஜநஸங்கதமநிஸம்
தேயம்தீநஜநாயசவித்தம். (கச)

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி அட்டகம்.

சீர்பூத்தமௌனமதா
யருமறைமாமுடிக
டிகழ்த்துபரப்பிரமதத்து வனை
யணியவ்வனனை
நேர்பூத்தவுயர்சீட
விருடிகணப்பிரம
ரிட்டர்கள்சூழ்தரநிறைமா
மதியினைச்செங்கமுநீர்த்
தார்பூத்தகுருபரனைச்
சின்முத்திரைக்கை
தரித்தவனையாநந்த
மூர்த்தியைத்தன்மயனை
யேர்பூத்தமுதிதவதனனை
யெந்தஞான்று
மெழிலுறுசீர்த்தக்ஷிண
மூர்த்தியையேத்தெடுப்பாம். (க)

உலகமௌந்தருப்பணத்தே
யொளிர்நகரியொப்ப

வொப்பிலொருதன்னகத்தேத
 வொளிர்தருமற்றிதனை
 விலகலருநித்திரைபேபாற்
 றன்வயின்மாயையினால்
 வெளியிலுதித்தொளிசெய்தல்
 போலுமெவனோக்கி

யலகருநற்றிரபேபாத
 சமயத்திற்றனையே
 யத்துவிதனாகச்செவ்

வறிவனவனான
 விலகணிசீர்க்குருமூர்த்தி
 மயமாயெஞ்ஞான்று
 மெண்ணருஞ்சீர்த்தகஷிண
 மூர்த்தியைப்பேபாற்றிடுவாம். (உ)

வித்தினகத்தங்குரம்பேபா
 லிச்செகமெல்லாமுன்
 மேயநிருவிகற்பமதா
 யிருந்ததுபின்மாயா
 சத்தியுஞ்ற்றிடுதேய
 காலகருமங்க

டமுவுறுபன்னிறத்தாற்
 பற்பலநிறந்தானாயிற்

றித்திறன்மாயாவியென
 மாயோகியெனவு
 மெவனதைத்தன்னிச்சையினால்
 விரித்தன்னன்னவனா
 முத்திதருகுருமூர்த்தி
 மயமாயெஞ்ஞான்று
 முடிவருசீர்த்தக்ஷிண
 மூர்த்தியைப்போற்றிடுவாம். (ங)
 எவனதொளிசன்மயமா
 யிருந்துமசத்தால்வந்
 தியைபொருளெல்லாமாகி
 யிலகாநின்றிடுமோ
 வெவனெருவனேனங்குதத்து
 வமசியெனும்வேதத்
 திருமொழியாற்றணையடைந்தோர்
 தமையுணர்த்துவானே
 வெவனெருவன்றணைநேரே
 தெரிந்திடினவன்பவமென்
 றியம்புபயோததியின்மீட்
 டேலுதலின்றுமோ
 வவனெனுஞ்சீர்க்குருமூர்த்தி
 மயமாயெஞ்ஞான்று

மழகியசீர்த்தக்ஷிணை

மூர்த்தியைப்போற்றிடுவாம். (ச)

பற்பலவாய்புணரியவேர்

குடத்துதரத்திருக்கும்

பனிப்பறுமாதீபவொளி

நிகர்ப்பவெவனுடைய

பொற்பமையொள்ளொளிசெயு

நற்போதம்விழிமுதலாம்

பொறிவழிப்பாய்ந்தகமுணர்கே

னென்றுபுறத்திலகுந்

தற்பரமாயிலகதனை

யநுசரித்தேயிந்தச்

சகமனைத்தும்பொலிவுபெற்றுத்

தானிகமுமவனா

நற்பயன்செய்குருமூர்த்தி

மயமாயெஞ்ஞான்று

நலமுறுசீர்த்தக்ஷிணை

மூர்த்தியைப்போற்றிடுவாம். (ரு)

தேகமதைப்பிராணனைமற்

றிந்திரியங்களைமேற்

றிண்டாடுபுத்தியைச்சூ

னியத்தையும்வாதிகடாந்

தேகையர்பாலகர்குருடர்
 செவிடரிவற்கொப்பாத்
 தேமிகுமான்மிகுத்தவராய்
 நானெனக்கண்ணுறுவ
 ரேகைதவிர்மாயாசத்
 தியினதுவிலாசத்
 துண்டாமாவியாமோக
 மொழிக்குமவனான
 சோகமில்சீர்க்குருமூர்த்தி
 மயமாயெஞ்ஞான்முஞ்
 சொலித்திடுசீர்த்தக்ஷிண
 மூர்த்தியைப்போற்றிடுவாம். (சு)
 இருண்மிகுதிண்ணிராகுவ
 ரிரவிமதியெனவே
 யெவனொருவனுண்மைமாத்
 திரமாகியிருந்து
 மருண்மிகுவன்மாயைபொதிந்
 திடுதலிற்பூமானாய்
 வளர்கரணவொடுக்கத்தாற்
 சுழித்தியினையண்மித்
 தெருண்மிகுநற்பிரபோத
 சமையத்தின்முன்னர்ச்

செய்யசுகத்துறங்கினென்
 றொட்டியுணர்ந்திடுவா
 னருண்மிகுமக்குருமூர்த்தி
 மயமாயெஞ்ஞான்று
 மவிர் தருசீர்த்தக்ஷிண
 மூர்த்தியைப்போற்றிடுவாம். (எ)
 வாலிபமேமுதலியவுஞ்
 சாக்கிரமாதியவும்
 வரன்முறையேயேனையவெல்
 லாவவத்தைகளுமே
 கோலிவனைந்துறுபொழுதுந்
 தொடர்வுற்றுநின்றே
 குறிக்குமகத்தகமகமென்
 றனவரதங்குலவி
 மேலிலகுசொச்சொருபந்
 தனையிறைஞ்சுவார்க்கே
 மினிர் தருசின்முத்திரையால்
 விளக்குவிப்பானுன
 வாலியசீர்க்குருமூர்த்தி
 மயமாயெஞ்ஞான்று
 மன்னியசீர்த்தக்ஷிண
 மூர்த்தியைப்போற்றிடுவாம். (அ)

உலகமெலாங்காரியகா

ரணவுருவமாயு

முறப்பணிசெய்பவர்சாமி

யொற்றுமைதானாயுங்

குலவுறுமாணுக்கதே

சிகரீர்மையாயுங்

குணமுறுதாய்தந்தைமக

வாதியபேதமுமா

யிலகுறச்சொப்பனத்துஞ்சாக்

கிரத்துமாயையினு

லேறமருண்டுணர்தருமிப்

புருடனெவனவனா

நலனிறைசீர்க்குருமூர்த்தி

மயமாயெஞ்ஞான்று

நவமுறுசீர்த்தக்ஷிண

மூர்த்தியைப்போற்றிடுவாம். (கூ)

பூமிபயசங்கார

கன்கந்தவாகன்

புட்கரமாயிரஞ்சோதி

மதியமியமான

னாமியெனதிகழுமிந்தச்

சராசரமாம்வடிவ

நளிபெருகுமெவனுடை
 யெண் வகைமூர்த்தமயமே
 யாமினிதாய்ந்தே தார்க்குவிபு
 வாய்ப்பரமாமெவனி
 னன்னியமாயெவ்வளவு
 மில்லையவனான
 தூமிசூரர்க்குருமூர்த்தி
 மயமாயெஞ்ஞான்றுந்
 துலங்குறுசீர்த்தக்ஷிண
 மூர்த்தியைப்போற்றிடுவாம். (க0)
 எதனாலித்தே தாத்திரத்தி
 லிவ்வுலகமெல்லா
 மெல்லாமாமான்மமய
 மெனநிகழ்த்தப்பட்ட
 ததனாலித்தே தாத்திரத்தின்
 சிரவணத்தாலதன
 தருத்தமனனத்தா
 னற்றியானமதனானு
 மிதனாகப்பாடலினு
 நீடும்கிபூதியினு
 டெல்லாமாமான்மமய
 மாகுதல்வந்தெய்து

நிதனாந்தேவாதலுமே
 லெண்விதமாயெழுந்தா
 நிலைபெறுமைசொரியமதூஞ்
 சித்திக்குந்தானே.

(கக)

* மநீஷாபஞ்சகம்.

ஒருதினஞ் சங்கரா சாரியன் காசியி
 லுத்தம வீதியிற் சஞ்சரிக்கும் பொழு
 தொருவன்சண் டாளவே டந்தரித் தங்ஙனே
 யீனமில்லா விவன் ஞானஞ் சோதிக்கவே
 திரிதரும் போதவன் றன்னையங் கன்னவன்
 றிட்டியாற் கண்டுநீ யெட்டிப்போ போவெனப்
 பரவிடும் வாக்கியங் கேட்டதற் குத்தரம்
 பறையனாந்தேவன்றூன்பகர்ந்ததைப்பகருவாம்.

அன்னமே யாதியாம் பஞ்ச பூதத்தினா
 லாக்கிய வுன்னுடை யாக்கையைப் பற்றியிவ்
 வன்னமே யாதியின் காரிய வாக்கையை [பதோ
 யணுகவொண் ணாதென வெட்டிப்போ வென்
 பின்னமே தும்மிலாப் போதவான் மாலினைப்

* மநீஷா = அறிவு.

பேணியான் மாவீனைப் போவெனச் சொன்ன
பன்னிடம் பரமகஞ் சாச்சிரம யதிகளிற் [தோ
பரமனே யிவ்வித மென்றுநீ பகருவாய். (உ)

அலையிலா வாரிபோற் சச்சிதாநந்தமா
மான்ம வாகாசமே யெங்கணு மசலமா
யெலையற நிற்கவிங் கந்தணன் புலையனென்
றும்மகா பேதமெக் கலையினாற் கண்டதோ
விமலமாங் கங்கையி னப்பிலும் புலையர்தம்
வீதியி னப்பிலும் விம்பமாந் தன்மையா
லிலகுசொன் னக்குட மட்குடப் புணர்வினா
லிரவிவா னங்களி னேதுபே தஞ்சொலாய். (ஃ)

சாக்கிரஞ் சொப்பன நித்திரை மூன்றிலுஞ்
சாட்சியாய்ப் பங்கய னுதிதம் பாந்தமா
மாக்கைக டம்மிலுங் கோவையாய்ச் சாட்சியா
யச்சித்தி யாதொன்றா காசமே போன்றிடுந்
தாக்கறுஞ் சித்ததே நானிந்தத் திரிசியந்
தானல வென்றுர நிச்சய முள்ளவன்
யோக்கிய வந்தண னீசன்றா னாகிலும்
முத்தவா சானென வென்மனோ நிச்சயம். (ச)

எந்தச்சித் துத்தனைத் தேவர்திரி யக்கொடு
விந்நர ரியாவரு மியானென வறிவரோ
வந்தச்சித் தொளியினாற் சடமன விந்திய
வாக்கையெப் புலனுமே சித்தென வொளிர்வ
வந்தமே கத்தினான் மறைவதாமிரவிபோல்[தோ

வளர்கரணங்களான் மறையுமச் சித்தினைச்
சந்ததம் பாவித்துச் சுகமுறு மியோகிதான்
சாதியா லாரெனுங் குருவெனு நிச்சயம். (ரு)

பிரமநா னென்னுடை மாயைமுக் குணமதாற்
பேதமாஞ் சுகபர சீவகற் பிதமதாம்
பரமபூ ரணசிதா காசநா னேயெலாம்
பரமநா னொழியவோ ரணுவும்வே நின்றெனப்
பரசுக நித்தநின் மலநிரஞ் சனபரப்
பிரமநிச் சயவுர முடையன ரோவவ
னருமையா மந்தண னீசன்ற னாகிலும்
மகிலவா சானென வென்மனோ நிச்சயம். (சு)

சூரவன்வாக் காற்சக நசுவரம் பிரமமே
குற்றமி னித்திய மென்றுரங் கூர்ந்துபின்
னொருமையாய் நாடொறு மிடையறப் பிரமமே
யுணர்ந்து தானேதனிற் சாந்தமாஞ் சித்தனாய்ப்
புரிந்தமுன் வினையினைப் பெளஷிய வினையுடன்
போதமாம் வன்னியிற் றகனமே செய்துபின்
வருபிரா ரத்தத்துக் காக்கையை யொப்பித்து
வானம்போ னிற்பவன் குருவென நிச்சயம்.

எந்த விற்பக்கட லேசலே சத்தின
லிந்திர னாதிய ரின்பமுற் றுள்ளவ
ரெந்தவின் பந்தனை யோகிகள் சாந்தமா
மிதயமீ தெய்தியே யிற்பமே லாகின
ரந்தவின் பக்கட லுள்ளடங் கும்மனத்

தன்மையோன் பிரமமே பிரமவித் தல்லமற்
 றந்தத்தே வேசரும் வந்திக்கும் பாதனா
 மன்னவன் குருவென வென்மனோ நிச்சயம்.

மநீஷா பஞ்சகம் முற்றிற்று.

சோபான பஞ்சகம்

வேதநித்த மோதவேண்டு
 மதுவிதித்த கன்மமே
 விருப்பமோடு செய்யவேண்டு
 மதுகொ ட்சன்பூசனை,
 தீதிலா தியற்றவேண்டுங்
 காமியகன்ம புத்தியைத்
 தெகிக்கவேண்டும் பாவபஞ்ச
 முதறவேண்டும் பவசுக,
 மீதநித்த மாதிகேதாட
 மிகவுங்காண வேண்டும்பின்
 மெய்யுணர் வனந்தவின்ப
 வான்மரூப மடையமெய்க்,
 காதல்செய்ய வேண்டுந்தன்

மனையைவிட்டு வெளியிலே
கடுகவேட வேண்டுநடன
ராசனருளை வேண்டியே.

(க)

சாதுசங்கம் பண்ணவேண்டுஞ்
சாம்பழர்த்தி பத்தியைச்
சலனமின்றிச் செய்யவேண்டுஞ்
சாந்திதாந்தி யாதியைக்,
கோதிலாமற் பழகவேண்டும்
பின்புகன்ம மியாவையுங்
குற்றமென்று நீக்கவேண்டுங்
குணநிறைந்த தேசிகன்,
பாதபத்மஞ் சாரவேண்டு
மவன்றனேவற் பணிவிடை
பத்தியோடு பண்ணவேண்டும்
பிரணவாக் கரந்தனை,
யாதரத்தோ டடையவேண்டுஞ்
சுருதியீறின் வாக்கிய
மனைத்துங்கேட்க வேண்டுநடன
ராசனருளை வேண்டியே.

(உ)

அந்தவாக்கி யார்த்தமே
விசாரஞ் செய்யவேண்டும்பின்

ஞானந்த பட்சங்கைப்
 பிடிக்கவேண்டும் பின்புநற்,
 புந்தியாற் குதர்க்கந்தன்னைத்
 தள்ளவேண்டுஞ் சுருதிக்குப்
 பொருந்துதர்க்க மேவவேண்டும்
 பின்புசத்திய ஞானவா,
 னந்தப்பிரம நானேயென்று
 நினைக்கவேண்டு நாடொறும்
 நவில்கருவங் கெடுக்கவேண்டுந்
 தேகநா னெனும்மதி,
 சந்தியாதே மாற்றவேண்டு
 மறிஞரோடு வாதமுஞ்
 சாந்தமாக்க வேண்டுநடன
 ராசனருளை வேண்டியே. (ங)

பின்னுஞ்சுத்து ரோகந்தன்னைத்
 தீர்க்கவேண்டு நாடொறும்
 பிட்சையன்ன வவுடதத்தை
 யுண்ணவேண்டு மிட்டமா,
 மன்னவிச்சை நீக்கவேண்டு
 மாரம்பித்த கன்மத்தா
 லத்தம்வந்த வன்னமாதி
 கொடுமகிழ வேண்டும்பின்,

மன்னுதாசி னத்துவம்
 விரும்பவேண்டும் லோகத்தின்
 மருவுநிட்டு ரந்தையகள்
 மாற்றவேண்டுஞ் சீதழும்,
 பன்னுதாப மாதியுஞ்
 சகிக்கவேண்டும் வீண்சொலும்
 பரிகரிக்க வேண்டுநடன
 ராசனருளை வேண்டியே.

(ச)

சுத்தமான தேசத்திற்
 சுகாதனத் திருக்கவேண்டுஞ்
 சூக்கவஸ்து வின்மனத்தைச்
 சேர்க்கவேண்டும் பின்புந,
 மத்தனா நடேசன்றந்த
 வருளினா லகண்டமா
 மான்மரூபங் காணவேண்டு
 மவற்றினாற் சுகத்தைவா,
 தித்ததாக நோக்கவேண்டுஞ்
 சஞ்சித மனைத்தையுந்
 தீர்க்கவேண்டு ஞானவலியி
 னாலேபாவி கன்மமோ,

டொத்தசங்கம் விடுக்கவேண்டு
 மிங்ஙனே பிராரத்த
 முண்ணவேண்டும் பின்புபிர்ம
 மாயிருக்க வேண்டுமே.

(ரு)

சோபான பஞ்சகம் முற்றிற்று.

— — —
 த ச க ம்.

— — —
 ஓதுமண்ணிலை யுதகமிங்கிலை
 யொளிநுந்தேசிலை காலிலை
 பூதவிண்ணிலை யிந்தியமிலை
 புகன்றவைகளின் றிரளிலை
 யேதுமேவிப சாரமேவி
 யிறப்பதாவிச் சுழுத்தியின்
 மீதியாயுள பூரணானந்த
 மேனியான சிவோகமே.

1

சாதியுமிலை யாச்சிரமமிலை
 சாதியாச்சிரம தருமமா
 நீதியுமிலை தாரணையிலை
 நிதித்தியாசன யோகமே

யாதியுமிலை கற்பனையப

வாதவாசிரய மாதலாற்
சோதியாய்நிலை நின்றபூரண
சுத்தரூப சிவோகமே.

2

தந்தைதாயிலை தேவருமிலை

தங்குலோகங் கருமிலை
சந்தவேதங்க ளில்லையாகங்கள்
சகலதீர்த்தங் கருமிலை
தொந்தமற்ற சுழுத்தியிற்செட
ராதுநீங்குத லான்மகா
னந்தபூரண சத்தியகேவல
ஞானநித்த சிவோகமே.

3

பன்னுசாங்கிய சைவமுமிலை

பாஞ்சராத்திர முமிலை
யுன்னுசைனமீ மாஞ்சையுமிலை
யுலகுண்மற்ற மதமிலை
துன்னுஞானிக ளநுபவப்பிர
சித்ததூய சொரூபமாய்ப்
பின்னமேயற நின்றபூரணப்
பிரமமென்ற சிவோகமே.

4

பகருமேலிலை கீழிலைப்பர
 வுள்ளிலைப்புற முமிலை
 யகலமேநடு வில்குறுக்கிலை
 யாகிழக்கிலை மேற்கிலை
 ககனமென்ன நிறைந்தகண்டசிற்
 ககனகேவல ரூபமாய்ச்
 சுககனச்சுக தாதிபேத
 விகினசுத்த சிவோகமே.

5

வெள்ளையுமிலை கருமையுமிலை
 வேறுபீத சிவப்பிலை
 குள்ளமுமிலை நெடியதுமிலை
 குறைபெருத்தலு மில்லையே
 தள்ளியித்தனை ரூபமுந்
 தவிராதசோதி சொரூபமா
 யுள்ளபூரண ஞானவின்ப
 வுபாதின சிவோகமே.

6

சாத்திரந்தனைப் போதிப்பானிலை
 சாத்திரம்படிப் பானிலை
 சாத்திரமிலை பாடமுமிலை
 சாற்றூநீயிலை நானிலை

சாத்தியாதி சகத்திலைச்சல
மற்றுமிஞ்சுத லான்மகா
சாத்திரப்பொரு ளானபூரண
சாந்தபோத சிவோகமே.

7

சாக்கிரமிலை சொப்பனமிலை
சார்க்குமுத்தி யிலையி திற்
ஈக்குவிஸ்வனிற் றைசதனிலை
தங்குபிராஞ்ஞனு மில்லைமுன்
ஈக்கையுமிலை யவையவித்தை
விகாரமாதவி னுலிவை
நீக்கிநின்றிடு தூரியபூரண
நித்தபோத சிவோகமே.

8

அதிவியாபக மாதலாலழி
வற்றதத்துவ மென்றதாற்
சொதசித்தப்பொரு ளானதாற்றனில்
வேஐனறைத்தொட ராததாற்
சுததமாயுள சிவமொழிந்திவன்
சுகமெனும்பொரு ளேயிலை
யதுவிதென்றுரை செய்வதற்
கரிதாமகண்ட சிவோகமே.

9

இல்லையேக மெனுஞ்சொலுமிரண்
 டென்றுசொல்லுவ தெங்ஙனே
 யில்லைகேவல மோடகேவல
 மில்லைசூனியா சூனிய
 மெல்லையற்ற வகண்டசிற்குக
 வேகபூரண வத்துவாற்
 றெல்லவேத முடிப்பொருடனைத்
 தோன்றவெப்படி யோதுவாம்.

10

தசகம் முற்றிற்று.

விவேக ஷட்கம்.

அனித்தியபூதத் தேகநானன்று
 விந்தியத்தரங்கநா னன்று
 நனித்தவாங்கார பிராணவர்க்கங்க
 ளன்றுநற் புந்தியுமன்று [த்
 தொனித்திடுந்தார மனைசெல்வங்களுக்கு
 தூரமாஞ்சாட்சிநா னென்றுந் [வாந்
 தனித்துரித்தியமாய்ப் பிரத்தியகான்மா
 தற்பதப்பொருளதாஞ் சிவோகம். 1

உற்பவன்விருத்த னன்றுநானோர்கா
 லத்தினுநசிப்பவ னன்று
 வற்பமாந்தேக காரியமான
 வவையெலா மகங்கரத்தல்லாற்
 றற்பதவடிவாஞ் சின்மயமான
 வெனக்கிலை சுகளநிஷ்களமா
 யெப்புறத்தேனு மெல்லையற்றிருக்கு
 மின்பசிற்சொருபமாஞ் சிவோகம். 2

சத்தியஞான நந்தமாம்பிரமத்
 துதித்திடு மாயையிற்சனித்த
 மெத்துமிவ்வுலகஞ் சேதனத்திடையே
 நசிக்குமதேதென விளம்பிற்
 றத்துசொப்பனமுஞ் சுழுத்தியிலசத்தாந்
 தன்மைபோற் சத்திலாதிருக்குஞ்
 சுத்தபூரணமாய் நித்தியமாகித்
 துலங்கியசொருபமாஞ் சிவோகம். 3

பமுதைதன்னிடத்திற் பாம்புதோன்றுத
 பரப்பிர மத்திடையதனிற் [ல்போற்
 கழிதருமஞ்ஞா னத்தினுற்சீவ
 னுதித்திடக் கண்டவனெருவன்

பழுதையென்றதனாற் சர்ப்பமோகமும்
 பழுதையாய்க்கண்டதுபோல [போய்ப்
 வழுவிநேசிகனார் சீவனீயன்றென்
 றறைந்திடவாகினைன் சிவோகம். 4

எமக்குமன்னியமா முலகமொன்றில்லை
 யெவ்வுல கங்களெம்மிடத்திற்
 சமித்துவுற்பவமா மாதலான்மாயை
 வடிவம தேதெனிற்சாற்ற
 வமைத்தகண்ணாடி விம்பமாநிழல்போ
 லடங்கியெம் மிடத்தினில்விளங்குந்
 தமத்துவமில்லாச் சச்சிதாநந்த
 தற்பதவிமலமாஞ் சிவோகம். 5

சாக்கிரமதனி லிந்திரியங்க
 டமக்குமேற்சாட்சியாஞ் சிவோகம்
 தேக்குசொப்பனத்தி லுலகரூபமதாய்ச்
 செய்மனச்சாட்சியாஞ் சிவோகந்
 தாக்கியசித்த நாசமாஞ்சுழுத்தி
 யவத்தையிற்சாட்சியாஞ் சிவோக
 நீக்கமிறுரியா நந்தமாஞ்சர்வ
 நிர்மலசாட்சியாஞ் சிவோகம். 6

விவேக ஷட்கம் முற்றிற்று.

கௌபீந பஞ்சகம்.

வேதாந்தவாக்யேஷு ஸதாரமந்த்:
பிக்ஷாந்நமாத்ரேண ச துஷ்டிமந்த்:
விஸோகமந்த்: கரணேரமந்த்:

கௌபீநவந்த்: கலுபாக்யவந்த்: 1

மூலந்தரோ: கேவலமாஸ்ரயந்த்:
பாணித்வயம்போக்து மமந்த்ரயந்த்:

ஸ்ரீயஞ்சகந்தாமிவ குத்ஸயந்த்:
கௌபீநவந்த்: கலுபாக்யவந்த்: 2

தேஹாதிபாவம் பரிமார்ஜயந்த்:
ஆத்மாநமாத்ம ந்யவலோகயந்த்:
நாந்தம் நமத்யம் நபஹி:ஸ்மரந்த்:

கௌபீநவந்த்: கலுபாக்யவந்த்: 3

ஸ்வாநந்தபாவே பரிதுஷ்டிமந்த்:
ஸபாந்தஸர்வேந்த்ரிய த்ருப்திமந்த்:

அஹர்நிஸம் ப்ரஹ்மணியேரமந்த்:
கௌபீநவந்த்: கலுபாக்யவந்த்: 4

பஞ்சாக்ஷரம்பாவந முச்சரந்த்:
பதிம்பஞ்நாம் ஹ்ருதி பாவயந்த்:

பிக்ஷாஸநா திக்ஷுபரிப்ரமந்த்:
கௌபீநவந்த்: கலுபாக்யவந்த்: 5

கௌபீந பஞ்சகம் முற்றிற்று.

சொருபலக்ஷணவிருத்தி.

நிதித்தியாசனயுத்தி.

முதல் நிருவிகாரி.

நிலமண்டிலவாசிரியப்பா.

சாதன சதுஷ்டய சம்பன்ன னுன
சற்சீ டன்குரு சரணடைந் தன்பால்
அருட்குரு பர? வவி காரமெங் னுனமென
சங்கர சாட்சாத் குருவருள் செய்வார்
பஞ்சகோ சங்களிற் பற்றெமக் கிலதால்
சன்ன மாண விகாரந் தவிர்ந்தேம்
அன்ன மயமா மாகநா மன்மையாற்
சட்பா வமதாச் சார்விகார மிலேம்
மன்னிய பிராண மயமெமக் கின்மையாற்
பசிதா கங்கள் படர்தரா வெமக்கு
மனோமய மின்மையின் வராதிரா காதி
விஞ்ஞா னமயமு மின்மையிற் கர்த்துரு
ஆதிய விகார மற்பமு மடையேம்
ஆநந்த மாமய மாகா மையினுற்

சுழுத்தி மோகத் தொடர்பெமக் கில்லை
ஏனென்றிற் கோசத் தியலுத யாஸ்தமம்
அன்னவை தொழிலு மறிதரு ஞான
சொரூப னிர்விகார னெனச்சொலுஞ் சுருதி.

2. ஞானசொரூபன்.

ஞான சொரூபனா மெங்ஙன மென்னிற்
கோசங் களுக்குங் குறிக்கொளு மவற்றின்
பாசவிகாரப் பற்றிலா தவைபுரி
தொழிற்கும் விலக்ஷண னாயிருந் துணர்தலின்
யாமே யசங்கன் ஞானியென் றுணர்வாம்.

3. அசங்கன்.

அசங்க னென்ப தறிதர வுணர்த்தின்
நாம ரூபமா நவில்ஜக திரிசிய
பாவா பாவம் பற்றலும் வெறுத்தலுஞ்
சாற்று மலின வாசனைச் சங்கமாந்
தோற்றுமுத் தேக கோசமைந் துந்தொடர்
திதிநா சங்கள் சித்தா மெமக்கிலை
சுருட்டியின் முன்பினுந் திகழ்சயம் பிரகாசன்
ஆதலின் யாமே யசங்கனென் றுணர்வாய்.

4. ஸ்வயம்பிரகாசன்.

சுவயம்பிர காசச் சொற்பொருள் யாதெனிற்
பரப்பிர காசமாம் பரி திமதிமினல்

தீபநட் சத்திரஞ் செறிந்திடு மனமுதற்
 புத்தியிந் திரியமாப் புகலகப் பிரகாசம்
 மாயா மயமா மாதலி னுன்மா
 இவற்றினால் விளங்கா தெவற்றையும் விளக்குஞ்
 சொப்பிர காசமாஞ் சுவயம்பிர காசன்
 நீயு மாமென நிச்சயித் துணர்மோ.

5. சொப்பிரகாசன்.

சொப்பிர காசமாத் துணிதலெவ் வாறெனிற்
 சகாயமற் நின்றித் தானே விளங்கலின்
 அன்னகோ சாதி திருஷ்டா வாதலின்
 தனைத்தா னறியச் சார்புவேண் டாமையால்
 அனந்தா னந்தசொப் பிரகாசனு மாமே.

6. ஆநந்தன்.

அவத்தையிற் சுழல்வேற் காநந்த மேதெனில்
 இகபர லோக வின்பசித் திக்காம்
 புண்ணிய பாவம் புணர்த்திரு கருமமும்
 பஞ்சகோ சங்களாற் பயன்பெறச் செய்தலின்
 சுக துக்கங்களிற் சுழன்றிடு மவற்றின்
 தொடர்பிலாச் சாட்சி சுத்தசத் தியனால்
 யாமே நித்தியா நந்தனன் குணர்தி.

7. சத்தியன்.

யாமே சத்திய னாதலெங் ஙனமெனில்
அவத்தையிற் றேன்றி யகல்கோச மல்லன்
காலகன் மத்தாற் கழிதரா வறிவியான்
நிஷ்க்கிரி யனுமா நிறைவனோர் படிற்றாய்
ஆதலிற் சதாசத் தியனென லாமே.

8. நிஷ்க்கிரியன்.

நிஷ்க்கிரி யனாக நிற்பதெங் ஙனமெனிற்
சுழுப்தி யவத்தையிற் சுகமாத் திரமா
இருத்த லநுபவ மெவர்க்குமிங் குளதாற்
கோசகன் மத்தாற் குறித்திடு சுகாசகம்
ஜாக்கிர சொப்பனந் தனிலநு பவிக்கும்
இவைக்கதி வ்டான சாட்சியா முத்தன்
ஆதலி னிஷ்க்கிரிய னுமெனப் படுமே.

9. முத்தன்.

முத்தனா மென்பதை முறைபெற வுணர்த்திற்
கோசபா சத்தாற் குறித்தகன் மங்களுக்
காசறு சாட்சியஞ் ஞானவத் திசையினும்
யானே சித்தா யழிவில னென்றுஞ்
சஞ்சிதா காமியந் தரும்பல மெனக்கிலை
அகர்த்தா வாதலின் முத்தனு மாமே.

10. அகர்த்தன்.

அகர்த்த னென்ப தறிதர வுணர்த்திற்
 சுவாநு பவமாச் சகிக்குமிப் போதும்
 கோசமோ கத்தாற் குறிக்குமெக் கருமமும்
 மாசில் விலக்ஷண னுமெனை மருவா
 நேயத் தியாகியா நிறைபரி பூரணன்
 சிற்பா சொரூபி செயலறு சாட்சியான்
 ஆகாமிய சஞ் சித மெனை யணுகா
 அபோக்தா வாதலின் அகர்த்தனு மாமே.

11. அடோக்த்தன்.

அபோக்தா வென்ப தறிதர வுணர்த்தில்
 இராகத்து வேஷத் தியல்பஞ்ச கோசம்
 பிராரத் தாந்தரம் பிரித்தகன் மங்களை
 அநுபவித் திடுதலை யறிந்தமை சித்தியான்
 * தேயத்தி யாகியாத் திகழ்ந்தெலாஞ் செறிந்து
 பற்றிலா நிருவுபத் திரவனா தவினா
 அபோக்தா வென்பதற் கையமொன் றிலையே.

12. நிருவுபத்திரவன்.

நிருவு பத்திரவ னென்பதெவ் வாறெனின்
 மண்ணைவிட் டுக்கட மருவுற முறைபோல்

* தேயம் = புவனபோகங்களை யெனதெனல்.

வாதபித்த சிலேத்ம சம்பந்த மாய்
வியாதிகள் பலவு மேவிய தூலமும்
காமக் குரோதா தியகடுங் குணங்கள்
சாந்தி தாந்தி யாதிசத் குணங்கள்
மருவிய லிங்கமும் வருபீஜ மதாம்
காரண தேகமுங் கருதவைக் குறுபிணி
சிதாபா சனையுஞ் சேரா தென்னில்
சாட்சியாஞ் சித்தெனைச் சார்கிலா நோய்கள்
நிர்லேப னாதலின் நிருவுபத் திரவண.

13. நிர்லேபன்.

கன்ம பாசங் கழன்றிலா வெனக்கு
நிர்லே பத்துவம் நிகழ்த்தலெவ் வாறெனில்
ஆகா யத்திலா ரோபமாத் தோன்றும்
நீலவன் னம்போ னிகழ்த்துமென் னிடத்திற்
கோசமுங் கோச விகற்பமுந் தோன்றி
மறைத லத்தியாச மாகிய ப்ரமையே
* நேயத் தியாகியா நிகழ்வனோர் படிற்றாய்
ஆகுநிற் சம்பந் தமதாகிய யான்
நிலைமையோர் தகைத்தாம் நிர்லேப னாமே.

* நேயம்—தேகேந்திரியாதியை யானெனல்.
தியாகம்—விடுகை.

14. நிர்ச்சம்பந்தன்.

சங்கமுற் றுடையனிர்ச் சம்பந்த னென்பதென்
 அவித்தியா மோகத் தடைபஞ்ச கோசந்
 தவத்தினுஞ் சாட்சி சைதன்ய மாகா
 அவிஞ்சி யான நிரந்தர வான்மா
 திரிசிய மாகத் திகழ்தரா திருந்தும்
 அபரோக்ஷ மாகி யவற்றொடுந் தொடக்கில்
 கூடஸ்த மாகக் குறித்திடப் படுதலின்
 நிர்ச்சம் பந்தமா நிலைபெறு மன்றே.

15. கூடஸ்தன்.

விவகா ரத்தில் விகாரியா மெனக்கு
 கூடஸ்த னாகுங் குணமெது குருபரா?
 அயோவி காரங்க ளனைத்தையு மாற்றி
 பற்பல தொழிற்கும் பயன்படப் புரியினுந்
 தானொரு விகாரமுஞ் சார்வில் கூடம்போல்
 என்னிற்சீ வேஸ் வரஜக மாயை
 தோன்றியொ டுங்கினுந் தொடர்பி னிர்விகார
 ஆத்மா வாதலிற் கூடஸ்த னாமே.

16. ஆத்மா.

குடும்பியா னாத்ம குணம்வருமா நெவன்
 தேகேந் திரியாதி திகழ்கோச நாமமும்

தாரபுத்தி ராதியாச் சார்புற விடயமும்
வெவ்வே றுகி விளங்கிரு பற்றினும்
யானென தென்ப தவத்தையின் மாறலின்
அவைக்கதி ஷ்டான விலக்ஷண னுன்மா
நானெனும் பெருகு லக்ஷிய மாகி
நிர்த்தோஷ னுன நித்ய னுத்மாவே.

17. நிர்த்தோஷன்.

நிர்த்தோஷ னென்ன நிகழ்த்த லெங்ஙனமாம்
வாத பித்த சிலேத்மா தியதொடர்
தூலதே கத்தினுந் தொடரிரா காதிய
ஈரெண் குணத்த விலிங்கதே கத்தினும்
ஞானஞ் ஞானமா நவில்சீவ மூலமுஞ்
சடாசட பூதபௌ தீக்மாச் சார்ந்தகல்
தோஷமுண்டவற்றிற் சூக்கமா நிறைந்த
அப்பிர மேயனா யமைசிதா காயன்
நிர்த்தோஷ னென்ன நிச்சயித் துணர்மோ.

18. அப்பிரமேயன்.

அப்பிர மேய னும்வகை யேதெனில்
பஞ்சேந் திரியம் பகுத்தறி விஷயம்
பிரமேய மெனப்படும் பேசுமுட் கரணம்
மனத்தா லறிவது வருகால திக்குகள்

பாகியாந் தரத்திற் பயிலிவற்றின் றெழில்
பகுத்தறி வேத்தியன் பகர்சிதா காயன்
ப்ரத்யக்ஷ னாதலிற் பிரிவிலாப் பூரணன்
சச்சிதா நந்த சாட்சியப் ப்ரமேயன்
என்பது சமாதியி னிருந்துநன் குணர்தி

19. ப்ரத்யக்ஷன்

சுழுப்தியிற் சூனியன் றெடர்பிரத் யக்ஷனோ
தமோகுண காரியந் தத்வமுப் பானென்
றவற்றினை யானென தென்றநு பவிக்கையிற்
சர்வாபி மானியாச் சாற்றுறு மீசனுந்
தேகாபி மானியாச் செப்புறு சீவனும்
ப்ரஹ்மகூடஸ்தனாப் பேசிநு பொருட்குங்
காலமு மவத்தையு மாறினுங் கலக்கமில்
சாட்சியா த்மாநான் சத்தாமனு மயன்
ஆம்ப்ரத் யக்ஷனென் றநுபவித் தறிவாம்.

20. அணுத்வன்.

தூலரூபி யான் சூக்கனு வென்பதென்
கவாட்சத் துற்ற கதிரணு சர்வ
கதமா யிருப்பினுங் கட்புல னறியா
ககனம் போலக் கருதொரு வடிவிலா
அதிசூக்க மான்மா வாதலி னிந்தியம்

ஆதிய தத்துவத் தறிவினிர்ச் சரீரன்
ஆதலி னனுவுக் கணுவென வுணர்வாய்.

21. அசரீரன்.

சரீரியா னெனையச ரீரியென் றறிவதென்
பிரம னாதியாந் தாவராந் தத்தனு
நாமனா பங்க னானா பேதமாம்
புருடருட் கன்மிகள் யோகிக ளென்றும்
உலகபா லகரு முயர்விராட் டாதியுந்
தூலசூக் குமஜீ வேஸ்வரத் தொகுதியுந்
திரிகுண கற்பித மாயா மயமாம்
யானறி பொருளா யறிபடு முத்தியால்
அனூர்தஞ் சடந்துக் கனித்தியங் கண்டம்
இவைக்கதி வ்டான சித்ரூப னாதலின்
யாதொரு சரீரமுங் கருமமு மெனக்கிலை
நிரீந் திரியனாக நிகழ்ச ரீரியே.

22. நிரீந்திரியன்.

படைத்துள விர்தியம் பயின்றில னென்பதென்
பஞ்சேந் திரியம் பகுத்தறி விஷயம்
ஒவ்வொன் றேயலா லொன்றை யொன்றறியா
சாக்கிரத் துளதாய்ச் சுழுப்தியின் மறைதலின்
இவைக்குள விகாசசங் கோசவியாபாரம்

அறிபொருள் யான்முகக் காலுமுண் டதனால்
அப்பிராணனு நிரீந் திரியனு மாவனே.

23. அப்ராணன்.

பசிதா கங்கள் பயில்வனப்ராணனோ
அன்னபா னாதியா லடைபலா பலமுஞ்
செனித்தலு மரித்தலுஞ் செறிபல விகாரமு
நனவினிற் கூடி நடித்துவேற் றவத்தையில்
மறைபடு பிராணனு மற்றதன் ரொழிலுங்
கண்டுணர் சித்தாய்க் கலக்கமில் சாட்சியாம்
அமனசு னாதலின் அப்ராண னாமே.

24. அமனசன்.

அநந்தசங் கற்பியா னமனசு னென்பதென்
ஒருகூத் தாடிபல் வேஷமுற் றுடல்போற்
காமாதிய குணங் கலந்துறு மனமே
நனவினில் வெளிச்சக மாகி நடித்திடுங்
கனவினி னுட்சக மாகிக் கலங்குஞ்
சுழுப்தியிற் றேன்றா தொடுங்குமிம் மனச்செயல்
கண்டுணர் சாட்சி கருதரு நிருமலன்
ஆதலி னானே அமனசு னாமே.

25. நிருமலன்.

சர்வதாமலி னன்யான் சாற்று நிர்மலனெவன்
மண்ணினி லுவர்ப்பு மலஞ்சே ராதிய

அப்புவி லுப்பொடு மூத்திர மாதிய
அனலிற் புகைமுத லாகிய வசடுள
வாயுவிற் பற்பல வாசனை சலனமும்
ஆகாயத் தினி லணுச்சூ னியமுள
மலங்கா யத்தில் வருஞ்சிலேத் மாதிய
லிங்கதே கத்தில் நிகழ்வகா மாதிய
ஞானஞ் ஞானம் நலிதருஞ் சீவனில்
ஈசனிற் பஞ்ச கிர்த்திய மியல்வன
ஆதலி னுன்மா வதிஷ்டான சுத்த
நிருமல னென்ன நிச்சயித் தறிவாம்.

26. சுத்தன்.

அசுத்த னுன்சுத்த னானவா றேதெனில்
வர்ணச் சிரமமும் வசுத்ததர் மங்களும்
அவைதரு நாகசொர்க் காதிய பலங்களுஞ்
சேடமா மநந்த கோடிஜென் மங்களுந்
தொடர்சீ வர்க்குள துயருறு மலமாம்
நிக்கிரக வநுக்கிரக நிகழ்த்தவ தாரமும்
பஞ்சகிர்த் தியங்களும் பரமே சற்குள
சீவசங் கத்தாற் நிகழ்பூத மலமாம்
இவைக்க திஷ்டானமா யிலங்கிய சாட்சி
எம்மில்வி வர்த்தமா யிவைகூடி நிற்கினும்
அசுத்தமில் புத்தனா னாதலிற் சுத்தனே.

27. புத்தன்.

புத்தனா னென்னப் புகல்வதெவ் வாற்றால்
 பூதபௌ தீகமாப் புகல்கட படமலை
 ஆதிய வென்று மறிவரு ஜடமாஞ்
 சரீரத் திரயந் தருசீவன் மாயையுஞ்
 சடாசட மாகிச் சரிக்குமென் சார்பால்
 தனித்தனி விசாரித் தாலவைக் கறிவிலை
 வகசர் வஞ்ஞா யிவற்றினை விளக்கும்
 போதநா னாதலிற் புத்தனென் றுணர்மோ.

28. சர்வஞ்ஞன்.

சர்வஞ்ஞ னென்னச் சாற்றுவ தெங்ஙனம்
 திரிபுடி யாகத் தெரிதரு விஷயம்
 தூலஞ் க்குமங் காரணந் தொடர்தரும்
 மூவகை யவற்றினை மோகமா யறிந்ததும்
 அறியா ததுமே ஞானவஞ் ஞானமாம்
 இந்தியங் கரணம் ஜீவ னிவற்றின்
 ப்ரவிர்த்தநி வர்த்தமாப் பேசுமெத் தொழிற்குஞ்
 சமஷ்டி திரிபுடி சாட்சியா நிறைந்து
 முற்றுமுற் றுணர்பவன் யானலால் வேறிலை
 ஆகலிற் பரமா நந்தபூ ரணன்யான்
 சர்வஞ்ஞ னென்னச் சாற்றிடத் தகுமே.

29. பரமாநந்தன்.

பரமா நந்தனும் படியெனக் கருளெனச்
சுகமதாக் கொண்டு தொடர்மனை நிலந்தனம்
அழிவுவந் துற்ற வாபத்து வேளையில்
அவற்றினு மைந்த னதிகமாம் பிரியம்
அவரினுந் தனதுட லதிகமாம் பிரியம்
இந்தியம் பிரிய மிவற்றினும் பிராணன்
என்னுந் பிரியமா மிவைக்கெலா மேலாம்
ஆத்மா பிரிய னழிவில்பூ ரணனாங்
கற்பாந் தத்துங் கலக்கமி னித்தியன்
பராபர சம்புவாம் பரம்பொரு ளாதலிற்
பரமா நந்த பார்த்தீப னாமே.

30. சம்பு.

சம்பு வென்னுஞ் சத்தார்த்த மேதெனில்
விஷயஞ் சுழுப்தி மிகுசொர்க்க போகமும்
உபேட்சா சமாதி யணர்வுறு நித்திரை
இவற்றினிற் றேன்று மிலேசவா நந்தம்
அந்தக் கரணத் தணுகாத்ம பிம்பஞ்
சுகமாத் தோன்றி மறையுமித் தொடர்பால்
அவைபோல் யானனித் தியமா காத
அசலனா னாதலி னநந்தா கான்
சம்புவா மென்னச் சங்கையற் றுணர்தி.

31. அசலன்.

சஞ்சரித் திடுமியா னசலனென் பதுமெவன்
 சட்கோச தத்துவச் சரீரியாத் திரியினுஞ்
 சூக்கும தேகியாச் சுலவினு முலகெலாம்
 அவித்தையின் வித்தையி னலைசீவ னாயினும்
 அவத்தையிற் சுழல்சிதா பாசவி சிட்டனுஞ்
 சமட்டியாந் தூல சூக்கும காரண
 சரீரமும் பூதபௌ தீகவிராட் டினும்
 அண்டாண் டங்க ளனைத்தினுஞ் சாட்சியாய்
 அசைவறு நிர்க்குணன் அசலனு மாமே.

32. நிர்க்குணன்.

குணாதீத னென்னக் குறிப்பது மெங்ஙனஞ்
 சத்துவ குணத்திற் சாரூபீ சனையும்
 இராஜச குணத்தில் ஜீவ சமட்டியுந்
 தாமத குணத்திற் சர்வமாஞ் சகத்தும்
 படைத்தளித் தகற்றிப் பஞ்சகிர்த் தியஞ்செய்
 பிரதான வதிஷ்டப் பிரமமா யுகந்தொறும்
 அபரிச் சின்னமா யனையமுக குணமிலா
 நிருவிகற் பனுமா நிர்க்குணன் யானே.

33. நிருவிகற்பன்.

நிருவிகற்ப மதா நிலைமையெவ் வாறெனில்
 விளங்குறு மையேழ் விசற்பதத் துவங்களுக்
 கப்பா லாகி யவைக்கதிஷ்ட டானமாய்

அத்துவித சின் மாத்திர மாகுநாம்
 அவற்றொடுங் கூடினு மதீதமாந் தன்னினும்
 விகற்பமற் றொளிரும் வெயில்போல் விளங்கி
 படிகத் தெதிர்ந்த பற்பல நிழல்போற்
 பற்றினும் பற்றாப் பான்மை மாறாது
 தத்துவ வுபாதிதீர் சதாநிரா காரன்
 ஆதலி னுனிரு விகற்பனு மாமே.

34. நிராகாரன்.

நிராகா ரமதாய் நிகழ்வகை யேதெனிற்
 சிதாகா யமதாச் செப்புமோர் வேதம்
 நாம ரூப ரகித மமூர்த்தம்
 என்றதோர் வேத மிப்பரம் பொருட்கு
 முன்னிலை பின்னிலை யுள்ளிலை புறனிலை
 சர்வ வவத்தையிற் சாட்சியாஞ் சித்தாம்
 என்றொரு வேத மியம்பிய மற்றும்
 ஈதென வறியவு மறிபடா ததுமல
 இவ்விரு வகைக்கய லிருந்தெலாம் விளக்கும்
 அறிவே வடிவமா நிறைபா மென்ன
 மற்றொரு வேதம் வகுத்தமை யாலே

* தொண்ணூற் றைந்து லட்ச யோசனையில்
 இருந்தொளி பரப்பு மேகவான் கதிராம்
 ஆதித்த பிம்ப மறிசிதா பாசனை
 வாஸ்கொடு வெட்டினு னனல்கொடு வாட்டினுங்
 கைவருத் தமலாற் காயமோர் சிறிதுருன்
 எனப்பல சுருதி யுத்தி யநுபவம்
 ஆகவே நித்திய முத்த னுமாதலின்
 நிராகார னென்றே நிச்சயித் துணர்வாம்.

35. நித்யமுத்தன்.

பெத்தனா னித்திய முத்தனும் வகையெது
 கருமகாண் டப்படி கர்த்தனாப் போக்தனாத்
 தருமா தருமச் சார்புள னாகி
 ஜீவனாச் செனன மெடுக்குமென் றுரைக்கும்
 உபாசனா காண்ட முரைக்கு மப் பிரமாதா
 மாயா கன்ம மலசம்பந்த மாய்த்

* பூமிக்கு 95-லட்சம் யோசனை தூரத்துள்ள
 சூரியனை நேத்திரேந்திரிய வழியாய் வியாபித்
 தறிகின்ற சிதாபாசன். 950-லட்சம் மைல் தூர
 மென்று ஐரோப்பியர் கண்ணாடி இயந்திரங்களால்
 உயர்ந்த இடத்திருந்து சோதித்தறிந்த கணக்குப்
 படி.

தோன்றிய ஜீவேஸ் வாஜக மூலமும்
யாதென விசாரித் தறிதர வுணர்த்தும்,
ஞானகாண்ட மஞ் ஞான விசிட்டனுக்
கன்னிய மான வகண்டமாம் பிரமம்
பந்தமில் சுத்த பரமசை தன்யமாம்
அநாதி முத்தனீ யாமென வறைதலின்,
நித்திய முத்தனும் நிச்சயித் துணர்மோ.

36. அநாதிமுத்தன்.

அநாதி முத்தனா யமைந்தவா நெங்ஙனம்
மாயா கற்பித ஜீவனும் ஜெகத்தும்
நசனாக் குள்ளா யிலங்குமும் மூர்த்தியும்
அளித்திடு முத்தி யநித்திய மாதலின்
பிறந்திறந் துழலும் பேத முடைத்தாய்
துன்பம் விட்டகலாத் தொடர்பந்த மாகும்
ஆதலி னவற்றிற் கதீதமாய் நீக்கமில்
தானே தானாஞ் சச்சிதா நந்த
தற்பரம் யாமெனச் சாத்திரத் துணர்ந்து
ஐயெழு தத்துவத் தப்பா னின்ற
நித்திய சாட்சி நிரந்தர வச்சுதன்
ஆதலி னாலே அநாதி முத்தனே.

37. அச்சுதன்.

அச்சுத னும்பெய ரருத்த முரைக்கில்
 நமுவல் சுதநமு வாமையச் சுதமாம்
 ஆறுதத் துவமாந் தூலநா ருண்டில்
 சூக்கும மிருபதுந் தொடர்பூ தமைந்தும்
 பிரளயத் தழிந்திடும் பேசுவைக் காதியாம்
 அவித்தை மாயை ஜீவேச னென்ப
 தத்துவ விசாரந் தலைப்படிந் மறைந் துபோஞ்
 சச்சிதா நந்த தற்பா மென்றும்
 நமுவா நித்தியம் நாமாயினதால்
 கேஷத்திரக் கியனச் சுதனெனத் தேர்வாம்.

38. கேஷத்ரக்கியன்.

கேஷத்ரக் கியனெனச் செப்பிய தெதனால்
 மூலாஞ் ஞான காரியமான
 சரீரத் திரயஞ் கேஷத்திர மென்ப
 இவற்றினின் றறிபவன் கேஷத்திரக் கியனால்
 காரியம் பொய்யெனிற் காரண மதுவே
 ஆதலினஞ்ஞா னந்தனை யுணர்த்தில்
 நீயுரை பொருளறி யேனென லபாவ
 ஞானமே மூலாஞ் ஞானமா நவில்வர்
 அறிபொரு ளாயிருந் தறியே னென்பதில்

அறிவறி யாமையா மநாதியா மோகம்
ஆத்மா ரோப வாபாச மாதலின்
நானெனத் தேகா தியைநவின் றுழன்று
பூர்வதே கான்ம புத்தியே மேன்மேல்
வருதேக வான்ம வாசனைப் பிராந்தியாந்
தேகமுந் தேகவஞ் ஞானமூ லங்களை
ஆய்ந்தறி யதிஷ்ட வான்மசை தன்யமே
மனோவாக் ககோசர மான்மிய மதனால்
கேஷத்திரக் கியனெனச் செப்புவ சுருதி.

39. மனோவாசாமகோசரன்.

சலன மனோவா சாமகோ சரனெனல்
இந்தியங் கரண மிவைகளாற் காணு
மெய்ப்பொரு டன்னை விளக்கிய பெயராம்
ஆதலிற் சூன்யம தாகுமோ வென்னில்
அஸ்தி பாதிப் பிரியமென் றனந்த
மறைநனி புகன்று மதித்துணர்ந் தமைந்து
மௌனமாக் காட்டி மற்றுநீ யந்தப்
பிரமமா மென்னப் பேதமற் றுணர்த்தலின்
அதத்தை மூன்றினு மறிந்துரை யிந்தியம்
மனமன் வயவிதி ரேக யுத்தியினுன்
மறைதலு மெழுதலு மதித்துணர் சாட்சியே

யாமென வனந்த மறைமுறை யிடுதலின்
அவ்வியா கிருதனா மாதலி னாலும்
அலைமனோ வாசா மகோசா னாமே.

40. அவ்வியாகிருதன்.

அவ்வியா கிருதனென் றறைபெயர்ப்பொருளெது
செவ்விய நாம முருவொடு திகழ்ந்து
விவகரித் திடுவது வியாகிர்த மென்ப
அவையிலா ததுவே யவ்வியா கிருதமாம்
பிரமமென் றுரைசெயும் பிழையினுன் மறைகள்
ஐகத்காரண மிதைச் சாங்கியர் முக்குணப்
பிரகிர்தியென் பாரிது பேதமாய் நீங்குகாற்
பிரதானமே காரண மெனப்பல பேசுவார்
ஆதலிற் சர்வ சத்திபீ ஜமதாஞ்
சிற்பா மாகித் திகழ்தரு பிரமமே
அக்ஷர மாகி யமைந்துமே னிற்றலின்
அவ்வியா கிருதனென் றறைந்திடப் படுமே.

41. அக்ஷரம்.

அக்ஷர மென்ன வறைபொருள் யாதெனிற்
க்ஷரமெனல் நாச மக்ஷர நாசமில்
பொருளெனப் படுநா ருண்டினிற் பொன்றுவ
தாலமே பிரளயத் தொழிதருஞ் சூக்கம்,
ஞானே தயத்தி னமுவு காரணமும்

போன சியாது பொருந்தவைக் கதிஷ்டமாம்
 பிரமமே யக்ஷா மெனப்படு, மேலுஞ்
 க்ஷாமெனல் வேத மக்ஷாம தன்பொருள்
 எனுமருத்தத் தின்மீ மாஞ்சன் சங்கை
 மனுடன் முதற்பிர மாந்த வாந்தம்
 தருந்தார தம்மிய கன்மம் விதிக்கும்
 அந்தர்க்க தாவா ஜென்மபரி யந்தம்
 வருதுக்க தார தம்மியகன் மங்களை
 விலக்கிய வேதம் மெய்ப்பொருட் கலவோ?
 எனப்பல திரிசிய நாமரூ பமதாம்
 ஜீவேஸ் வரற்குளே திகழ்ந்து மறைந்துபோம்
 விவித சங்கற்ப விதற்பமில் நிஷ்க்கிரிய
 சுதசித்தம தாஞ் சுத்தவான் மாவே
 சொரூப மிலதனாற் சுகாசுகந் தாக்கா
 ஏகமாம் புருடனென் றுபநிடத் தியம்பும்
 அம்மகா புருடனை யறிந்தவ னாதலே
 திருக்கெனுஞ் சர்வ சாட்சிசிற் சொரூபம்
 ஆகவுத் தரமீ மாஞ்சன க்ஷாமென
 சுகல சங்கைகளுந் தகைந்துரைத் ததுவே.

42. திருக்கு.

திருக்கெனும் பதப்பொரு டெளிதர வுணர்த்தின்
 அறிபொரு ளாய வபேதமெய்ஞ் ஞானம்
 அதனிற் றேன்றிய வகண்ட சங்கற்பமே

ஜீவேஸ் வரஜக மாகிய திரிசியம்
 அனைத்தையும் விளக்கு நிராலம்ப வான்மா
 எனப்புகல் சுருதிசித் தாந்தமஃ திதுவே
 தேகமே யான்மா செறிபோக மோக்ஷஞ்
 சோகமாந் துன்பந் தொடர்நர கமதாங்
 காரணப் பொருள்வே றுளதெனுங் கட்டுரை
 பிறரையெற் றுதலெனப் பேசும்லோ காயுதன்
 தேகநின் றிந்தியஞ் செறிபொரு ளறிதலின்
 சந்தவிந் தியமெனச் சாருவா ளின்சொலும்
 இந்திரி யங்களுக் காதியாம் பிராணனே
 ஆத்மா வாமென வறைவர் தத்வாதியர்
 சரீரேந் தியமுயிர்க் காதியா மனமே
 பந்தமு மோக்ஷமும் பகர்தரு காரணம்
 மனோபா வனையே வடிவமா மென்றும்
 வேதமோ தலின்மன மேதிருக் கென்னும்
 உபாசகன் றனைமறுத் தோது தார்க்கிகன்
 பகுத்தறி புந்தியாற் படர்மன நடித்தலின்
 ஆத்மா புந்தியென் றவன்றனைப் பெளத்தன்
 சுழுப்தியி லொன்றுந் தோன்றா திறத்தலின்
 சூன்யமே யாத்மா வெனச்சொலு மவனை
 அவித்தியா விசிட்ட சீவனாத்மா வெனப்

பட்டா சாரியர் பகர்வர் பற் பலரும்
 கொண்டசித் தாந்தங் குறிக்கொளா ரோபமாக்
 கண்டவந் தகரெனக் கருதின ரெனமதி
 எண்டகு வேதாந் திகளிவைக் கதிஷ்டமாஞ்
 சச்சிதா நந்த சாட்சியா மென்பர்
 அவித்தியா விசிட்ட நவனுடன் கூடி
 அறிவாய்ப் புந்தியா வகன்மன மிந்திய
 சம்பந் தமதாய்ச் சரீரமாய் விளங்கிச்
 சூர்ய சந்திராதி துணைகொடு திரிசிய
 ப்ரபஞ்ச தோற்றம் பேசுசொப் பனம்போல்
 அறிவினிற் றேன்றி யடங்கநு பவத்தால்
 ஆத்மா பிரத்தியக் காகிய திருக்கென
 நிச்சயித் தகண்ட வறிவுரு வாகச்
 சுருதியாற் குருவாற் சுவாத்மனா யுணர்வாம்.

43. பிரத்யக்ஞ.

பிரத்யக் கென்னும் பெயர்ப்பொருள் யாது
 உண்ணுட் டத்த விருத்தியா லுணர்பொருள்
 அவ்வாத் மாவே வவித்தையைக் கூடி
 ஜீவாத் மாவாந் திகழ்கரணத் தொடும்
 பிரமாதா வாய்பின் பவன்பொறி யைந்தின்

கூட்டுற வாலே பிராணனாங் கூறவன்
 வெளியெனும் பிராக்கு விருத்தியா நோக்கிச்
 சர்வப் பிரபஞ்ச சாட்சியாந் தேவர்
 மகேஸ்வர பேதமு மதித்துணர்சாத்திர
 அர்த்தப் பிரமேய மறிந்துவழிபட்டுப்
 புருஷார்த்த மோகும் பொருந்தி யாநந்த
 நித்திய பூரண நிருமலான் மாவைத்
 தானென வறியத் தகுமெனும் வேதம்
 வாக்கிய வழியே மருவுத சேந்தியங்
 காணா நென்னக் கலங்கல்பல் விஷயம்
 எனதெனு மோக மியாவையும் விட்டுப்
 பிரத்யக் விருத்தி யெனும்பெயர் பெற்ற
 தனையுணர் லட்சண விருத்தியாந் சார்ந்து
 யாமே யேகசின் மாத்திர வறிவென
 ஊகமா யுணர்ந்திங் குளங்குளிர்த் தமைதி.

44. சின்மாத்திரன்.

சின்மாத் திரனெனச் செப்பிய தெங்ஙனம்
 இயற்கை யறிவ திலாச்சடப் பிரபஞ்சம்
 செயற்கை யறிவாந் நிகழ்சரீ ராதிய
 மூன்று தநுவையு முறையுண ரியற்கை

அறிவா யிருந்தவை விளக்கியுந் தானே
தானாய் விளங்கி சத்தெனப் படுமதால்
யாமே சின்மாத் திரமென லாமே.

45. சத்து.

சத்தியா மென்னச் சாற்றலெவ் வாற்றால்
அவத்தாத் திரய மவற்றுளுண் ணுட்டமாய்
நானெனத் தோன்றெழு நான்குதத்து வங்களும்
வெளிநாட் டமதாய் விளங்கேழ் தத்துவம்
ஆகிய முப்பா னேந்துநின் றெடுங்கினும்
அழிவறு காலா தீதமா யமைதலின்
யாமேநி ரீஸ்வர சத்தெனப் படுமே.

46. நிரீஸ்வரன்.

நிரீஸ் வரத்துவ நேர்மையே தென்னிற்
சிருட்டி திதிசங் காரமுத் தொழிலுந்
திரோபா வமுமநுக் கிரகமுஞ்செய்யும்
பிரமா தியவைங் காரணேஸ் வாரும்
வைஸ்வ சூத்திர வந்தரி யாமியுங்
காரிய வங்ச பரமாங் சரைவரும்
விராட்டோ டிராணிய கர்ப்பவவ் வியக்தனும்
அவ்வியக்த சுத்த பேதசத் திகளுஞ்

சமானமா மிவர்க்குச் சரிஞான யோக
 சம்பந்த மாய விநாயகர் சண்முகர்
 முதலா முபயேஸ் வாழுது பேதமுந்
 தவமிசு நந்தி சண்டே சராதிய
 மகாயோ கியர்க்கு மாதார மாகிய
 மாயா சத்தி விசிட்டமா நம்மிற்
 சத்திகள் சத்தி மான்களா மிவரொலாந்
 தோற்றலிற் பஞ்ச கிர்த்தியந் தொடர்தரும்
 அகண்டநிர்ச் சீவ னிரீசனு மாமே.

47. நிர்ச்சீவன்.

நிர்ச்சீவ னுன நெறியது புகலெனில்
 அவித்தையிற் பிரதிபலி யாத்மசை தன்யமே
 சிதாபாச சீவ னாகச் செனித்து
 ஜெகதிரிசியஞ் சத் தியமெனத் திகைத்தல்
 காலெழு தத்துவ நானென மயங்கல்
 கன்மா கன்ம கர்த்தபோக் தாவெனல்
 தானு மீசனும் வேறெனத் தளர்தல்
 சேதன னுந்தனைத் தேகியென் றறிதல்
 ஆகிய பஞ்சப் பிராந்திமோ கத்தாற்
 சுகாசுகத் தழுந்திச் சோகமே விட்டு

சாதன சதுஷ்டய சம்பன்ன னாகி
 ஜீவகா ருண்ய மீஸ்வர பக்தி
 பாசவை ராக்கியம் பரமமா ஞான
 விசாரணையான் மனோ விகற்ப மொழிந்து
 கிரவண மனன நிதித்தியா சனத்தாற்
 சமாதி சாட்சாத் கார மடைந்து
 ஜீவபா சங்கெடப் பிம்பசே தனமாய்ச்
 சீவன் முத்தனாய்த் திகழ்தலின் யாமே
 நிஷ்ப்பிர கிர்தியாம் நிர்ச்சீவ னாமே.

48. நிஷ்ப்பிரகிர்தி.

நிஷ்ப்பிரகிர்தி யென நிகழ்த்துவ தென்னோ
 சத்துவ குணத்தி லீசனு மிராஜதந்
 தன்னிற் சீவ சகாகோடி சங்கமுந்
 தாமதந் தன்னிற் பூதபௌ தீகமுந்
 தோற்றமா மாயாப் பிரகிர்தி தொடர்தலின்
 பிரமநிஷ்டப் பிரகிர்தி யெனும்பெயர் பெற்ற
 தாயினுந் துவிதத் திற்கிட மாகிய
 தென்னெனச் சாங்கிய னிசைத்த சங்கைக்கு
 இரச்சுவிற் காணலிற் சர்ப்பநீ ரின்மைபோற்
 கனூப்பிர பஞ்சங் கண்டுண ரறிவலால்

அற்பமு மிலாமைபோ லகமுறு ஜாக்கிரம்
 அறிவினிற் றேன்றி யகல்பிர பஞ்சமும்
 அறிவாம் பரமாத் மாவெனத் தனைத்தான்
 கண்டவ னன்றிவே நின்றெனும் வேதம்
 அறைதலி னுலசங் சாரியாய் நின்ற
 நிஷ்ப்பிர கிர்தியென நிச்சயித் துணர்தி.

49. அசங்சாரி.

அசங்சாரி யாக வறைதலெவ் வாற்றால்
 மாயா கற்பித மாகிய ஜகத்தில்
 வருணச் சிரம பேதமு மதற்குள
 தர்மா தர்மந் தருசொர்க்க நாகமுஞ்
 சேடமாய் நின்ற ஜெனன மாணமுஞ்
 சம்சார மென்னச் சாற்றிடு பந்தமாந்
 தேகநா னென்னச் செறிமோக மின்றி
 சிற்சட பேதந் தெரிசிதா பாசனும்
 அசங்சாரி யென்னி லறிதரு சாட்சியாய்
 அபெத்தனா யென்றுநின் றறிந்திடலாலே
 அசங்சாரி யென்ன வையமற் றுணர்மோ.

50. அபெத்தன்.

அபெத்தனா நிலைமை யாதென வினவில்
 பெத்தனே கட்டுப் பட்டவன் பெத்தன்

கட்டுவிட் டின்பக் காட்சியா நிறைந்தோன்
 தனைமறந் தாகந் தனைத்தா னென்று
 தர்மா தர்மந் தையபய மிலச்சை
 காமக் குரோதா தியகடுங் குணங்கள்
 கருதுறு பாசம தாத்தனைக் கட்ட
 தேகாபிமான வஞ் ஞானத் திருடனும்
 சுகாசுக ஜென்மத் தொடர்பினுற் கலங்கித்
 தாபத் திரயத் தாற்றளர் வெய்தி
 பிரமோ பாசனை யாற்பேத நீங்கி
 அகண்டா நந்த நிரவய வனுமாய்
 நிறைதலி னபெத்த னெனத்தெளி தரவே.

51. நிரவயவன்.

நிரவய வனுமாய் நின்றமை யேதெனிற்
 கரசர னுதியாற் கவின்கொள் தேகத்துக்
 கன்னியமாஞ் சிதா காச வடிவாய்
 அவத்தாத் திரய சாட்சியா மாதலின்
 தனதெனப்படுமோ ரவயவ மின்மையின்
 அசத்தாம் ஜெகந்தனி லாரோப மாதலின்
 அபரோக்ஷனு நிர வயவனு மாமே.

52. அபரோகூன்.

அபரோகூ னென்னு மர்த்தமே தென்னிற்
கன்மகாண் டத்திற் கழறிரு கருமமும்
அவற்ற லடைய நு போக பலங்களும்
பத்திகாண் டத்திற் பகர்தெய் வங்களும்
பிரத்யகூ மின்றிப் பரோகூ மாதலின்
ஞானகாண் டத்தில் நவில்பா மாத்மா
சுருதியாற் குருவாற் றொடா நு பவத்தால்
உபதேச மாத்திரந் தானா யுணர்தலின்
சுவய மபரோகூ சகவடி வாமே.

53. சுவயம்.

சுவய மெனச்சொல்லுந் தொடர்பியா தென்னில்
தானே தானாய் விளங்கலிற் சுவயமாம்
அஞ்ஞான தெசையி லன்யமா மேமும்
ஞான தெசையினி னவிலுநா லேமும்
ஆகிய முப்பா னைந்துதத் துவத்தினுந்
தானே யகேய தத்துவ மாதலின் [மோ.
சுவயமாந் தனிப்பொருள் துணிந்துநன் குணர்

54. அகேயன்.

அகேய னென்னு மருத்தமே தென்னில்
இதுவெனத் தள்ளுவ கேயம கேயங்

கொளப்படும் பரமிரு குறியுரு வுடையது
 மூர்த்தம் மூர்த்த மெனச்சொலும் வேதம்
 அல்லவீ தல்லவீ தெனுநேதி வாக்கியந்
 தள்ளு வமூர்த்தமோ வமூர்த்தமோ வென்னில்
 தூல சூக்குமப் பிரபஞ்சமே மூர்த்தமாஞ்
 சச்சிதா நந்த வாத்தமா வமூர்த்தம்
 பரமார்த் தத்தைப் பகுத்துணர் சுருதி
 உத்தி யநுபவ மொத்திது பாம்பல
 பழுதையென் றுணர்தல்போற் பகர்பிர பஞ்சம்
 விடயமே கேய மெனநேதி செய்து
 நேயமாந் தானே பரமார்த்த மாந
 அநுபா தேயனு மாதவி னாலே
 அகேயன மென்பதற் கையம திலையே.

55. அநுபாதேயன்.

அநுபா தேயன னானவா நெங்ஙனம்
 தேடிய பொருளுபா தேய மெனப்படுந்
 தேடிய தானே யநுபா தேயனங்
 கன்மகாண் டப்படி கருதுசொர்க் காதிய
 போகம் விரும்பிப் புரிந்த நைமித்த
 காமிய மொடுபிராச் சித்தநாற் கருமமுஞ்

சாங்கமாய நுஷ்டித் தவரவை சார்வார்
 பத்திகாண் டப்படி பதமுத்தி வேண்டினோர்
 சமய விசேஷ தீக்ஷா சுத்தியான்
 மந்திர தந்திர யெந்திர மரபொடு
 குருவுப தேசக் குறிநெறி வழாது
 பூஜை தோத்திரந் தியான போஜனமுதல்
 முறையே சாங்கமாய் நெடுங்கான் முயன்றால்
 தேவ சாட்சாத் சித்தி யுண்டாமெனும்
 ஞானகாண் டப்படி நவையறப் புகன்ற
 நித்ய சாயுச்ச முத்தியி னிலைபெறச்
 சாதன சதுஷ்டய சம்பன்ன னாகி
 சிவண மனன நிதித்தியா சனத்தாற்
 பாசமாம் பிரதி பந்த நிவர்த்தியால்
 தேடிய பொருடா னாகத் திகழ்ந்து
 சச்சிதா நந்த சாட்சியா நிறைதலின்
 அப்பிர விர்த்த நநுபா தேயனே.

56. அப்பிரவிர்த்தன்.

அப்பிர விர்த்த னுனமை யுணர்த்தெனில்
 பிரவிர்த்தி தொழிற்பட லப்பிரவிர்த்தி
 தொழிலொழி வாகுந் தோன்றிய மாக்கலம்

நடத்துமீ காமன் நாடிய கரையில்
 மாமுதற் பொருளோ டுவதெனக் கண்டும்
 உண்மையில் மரக்கல மோடுத லுணர்வன்
 கப்பலிற் படுத்துக் கண்வளர் போதினுஞ்
 தீவார் தரந்தான் செலல்பிழை யாமைபோல்
 இகபர சித்திகட் கியலகங் காரி
 நாலெழு தத்துவத் தொடுநடந் தாலும்
 அகமுக மாகி யமைந் திருந்தாலும்
 பிரவிர்த்தி நிவர்த்தி பேதமா மிவற்றின்
 சாட்சியாத் தொடக்கறு சன்மாத் திரமாஞ்
 சிவமாத லிற்றிக ழப்பிர விர்த்தனே.

57. சிவம்.

சிவமெனும் பொருளெது திருத்தமா யருளெனில்
 நாலாம் பதமென நான்மறை நிகழ்த்துஞ்
 செறிதரு சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுப்தி
 ஒன்றினி லொன்றிலா மாயையா யொழிதரும்
 ப்ரபஞ்ச மூன்றினுக்குஞ் சாட்சியாந் தூரியம்
 சுசாதி விசாதி சுவகத பேதமிலா
 அத்வய வமிர்தசின் மாத்திர மதனாந்
 சிவமென வநாதியாத் திகழ்ந்தொளிர் தருமே.

58. அமிர்தன்.

அமிர்தன் யாமென்னு மருத்தமே தென்னில்
 அழிபொருண் மிர்தமஃ தில்லதே யமிர்தமாம்
 யோகா மிர்தமஃ துண்டமா யோகியுந்
 தேவா மிர்தமஃ துண்டுறை தேவரும்
 பிரளயாந் தத்துப் பிரிந்தழிந் தொழிதலால்
 அநந்தா நந்த வான்மா நித்தியன்
 அருபனா மமிர்த னழிவில னாமே.

59. அருபன்.

அருபனாய் நின்ற வமைதியே தென்னிற்
 புலனா லறிபடாப் பொருள ரூபமதாம்
 பூதபௌ தீகப் பொருளுரு வுளதாம்
 அவைகளைக் காண்பொறி யருபமென் பார்சிலர்
 இந்திரி யங்களை யியக்குறு மனமும்
 சஞ்சல மனதைத் தகைந்துணர் புந்தியுங்
 கர்த்தபோக் துருவைக் கண்டறி விசிட்டனும்
 அருபமாச் சிற்சில ரறைகுவ ரவைக்கும்
 மூலமாம் ப்ரகிர்தி யெனச்சிலர் மொழிவார்
 இவைக்கெலாஞ் சாட்சி சாந்தபூ ரணனே
 அருபனா மென்ப தநாதிசித் தமதே.

60. சாந்தன்.

சாந்தனா மென்னச் சாற்றநு போகமென்
அரணியிற் றேன்றன லரணியுந் தகித்தல்போற்
சாத்திர விசாரந் தலைப்படும் விவேகம்
அகண்டா கார விருத்தி ஞானமதே
பரம்பொருட் கயற்பிர கிருதியிற் பலவாத்
தோற்றுறு ஜீவேஸ் வரஜகத் தொருதியுந்
தகித்துத் தானே சாட்சியாச் சமைதலின்
நிஷ்ப்பிர பஞ்சனாம் நிறையுப சாந்தனாம்
அபயனுமாமென வகமகிழ்ந் துணர்மோ.

61. அபயன்.

அபயனா மென்னு மற்புத மேதெனில்
ஒன்றினுக் கொன்று பயமுறும் பட்சி
மிருக மானிட ரரசர்க ளிருடிகள்
தேவர்கந் தருவர் இராக்கத ருலக
பாலகர் பிரம விஷ்ணுவா தியர்கள்
போலொரு பயமும் பொருந்திலம் யாமே
ஏவராலு மெமைச்சே திக்கவும்
பிடிக்கவு மடிக்கவும் பின்னப் படுத்தவும்
நனைக்கவுந் தகிக்கவு நாச மாக்கவும்

என்றுமே லாமையா லியற்பெய ரபயன்
நித்தியா நந்த னிகரில் பூரணனே.

62. நித்யாநந்தன்.

நித்யா நந்த னெனுமகாத் மியமெவன்
ஒரொரு குடும்பியுங் கிராமகா வலரும்
சீர்மையி ராச்சியச் செல்வ மன்னவரும்
பெறுஞ்சுகம் விடஞ்சேர் தேனெனப் பெரிதும்
ஆதி வியாதி யடுபகை சோரர்
இடிமழை யனலா லிடர்பல சார்தலின்
அநித்திய சுகமா மதனினு மேலாம்
அகண்ட ராச்சியமொரு குடைக் கீழாண்டு
நெடுங்கால ரோக திடகாத் திரளாய்
ஏகவீரனா யிகல்பகை யிலளாய்
வேதசாத்திர விதியுணர் கலைஞளாய்
உலகு புகழ்சார்வ பெளமனா மொருவன்
சுகமே மனுடா நந்தமாச் சொல்வார்
இதற்குமே னூறு நூறுபங் குயர்ந்த
மனுகந் தருவர் தேவகந் தருவர்
பிதூர்தே வராதி தேவரோ டுலக
பாலவந் திராதி பிரஜா பதியொடு

ஈமா விஷ்ணு உருத்திரர் சுகமும்
காலாந் தரத்திற் கழிதரு மாதலின்
புகண்டா நந்த வாரியாத் மாவிற்
றிவலையா மிவற்றிற் சாட்சியாச் சிறந்து
காலா தீதனாய்க் கவலேசற் றிலனாய்த்
தானே தானாஞ் சச்சிதா நந்தத்
னிப்பெரு வாழ்விற் சலனமற் றிருத்தலின்
ர்விட யனுமாம் நித்தியா நந்தனே.

நீட

63. நிர்விடயன்.

அட

ர்விடய னான நிலைமையே தென்னில்
நிருபாத் மகப்பிர பஞ்ச மனைத்தும்
அஸ்திபாதிப் பிரியவான் மாவாய்
இருந்து விளங்கி ரமிக்கு மிதற்குவே
ராகிய விடய ஜகமுவே நின்மையால்
நிர்விட யன்னென நிகழ்த்தலா கியது
புத்ர மித்ராதிபாப் பொருந்து சுகாசகந்
தனதெனக் கொளல்போற் சத்தாந்தனக்கு
வேராப்பிர பஞ்சம் விளங்க வந்ததுமிலே
போனது மிலையொரு போதுமா தலினால்
ஆத்மா புராணன் பற்றினிர் விடயனே.

64. புராணன்.

புராண னென்னப் புகன்றது மெவ்வகை
தூலநா றுண்டினுட் டோன்றியே மறையுஞ்
சூக்குமம் பிரளயத்தொடுங்கு மிதற்குமுன்
காரண விசிட்டன் கலைஞா னத்தினால்
தோன்றி யொடுங்குமுன் றொடர்பா யிருந்த
யாமே புராதன புராணனுமாமே.

65. புராதனன்.

புராதன னாகிய பொருத்தமே தென்னிற்
சமட்டி தூல சரீரப் புரத்தினுஞ்
சமட்டி சூக்க சரீரநீள் புரத்தினுஞ்
சமட்டி காரண சரீர மெவற்றினும்
யாமே பரம்பரை யாய்வின யாடலாற்
சூன்யன் புராதன னெனச்சொலப் படுமே.

66. சூன்யன்.

சூன்ய னென்னச் சொற்றிட லென்றோ
சகலமுஞ் சிற்சட மாகவே தயங்குஞ்
சடஞ்சித் தன்றிச் சத்தா காமையாற்
சத்தி லட்சணஞ்சட லட்சியத் தின்மையின்
இதற்குமேல்வஸ்துவே றிசைத்திடற் கின்மையின்

வேதமு மௌனமா விளக்கிய வதனால்
யானே சூன்யன் மகாசூன்ய னாமே.

67. மகாசூன்யன்.

மகாசூன்ய னென்ன மதிப்பது மெதனால்
அறைந்தவச் சூன்ய மறிவினிற் சூன்யமாய்
அபாவமா யறிகையி னுலறி ஞானமும்
அமர்தரு ஞான பாவமா யிருத்தலின்
அவ்வறி வொடுகு னியமு மின்றாதலால்
* முப்பா ழொடு † மாறந்தமுங் கடந்த
நிவர்த்தன மகாசூ னியனென லாமே.

* முப்பாழ் = மத்தமாம்புல மாறியவிடத்தே ம
ன்னுயிர் வெளிப்படு மொருபாழ், பெத்தமாமுயிர்
மாறியவிடத்தே பெரும்பாம் வெளிப்படு மொரு
பாழ், முத்தமாம்பா மாறிய விடத்தே மூலநற்சிவ
முறுமொருபாழ், சுத்தமாஞ்சிவ மாறியவிடத்தே
தோன்றிடுஞ் சுவயம்பிர காசம்.

† ஆறந்தம் = வேதத்தினந்தமுமிக்க சிதாநந்தமு
ம் - நாதத்தினந்தமும் நற்போதவந்தமும் - ஓதத்
தகு மெட்டெண்யோகத்தினந்தமும் - ஆதிக்கலாந்
தமு மாறந்தமாமே.

68. நிவர்த்தன்.

நிவர்த்தனா ஞான நிலைமையே தென்னிற்
 பஞ்சமா பூதப் பிரபஞ்ச விடயமும்
 நாமல வவற்றின் விகாரமு நமக்கிலை
 தூல சரீரநா மன்றெனத் தொலைதலின்
 பால்ய யவ்வன வார்த்திக மோடு
 நரைதிரை மூப்பு ஜனன மாணமும்
 சூக்கும சரீரநா மல்லவாந் துணிவால்
 மறப்பொடு நினைப்பு விகற்ப விகாரமுஞ்
 சீவ விசிட்டனா மலவெனத் தெளிதலின்
 அறிவறி யாமையாம் விகாரமு மடைகிலம்
 சர்வேஸ் வரத்துவஞ் சர்வஞ் சூத்துவஞ்
 சர்வாந்திரி யாமியாம் பஞ்சகிர்த் தியமும்
 இலாநமக் கொருவிகா ரமுமிலா மையினால்
 யாமே யகாமன் நிவர்த்தனு மாமே.

69. அகாமன்.

அகாம னென்ன வறைந்ததெவ் வாற்றால்
 மயிர்நகந் தோறசை யிரத்த நிணந்தொடர்
 சுக்கிலம் வமும்பொடு கோழை மலஞ்சலம்
 வேர்வை குறும்பி யழுக்காதி தோஷம்

மருவு தேகத்தின் வளமையை யறிந்தும்
 மதித்தவை கேட்பினுங் கண்டு தொட்டாலும்
 அருவருப் புண்டா யகன்றுடன் குளித்தலின்
 பெரிதுமித் தோஷமாம் பேதையர் வடிவினை
 புத்தி ரோற்பத்தி மாத்திரம் புணர்வதாற்
 பற்பல மாதரைப் பரிந்துளம் வியந்து
 கண்டு மோகித்துக் கலந்திடு காமிகள்
 தளர்வொடு மகூயை சார்தனன் குணர்ந்த
 பெரியோர் வெறுத்துத் துறந்திட லாலே
 ஞானியே யலோப னகாமனு மாமே.

70. அலோபன்.

அலோப னென்ன வறிதலெவ் வாறெனில்
 அகண்ட முற்றுந்தா னெனவறி ஞானி
 உலகுள பொருளெலா முடையவ னாதலின்
 மருவியபொருளெலாம் வழங்குறு வள்ளல்போல்
 இரந்தவர்க் குடன்முத லெவற்றையு மளிக்கும்
 உன்னத னாதலின் அலோபனா மன்றே.

71. உன்னதன்.

உன்னத னான வுரிமையே துரையெனிற்
 சிதாபா சற்குமேற் காரண முன்னதம்

அதற்குமேற் சூக்க மதற்குமேற் றூலம்
 அதற்குமேற் பஞ்ச பூத மதற்குமேல்
 மாயை யதற்குமே லீச நதற்குமேல்
 உன்னத தாரதம் மியமுள விவைக்கெலாம்
 பரமவுன் னதனெனச் சுருதிபன் னுதலால்
 அக்குரோத னென்ன வறைதரப் படுமே.

72. அக்குரோதன்.

அக்குரோத னுன வமைதியே தென்னிற்
 கன்ம காரண கர்த்தா விடத்தினும்
 பஞ்சபூத பௌதிக மனைத்தி னுந்
 தேவர் முனிவ ரரசர்மேற் பற்பலர்
 பசுமுதன் மிருக பட்சிக ளிடத்தினும்
 பகைநட் பால்வருஞ் சுகாசக பேதம்
 மனத்திற் பற்றினு நமைமரு வாமையால்
 நித்யஞ்ச சமாதியி னிருவிகற் பாங்கமாய்ச்
 சாந்தா நந்தத் தடங்கட லாதலின்
 அக்குரோத னென்ன வறிதரக் கடவாய்
 சமாதி யுத்திமேற் சாற்றுது முறையே.

முதலாவது நிதித்தியாசனயுத்தி முற்றிற்று.

இரண்டாவது
சமாதியுத்தி.

73. நித்யன்.

நித்திய னாக நிலைத்தவா நெங்ஙனம்
எத்தே யத்தினு மெக்கா லத்தினும்
வானமோர் படிற்றாய் மருவுதல் போல
சுத்தாந் தமதாய்த் தொடர்தரு மகிலப்
ப்ரபஞ்ச கோ சங்களுட் பிரிபடா திருந்துணர்
நாமே சர்வ கதனித் தியனே.

74. சர்வகதன்.

சர்வகத னெனச் சாற்றிய தன்மையென்
சாக்ஷியி லேக தேசமாச் சமைந்த
மாயையு மாயாப் ப்ரதி பிம்பமான
விராட்டாதி பஞ்ச விகிர்தமூர்த் தங்களும்
இவைகளிற் பூத பௌதிக பேதமும்
ஏகதேச மதா மிவைகளிற் நேசமும்
கிராமமு மவற்றிற் கிரகமு மவற்றிற்
சரீர மவற்றிற் சரிக்குமிந் தியங்கள்

இவையெலா மொன்றினுக் கொன்றுவே றுகிய
அகிலப் பிரபஞ்ச மனைத்தையுங் கண்டு
சர்வா தார சர்வகத னாமே.

75. சர்வாதாரன்.

சர்வா தாரஞ்ச் சாற்றிய திறமெது
அவித்தியா விசிட்டனுக் காதாரமாகிய
சூக்கும சரீர மதற்குமேற் றுல
சரீர மனைத்தினு தார விராட்டினுட்
பிரபஞ்சமா மதற்குப் பிரகிர்தி யாதாரமாம்
அவற்றிற் பிரதிபலி யீசனா தாரமாஞ்
சச்சிதா நந்த சாக்ஷிநா மாதலின்
நிராதார சர்வா தாரனு மாமே.

76. நிராதாரன்.

நிராதார னென்று நிகழ்த்துத லென்னே
அண்டபல் கோடிக் காதார மீசன்
பஞ்சகிர்த் தியமாம் பற்பல தொழிற்கும்
ஆதாரமா நமக் காதார மின்றி
நாமே நமக்கா தார நிறைதலின்
நிதானமா மாதி நிராதார னாமே.

77. ஆதி.

ஆதியென் றருமறை யறைந்தவா றெங்ஙனம்
பௌதிக சரீரம் பலவகைக் காதி
பஞ்ச பூதமா மவைக்கு விசேஷம்
மாயை யவித்தை வருமவைக் காதி
எவற்றினு மாதியா மீசசை தன்யஞ்
சிருட்டிதோ றுண்டாங் காரண விசிட்டனும்
உண்டாஞ் சூக்க வுடலுள மட்டுந்
தூல மநேகந் தோன்றியே மறைதரும்
பிரளயந் தோறும் பேதமாஞ் சூக்குமம்
விசிட்டனிற் றேன்றி விளிந்திடு மநேகம்
காரண விசிட்டனுங் கருதுஞா னத்தினுற்
கரைந்துபோ யாதியிற் கலந்துநா மாகும்
ஆதலி னநாதி யாமென லாமே.

78. அநாதி.

அநாதியா மென்று மறைந்ததே னென்னில்
எவற்றினு மாதியா யிசைத்திடு நமக்குமுன்
ஆதியாம் பொருள்வே நிலாதவத் தன்மையாற்
கன்ம மஞ்ஞானம் வேதமோ டுயிர்பான்
ஆகிய வைந்துசோ பாதிக வநாதியாஞ்

சகத்தினுமேலாந் தனிப்பரம்பொருளவ்
வைந்தினுக்காதியா மதிஷ்டான சித்தே
நிருபா திகசை தன்யமாய் நிகழ்த்தும்
விபுவா மனாதி ஜனாதன மாமே.

79. விபு.

விபுவாய் நிறைந்த மேன்மையே தென்னிற்
சிவமறு விசிட்டனில் விபுகுக்க தேகம்
இதனினுந் தூல மிதனினும் பிருதிவி
இதனினு நீர்கன விதனினும் வளியாம்
இதனிநா காயம் இடந்தரு விபுவாம்
இரணியகருப்ப னவ்வியா கிருதன்
அவ்வியக்த னிவனிற் சுத்தமே விபுவாம்
இவைக்கெலா மட்டறு மியல்பதாய் நிறைந்த
அஸ்திபா திப்பிர்ய வாத்மா வான
எமைத்தனோந் தறிய விபுவே நின்மையால்
யாமே மகத்தாம் விபுவென லாமே.

80. மகத்து.

மகத்தெனு மேன்மை வருநாம மேது
அதமதா வரத்தினுஞ் சங்கம மதிகமாம்
அவற்றினு மதிக மதம சண்டாளர்

அவர்க்குமே லுத்தம சூத்ராதி நால்வர்
 அவரினுட் கன்மிக ளவரினுந் தீக்ஷதர்
 அவரினு முபாசக ரவரினு மிருடிகள்
 அவரினும் பிதிர் தே வர்களவர் தம்மினும்
 இந்திராதி லோக பாலக ரவர்க்குமேற்
 பூதாதி யாகப் புகலுமும் மூர்த்திகள்
 மகேஸ்வர சதாசிவ தேவசத் திகட்குஞ்
 தாராதம் மியமா மகத்வமுண் டதனால்
 அவர்களாற் பத்திசெய் யகிலா தாரமாஞ்
 சச்சிதா நந்தமே சமானமி றனிப்பொருள்
 நிரஞ்சன மாதலி னிலைபெறு மகத்தே.

81. நிரஞ்சனன்.

நிரஞ்சன னுன நிலைமையே தென்னில்
 நெடும்புனன் மூழ்கினந் நீருடல் படிதல்போற்
 சகத்துடன் கூடி யவத்தைகள் சாரினுந்
 தத்துவத்துட்புறஞ் சார்ந்துசுத்தாந்தமுங்
 கூடிய வற்றிற் குறைவற நிறைந்தும்
 அஞ்சனப் பற்றிலா வாகா யம்போற்
 சகலகா ரணகா ரியமா யிருத்தலின்
 நிரஞ்சன னென்று நிச்சயித் துணர்தி.

82. காரணன்.

காரண னென்னக் கருதலெவ் வாறெனின்
 மூவகை யுடற்கு மூலமாங் கன்மம்
 ஐம்பூத மூலமா மவைக்குமுன் மூலஞ்
 சூக்கு மபூதமாந் தொடர்தரு மவித்தையிற்
 சீவனு மாயையிற் றிகழ்சன் மூலம்
 இவைக்கெலாங் காரண மேகசை தன்ய
 சச்சிதா நந்தந் தனிற் றிகழ் காரியந்
 தனைவிடுத் திலாமையிற் சர்வகா ரணமாம்
 அகாரண னெனவு மறிதரப் படுமே.

83. அகாரணன்.

அகாரண னெனவு மறைந்ததே தென்னிற்
 சகலகா ரணமாத் தானிறைந் திருத்தலின்
 தனக்குமேற்காரணஞ் சாற்றும்வே நின்மையால்
 சாக்ஷியாந் தானகா ரணனெனத் தகுமே.

84. சாக்ஷி.

சாக்ஷியாய் நிறைந்த தன்மையே தென்னில்
 ஆதித்த சந்நிதா னத்தி னிலகில
 சகலேந் தியவிவ காரமுஞ் சமைதல்போல்

தானே தானஞ் சைதன்ய மாத்திரம்
பிரவிர்த்த நிவிர்த்த பேத வியாபாரம்
இயற்றா தொன்றா வியற்றிடா திருக்கவும்
விளக்கல்மாத் திரம்விவ கார நடத்தலின்
தாணுவா மதனாற் சாக்ஷியென் றுணர்வாய்.

85. தாணு.

தாணுவா யசைவறு தன்மையே தென்னின்
மனமுத லிந்திய மருவிய தூலமும்
பஞ்சபூ தங்களும் பரிதியு மதிமுதல்
நட்சத்தி ரங்களும் நடக்கினு நடவாத்
தோற்றமாய் வைஸ்வா நான்முதற் சுத்தமும்
ஆகிய வகிலப் ப்ரபஞ்சமே தனுவாய்
நானென நடிக்கு நவையறு மீசனுட்
சேதன மாகத் திகழ்ந்துமே சலனமில்
காரண வகண்ட காட்சிசை தன்யமே
அறிபரி பூரண னசைவறு தாணு.

86. பரிபூரணன்.

பரிபூரண னெனப் பன்னிய பான்மையென்
சலம் பூரித்த கடமெனச் சரீரம்
அன்ன மயமா மதனுட் பிராணன்

மனோமய மதனுண் மருவும் விஞ்ஞானம்
 ஆநந்த மாஞ்சிதா பாசன் தன்னினும்
 சர்வாத்மனான தன்மையை யுணர்த்திற்
 சத்தம் பரிசம் ஞாபாச கந்தமாம்
 பஞ்சதன் மாத்திரையிற் படர்பூ தமைந்து
 ஒன்றினென் றுயர்ந்து டுறுவரி மையதாம்
 பூதா காயம் புகன்றிடி னுண்ணிதாம்
 மனாகா யமுமோ றதனினு நுண்ணிதாம்
 ஞானா காயமே நவையற நிறைந்தது
 படிகக் குடத்து ளேற்றிய தீபம்
 படர்ந்து வெளியிற் பரவுதல் போல
 விண்மணிக் குள்ளாய் விரிந்தொளி பரப்புங்
 கண்மணிக் குள்ளாய் கலந்தெலாம் விளக்கும்
 மனமொடு புந்தியாய் வளர்ந்துமே னெடிதாச்
 சகலகே வலத்திற் சாக்ஷியா நிலைபெற்றீஇ
 அணுவுக் கணுவா யமர்சிதா காயம்
 எணுந்தநு புலன்கா ணங்களின் நிலங்கும்
 பூராணத் மாவே பொருந்திய லீலையால்
 ஆரண மளவிடா வநந்த சத்தியினுற்
 காண்படு ஜகமுதற் கணிதமி லண்டந்

தன்னுளே தோன்றச் சதாநந்த னாக
மாயா விசிட்ட மகேஸ்வரன் றானாய்
சமட்டியாம் பூத பௌதிக சாக்ஷியாம்
பரிபூரண னெனப் பகர்தருஞ் சுருதி
சற்குரு வருள்தத் துவமசி வாக்கிய
வழியே தனைத்தா னுணர்ந்தமா யோகி
சிவோகம் பாவித் திடுபெறுந் திறத்தால்
மாகர்த்த னாகி மாபோ கியாகி
மாத்தியா கியுமாய் மகிதலம் போற்ற
அகண்ட ராச்சியத் தனியா சாட்சியிற்
காலா தீதனாய்க் கலக்கமின் ஞான
போகீந் திரனாய்ப் பொருவின்மெய் வாழ்வில்
தானே தானாஞ் சகலசம்பத் தொடும்
சங்கற் பவிகற்ப மெல்லாந் தணிந்து
நிறைபரி பூரணன் நித்தியா நந்தன்
ஆதலி னாலே யநந்தனு மாமே.

87. அநந்தன்.

அநந்தனென்றுரைபெய ரருத்தமே தென்னில்
நூலதே கத்தாற் றொடர்பொரு ளந்தமாம்
இந்திரி யங்களா லெட்டுமேற் சிலபொருள்

அந்தக் கரண மவைக்குமே நெடிதாம்
 பஞ்சமா பூத பௌதிக சமட்டியும்
 மாயா விசிட்டனும் வளர்ந்துமே நெடிதாம்
 இவைக்கெலாங் கால தேசபே தத்தால்
 அந்தங் காண்கினு நமக்கஃ தின்மையால்
 சர்வ சமனா மநந்தனு மாமே.

88. சர்வசமன்.

சர்வ சமனாந் தன்மையே தென்னில்
 சர்வோன் னாதமாஞ் சுத்தசத் தின்கீழ்
 மகத்து முதலாக் கடின பரியந்தம்
 பத்தினொர் பங்கு தாரதம் மியமாம்
 தேவ மானுட பாகமாத் திகழ்தரு
 பூத பௌதிகப் புவனபே தங்களும்
 உத்தம மத்திம மதமமாத் தோன்றிய
 பிரமா திஸ்தம்ப பேதமாஞ் சரீரமும்
 பாமரன் கன்மி யுபாசகன் யோகி
 ஞானியோ டிச னாநா பேதமாம்
 சர்வ சாக்ஷி சத்தா காரமாய்த்
 தாரதம் மியமறச் சமமா யிருத்தலின்
 சர்வா திஷ்ட சர்வ சமனாமே.

89. சர்வாதிஷ்டன்.

சர்வா திஷ்டனாந் தன்மையே தென்னில்
 சூக்கும சரீர விசிப்ட நவற்குமேல்
 தூலசரீரம் பூதமைந் திவைக்கு மேல்
 மாயையும் விசிப்டனு மதிஷ்டான மாகும்
 சுத்திகா விரசிதத் தோற்றமா வதுபோல்
 வாசா மாத்திர மன்றிவாஸ் தவமல
 அகண்டமாஞ் சித்தே யநாதியா யிருத்தலின்
 சர்வா திஷ்டனாச் சாற்றிடத் தகுமே.

90 அகண்டன்.

அகண்டனென் றுரைத்த வருமையே தென்னில்
 இன்னகா லத்துள தின்னகா லத்திலே
 இன்னதே யத்துள தின்னதே யத்திலே
 இன்னதிற் கண்டதொன் றின்னதி லின்றென
 கால தேச வஸ்துபே தத்தால்
 கண்டப் படாப்பொரு ளகண்டமா மேலும்
 உலகவர் பலவா யுரைத்திடு முத்திகள்
 அருகபுத் தாகம மதனாற் கண்டமாம்
 அவைகள்கந் தருவா கமங்களாற் கண்டமாம்
 பிரமனாக மத்தாற் பேசவை கண்டமாம்

விண்டுவா கமத்தால் விதந்தவை கண்டமாம்
 உருத்திராகமத்தா லொழிந்தெலாங் கண்டமாம்
 புராண விதிகாசம் பொருளெனப் புகலும்
 நீதியா சார காண்டமே நிலையெனும்
 உபாசனா காண்டமே யுயர்ந்ததென் றுரைக்கும்
 இவையல வலவெனக் கண்டுகண் டிக்கும்
 அநந்த வுபநிஷத் தறைந்தமா வாக்கியம் [யால்
 ப்ரமாண மதற்குமேற் ப்ரமாணம்வே நின்மை
 சர்வசே காமாஞ் சாக்ஷியாத் திகழும்
 பொருவரு சச்சிதா நந்தமெய்ப் பொருளே
 அபரிச் சின்னெனன் றருமறை புகறலின்
 அகண்டனா மென்பதற் கையம திலையே.

91, அபரிச்சின்னன்.

அபரிச் சின்னனும் பரிசி யாதெனில்
 பரிச்சின்ன மென்பது பலவாப் பிரிதல்
 அவித்தியா பிம்பவா பாச விசிட்டன்
 ஐநான்கு தத்துவ மாகிய சூக்குமம்
 மூவிரு தத்துவ மாகிய தூலமும்
 இவைக்கெலா மூலமா யிசைபஞ்ச பூதம்
 மாயா விசிட்டனும் பரிச்சின்ன மாதலின்

அநாவிர்த னாக வமைதரு சாக்ஷியாம்
அபரிச் சின்னனென் றறிதரப் படுமே.

92. அநாவிர்தன்.

அநாவிர்த மொன்றை யாசரி யாமை
அவித்தியா விசிட்டனுக் காவிர்தஞ் சூக்கம்
தூலமா மதற்குத் தொடர்பஞ்ச பூதம்
விராட்டு முதலிய ப்ரபஞ்ச விசிட்டமும்
ஒன்றை யொன்றாவரித் துளதா மவைக்குமேல்
அநாவிர்த மியாமே யவைக்கெலா மாவிர்தம்
சர்வ காரணமெனச் சாற்றிடத் தகுமே.

93. சர்வகாரணன்.

சர்வகா ரணனெனுந் தன்மையே தென்னில்
காட்சியா மவத்தை மூன்றினிற் கலந்து
சாக்ஷியா மெம்மிற் சார்தரு ஜகங்கள்
தோன்றிநின் றொடுங்குந் தொடர்பாலெவைக்கும்
சர்வகா ரணனாத் தானழி வின்மையின்
சத்தா சாமா னியசுத்த தற்பரப்
ப்ரஹ்மம்யா மாதலிற் பேசவே நிலதே.

94. ப்ரஹ்மம்.

பிரமமென் றுரைக்கும் பெரும்பெய ரருத்தமென்
ஆகா யம்போ ளளவிலா தொன்றாய்

முக்கா லங்களு முதுபொரு ளாகி
 பின்னா பின்னமில் பேருணர் வாகி
 நித்திய சுத்தமாய் நிறைபொரு ளாகும்
 யாமே யேகசத் வஸ்துவா யிலங்கிச்
 சாட்சாத் காரத் தடையி லாநந்த
 மகோத்தி யாக வயங்குத லாலே
 பிரமமென் றருமறை பெரிதுரைத் ததுகாண்
 சாட்சாத் கார யுத்திமேற் சாற்றுதும்.

இரண்டாவது சமாதியுத்தி முற்றிற்று.

— — —
 மூன்றாவது

சாட்சாத் கார யுத்தி .

95. ஏகசத்வஸ்து.

ஏகசத் வஸ்து வெனும்பெய ரொதனால்
 உளதெனப் படும்பொரு ளொன்றே யாகும்
 கணவினிற் றேற்றமாஞ் சீவேஸ் வாசகம்
 அதனிற் கண்டடை யநேகமாஞ் செயல்கள்
 அறிவுமாத் திரத்திற் றேற்றி யடங்கல்போல்

ஜாக்ரப் பிரபஞ்சந் தன்னிலே தோன்றி
வேதா கமசாஸ்த் திரவிசா ரணைமுதல்
தர்மா தர்ம சர்வவியா பாரமும்
அறிவினி லுண்டாய்ச் சுழுப்தியின் மறைதலின்
காலத் திரயமுங் கழிவிலா தொழிவிலாச்
சாக்ஷியாஞ் சர்வாத் மாவா யிருத்தலின்
ஏகசத் வஸ்துவா மெனத்தெளிந் தமைதி.

93. சர்வாத்மன்.

சர்வாத்மா வெனச் சாற்றிய முறையெது
கதிரவ நொருவனே யவாவர் கண்ணினுஞ்
சம்பந்த மாகச் சகலமும் விளக்கியும்
தீமதி பளிங்கு தெளிந்தநீர் முதலிய
பொருள்பல வற்றினும் பொருந்துபல்பிம்பமாய்த்
தோற்றுதல் போலவுஞ் சொலப்படும் வயல்குளம்
நதிசமுத் திரத்தெலாஞ் சலமே போலவும்
கடமனை மாட கூடகோ புரங்கள்
மண்ணலாற் பிரிதிலா வண்மை போலவும்
பட்சி மிருக மானிடர் முதற்பல
தேவரோ டுலக பாலகர் வைஸ்வா
நான்முத லாகியோர் மாயா வவித்தையில்

பிரதிபிம்ப சாக்ஷி யூன்றுகோ லாகிய
 நானென விருந்தாங் காங்குமே நவின்று
 சகலாநு போகந் தாந்தா மடைதலாற்
 சகலலோ கங்களுஞ் சச்சிதா நந்தமா
 இருந்து விளங்கி யின்பமா நிறைந்த
 இழிவறு தனதா மிலக்கண மமைதலின்
 தனையலாற் பிறிதோர் ஜகப்பொரு ளின்மையால்
 சர்வா காராந் தன்மையா லென்றும்
 சர்வாத்மா வெனச் சகஜமே வுகவே.

97. சர்வாகாரன்.

சர்வா காரமாச் சமைந்தவா தேதெனில்
 கனவினிற் றேன்றி காண்படு ஜகமெலாம்
 தனதா காரமாந் தன்மைபோற் சாக்கிரப்
 ப்ரபஞ்சமுந் தன்னுளே பேதமாத் தோன்றிச்
 சுழுப்தியிற் சுகமாத் திரவறி வாகிய
 சத்தாந் தமதா காரமாச் சமைதலின்
 நமையலா லுருவமு நாமமு மதற்கிலே
 அநேக ரூபனென் றறையாப் படினும்
 சச்சிதா நந்தமே சர்வா காரமாம்
 எனச்சதா சாட்சாத் காரமெய் துகவே.

98. அநேகரூபன்.

அநேக ரூபனு மானவா றேதெனில்
பாம்பிர சிதமெனப் பார்ப்பது பழுதையும்
இப்பியு மலாதுவே றிலாதது போல
பலநிறம் வாசனை படைத்திடு நீர்போல்
நிலம்பல பெயர்பெறீஇ நிகழ்தரல் போல
ஒருகூத் தாடிபல் வேஷமுற் றூடல்போல்
ஜீவேஸ் வரஜகந் திகழ்வேத சாத்திரங்
கால தேசமொடு கருதுபற் பலவாம்
வருணச் சிரம வழியொழு கறங்கள்
அவைதரு சொர்க்க நரக பேதங்கள்
ஐயெழு தத்துவ மாகுமே னிறைந்த
சச்சிதா நந்தத் தனிப்பரம் பொருளே
நாநா ரூப நாம பேதங்கொடு
நடித்தலி னேக னநேகரூ பனுமாந்
தோற்றமாத் திரமெனத் து னிந்தொளிர் தரவே.

99. ஏகரூபன்.

ஏக ரூபனென் றிசைக்கவு மானதென்
பலகட சலத்திற் பிரதிபிம் பசந்திரன்
ஏக னநேகனு யிலங்கிடப் படினும்

பற்பலர் கண்களிற் பரிதிவே ருகினும்
 படிமண் டபத்திற் பத்தியாந் தூணில்
 ப்ரதிபிம்ப ஞாளி பேதமாத் தோற்றினும்
 ஒன்றே யல்லா லுண்மைவே நின்மைபோல்
 கனவுபோ னனவிற் சங்கற்ப காட்சியாம்
 ப்ரபஞ்ச நாநா பேதமாத் தோற்றினும்
 ஏகமாஞ் சச்சிதா நந்தமே யியல்பாம்
 பரமார்த்த னென்னப் பார்த்துநன் கமைதி.

100 பரமார்த்தன்.

பரமார்த்த னென்னப் பகர்மான்மிய மேது
 ஆதித்த சந்நிதா னத்தினி லநந்த
 சகவிவ காரஞ் சார்ந்திடல் போல
 தோற்றமாஞ் சர்ப்ப மிரசிதஞ்சலம் நிறம்
 தேற்றமா நிரூபித் திடப்படு காலை
 பழுதை கிளிஞ்சில் பரிதிவா னும்போல்
 அபர மார்த்தஞ் சொப்பனப் ப்ரபஞ்சம்
 சாக்கிரப் பிரபஞ்சமோ சத்திய மென்பதும்
 மினல்மே கம்போல் விரைவினின் மறைதரும்
 மனைநிலந் தனமொடு மனைவியு மக்களும்
 நிலையல வெனப்பர மார்த்தமா நினைதரும்

சொர்க்காதி போகஞ் சுகமதாத் தோற்றினும்
 சூரபத்மா முதற் சொலப்படு மவுணரால்
 அழிபடு மிராவண தியருமே யழிவார்
 விராட்டாதி பஞ்ச விவகார பேதமும்
 விசாரித் திடிலரித் தியவாச் சியமாம்
 சுகமலால் நிலையிலாத் தோற்றமா மறைதலின்
 இவற்றொடுங் கூடித் தோற்றமற் றிறப்பிலாச்
 சச்சிதா நந்த சாக்ஷிமுக் காலமும்
 பரமார்த்த வஸ்து வாதலும் பண்பே.

101. வஸ்து.

வஸ்துவென் றுரைத்த மர்மமே தென்னில்
 உள்ளதே வஸ்து மற்றவை தோற்றமாம்
 ப்ரபஞ்சமே சர்ப்பப் பிராந்தியாந் தோற்றம்
 பாம்புபோற் றோற்றிய பழுதைபாம் பெனலாம்
 நிரவயப் பிரமமெவ் வாறுநீள் ப்ரபஞ்சமாம்
 பன்னிறம் பளிங்கு படைத்தது போலவும்
 வெள்ளிய சங்கம் விரவு செந்நிறம்போல்
 இன்னிய குளங்கசப் பேறுதல் போலவும்
 நிஷ்குணப் ப்ரஹ்மமே சகுணப் பிரபஞ்சமாம்
 தோற்றமாத் திரமெனச் சொல்லுவ தெங்ஙனம்

விளங்குறத் தெளிவாய் விரித்துநன் கருளெனில்
 ஒளியிரு ளிரண்டும்வே றுளதெனப் புகல்வார்
 ஒன்றுறு போதி லொன்றிலா ததுபோல்
 எங்கே யிருந்தவை யெங்கே மறைந்தது
 கண்ணினுட் கதிரினுட் கலந்தறை சித்தே
 யன்றிவே றடைந்தது மகன்றது முளதோ
 ஆதலி னான்ம வகண்டசத் தியினால்
 சிதாகாய மொன்றே ஜெகமாய் விரிந்தது
 சித்தின தசைவே சித்தமா கியது
 மநாகா யத்தினால் வளர்ப்பு தமைந்து
 ஒவ்வொரு மாத்திரை யுயர்ந்தவை விரியும்
 வானின் றசைதலின் மாருத மாயது
 மாருதம் விளங்கலின் வருமன லாயது
 அனலின் றடிப்பே வப்புவா கியது
 நீரின் றடிப்பே நிலமா கியது
 சூக்கவைம் பூத பஞ்சீ கரணமே
 தூலவைம் பூத பௌதிக மாயது
 தூலமாத் தோற்றினுஞ் சொன்மாத் திரமே
 தத்துவம் பயின்ற சுத்தவா சனையொடு
 ஜகமெலாந் தன்வய மாகச் சமைந்த

ஞானசை யோக நயந்தமா யோகியர்
 சத்யசங் கற்பமே சரீரமாச் சரித்தல்
 வாசிட்ட மாத்ரி வகுத்தபல் சாத்திரம்
 பிரமாணமாங் காட்சிப் பிரமாணமே லுரைக்கின்
 அசைகட லலைநுரை திவலையா குதல்போல்
 நிசகன கமதே நிகழ்பல பணிபோல்
 இந்திர சாலத் திலங்குறு நகர்போல்
 மாயா வித்தையால் வளர்படை யீசல்போல்
 சச்சிதா நந்தத் தனிப்பொரு ளொன்றே
 தன்னுளாம் லீலா சங்கற்ப மாத்திரம்
 நாம ரூபப் பிரபஞ்சமாய் நண்ணுதல்
 தோற்றமாத் திரமெனச் சூழ்ந்துநன் குணர்வாய்
 இங்ஙனா ரோபமா மிவைக் கதிஷ்டான
 நிஷ்ப்பிர பஞ்சமா நிலைபெறு வஸ்து
 எமையலாலெதார்த்தமா யில்லையென்றுணர்மோ.

102. நிஷ்ப்பிரபஞ்சன்.

சிஷ்ப் பிரபஞ்ச னென்னவு நிகழ்த்தலென்
 சொர்க்காதி போகந் தோய்தரற் கியாகம்
 விதித்தல்போல் வேதம் மேன்முத்தி சேர
 துவைதப் பிரபஞ்ச தோற்றமாற் றச்சொலும்

இருட்டினி லுளபொரு னெடுக்க வவ்விருளை
 ஒளிகொடு விளக்கி யுணர்ந்திடல் போல
 மாயா வரண மறைப்பற நெகிழ்த்துத்
 தானெனத் தோன்றுதே காதிய தத்துவம்
 அன்யமாம் பிருதிவி யாதிய ப்ராபஞ்சம்
 இருக்கவு மில்லா தொழிதர வியற்றிய
 வசிட்டர் யாக்கு வல்கர் சுக்ரொடு
 வாமதே வன்முதற் தகூழினு மூர்த்தி
 ஆதி முத்தரா லபாவமா யிற்றெனில்
 இன்னமுந் தோற்றற் கேதுவே தென்றால்
 பித்தகா சத்தினுற் பேதமாஞ் சந்திரன்
 கதிரவன் பலவாக் கண்களிற் றேன்றினும்
 ஒவ்வொன் றேயலா லுண்மைவே நின்மைபோல
 சின்மாத் திரமாத் திகழ்தரு நம்மில்
 அஞ்ஞான கற்பனை யானும ரூபப்
 ப்ராபஞ்ச தோற்றம் பேதமா யிருந்தொழி
 அவத்தையைக் காணு மறிவாத் மாவென
 எதார்த்தமா மறையுப தேசிக்கு மேலுஞ்
 சொப்பனம் போற்சுகந் தோற்றமாத் திரமாம்
 நாநாருபனு நவின்றிடப் படினும்

மூக்கா லத்து முண்மையா யின்றென
திடப்பிரஞ்ஞை யாகச் சின்மாத் திரமாம்
நிஷ்ப் பிரபஞ்சனா நிலைநிலை பெறவே.

103. நாநா ரூபன்.

நாநா ரூப னாகிய பான்மையென்
நாநா ரூபமா நவின்றிடு ஜகத்தை
நதல வலவெனு நேதிவாக் கியத்தால்
நீக்கிய த்வைத சின்மாத் திரமே
நிலையென நாட்டிய நெடியநீள் சுருதி
நாநா ரூபனா நவின்றது மேதெனில்
கதிரவ னொருவனே கடங்குள முதற்பல
சலத்தினா நாவுரு சார்ந்துதோற் றுதல்போல்
அவித்தியா வுபாதி யா லாத்ம சைதன்யமும்
நாநா ரூபனா நவின்றுப சரித்ததும்
அபேதனா தலினா லமையுமென் றுணர்மோ.

104. அபேதன்.

அபேத னென்ன வறைந்தவா றுரைக்கில்
காட்சியாந் தோற்றப் பூதபௌ தேந்தியம்
ஜீவேஸ் வராஜக பேதமா யைக்கும்

அதிஷ்டான சேதன மாகிய நாமே
எவைக்கு மாதாரமா யெங்குமா யிருத்தலின்
அபேதனார் விசேஷ னுமென லாமே.

105. நிர்வீசேஷன்.

நிர்விசே ஷத்துவம் நேர்ந்தவா நேது
நிற்பன விருப்பன படுப்பன நடப்பன
சதூரமா வட்டமாச் சாய்ந்ததாய்ச் செவ்வையாய்
நெடியதாக் குறியதா நிகழ்த்துபல் விசேஷம்
தாவா சங்கம ஜகபதார்த் தத்தில்
கூடிய வெயில்பல கூறதாய் விசேஷத்
தொழில்பலவடைதலாத் தோற்றினுமொன்றாய்ச்
சலனமற் றிடல்போற் சச்சிதா நந்தம்
சர்வா காரமாச் சார்ந்திருந் தாலும்
அசங்கசித் ரூப னாகுமெய்ஞ் ஞானி
அத்வைத னாதலி னசைவினார் விசேஷன்
ஆமெனப் பாவித் தமைதா வமைதி.

106. அத்வைதன்.

அத்வைத னென்ன வறைதலெவ் வார்த்துல்
தாவா சங்கம முதற்பல பதார்த்தம்
நிலத்திற் றேன்றி நிலத்தின் மடிதல்போல்

அவத்தையாற் றேன்றி யகல்பிர பஞ்சம்
சாக்ஷியா நம்மிற் சார்ந்தொடுங் குதலால்
ஏகா த்வைத னெமையலாற் பிறிதிலை
சர்வா பாவனும் யாமெனத் தருமே.

107. சர்வாபாவன்.

சர்வா பாவனாந் தன்மையே தென்னில்
சச்சிதா நந்தத் தனிப்பொரு ளொன்றன்
சங்கற்ப மாத்திரஞ் சார்தரு மையேழ்
தத்துவ தோற்றஞ் சாற்றுமுத் தியதாம்
பிராக பாவம் பிரத்துவம்சா பாவம்
அன்னியோன்ய மொடு மத்தியந்தா பாவம்
ஆகிய பிரபஞ்ச மபாவ மாதலினாற்
சுசாதி விசாதி சுவகதபே தமதாம்
இரண்டாம் வஸ்துவே நின்மையி னாலே
சர்வதோ முகமாஞ் சர்வா பாவனே.

108. சர்வதோமுகன்.

சர்வதோ முகனெனச் சாற்றிய நிலையெது
ஞான காயமே நவையற நிறைந்தது
ஒருகா லத்துள தொருகா லத்திலை
ஒருதே சத்துள தொருதே சத்திலை

ஒருவஸ் துவிலுள தொருவஸ் துவிலிலே
 ஒருதிக் கினிலுள தொருதிக் கினிலிலே
 ஒருவா னத்துள தொருவா னத்திலே
 ஓராசிர மத்துள தோராசிர மத்திலே
 எனும் பரிச்சேத மிலாதெண் டிசையினும்
 மேல்கீ ழிடையெனும் வேற்றுமையின்றி
 சர்வ சாக்ஷியாத் தான்கூடி யிருந்து
 அகண்டசங் கற்ப மநாகா யமதாய்
 சூக்கவைம் பூதத் தொடர்பாய் விரிந்து
 பஞ்சீ காணத் தாற்பரம் பரையாய்
 பூதா காயம் புணர்வளி யனல்புனல்
 பாதல மந்தமாய்ப் பரந்து விரிந்த
 சர்வார்த் தங்களுஞ் சந்நிதா னத்தில்
 சர்வ வியாபாரந் தன்னிலே சமைதா
 அகம்புற மெங்கு மாநந்த மயமாய்
 நிறைபரி பூரண நிலையதோ முகமே.

மூன்றாவது சாட்சாத்காரயுத்தி முற்றிற்று.

உ
ஓம் பரப்ரஹ்மணே நமஃ

ஞான

ஸாதகஸஹாயம்.

காப்பு.

குறள் வேண்பா.

சிதம்பரமன்றியே சோதித்துங் காணேன்
சிதம்பரந் தானே துணை. (1)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆகந் தனையா னெனுஞ்சோக மற்றறி
வாநந்தமாய்ச்

சோகம் புரியுயர் பாவனை சாதித்துச்
சோர்வறவே

தேகம் புறமக மாயொளிர் சோதி

சிதம்பரத்தை

யூகந் தாவமர்ந் தெஞ்ஞான்றுமேத்திரின்
றய்குவமே. (2)

—

[அதிதீவிர பக்தவன் அடைய வேண்டிய
ஆசிரியரது இயல்பும் பெருமையு
முணர்த்துகின்றது.]

பி ர ம கீ தை

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உண்டுபோற்றேனா றுமுலகெலா முண்மை
யன்றெனவுணர்த்தியெப்பொருளுங்
கண்டசான்றதனைக்காட்சியதறவே
கண்டிடக்கரியெனக்காட்டும்
பண்டைவேதாந்தவாக்கியஞ்சொன்ன
படியிலே பரமனோடொன்றாய்
விண்டிடாவண்ணமுணர்த்துவான்றன்னை
வியன்குருவென்றிடும்வேதம். (1)

காட்சியையெல்லாங்கண்ணதாய்க்கரைத்துக்
கண்ணொழித்தொருபொருளில்லா
மாட்சியையயளிக்கவல்லவன்குருவா
மாரிபோன்மாறுவேண்டாதே
மீட்சியில்பதத்தைக்கருணையாலளிக்கும்
வித்தகக்குரவனேபெவரும்

தாட்சிசெய்தேத்தற்குரியதத்துவமாஞ்
சங்கரனென்றிடத்தருவான். (உ)

மெய்ம்மொழி.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.
பிறிந்திடக் கடைந்த வெண்ணெய்
பின்புமோர தனிற் கூடிச்
செறிந்திடா வாறு போலத்
தேகமுந் தேகி தானும்
பிறிந்திடப் பார்த்த பின்பு
பெயர்த்ததி னிற்பி னுங்கேள்
செறிந்திடா வாறு செய்யுந்
தேசிகன் றேசி கன்றான். (ங)

விடத்தினான் மூர்ச்சித் தானை
விடம்வல்லான் பார்த்த போதே
யடர்த்திடும் விடத்தை நீக்கி
யாங்கவ னெழும்பி னுற்போற்
சடத்துவ வுடம்பு தானென்
சமுக்கறப் பார்த்த போதே

திடத்துணர் வாகச் செய்யுந்

தேசிகன் றேசி கன்றான்.

(ச)

பொருவிலா வுலகை முடிப்

பொலிந்துள விருளை யெல்லா

மிரவிதா னீக்கி யெங்கும் விளங்கிய

வியல்பே யென்ன

புருவிலா மாயை யென்று

மோங்கிருள் கழித்தப் போதே

திரமதா மறிவைக் காட்டுந்

தேசிகன் றேசி கன்றான்.

(ரு)

[இத்தகைய ஆசிரியரை யடைந்த
அதிதீவிரபக்குவனது இயல்புணர்த்துகின்றது]

போதாமிர்தம்.

எழுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

துரிசினற் பாரம் பரியமா முறையிற்

றுகளற வழுவிலாத் துணிவும்

பரிவுறக் குரவன் பாதமே நோக்கிப்

பழுதறப் புகழுபண் பதுவு

மரியநற் குரவ னருளறம் பொருளோ
 டின்பம் வீடென்னுமாண் மையதுந்
 தெரிவுறத் திகழு முத்திசா தனமாச்
 செப்புவர் தெய்வஞா னிகளே. (சு)

திகழுநற் குரவன் திருவுளம் பார்த்துச்
 செய்யுமே வற்சிறப் பதுவு
 மகிழுநற் குரவன் மருவுநற் பதியே
 மன்னிநீங் காதவா தனையும்
 புகழுடைத்தமரும் பொன்முதற்பொருளும்
 பொருந்துநோ யெனமதித் திடலும்
 தகவுடைச் சமைவுஞ் சாந்தியு மிவைநற்
 சாதன மென்பர்தக் கோரே. (எ)

போதரத்னாகரம்.

தேசிகன் பதநற் சேவையின் வலியுந்
 திகழ்பதத் தளவிலா வன்பு
 மாசினன் முத்தி யதின்விருப் பதுவு
 மமலவா ரணத்தினின் விருப்பு

நேசுறற் சூரிய வுடலினி லுவர்ப்பு
 நிகழ்விட யங்களின் வெறுப்பு
 மீசனெப் பொருளு மென்னுநற் றுணிவு
 மிவையெழின் முத்திசா தனமே. (அ)

தேசி கன்றிரு வுளக்கருத் தறிந்துநற்
 றிருவுள மகிழ்செய்யப்
 பேச வாசகம் பேசிடா மையதெனப்
 பேசிய பெரியோன்ற
 னாசி லாதபொற் கழல்களி னறையுமை
 யைந்தையு மொருக்கிப்பின்
 னேச மேயவை யவமதாய் நெக்குநெக்
 குருகியே பணிசெய்வான். (க)

இத்தகைய அதிகாரி மேற்கூறிய பரமாசாரியர்
 சந்நிதானத்தில் கண்ணிமைபோலும் ஊசி நூல்
 போலும் பிரிதலின்றி, அவரது வுள்ளக்குறிப்பிற்கு
 மாறுதலிலாது அநந்தகாலம் சிஷ்ஞுஷை செய்து
 வருங்கால், ஆசிரியர் முகவிலாசம் பொருந்தி

யிருக்கின்ற தருணமறிந்து, சீடன், அவாது திரு முகநோக்கி யடிபணிந்து, “சுவாமி! அடியேன் ஜனன மாணப் பிரவாகத்துன்பத்தாக்குதலுக்குச் சகிக்க ஆற்றலற்றவனா யிருக்கின்றேன்; இத்துன்பத்தினின்றும் எவ்வாறுநீங்கிப் பரமாநந்த சாம் ராஜ்யத்தைப்பெற்றுக் கிருத கிருத்தியனாவேன்? இவ்வடைவுக்கேற்ற வுபதேசவுளவினை நன்குணர் த்தவேண்டும்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஆசிரியர் சீடனது பரிபாகக் குறிப்பை யுணர்ந்து, அகமகிழ்ச்சி யுடையவராய் அநுக்கிரகஞ் செய்யத்தொடங்கி, அன்னானேநோக்கி, “ஓ ஞான புத்திரா ! நீ வினவியதை நினைத்து ஆநந்தமுற்றோம்; மானுடயாக்கையைப்பெற்றவொவ்வொருவரும் தெளிய வேண்டியதற் கின்றியமையாத விசார மிஃதேயாம்.”

பிரமகீதை.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உண்ணாடியாகத்தினுணராதவன்றா

னுடம்பாமுடம்புக்குளேகாணலாகுங்

கண்ணாடி போலப்பிராணாதிகத்தைக்
கடம்போற்கழித்துக்கழித்தற்றபின்னைக்
கண்ணானபரனன்றிவேறின்மையாலக்
கண்ணானவநுபூதியாகின்றகண்ணா
லெண்ணாரும்வேறின்மைகண்டார்கணேரே
யிறவாது பிறவாதெலாமாயிருப்பார்.

ஆகவின், “நீயடையக்கோரிய, ஆநந்தா நுபவத்
தைப் பெறவேண்டி பின்வரும் பாடலினை ஹேது
வாகக்கொண்டு அப்பாடலின்கணுள்ள அந்தரங்க
அபிப்பிராயங்களை நன்றாகயூகித்து, உன்னுடைய
சந்தேக விபரீதங்களை யகற்றி, அவ்வநுசந்தான
வுளவில் நிரந்தரஞ்சித்தவிர்த்தியைத் தைலதாரை
போல் நிறுத்திப் பழகும் அப்பியாச மேலீட்டா
லுண்டாகும் அகண்டாகாரவிர்த்தி யநுபவத்தால்
சங்கற்ப வாஸநாகூலத்தை யடையப்பெற்று நிரங்
குச திருப்தனா யிருக்கக்கடவாய்” என்பதாகிய
ஆசீர்வாத மங்களத்துடன் சொல்லத்தொடங்
கினார்.

உ

ஸ்ரீசற்குரவேநமஃ.

ஞான ஸாதக ஸஹாயம்.

ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்.

ஆநந்தமானபரம், கா-வது பாட்டு.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காராரு மாணவக் காட்டைக் களைந்தற்கு
கண்டகங் காரமென்னுங்

கல்லைப் பிளந்துநெஞ் சகமான பூமிவேளி
காணத் திருத்திமேன்மேற்

பாராதி யறியாத மோனமாம் வித்தைப்
பதித்தன்பு நீராகவே

பாய்ச்சியது பயிராகு மட்மோ மாயைவன்
பறவையணு காதவண்ண

நேராக நின்றவினை போகம் புசித்துய்ந்த
 நின்னன்பர் கூட்டமேய்த
 நினைவின் படிக்குநீ முன்னின்று காப்பதே
 நின்னருட் பாரமென்று
 மாராரு மறியாத சூதான வேளியில்வேளி
 யாகின்ற துரியமயமே
 யண்டபகிரண்டமுமடங்கவோருநிறைவாகி
 யாநந்த மானபாமே.

அந்தரார்த்தம்.

கார் ஆரும் ஆணவக் காட்டை களைந்து —
 அவித்தை நிறைந்த (தனது எதார்த்த
 சொருபத்தை அறியவொட்டாது)
 பாஞ்சபூக பௌதிகமாகிய சரீரக் குழாங்
 களோடு கலந்து, இந்திரியவழிசென்று,
 தேஹோஹமென் றிருக்கின்ற மனதை
 (சத்தியம் ஞானம் அநந்தம் ப்ரஹ்மம் என்
 றற் றொடக்கத்தனவாய ஆன்மாவினிருப்
 பைக் கூறும் வாக்கியங்களின் விசாரத்தை

சற்குருவின்பால் சம்சயமற விசாரிக்கும்
விசாரத்தின்மேலீட்டி லுளவாகும் உபாதி
வைராக்கிய விவேகத்துவாரா) அவ்வழி
செல்லவொட்டாது தடுத்து,

அறக்கண்டு — தேகத்திற் குள்ளிருக்கும்
ஆகாசத்தைப் பாவித்து அதன்கண்ணே
மனதை நிறுத்தி,

அகங்காரம் என்னும் கல்லைப் பிளந்து —
தேஹோஹ மென்கின்றபுத்தி இறையள
வேனும் உண்டாகாது முற்றும் நசிக்கும்
வண்ணஞ் சற்குருவினாற் பெற்ற வருட்
பிரசாதமாகிய மஹாவாக்கியத்தை யிடை
யறாது அம்மனதினால் ஜபிக்காமல் ஜபிக்
கச்செய்து,

நெஞ்சகமான பூமி வேளிகாணத் திருத்தி—
அங்ஙனம் ஜபிக்கின்ற மஹாவாக்கியத்தில்
மனதை நிறுத்தாமல் அச் சப்தம் உதிக்
கின்ற இடத்தையே நாடி,

மேல் மேல் — அந்நாட்டம் மீண்டு மீண்டும்
அதிகரிக்க,

பாராதி அறியாத மோனமாம் வித்தை பதித்து
— அம்மனதிற்கு பாஞ்சபூத பௌதிகத்
தோற்றமாகிய சரீரக்குழாங்களும் சப்த
ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தங்களு மிறையள
வேனுந் தோன்றாது சொரூபத்தில் ஏகாக்
கிரதையைப்பொருந்தி,

அன்பு நீராகவே பாய்ச்சி — ஆண்டு நிகழும்
சூன்யப்பிரதிதியி லுளதாகும் விஸ்வராந்தி
யாகிய சீதளத்தன்மையில் ஊக்கத்தைத்
தைலதாரைபோல் நிறுத்தி,

அதுபயிராகுமட்டும் — ப்ரஹ்மாகாவிர்த்தி
யுதயமாகி நனவிற்குமுப்தியா நந்தமுண்
டாகிற வரையில்,

மாமாயை வன்பறவை அணுகாதவண்ணம்
— அவித்தை வசப்படுதலாகிய சுமுப்தி

யும், நாமரூபத் தடிப்பாகிய மனோரஞ்சி
யமு முண்டாகா வண்ணம்,

நேராகநின்று — சொரூபத்தி லேகாக்காத
யடைந்த மனம் அவ்வுள்ளக் குளிர்ச்சியி
லேயே பிரிதலின்றியிருந்து,

விளைபோகம் புசித்து — ஆண்டுதயமாகும்
ப்ரஹ்மாகார விர்த்தியாகிய நனவிற சுழு
ப்தி ஆநந்தத்திலேயே பாவசப்பட்டு,

உய்ந்த — (அப்பியாசமுதிர்ச்சியால் திரிபுடி
ரகிதமாகிய அகம் புறமற்று இருக்கும்
ஆநந்தாதீத ஸ்திதியை யடைந்து) உஜ்
ஜீவித்த,

நின்னன்பர்கூட்டமேய்த — அத்தகைய ஞா
னவான்கள் நிலையை யடைய,

நினைவின்படிக்கு — சங்கற்ப வசமாகாது
உதித்த விடத்திலேயே மனதையொடுக்கி
நிற்கும் பரிபாக ஸ்திதியில்,

நீ முன் நின்று காப்பது — அகண்டாகார
விர்த்தியே முதன்மையாக (துரியசிவ
மாய்) விளங்குவது,

நின்னருட்பாரம்— அவ்வகண்டாகார விர்த்
தியிலுண்டாகாநின்ற ஆநந்தத்தின்கடமை,
என்றும் — எக்காலங்களிலும்,

ஆராரும் அறியாத — (தத்துவக் குழாங்கள்
சகிதமாகிய) எத்தகைய பதவிப்பேற்றின்
கண் நின்றுளோராலு மறியப்படாத,

சூதான வேளியில் — சங்கற்பவாகாரந்
தவிர்ந்து மறுசங்கற்ப முதிப்பதற்கு
முன்னின்றுள்ள விடமாகிய சொரூபப்
பிரகாசத்தில்,

வேளியாகின்ற துரியமயமே—நிதரிசனமாய்
விளங்குகின்ற ஆநந்தக்கடலே,
அண்டபகிரண்டமும் — அகம் புறமும்,
ஆநந்தமான பரமே — ஆநந்தாதீத சொரூ
பமே,

அடங்கஒரு நிறைவு ஆகி — நிறைந்து ஒப்
பற்ற பரிபூரணமாகியது. (க)

—(*)—

மனதைதயிந்திரியவழிசெல்லவோட்டாது
தடுத்தல் என்பதற்குப் பிரமாணம்.

—(*)—

திருக்கடைக்காப்பு.

கள்ள நெஞ்ச வஞ்சகக்

கருத்தை விட் டருத்தியோ

டுள்ள மொன்றி யுள்குவா

ருளத் துளா னுகந்தவூர்

துள்ளி வாளை பாய்வயற்

சுரும் புலாவு நெய்தல்வா

யள்ள னாரை யாரலாரு

மந்த னாரு ரென்பதே.

அந்தரார்த்தம்.

கள்ளவஞ்சகக்கருத்தை-(இந்திரியவழிசென்று)
பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணர மயக்
கஞ்செய்யு மெண்ணத்தை, விட்டு-(உபாதி வை

ராக்கிய விவேகத்துவாரா இந்திரியவழி செல்லா
து) தடுத்து, நெஞ்சம்-மனதை, அருத்தியோடு-
(சற்குருவாற்பெறப்பட்ட வருட்பார்வையில் வை
ராக்கிய) அன்புடன், உள்ளம் ஒன்றி - அவ்வாகா
சத்திலேயே (தைலதாரைபோல்) நிறுத்தி, உள்
குவார் - நினைப்பவராகிய, உளத்துளான் - (அத்
தகையோர்கள்) மனதில் (நிலைபெற்று) விளங்கு
பவனுக்கு, உகந்த - பிரியமான, ஊர்-இடமாவது,
வானை துள்ளிபாய்-சங்கற்பமுதித்தொடுங்கும், வய
ல்-மத்தியகத ஸ்தானமாகியும், சுரும்பு உலாவும்
நெய்தல்வாய்-சர்வபரிணாமங்களுக்காதாரமாகியும்,
அள்ளல் நாரை ஆரல் ஆரும் - ஆநந்தபரவசமடை
ந்து ஸகஜநிலை யநுபவம் வாய்ப்பதாயுமுள்ள துரிய
நிலையாகிய, அம் தண் ஆநர் என்பது - பரிபூரண
சிதாகாச மென்பதேயாம். (உ)

தேவாரம்.

வெள்ளத்தார்விஞ்சையார்கள்விரும்பவே
வெள்ளத்தைச்சடைவைத்தவிகிர் தனார்
கள் ளத்தைக்கழியம்மனமொன்றிநின்
றுள்ளத்தில்லொளியைக்கண்டதுள்ளமே.

(அ - ம்.) வெள்ளத்தார் - கடல்போல்நிறைந்த, விஞ்சையார்கள்-புலவர்கள் (அதாவது தேவர்களுந் தேவஸ்திரீகளும்), விரும்ப - தோத்திரஞ்செய்து போற்ற, வெள்ளத்தை-கங்கையை, சடைவைத்த ஜடாமகுடத்திற்றாங்கிய, விகிர்தனார்-பாசிவமாகிய சிதாகாச வொளியை (அறியவேண்டின்), கள்ளத் தை - இந்திரியக் கள்வர் வழிசெல்லும் மனதை, கழி - (சற்குரு அருட்பார்வையில் தைலதாரை போல் நிறுத்தி சப்த ஸ்பரிசாதிகள்) அற்ற, அம் மனம்-அந்தமனமானது, ஒன்றி-(சொருபத்திலே காக்கிரதையை) பொருந்தி, நின்று-(பிரிதலின்றி) இருக்க, உள்ளத்தில் ஒளியை - (அவ்விடத் துண்டாகா நின்ற) அகண்டாகார விருத்தியாகிய சிதாகாச வொளியை, கண்டது-அறிந்தது, (எதுவோ அதுவே சொருபத்தோடு ஏகாக்கிரதை யடைந்த) உள்ளம்-சுத்தமனமாம். (உ)

சிவாநந்தமாலை.

வெண்பா.

ஓயாமலேம்புலன்சேர்வாயிலொடியெறிந்தங்
காயாமனத்தையலைவறுத்து—மாயாதே

பண்டையறிவொழிந்துபண்டையறிவாய்ப்பரத்
மொண்டமுந்திப்போவதுமுத்தி. [தை

(அ-ம்.) ஆயாமனத்தை - அசுத்தமனதை, ஐம்
புலன்சேர் வாயில் - ஐம் புலன்களும் பொருந்திய
வழியில், * ஒடி யெறிந்து - செல்லவொட்டாமல்
(உபாதி வைராக்கிய விவேகத்துவாரா) தடுத்து,
அலைவு அறுத்து - (நிவாததீபம்போல் நிலைபெறு
மாறு) நிறுத்தி, ஓயாமல் - (ஹிர்தயாம்பரத்தில்)
இடைவிடாமல், மாயாது - (பழகும் பெற்றியா
னும்) நீங்காது, பண்டையறிவொழிந்து - (தைல
தாரைபோல் நிறுத்தி அப்பியாசஞ் செய்யும் பரி
பாகஸ்திதியி லுளதாகும் ப்ரஹ்மாகாரவிர்த்தி ஞா
நத்தால் அந்தக்கரண விசிட்டசேதனமாகிய) அநா
திஜீவபோதநீங்கி, பண்டையறிவா-அநாதிக்கெல்
லாம் அநாதியாயுள்ள (கூடஸ்த) பேரறிவாய், பா
த்தை-(ஆண்டு நிகழும் நிர்விகற்ப சமாதியின்மே
லீட்டில் சித்திப்பதாகிய ஸகஜசமாதியினால் விளங்
கும் மாயாவிசிட்ட சேதனனாகும் ஈஸ்வர சாக்ஷி

* ஒடியெறிதல் - காடுகளை வெட்டிச்சரித்தல்.
ஈண்டு மனதை புலன்வழி செல்லாது தடுத்தல்.

மாகிய) ப்ரஹ்மத்தில், மொண்டமுந்தி - ஐக்யத்
தன்மையைப் பொருந்தி, போவது-துவைதப்பிர
தீதிதோன்றாதிருப்பது, முத்தி-மோக்ஷமாம்.(௩)

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பாடல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இருக்குமருதினுக்குள்ளிமையோர்களு
நான்மறையு

நெருக்குநெருக்கத்துநீளகத்துச்சென்று
மீளவொட்டாத்

திருக்குமறுத்தைவர்தீமையுந்தீர்த்துச்
செவ்வேமனத்தை

யொருக்குமொருக்கத்தினுள்ளேமுனைக்
கின்ற வொண்சுடரே.

(அ-ம்.) இருக்கும் - (எக்காலங்களிலும் சதோ
தயமாய் யாவர்பாலும் பிரகாசித்துக்கொண்டு
பிரிதலின்றி) இருக்கும், மருதினுக்குள்-மருதமா
ணிக்கமாகிய சொரூபத்தினிடத்து, இமையோர்

களும்-இமையாநாட்டமுடையதேவர்களும்,நான்
மறையும்-நான்குவேதங்களும், நெருக்கும் நெருக்
கத்து-சொருபத்தி னிலகூணங்களை ஆராய்ச்சி
செய்யுங்கால், நீள் அகத்து-நுட்பமாகிய மனதின்
தீர்ப்பில்,சென்று-செல்ல,மீளவொட்டா-அம்மய
மேயாகி மீண்டுந் திரும்புதலின்றி மௌனநிலை
யாயிருக்கும் ஸ்திதியை ஜிஞ்ஞாசுகள் அபரோகூ
வடிவாயடையவேண்டின்,திருக்கும்-ஜீவஅறிவாய்
விளங்கும் தேஹோஹ பாவத்தை, அறுத்து-(சற்
குருவாற்பெற்ற ஆகாசபாவத்தால்) நீக்கி, ஐவர்
தீமையும்-(தேஹபாவமற்று ஆகாசபாவமாய் விள
ங்குவது தைலதாரைபோல் நிலைக்கில்) சப்த
ஸ்பரிச ரூப ரச கந்த மாகிய ஐந்துவிஷயங்களையும்,
தீர்த்து-போக்கி, (போகும் என்பதே திண்ணம்)
செவ்வேமனத்தை - (போகவே) ஆண்டுநிகழு
முள்ளக்குளிர்ச்சி சகிதமாகிய மனதை, ஒருக்கும்
ஒருக்கத்தின் உள்ளே-எதார்த்தம் விளங்குகிற பரி
யந்தம் அவ்விடத்தில் (பிரிதலின்றி திடவைராக்
கியத்துடன்) காத்தவிடத்திலே, முளைக்கின்ற
ஒண்சுடர் - உதயமாகின்ற ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி
யநுபவத்தா லடையப்படு மென்பதாம். (ச)

கந்தரலங்காரம்.

கட்டளைக்கவித்துறை.

அராப்புனைவேணியன்சேயருள்
வேண்டுமவிழந்தவன்பாற்
குராப்புனைதண்டையந்தாடொழல்
வேண்டுங்கொடியவைவர்
பராக்கறல்வேண்டுமனமும்
பதைப்பறல்வேண்டுமென்ற
லிராப்பகலற்றவிடத்தே
யிருக்கையெளிதல்லவே.

(அ-ம்.) அராப்புனை-சர்ப்பத்தையாபரணமாகத்
தரித்த, வேணியன் - ஜடாபாரத்தையுடைய பரம
சிவனது, சேய்-புத்திரனாகிய சுப்பிரமணியனுடை
ய, அருள்வேண்டும்-கிருபையைப்பெறல் வேண்டு
ம், அவிழந்த அன்பால்-(பாலிக்கப்பெற்ற கிருபை
யினால் சங்கற்பக்ஷயத்தை யடைந்து அவ்விடத்தி
லுண்டாகாநின்ற) ஆந்தபரவசத்தால், குரா -
குரா மாலையையும், தண்டை-பாதச்சிலம்பையும்,
புனை-தரித்திராநின்ற, அம்தாள் - (அன்றோன்)
அழகிய திருவடியை, தொழல் வேண்டும்-(சகல

கேவலத்தாக்கற்று) வணங்கல்வேண்டும், என்றால் -என்று சொன்னால், கொடிய ஐவர் பராக்கறல் வேண்டும்-பந்தத்துக் கேதுவாகிய பஞ்சவிஷயங்களை (விசார பூர்வகமாய் தோஷ திருஷ்டிகண்டு சற்குருவினாற்பெற்ற அருட்பார்வையில் மனதைத் தைலதாரைபோல் நிறுத்திப் புலன்வழி செல்லாது) அடக்கல் வேண்டும், மனமும் பதைப்பறல் வேண்டும் - (அவ்வா றடக்கிய) மனம் சொரூபத்தில் ஏகாக்கிரதையைப் பொருந்தவேண்டும், இராப்பகலற்ற இடத்தே-(இப்பெற்றியான்) சங்கற்ப வாஸனாக்ஷயத்தை அடையப்பெற்று சகல கேவலமற்ற துரிய நிலையில், இருக்கை-இருத்தல், எளிது-எளியது, அல்லவே - (அப்படி யேகாக்கிரதை பொருந்தாவிடின் துரியநிலையை யடைதல்) அரிதென்றபடி.

இஃதன்றியும்;

கொடியஐவர் பராக்கறல் வேண்டும்-பந்தத்துக் கேதுவாகிய பஞ்ச விஷயங்களை (விசார பூர்வகமாய்தோஷதிருஷ்டிகண்டு சற்குருவினாற்பெற்ற அருட்பார்வையில் மனதைத் தைல தாரைபோல்

நிறுத்திப் புலன்வழிசெல்லாது) அடக்கல் வேண்டும், மனமும் பதைப்பறல் வேண்டும் - உள்ளது விளங்குகிற பரியந்தம் ஆண்டு நிகழும் சூன்யவியாபக விளக்கத்தில் நிரந்தரம் பிரிதல் இன்மையை யடைதல் வேண்டும், அராப்புனை வேணியன் சேயருள் வேண்டும் - இப்பெற்றியால் புத்தி தத்துவங்களை இயல்பானே தன்பால்ஐக்கியம் செய்து கொள்ளும் சகஜாநந்த அடைவில் விளங்கும் துரியசிவம் யாதோ அத்தகைய சத்தா சாமான்னியஸ்திதியினின்றும் உற்பன்னமாகும் அகண்டாகார விருத்தி ஞானத்தை யடைதல்வேண்டும், அவிழந்த அன்பால் - அத்தகைய அகண்டாகார விருத்தி ஞானத்தில் இடையறாப் பரிசயஞ்செய்யும் பரிபாகஸ்திதியில் சகல அனர்த்தத்திற்கும் ஹேதுவாகிய அஞ்ஞானம்நீங்கி ஈண்டு நிகழும் நனவிற சுழுப்தி ஆனந்த அநுபவத்தினால், குராப்புனை தண்டையந்தாள் தொழல்வேண்டும் - சச்சிதாநந்த விளக்கத்தினை இயல்பானே யுடைத்தாகிய அகண்டாகார விருத்தியில் துவைதப் பிரதிதியின்றிய சமாதி ஸ்திதியை அடைதல் வேண்டும், என்றால் - அடைவாயேயானால், இராப்பகலற்ற

விடத்தே இருக்கை எளிது - சகலகேவலத்தின்
அத்தியந்த நிவர்த்தியைப் பெற்றுத் துரியப்பேற்
றினே அடைதல் எளிது, அல்லவே-மேற்கூறிய
வாறு பழகாவிடின் அரிதென்றபடி. (இவ்வாறு
பொருள் கொள்ளினு மமையும்.) (ரு)

தத்துவராயர்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இசையானலெனையாளுடையானிற்
தியங்களுட

னசையாதநெஞ்சங்கொண்டன்பானினைந்த
யும்முடம்பின் [ழி

நசையானதின் நலஞ்செய்வராயினற்
ருடலையின்

மிசையாரவைத்தென்றுமெய்யானதன்னை
வெளிப்படவே.

(அ-ம்.) இந்தியங்களுடன்-இந்திரியவழிகளில்,
அசையாத-(இறையளவேனும்) செல்லாத, நெஞ்
சம் கொண்டும்-(தைலதாரைபோல்) மனதைநிறு
த்தி, அன்பால் நினைந்து அழியும்-சங்கற்பஎழுச்சி

யும் நாசமும், (இடையறாது உண்டாவதற்குக் காரணமாகிய) உடம்பின் நாச ஆனது.-தேகாபிமானமானது, இன்றி-நீங்கி, நலம்-(உள்ளதுவிளங்கும் பரியந்தம் பதிர்முகப் படாமையும் சுழப்பிக்குப் போகாமையுமாகிய) வைராக்கியத்தினை, செய்வராயின்-உடையவரா யிருப்பராயின், எனை ஆளுடையான்-எனது ஜீவபோதத்தை நீக்கி தனது சிவபோதமாய் விளங்கச்செய்யும் அகண்டாகாவிருத்திஞானமானது, நல்தாள்தலையின் மிசை ஆரவைத்து - (உதயமாகி ஜீவபோதம் முற்றும் நசித்து) ஆண்டு நிகழும் ஆநந்தப்பெருக்கில் பொருந்தச்செய்து, என்றும் - எக்காலங்களிலும், மெய்யான - எதார்த்தமான, தன்னை வெளிப்படவே-கூடஸ்த ப்ராஹ்மைக்யா நுபவமாகிய தனதுசொருபத்தை நிதர்சனமாக, இசையானலன் - அமையுமாறு செய்யும். (சு)

தேவிகாலோத்தரம்,

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மருவிய பொருண்மே லன்பாய்
வானரம் போற்ச ரித்துத்

திரியுமச் சித்தந் தன்னைத்
 திருத்திச்சூ னியத்தே நின்றால்
 மருவினோர் பிரித லின்றி
 வானவ ரறிவுக் கெட்டாப்
 பொருவிலா நித்த சுத்தப்
 பொருளினை யடைவ ரன்றே.

(அ-ம்.) மருவிய பொருள்மேலன்பாய்-இந்திரி
 யங்களுக்குத் திவ்வியமாயிருக்கிற சுத்தாசுத்தபோ
 கங்களில்பற்றுதலாய், வானரம் போல்-சூரங்கைப்
 போல, சரித்துதிரியும் - நிமிடமேனும் நிலைபெரு
 து ஒன்றைவிட்டொன்றைப்பற்றி விஷயங்களி
 லே பரபரப்பாய்ச் செல்லுகின்ற, அச்சித்தந்தன்
 னை-அம்மனதை, திருத்தி - (உபரதி வைராக்கிய
 விவேகத்தினு லவ்வழி செல்லாது மகாவாக்கிய
 அநுசந்தானத்துவாரா அவ்வநுசந்தான முண்
 டாகுமிடத்தின் கண்ணேயே) தைலதாரை
 போனிறுத்தி, சூனியத்தே - (அவ்வாறு நிறுத்
 திப் பழகும் பரிபாகஸ்திதியி லுளவாகும்) அக
 ண்டசூனியமாகிய வுள்ளக்குளிர்ச்சியிலே, மருவி
 னோர் - பொருந்தினவர்கள், (உள்ளது விளங்கு

கின்ற பரியந்தம்) பிரிதலின்றி-பிரிவற, நின்றால்-
நிலைபெற்றால், வானவர் அறிவுக்கு எட்டா-தேவர்
கள் அறிவுக்கு எட்டாத, பொரு இலா-உவமனில்
லாத, நித்தசுத்த பொருளினே - நித்திய சுத்தமா
யிருக்கிற தூரியநிலையை, அன்றே - அக்கணமே,
அடைவர்-அடைவார்கள். (எ)

பிரமகீதை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பரப்பினுனிந்தியங்களைப்பராக்குறப்
பரம்பரனுள்ளாகி
யிருத்தலாலறிவொண்கிலன்புறம்புள
விதரமேகாண்கின்றான்
றிருப்பினானநாட்டத்தினுலப்பொரு
டெரியவேபெறுந்தீர
னெருத்தனையவிநாசியரம்பரவொளி
யாயவனொளிர்கின்றான்.

(அ-ம்.) பராக்குற-ஐகத்தைக் காணும்பொரு
ட்டு, இந்தியங்களை - ஐம்பொறிகளையும், பரப்பி

ஞன் - விரிவாக சிருஷ்டித்தவனாகிய, பரம்பரன்-
 பாசிவன், உள்ளாகி இருத்தலால், - ஆந்தரப்பொரு
 ளாகி யிருத்தலால், அறிவொண்கிலன் - அறிதற்
 கரியவனாகலின், புறம்புள (ஜீவன்)-பாஹியத்துள்
 ள, இதரமே காண்கின்றான் - பின்னங்களையே
 பார்க்கின்றான், திருப்பி-அந்தரவழியே திருப்பி,
 ஞான நாட்டத்தினால்-ஞானக்கண்ணால், அப்பொ
 ருள் - அப்பாசிவனை, தெரியவேபெறும்-காணப்
 பெற்ற, தீரன் ஒருத்தனே - தீரனாகிய ஒருவனே,
 அவிநாசியாம் - நாசமில்லாதவனாவான், பரஒளி
 யாய் - ப்ரஹ்மசொருபமாயும், அவன் ஒளிர் கின்
 றான்-அவனே பிரகாசிக்கின்றான். (அ)

வைராக்கியதீபம்.

எழுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

பகர்தருதொழில்களனைத்துமோர்சிறிது

பண்ணவேண்டுவபணிவிடுத்துப்

புகலுரையடக்கித்தனியிடத்திருந்து

போற்றிசெய்தருட்குருபதம்பின்

மிகமுயன்றிதயவருத்தமெய்தாமன்
மெலிந் துகைவிடுதல்செய்யாம
லகமுகமாக்கிமனத்தைநாடொறுமோ
ரைம்புலனொழித்தசைவறுப்பான்.

(அ-ம்.) பகர்தரு - சொல்லாநின்ற, தொழில்
கள்-நித்தியகருமங்கள், அனைத்தும்-எல்லாவற்றி
னுள்ளும் இன்றியமையாது செய்யவேண்டுங் கரு
மங்களில், ஓர்சிறிது - ஓரோர்சிறிது, பண்ணவே
ண்டுவு * பணி-சீக்கிரத்தில் செய்வன செய்து,விடு
த்து-விட்டுநீங்கி, புகல்உரை-புகல்கின்றவாக்கினை,
அடக்கி-மௌனமாக்கி, தனி இடத்து இருந்து-
வகாந்த ஸ்தானத்திலிருந்துகொண்டு, அருட்குரு
-கிருபாசாரியரது, பதம் - திருவடிகளை, போற்றி
செய்து-தோத்திரம்பண்ணி, பின்-பின்னர்(அவர்
கூறிய உபாயத்தின்படியே மனோலயம் பண்ணத்
தொடங்கும்போது அந்த வுபாய நெறிக்கண்,)
மிகமுயன்று-மிகவும் முயற்சிப்பட்டு, இதயவருத்
தம் எய்தாமல்-மனவருத்தம் அடையாமல் மெலி

* பண்ணி-பணியென்றாயது இடைக்குறை.

ந்து-(எவ்விதத்தால் அடக்கினும் இது அடங்குவ
தில்லையென்று) உள்ளம் வருந்தி, கைவிடுதல் செ
ய்யாமல் - (அவ்வுபாயநெறியை) விட்டு நீங்குதல்
செய்யாமல், மனத்தை-(பையப்பைய) அம்மனத்
தினை, அகமுகமாக்கி-(ஐகமுகமாய்ச் செல்லவொ
ட்டாமல்) உண்முகமாக்கி, நாள் தொறும்-எக்கா
லமும், ஓர்-ஒப்பற்ற, ஐம்புலன் - பஞ்சேந்திரியங்
களையும், ஒழித்து - நிக்ரஹம்பண்ணி, அசைவு -
(மனத்தினது) சங்கற்பத்தை, அறுப்பான்-நாசம்
பண்ணுவான். (கூ)

 ஆகாஸத்தில் மனதை நிறுத்தல்
என்பதற்குப் பிரமாணம்.

—(*)—

ஒழிவிலோக்கம்,
வெண்பா.

நீர்க்குப்பதமுநெருப்புச்சுடுந்தாழிலும்
காற்றைச்சலிக்கவுமார்கற்பித்தார்-ஆர்க்குமிது
போகாமனாதிபுதைக்குகிழல்போலாநீ
ஆகாயம் போற்பா ரறும்.

(அ-ம்.) நீர்க்குப்பதமும்-ஜலத்திற்குக் குளிர்ந்
து பதஞ்செய்யுங் குணமும், நெருப்பு-அக்கிரிக்கு,
சுடும் தொழிலும்-சுட்டு ஒன்றுவிக்குங் குணமும்,
காற்றை-காற்றிற்கு, சலிக்கவும்-சலித்துத் திரட்
டுங் குணமும், ஆர் கற்பித்தார்-பிரேரிக்கச் செய்த
வர் யாவர்?

(அவற்றிற்கு இக்குணங்கள் இயல்பானவாறு
போல மனத்திற்கு ஒரு பொருளைப்பற்றுங்
குணமும், புத்திக்கு அது பற்றியதை நிச்சயிக்
குங் குணமும், அகங்காரத்திற்கு அது நிச்சயித்
ததை யபிமானிக்குங்குணமும், சித்தத்திற்கு
அஃது அபிமானித்ததைச் சிந்திக்குங் குணமு
மியல்பாம் ஆகலின்),

இது மனமாதி-இம்மனம் புத்தி அகங்காரம் சித்
தம் ஆகிய அந்தக்கராணங்கள், ஆர்க்கும்-எத்தகைய
புருடருக்கும், பேரகா-நீங்கா (எங்ஙனமெனில்),
புதைக்கும் நிழல்போல் ஆம்-தன்னிழலைப் புதை
க்க மண்போடுந்தோறும் அம்மண்மீது மேன்மே
லெழப்பட்ட நிழல்போலும் அக்கராணங்களை உன்
போதத்தால் அடக்குந்தோறும் சங்கற்பசக்திகள்

இப்போதத்தின் மேன்மேலெழுவதாக முடியும்
 (அத்தகைய நினைவை யொழித்து), நீ ஆகாயம்
 போல் பார் அறும்-சற்குருவாற் பெறப்பட்ட நெ
 றிப்பிரகாரம் ஒன்றோடு தாக்கற்றிருந்து தகராகா
 யத்தில் மனதை நிறுத்தினால் மேற்கூறிய அந்தக்
 காரணம் நாசமடையும். (க)

பிரபுலிங்கலீலை.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

நினைவினாலொருவன்செய்த
 நெஞ்சுளாலயமேயன்றி
 வினையினாலுலகர்செய்து
 விளங்கியபணிகடம்மு
 ளினையதோடுவமையாத
 லில்லையென்றும்பரெல்லாந்
 தனையலானிகரிலாத
 தவிசினையிந்துநின்றார்.

(அ-ம்.) ஒருவன் - ஒரு புருடன், நினைவினால்
 செய்த - (உபாதி வைராக்கிய விவேகத்துவாரா

மனதை யிந்திரியவழி செல்லாது தடுத்து தேகத்
துக்குள்ளிருக்கும் ஆகாசத்தில் நிறுத்தி அவ்வாகா
சம் தைல தாரைபோல் நிலைபெற்ற) சங்கற்பத்தி
னால் செய்த, நெஞ்சுள் ஆலயமே அன்றி - மன
லயத்திலெழுந்தருளுவ ரல்லாமல், வினையினால்-
கருவிகளைக் கொண்டியற்றும் தொழிலினால், உல
கர் செய்து-தேஹோஹ புத்தியை மேற்கொண்ட
அஞ்ஞார்களால் செய்யப்பட்டு, விளங்கிய பணிகள்
தம்முள் - விளங்காநின்ற இரத்தினகசித சிங்கா
சன முதலிய கட்டடங்களுள், இனையதோடு உவ
மை ஆதல்-மனாலயத்தோடு உவமை கூறப்படுதல்,
இல்லை என்று-எங்கணுமில்லையென்று, உம்பரெல்
லாம் (மனாலயத்திலன்றி மற்றவிடங்களிலெழு
ந்தருளப்படா ரென்பதாக) சிவகணங்களனைவரும்,
தனையலால்-எங்கும் தனக்குத் தானே சமானமா
யிருப்பதே யல்லாமல், நிகரிலாத-தனக்கொப்பிடு
தற்கு வேறொன்றில்லாத, தவிசனை வியந்து நின்
றார்-தைல தாரைபோனிலைத்த சூனியசிம்மாதனத்
தில் உதயமாகு மகண்டாகாரவிருத்தியைக் கண்டு
அதிசயித்திருந்தனர்.

(உ)

பிரத்தியக்ஷாநுபூதி விளக்கம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

உள்ளும்புறம்புமொழியா

வெளியன்றியொன்றுமில்லை

உள்ளும்புறம்பெனச்சொல்லாத

தெப்பொருளொன்றுமில்லை

உள்ளும்புறம்பெனச்சொல்லல்

வெளிபற்றியோர்ந்திலமோ

உள்ளும்புறம்பும்வெளிநாட்டங்

கொண்டாய்ம்மினுத்தமரே.

(அ-ம்.) உத்தமரே-நிஷ்காமிய புண்ணியபரிபாகமுடைய அதிகாரிகளே, உள்ளும் புறம்பும்-அகமும் புறமும், ஒழியா-நிறைந்து பரிபூரணமாகிய, வெளி அன்றி - ஆகாசமல்லாமல், ஒன்றும் இலை-அன்னியமென்பது இல்வே இல்லை, உள்ளும் புறம்பு எனச்சொல்லாதது-அகம் புறமென வேறுபடுத்திச் சொல்லப்படாதது, எப்பொருள் - எவ்வகைப்பட்ட பதார்த்தங்களினும், ஒன்றுமில்லை-ஒன்றாயினுமில்லை, உள்ளும் புறம்பு எனச்சொல்லல்-

அகம்புறமென வழங்கல், வெளிபற்றி ஓர்ந்தில
மோ - ஆகாசத்தினாலென்று அறிந்திலீரோ, உள்
ளும் புறம்பும் வெளி நாட்டம் கொண்டு - அகம்
புறமென்கிற பேதப்பகுதி நீங்க ஆகாச நாட்டத்
தில் மனதை தைலதாரைபோல் நிறுத்தி, உய்ம்
மின்-அகண்டாகார விருத்தி யுதயத்தால் சங்கற்ப
வாசனாகூடிய மடையப்பெற்று பரமாநந்தப் பிராப்
தியை யடைவீராக. (3)

திருக்தறள் வேண்பா.

வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென் றுணரற் பாற்று.

(பரி-உரை.) மழை யிடையறாது நிற்ப உலகம்
நிலைபெற்று வருதலான், அம்மழைதான் உலகத்
திற் கமிழ்தமென் றுணரும் பான்மை யுடைத்து.

(அ-ம்) வான்-ஆகாசபாவனையானது, நின்று-
(இடையறாது தைலதாரைபோல்) நிற்க, உலகம்-
(உயிர்களிடத்தில்) ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி, வழங்கி
வருதலான் - நிலைபெற்று வருகையினால், தான்-
(அவ்வாகாசபாவனை தைலதாரைபோல் நிலைப்ப
தால் உண்டாகும் அப் ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி)

தானே, அமிழ்தம் என்று - (உயிர்களுக்கு) ப்ரஹ்
மாநந்தமென்று, உணரல் பாற்று - அறியப்படுந்
தன்மை யுடையது. (4)

வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.

(பரி-உரை.) அவர் நம்மைப் பிரிந்துபோய நாள்
கள் சுவரின் கணியைத் தவற்றைத் தொட்டு எண்
ணுதலான் என் விரல்கடேய்ந்தன; அதுவேயன்றி
அவர் வரும் வழிபார்த்து என் கண்களும் ஒளி
யிழந்து புல்லியவாயின; இவ்வாறாயும் அவர் வா
வுண்டாயிற்றில்லை.

(அ-ம்.) அவர்சென்றநாள் ஒற்றி - சற்குருநா
தன் (உபதேசமொழிகளை அறிவித்த பின்னர் இத
யாம் பரத்திலே லக்ஷியமாக நிறுத்தி) இடையறாது
பழகுதலால், விரல்-(என்)மனோவிருத்திகள், தேய்
ந்த - விருத்திகள் தேய்ந்து சூனியபாவமே தைல
தாரைபோல் நிலைபெற்ற தன்றி வேறொன்றுங்
காண்கிலன், கண்ணும்-(என்)மனமும், (அந்நிலை
யினின்றதால்)வாள்அற்று-(பாகியவொளியாகிய)
அஞ்ஞானவிருள் நீங்கி, புற்கென்ற - (நீங்கவே)

அகண்டாகாவிருத்தியாகிய சுத்தமனமாயின இவ்
வாறாகியும் தூரியநிலை அடைவு உண்டாயிற்றில்லை.
சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்ற
சார்தரா சார்தரு நோய். [ழித்துச்

(பரி-உரை.) ஒருவன் எல்லாப்பொருட்குஞ்
சார்பாய அச்செம்பொருளையுணர்ந்து இருவகைப்
பற்றும் அற ஒழுகவல்லனாயின் அவனை முன சா
ரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்கள் அவ்வுணர்
வொழுக்கங்களை அழித்துப் பின்சாரமாட்டா.

(அ-ம்.) சார்பு-(ஒருவன் எல்லாச்சங்கற்ப வுற்
பத்திகளுக்கும்) சார்பாகிய அச்செம்பொருளை,
உணர்ந்து-(சற்குரு கிருபாவீக்ஷண்ணியத்தால்)
அறிந்து, சார்பு-மனோராச்சியம் இந்திரியவழி
செல்லுதலாகிய சகலாவஸ்தையும், சுழுப்தியாகிய
கேவலாவஸ்தையுமாகிய இருவகைப்பற்றுக்களும்,
கெட-நீங்கும்படி, ஒழுகின் - (அவ்விடத்தில் மன
தைநிறுத்தி தைலதாரைபோல்) இடைவிடாப்
பழக்கம் செய்யவல்லனாயின், சார்தரும் - (முன்
அவனைச்) சேர்தற்குரியனவாய் நின்ற, நோய்-
(ஜனனமரணப் பிரவாகத்) துன்பங்களை, அழித்

து - (அகண்டா காவிருத்தி யுதயமாகி ஜீவபோ
தத்தையும் அஞ்ஞானத்தையும்) நாசஞ்செய்து,
மற்று சார்தரா - பின்சேரமாட்டா. (6)

ஞானவாசிட்டம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.
அகமகமென்றனை த்துயிரினிடத்துமிருந்
தனவரதமுரைப்பதாகி
நிகழொளியாயான்மதத்தவமான
சொருபத்தைநனைத்தல்செய்வாந்
திகழிதயகுகையுறையுந்தேவதையை
விட்டயலே தெய்வந்தேடன்
கவரியகவுத்துவத்தையெறிந்துசிறு
மண்தேடும்வேட்கைபோலாம்.

(அ-ம்.) அனைத்து உயிரின் இடத்துமிருந்து -
சுரநாதிரியக்காதி சரீரங்களனைத்தினும் அந்தரியா
மியாகவிருந்து, அகம் அகம்என்று-சப்தாந்தமான
அகாராதியாகிய அம்ச மந்திரத்தை, அநவரதம்
உரைப்பதாகி-சதாகாலமும் சப்திப்பதாய், நிகழ்
ஒளியாய்-விளங்கா நின்ற ஜோதிஸ் ஸொருபமா
கிய, ஆன்மதத்துவமான சொருபத்தை-பூமாநந்த
செம்பொருளை,நனைத்தல்செய்வாம் சிந்தனைசெய்

வாம் (இவ்வாறாக) திகழ் - பிரகாசிக்கின்ற, இதய குகை-ஹிதயாம்பரத்தில், உறையும்-வசிக்கும், தேவதையைவிட்டு - துரியசொரூபத்தைச் சிந்திப்பதைவிட்டு, அயலே தெய்வந்தேடல்-(சற்குருநாதனால் ஆன்மாவின் அடைவும் அத்தியந்த துக்க நிவிர்த்திக்கு உபாயமாகிய சொரூபலக்ஷயார்த்தத்தை யுபதேசவாயிலா யுணர்ந்தபின்னரும்) அன்னியங்களில் தெய்வம் உளதாகக்கருதி யாத்திரை முதலிய கேஷத்திரங்களிலேயே சத்தியபுத்தியோடு தெய்வத்தைத் தேடிச்செல்லுதல் எத்தன்மைத் தெனில், மிகஅரிய-மிகவும் (பெறுதற்கு) அருமையான, கவுத்துவத்தை-(கரத்தினிடம் கிடைத்திரா நின்ற மேலான) பதுமராகத்தை, எறிந்து - (கல்லெனநினைந்து) வீசி, சிறுமணிதேடும்-அறப பலகறையைத் தேடுகின்ற, வேட்கைபோலாம் - ஆசைக்கு நிகராகும். (7)

தேவிகாலோத்தரம்.

கலிவிருத்தம்.

வானம்போலவடிவிலதாயெங்கும்
ஆனதாகத்தியானம்பண்ணாதவன்
கானந்தன்னிலுலண்டெனக்கட்டுப்பட்
டனமானபிறப்பிறப்பெய்துமே.

(அ-ம்.) வாணம்போல-ஆகாசம்போல, வடிவிலதாய் - (தேகபாவம் தோன்றாது) மகா சூனியமாய், எங்கும் ஆனதாக-எவ்விடத்தும் வியாபித்துளதாக, தியானம்பண்ணாதவன் (தேகாலயத்துற்றசிதாகாசத்தை) ப்ரஹ்மாநந்ரியசாக்ஷாத்காரபாவனை செய்பாதவன், கானந்தன்னில் - கானகத்தில், * உலண்டு என-உலண்டென்னும் புழுவானது தன்னாவினா லுண்டாக்கும் நூலிழையால் கூண்டை புதுப்பித்துக்கொண்டே அக்கூண்டினுள் தான் அகப்பட்டுக்கொண்டு மீண்டும் வெளிவர வழிகாணாமல் இறக்குந் தன்மை போல; கட்டுப்பட்டு (காமப்பிரவிருத்தியில்) பந்தப்பட்டு, ஈனமான-துன்பமான, பிறப்பிறப்பு - ஜனனமாணப்பிரவாகத்தை, எய்தும்-அடைவன். (8)

சோரூபசாரம்

வெண்பா.

தேகாலயத்தில்சிதாகாசதேவதைதைய
ஆகாசசாந்திமலராலே—யேகாந்த

* உலண்டு-கோற்புழு. வீசகோசக் கிருமிக்
கும் ஆம்.

மந்திரத்தால்பூசைசெய்துமாதவரையாதரித்
சந்ததம்வாழ்வார்க்கார்சரி. [து

(அ-ம்.) தேகாலயத்தில்-தேகமாகிய கோயிலி
ன்கண், சிதாகாசதேவதையை-(இருக்கும்) துரிய
சிவத்தை, ஏகாந்தமந்திரத்தால்-சற்குருவால்பெற்
றமகாவாக்கிய சிந்தனைத்துவாரா, ஆகாசசாந்திமல
ரால்-(சிந்தனையதிக்குமிடத்தையே நாடி நின்றலி
னலுண்டாகிய) அகண்டாகாரவிருத்தியால், பூசை
செய்து - (அவ்விருத்தியை) இடையறாது பழகி,
மாதவரை ஆதரித்து - துரியஸோரூபத்தையடை
ந்து, சந்ததம்வாழ்வார்க்கு-சதா சகச நிலையைப்
பொருந்தியிருப்பவர்களுக்கு, ஆர்சரி(எவ்வகைப்ப
தவிப் பேற்றின்க ணின்றுள்ளோரும்) ஒப்பாவர்
களோ (ஒப்பாரும்மிக்காகும் இலர் என்றபடி.)(9)

தேவாரம்.

உடம்பெனு மனையகத்து வுள்ளமே

தகழியாக

மடம்படு முணர்நெய்யட்டி யுய்ரெனுந்

திரிமயக்கி

இடம்படு ஞானத்தீயா லெரிகொள
 விருந்துநோக்கிற்
 கடம்பமர் காளைதாதை கழலடி
 காணலாமே

(அ-ம்.) உடம்பெனு மனையகத்து-பாஞ்சபூதத்
 தால் ஸ்தூலீகரித்த சரீரமென்னும் வீட்டினுள்,
 உள்ளமேதகழியாக - உறையும் மனாகாசத்தையே
 (ஞானதீபம்விளங்குதற்பொருட்டு) அகலாகப்பா
 வித்து, மடம்படும் உணர்நெய்யட்டி-அஞ்ஞானசகி
 தமாய ஜீவபோதத்தை தைலதாரைபோல் அங்ங
 னே நிலைபெறுமாறு நிறுத்தி, உயிரெனும் திரிமய
 க்கி-(இடைவெளியின்றிப் பழகும் பெற்றியாலுள
 வாகும் சூன்னியப் பிரதீதியை) உணர்கின்றதெப்
 போதமோ அப்போதமயமாய் மனதைப்பரிணமிக்
 கச்செய்து, இடம்படு ஞானத்தீயால் (நிற்கும்பரி
 பாகஸ்திதியில்) பரிபூரணத்தன்மையாய் விளங்கும்
 ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தியுதயமாகு மவ்விளக்கத்தால்,
 எரிகொள இருந்து நோக்கில் - ஆணவமலப்பகுதி
 நிவர்த்தியை யடைகிற பரியந்தம் பகிர்முகப் பிர
 விருத்திக்கு இறையளவேனும் இடந்தராது நிரந்
 தர சமாதியில் பிரிதலின்றியிருக்கில், கடம்பமர்

காளை தாதை கழலடிகாணலாம்-நனவிற் சுழுப்தி
யாநந்தமே தலைப்பட்டு ஜீவதூரியமாகிய கூடஸ்த
பேரறிவாய்நிர்விகற்ப சமாதியையடைந்துபிராப்த
வேறுபாட்டால் வெளிமுகப்படுங்காலத்து சர்வப
தார்த்தங்களையும் தனதான்மவிளக்கமாய்ப் பார்த்
துப்பழகும்பெற்றியாலுளவாகும்சகஜாநந்தவடை
வால் மாயாமலம் துரிசறநீங்கி ஆங்குவிளங்கும்
ப்ராஹ்மப்பிரகாச அகண்டவறிவாய்த் தலைப்பட்டு
அசிபதாநுபவமாய் அமரலா மென்பது. (10)

திருமந்திரம்.

சாத்திர மோதுஞ் சதிர்களை விட்டுநீர் [ன்
மாத்திரைப் போதுமறித்துள்ளே நோக்குமி
பார்த்தவிப் பார்வை பசுமரத் தாணிபோல்
ஆர்த்த பிறவி யகலவிட்டோடுமே.

(அ-ம்.) சாத்திரம் ஒதும் சதிர்களை-கலைஞான
ங்களை நன்குணர்ந்து அந்நெறியினொழுகாது பிறர்
க்குதிருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தங்களை அரியபெரிய
சுருதிகளி னின்றிறந்திரட்டி சமயோசிதமாக மேற்
கோளுதகரித்துப் பெருமை பாராட்டிக் கொண்டு
காலம்போக்கும் நாடகத்தொழிலை, விட்டு-நீக்கி,

நீர்-நீங்கள், மாத்திரைப்போது - நொடி நேரமாயினும், மறித்து - (மனதை யிந்திரியவழி செல்ல விடாது உபாதி வைராக்கிய விவேகத்தால்) தடுத்து, உள்ளே - இதயம்பரத்தில், நோக்குமின் - (மனதை) நிறுத்துங்கள், பார்த்த இப்பார்வை-நிறுத்தின இம்மனம், பசுமரத்து ஆணிபோல்-பசுமையான மாத்திற்றைத்த ஆணியைப்போல், ஆர்த்த பிறவி-(நிறுத்திநிற்கும் அதீத பரிணாமத்தி லுண்டாகு மகண்டாகாரவிருத்திஞானத்தால் தொன்றுதொட்டு பிரவாகரூபமாய் வராரின்ற) ஜனனமாணக்கட்டாகிய அவித்தை, அகலவிட்டு ஓடும்-உங்களைவிட்டு அறவே நீங்கும். (11)

உடலாங்குகையி லுணர்வாகும்பீடத்
தடலார்சமாநியிதயத்ததாக
நடமாடியகுகைநாடியயோகி
மிடையாகாவண்ணமேசாதிக்குமெல்லவே.

(அ-ம்.) உடல் ஆம் குகையில் - தேகமாச்ய குகையில், உணர்வு ஆகும் பீடத்து - சங்கற்பமுற்பத்தியாகும் ஆசனத்தில் (இடத்தில்), இதயத்ததாக - சிதாகாஸவடிவாக, அடல் ஆர் - (மனதை இந்திரியவழி செல்லாது) வெற்றி பொருந்திய,

சமாதி - அமைதி நிலையை (சமாதி நிலையை),
 நடமாடிய - (இடையறாது) பழகி, குகைநாடிய-
 (தேகத்துக்குள்ளிருக்கும்) சிதாகாஸத்தைத் தேடி
 யறிந்த, யோகி-இராஜயோகியாகிய ஞானி, மிடை
 ஆகாவண்ணம்-(பகிர்முடிப்பட்ட காலத்துபாஹிய
 திரிசியம் தனக்கு) அன்னியமென்கிற துவைதம்
 தோன்றாதபடி, மெல்லவே-(அகத்தில் விளங்கிய)
 சாத்வீக விளக்கமாகவே, சாதிக்கும் - பழகுவன்,
 (பார்ப்பனென்பதாம்.) (12)

தேவிகாலோத்தரம்.

கலிவிருத்தம்.

பிறந்துபெற்றவறிவாற் பெறும்பயன்

நிறைந்தநீர்முகி நீங்கியவானென

அறிந்துதன்னை யமலவியாபகம்

செறிந்துநல்ல தியானத்திருத்தலே.

(அ-ம்) நிறைந்த-(நீக்கமற) நிறைந்த, நீர்மு
 கில்-நீரோடுங்கூடிய மேகங்களெல்லாம், நீங்கிய
 வான் என - நீங்கிய ஆகாசமானது, மாசில்லாமல்
 எப்படி பரிசுத்தமாயிருக்குமோ அதுபோல, அறிந்
 து-(இந்திரியவழி செல்லும் மனதை உபாதி வை

ராக்கிய விவேகத் துவாரா செல்லாது தடுத்து)
 இதயாம்பரத்தை பாவனை செய்து (அதில் தைல
 தாராபோல் நிறுத்தி), தன்னை - (அப்படிநின்ற)
 மனம், அமலவியாபகம்-நின்மலமாகிய அகண்டா
 காரவிருத்தியை, செறிந்து - அடைந்து, நல்லதி
 யானத்து-ஆரந்த வடிவமாய் விளங்கும் துரியநிலை
 யாகிய நிர்விகற்ப சமாதியில், இருத்தலே - நிலை
 பெற்றுநிற்பதே, பிறந்து - மக்களாய் ஜனனமெ
 டுத்து, பெற்ற அறிவால்-பகுத்தறிவைப் பெற்ற
 தினால், பெறும்பயன்-அடையவேண்டிய (மேன்
 மையான) பிரயோஜனமாம். (13)

வ ள் ள ல ர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மோகமெனுங்கடல்கடந்துமுத்தியெனுங்
 கரைகாண்பான்முதிர்ந்தநாலாம்
 பாகமெனுமலர்கொண்டுபத்தியெனும்
 புனலாட்டிப்பரிந்துசாத்திச்
 சோகமெனப்பாவித்துத்துரியமெனும்
 விளக்கேற்றிச்சோகநீங்கி
 யாகமெனுங்கோயிலின்கணறிவென் னுங்
 கணபதிக்வேயன்புசெய்வாம்.

(அ-ம்.) மோகம் எனும்-துன்பமாகிய, கடல்க
டந்து, (ஜனனமாணப்பிரவாக) சமுத்திரத்தைத்
தாண்டி, முத்திஎனும்-மோக்ஷமென்னும் (விதேக
கைவல்லியமாகியபட்டினத்தினடைவிற்கு), கரை
காண்பான்-முடிவாகிய துரிய நிலைவாய்ப்பின்பொ
ருட்டு, சோகம் என-சிவம் நானென, பாவித்து-
(இடையறாப் பரைவினைவாய்) தியானித்து, முதி
ர்ந்த - (அத் தியானமு மிறந்து) மேன்மையான,
(இடத்திலுண்டாவதாகிய) நாலாம்பாகம் எனும்-
ஞானபூமி ஏழனுள் நான்காவதாகிய சத்வாபத்தி
யென்னும், மலர்கொண்டு-அகண்டாகாவிருத்தி
யில் பிரிதலின்றி யிருந்துகொண்டு, பத்தி எனும்
புனல் ஆட்டி - இடையறாது தைலதாரைபோற்
பழகப்பழக அப்பழக்கமேலீட்டிலுளவாகும் நனவி
ற்சமுப்தியானந்தத்திற்குரைய்ந்து, பரிந்துசாத்தி-
பிரிதலின்றி நிற்பனவாகிய நிர்விகற்ப சமாதியை
யடைந்து, துரியம் எனும் விளக்கு ஏற்றி-ஆண்டு
விளங்குந் துரியநிலைபிராப்தியி னதீதத்தில் ஐக்கி
யத்தன்மையாகிய துரியாதீதமென்னும் விதேக
கைவல்லியத்தை அடைந்து, சோகம்நீங்கி - (இப்
பெற்றியான்)சங்கற்பவாசனாகுஷயத்தினத்தியந்த

நிவிர்த்தியைப் பெற்று (நிரங்குச திருப்தனா யிரு
த்தற்பொருட்டு சற்குருநாதன்பால் உபதேசவுள
வுகளை நன்குணர்ந்து மனோலய சாதகஞ் செய்யத்
தொடங்கும் ஜிஞ்ஞாசுகளனைவரும் பிரதமத்தில்
ஏகாந்தஸ்தலத்தை யடைந்து யோகநூலிற் கூறிய
படி சரீரத்தை செவ்வனே நிறுத்தி கண்களை மூடி
க்கொண்டு இந்திரிய வழிமனதை விடாது), ஆகம்
எனும் கோயிலின்கண் அறிவு என்னும் கணபதிக்
கே-தேகாலயத்தினுள் விளங்கும் சங்கற்ப உற்ப
த்தி ஸ்தானத்திலேயே, அன்புசெய்வாம்-மனதை
பொருந்தும்படி நிறுத்துவாம். (14)

பிரபுலிங்கலீலை.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

இருந்தபடி குகேசனை நீயறிவையெனி
னின் பிறவியெனுநோய்தீர்ந்து
பொருந்துறுவைபேரின்பமென்றமலன்
கூறவவன்போற்றியெந்தாய்
பரிந்தருள்செய்குடே டசனெனுமொழிப்பொ
ததுகூறப்படுவான்யாவன் [ருளே
நெரிந்துணரவருள்செய்வாயென்றுதொழ
வெம்பெருமான்செப்புகின்றான்.

(அ-ம்.) இருந்தபடி - (மனதை யுதித்தவிடத்தில் நிறுத்தி யவ்விடத்தில் எத்தன்மையாயிருக்க வேண்டுமோ) அவ்வண்ண மிருந்து, குகேசனை - (அவ்விடத்தில் விளங்கும்) குகேசனென்பவனை, நீ அறிவை எனின்-நீயுணர்வாயாயின், நிர்ப்பிறவி எனும் நோய்-உனக்குண்டாகும் ஜனனமாணப்பிரவாகத் துன்பத்துக்கேதுவாகிய சங்கற்பவாசனை களென்கிற வியாதியினின்று, தீர்ந்து-நீங்கப்பெற்று, பேரின்பம்-ப்ரஹ்மாநந்தத்தை, பொருந்துறுவை என்று-அடைவாயென்று, அமலன்கூற-அல்லமாப்பிரபுவாகிய குருநாதன் (அநுக்கிரகித்துச்) சொல்ல, அவன்-அக்கோரக்கன், போற்றி-துதித்து, எந்தாய்-(ஜனன மாணப்பிரவாகத் துன்பக் கடலிலிருந்த வென்னை முத்திக்கரையேற்ற வந்த ருளிய) எமதுகர்த்தனே, பரிந்து அருள்செய்-மிக்கவன்போடு அருள்செய்க, குகேசன் எனு மொழிப்பொருள்-குகேசனென்னு மொழிக்கருத்தம், ஏது-யாது, அது கூறப்படுவான் யாவன்-அம்மொழியால் பெயரிட்டழைக்கப்படுபவன் யாவன், தெரிந்து உணர - ஐயந்திரிபின்றியான் உணரும்படி, அருள்செய்வாய் என்று-அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமெ

ன்று, தொழ-வணங்க (அதற்கு), எம்பெருமான்-
எமது குருநாதனாகிய அல்லமன், செப்புகின்றான்-
திருவாய்மலர்ந் தருளுகின்றான். (15)

குகையிதயமதன்கணமரிதையீச

னென்றுபொருள்குறித்துக்கொண்மோ
நிகழ்ணையகுசைமொழியுடையன்யான்

றானெனவேநிமலன்கூற

வகமகிழ்முகமலர்ந் துசித்தனறையு

னீயேயாகிலுன்றன்

முகையவிழ்மென்மலர்க்கரத்திற்சிவலிங்கங்

கொண்டதென்கொன்மொழிதியென்றான்.

(அ-ம்.) குகை - குகை எனப்படுவது, இதயம்
என்று-இருதயாம்பரமென்றும், அதன்கண் - அங்
விருதயாம்பரத்தில், அமர்-எழுந்தருளிய, இறை-
துரியத்தை, ஈசன் என்று - ஈசனென்றும், பொ
ருள் - அர்த்தமாக, குறித்துக் கொண்மோ - குறி
த்துக்கொள்ளுதி; நிகழ் - (இருதயாம்பரத்தில்) வி
ளங்காரின்ற, அனைய - அத்தகையதாகிய, குசை
மொழியுடையன்-குசைனென்னுஞ் சப்தத்துக்கு

ரிய துரியசிவன், யான்தான் எனவே - நானே
 யென்று, நிமலன்-அல்லமாப்பிரபு, கூற-சொல்ல,
 அகமகிழ் முகமலர்ந்து-உள்ளங்களிப்போடு கூடிய
 முகமலர்ச்சி கொண்டு, சித்தன் - கோரக்கன்,
 அறைகுவன் - சொல்லத்தொடங்கி, நீயேயாகில்-
 துரிய சிவம் நீயே யாகில், உன் தன்-உன்னுடைய,
 முகை அவிழ் - அரும்பென்னு முறுக்கவிழ்ந்த,
 மெல் மலர் - மெல்லிய தாமரை மலர்போன்ற,
 ரத்தில் - உள்ளங்கையில், சிவலிங்கம் கொண்
 -து-சிவலிங்கத்தை யேற்றிருப்பது, என் கொல்-
 யாது காரணம், மொழி என்றான்-சொல்லென்று
 கேட்டான். (கசு)

—*—

மகாவாக்கியத்தை ஜபிக்காமல்
 ஜபித்தல் என்பதற்குப் பிரமாணம்.

—*—

தேவாரம்.

முன்னமவனுடையநாமங்கேட்டாள்
 மூர்த்தியவனி ருக்கும்வண்ணங்கேட்டாள்
 பின்னைமவனுடையவாரூர்கேட்டாள்
 பெயர்த்துமவனுக்கேபிச்சியானாள்

அன்னையையுமத்தனைபுமன்றேநீத்தாள்
 அகன்றாளகலிடத்தாராசாரத்தைத்
 தன்னைமறந்தாடன்னுமங்கெட்டாள்
 தலைப்பட்டாணங்கைதலைவன்றாளே.

[இளம்பருவத்திலேயே தன்னைப்பிரிந்து யாத்
 திரைசென்ற நாயகன் நெடுநாளாகியும் வரக்
 காணாது புருஷ சையோகமற்று சோகமுற்றிருந்த
 நாயகியைத் தோழிபார்த்து நாயகன் பெயரைக்
 கூறி அதோ வருகின்றனென, நாயகியானவள்
 எத்திக்கி லென வினாவி, தோழியாற் றிசையறிந்
 தந்தத் திக்கிலேயே சிந்தனைவைத்து நோக்க
 நோக்கப் புருஷன் சமீபத்தில் வருதலைக்கண்ணு
 றவே மயிர்ச் சிலிர்த்தலிட்டு, அவன் தலைப்பட,
 (முற்பட) தாய் தந்தையரையும் மறந்து பிறிது
 யாதொன்றுந்தோன்ற வண்ணம் பித்துகொண்டு
 அச்சத்தைவிட்டு தன்னையு மறந்து பாவசமுற்றா
 ளென்பதை முன்னிட்டு:—

மனதிற்கு, { ஆத்மாவை நாயகனாகவும்
 ஜீவனை தந்தையாகவும்
 அவித்தையைத் தாயாகவும்
 விவேகத்தைத் தோழியாகவும்
 தேஹத்தை அவித்யாபுரமாகவும்,

உருவகித்து தேக வயப்பட்ட ஆத்மஸொரூபம்
இந்திரிய சகிதமாய் விடயங்களின்மீது யாத்திரை
செல்லும் பெற்றியான், அவ்வாத்ம ஸொரூபத்
தின் எதார்த்த நிலையைக்காணாது சோக மோக
முற்றிருக்குஞ் சமயத்தில் அநந்த ஜன்ம புண்ணிய
பரிபாக விசேடத்தாற் சற்குருநாதன் வாய்க்கப்
பெற்று, அன்னோன்பால், ஆத்ம ஸொரூபத்தின்
நிஜஸ்திதியை யடைதற்குரிய வுபதேச வுளவு
களை யறிந்தபின் ஏகாந்தஸ்தலத்தை யடைந்து
மனோலய சாதகஞ்செய்யத் தொடங்கிப் பழகும்
போது ஆத்ம ஸொரூபத்தின் பிராப்தி நிகழ்வ
தற்குமுன் ஆண்டுண்டாகும் பிரதிபந்தங்களுக்
குச் சோர்வுபடும் மனதை யச்சமயம் விவேகத்
தால், யூகித்து சற்குரு கிருபாவீக்ஷணயத்தால்
பெற்ற வருட்பார்வையிலேயே திருப்பி தைல
தாரைபோனிற்கும் பரிபாக ஸ்திதியிலுளவாகும்
அநுபவங்களைப்பெற்று ஸொரூபத்தோடு மனம்
இரண்டறக் கலத்த லென்னுந் துறையி லித்
தேவாரங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.]

(அ-ம்.) முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்
டான் - ஆத்ம சையோகமற்று இந்திரியவழி

சென்று தேஹோஹமென்றறிந்து சோக மோக முற்றுமூலம் மனமானது (அநந்த ஜன்மங்களிற் செய்திராரின்ற நிஷ்காமிய புண்ணிய பரிபாக மேலீட்டால் சற்குருநாதன் கிடைக்கப்பெற்றனனோலுநக் கிரகிக்கப்பட்ட மஹாவாக்கிய (ஆத்மநாட்டம்) அநுசந்தான வுளவுகளை நன்கு ணர்ந்தபின் ஏகாந்த ஸ்தலத்தையடைந்து யோக நூலில் விதித்த வண்ணம் தேகத்தைச் செவ்வனே நிறுத்தி கண்களை மூடிக்கொண்டு மனதையிந்திரியவழிவிடாது தடுத்து) பிரதமத்தில் ப்ரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தையே சிந்தித்து, மூர்த்தி அவன் இருக்கும் வண்ணம் கேட்டாள் - அப்படி சிந்திக்கும் சிந்தனையில் மனதை நிறுத்தாது அச்சப்த முதிக்குமிடத்திலேயே நிறுத்தி, பின்னை அவனுடைய ஆரூர்கேட்டாள் - தைல தாரா போல் நாட்டம் நிலைத்தபிறகு உள்ளத்தில் ப்ரஹ்ம ஸொரூபத்தின் லேசமாகிய ஒருவிதக் குளிர்ச்சியுண்டாகியதிலேயே மனம் பிரிதலின்றி யிருக்க, பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி ஆனான்மீண்டும் அப் ப்ரஹ்ம ஸொரூபத்திலேயே மனம் ஏகாக்கிரதையைப் பொருந்தி, அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள் - அகண்டாகார

விருத்தியுதயமாகி அலித்தையையும் ஜீவபோதத்
தையு மக்கணமே நாசஞ்செய்து, அகல் இடத்து
ஆராசாரத்தை அகன்றாள் - நாசமானவிடத்து
ஆந்தபோதம் ஜனித்து அசத்பிரதீதிகள் ஒன்
றுந்தோன்றாது (அதனால்), தன்னைமறந்தாள்-
மனோவிளக்கமற்று, தன்னுமம் கெட்டாள்-மனம்
என்கிற பேரும்நீங்கி, தலைப்பட்டாள் நங்கைதலை
வன்றாள் - அதனால் திரிபுடிகிதமான நிர்விகற்ப
சமாதியையடையும். (க)

கைவல்லியம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கடநீரின்மேகநீரிற்கண்டவா

னிரண்டும்பொய்யே

குடவானும்பெரியவானுங்

கூடியொன்றாமெப்போதும்

இடமானபிரமஞ்சாக்ஷி

யிரண்டும்பொதுமேகம்

திடமாகச்சுவாநுபூதி

சிவோகமென்றிருந்திடாயே.

(அ - ம்.) கடநீரில் - கடஜலத்திலும், மேக
நீரில்-மேகஜலத்திலும், கண்டவான் இரண்டும்-
பிரதிபிம்பித்திருக்கின்ற ஜலாகாசம் மேகாகாசங்

களிரண்டும், பொய்யே - (உபாதிகளாற் கற்
பிதங்களாதலால் மித்தையே, குடவானும்-கடா
காயமும், பெரியவானும் - மகாகாயமும், எப்போ
தும்-காலத்திரயத்திலும், கூடி-கலந்து (பேதமில்
லாமலெப்படி), ஒன்றும் - ஏகமோ (அப்படி),
இடம் ஆன-எவற்றிற்கு மிடமாயுள்ள (அதாவது
வியாபக மென்றபடி), பிரமம்-ப்ரஹ்மமும், சாக்ஷி
-கூட ஸ்தனும், இரண்டும் - (ஆகிய) இரண்டும்,
எப்போதும்-சர்வகாலமும், ஏகம் - ஐக்கியமேயாம்
(ஆகலின்), திடம் ஆக - இவ்வைக்கிய வநுபவம்
ச ம் ஸ யா தி பிரதிபந்தமின்றித் தி ட மாதற்
பொருட்டு, சிவோகம் என்று-சிவமே நான் நானே
சிவமென்று நிதித்தியாசித்து, சிவாநுபூதி-நிதித்தி
யாசன பரிபாக வசத்தாலுளதாகும் அத்வைதா
வஸ்தாநு ரூபமான ப்ரஹ்மாநு பூதியில், இருந்தி
டாய் - இருந்திடுதி. (உ)

வ ள் ள லா ி.

கலி விருத்தம்.

சிந்தனைபுறஞ்செலாச் சிவோகம்பாவனை
சந்ததமுஞற்றிடிற் சமாதிவந்துறும்
அந்தநற்சமாதியா லறிவுமேலிடும்
இந்தநன்னிலையிலே யிருக்கற்பாலேயே.

(அ-ம்.) சிந்தனை புறம்செலா-மனதை இந்திரியக் கூட்டங்களிற் செலுத்தாது வைராக்கியத்துடன் ஹிருதயாம்பரத்தில் நிறுத்தி, சிவோகம்பாவனை-சிவமே நான் நானே சிவமென்கிற பாவஞலக்ஷியத்தை, சந்ததம்-சதாகாலமும், உருற்றி டில்-ஊக்கத்தோடு அப்பியாசஞ்செய்யின், சமாதிவந்துறும் - மனம் ஸௌரூபத்தில் ஏகாக்கிரதையடையும், அந்த நல் சமாதியால் - (அவ்விடத்திலுண்டாகாநின்ற) அவ்வாநந்தத்திலிடையறா பரிசயஞ் செய்வதால், அறிவுமேலிடும் - ஆநந்தாதீத நிலை வாய்க்கும், இந்த நல் நிலையிலே-இவ்வாநந்தாதீத ஸ்திதியிலேயே, இருக்கற்பாலேயே-பிரிதலின்றி யிருக்கக்கடவாயாக. (ங)

ரி பு கீ தை.

எண்சீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

அங்கமுதலனுவுமிலாதகண்டாகார
மாகியுளவத்துவிதபரசிவத்தைச்
சங்கமறச்சந்ததமுஞ்சிவோகமென்னுஞ்
சலியாதபாவனையாற்பூசைசெய்து
துங்கபரசிவகருணைதிடமாய்ப்பெற்றுத் [து
தொடருமனோவிகற்பமெலாமுடனேதீர்ந்

பங்கமிலாப்பரமசிவபோர்தங்கூர்ந்து
பரமசிவபத்தனுநானுனேனையா.

(அ-ம்.) ஐயா - சற்குரு நாதனே! அங்கமுதல்-
தேஹோஹவுபாதிகள், அணுவும் இலாது-இறை
யளவேனுமிலாத, அகண்டாகாரமாகியுள் - பரிபூர
ணமாய்விளங்குகின்ற, அத்துவித - துவைதப்பிர
தீதியற்ற, பரசிவத்தை - ப்ரஹ்ம ஸொரூபத்தை,
சங்கம் அற - இந்திரிய கூட்டங்களில் மனதை
இறையளவேனும் செல்லாவண்ணம் (வைராக்கி
யத்தோடு ஹிருதயாம்பரத்தில் நிறுத்தி), சந்தத
மும் - சதாகாலமும், சிவோகம் என்னும் - சிவமே
நான் நானே சிவம்என்னும், பாவனையால்-பாவனா
லக்ஷியத்தில், சலியாத-சோர்விலாத, பூசைசெய்து
-(பிரிதலின்றிய) அப்பியாசஞ்செய்து, (அதனது
பரிபாகத்திசையிலுளவாகும்) துங்க-பரிசுத்தமா
கிய, பரசிவ கருணைதிடமாய்ப்பெற்று-அகண்டா
கார விருத்தியில் நிலைபெற்று, தொடரும்-(அதன்
பின் தொன்றுதொட்டு) தொடராநின்ற, மனோ
விகற்பம் எலாம் - மனோசஞ்சலமாகிய சங்கற்ப
வாசனையெல்லாம், உடனே தீர்ந்து-அக்கணமே
நாசமடைந்து, பங்கம் இலா - எஞ்சுதலில்லாத

(குறைவில்லாத), பரமசிவபோதம் கூர்ந்து -
மேலான சிவபோதத்தை யடைந்து, நான்-(ஜீவ
போதமாயிருந்த) யான், பரமசிவ பத்தன்
ஆனேன்-ப்ராஹ்மாநந்நனா யிருக்கின்றேன். (ச)

பிரபுலிங்கலீலை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நெஞ்சஞ்சோகம்பாவனையினிற்க
நிறுத்திவிடயங்க
ளஞ்சந்துறவாத்துறந்தசிவயோகியொருவ
னடியிணையிற்
றுஞ்சந்திருமான்முதலமரருள்ளமவனைத்
துதித்திறைஞ்சா
தெஞ்சந்தவமாமுனிவரிலை
யெனநான்மறையுமியம்புமால்.

(அ-ம்.) நெஞ்சம்-மனம், சோகம்பாவனையில்-
சிவனே நான் நானே சிவனென்னும் பாவனா
லகூழிய நிலையில், நிற்க-தைலதாரைபோல் கலங்
காது நிற்க, நிறுத்தி-இடைவிடாது நிறுத்தி, விட
யங்கள் அஞ்சம்-சப்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தமாகிய
வைந்துவிஷயங்களையும், துறவாத்துறந்த-(இரு
வகைப்பற்றும் ஆன்மாவையன்றி யின்றாகவும்
அன்றாகவுமுள்ளவாறு கண்ட விடத்து பிராரத்

துவ வசத்தாய் நுகர்தற்குரிய புலன்கள நுபவம்
 நிகழினும் அப்போகங்களில் சாமான்னியவிசேஷ
 பாவமற்ற, சிவயோகி - சகஜசமாதியைத் திடமா
 கப்பெற்று கிருதகிருத்தியனான, ஒருவன்-ஒப்பற்ற
 புருடனுடைய, அடியிணையில்-உபயபாதங்களில்,
 திருமால் முதல் - விஷ்ணுமுதலிய, அமார் உள்
 ளம் - தேவர்களின் மனம், துஞ்சும் - ஆநந்த நித்
 திரை செய்யும், (அதாவது பாவசப் பட்டிருக்கு
 மெனின்) அவனை-அங்ஙனமாகிய சிவயோகியை,
 துதித்து இறைஞ்சாது - தோத்திரஞ்செய்து
 அடைக்கலம் புகாமல், எஞ்சும்-மிகுதியாய்நின்ற,
 தவமாமுனிவர்-தவ நிலையிற் சிறந்த ருஷிகள்,
 இலை என - இல்லையென்று, நான்மறை - நான்கு
 வேதங்களும், இயம்பும் - (இடையறாது) முறை
 யிடாநிற்கும். (௫)

சங்கராசாரியர்ஷட்கம்.

எழுதிர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அனித்தியபூதத்தேகநானன்று

விந்தியத்தாங்கநானன்று

நனித்தவாங்காரபிராணவர்க்கங்களன்று

நற்புந்தியுமன்று

தொனித்திடுந்தாரம்மனைசெல்வங்களுக்குத்
தூரமாஞ்சாக்கிநானென்றுந்
தனித்துநித்தியமாய்ப் பிரத்தியவாள்மாவாம்
தற்பதப்பொருளதாஞ்சிவோகம்.

(அ-ம்.) அனித்திய-நாசமடைகின்ற, பூததேகம்
பஞ்சபூதங்களால் ஸ்தூலீகரித்த அன்னமயகோ
சம், நான் அன்று-ஆத்மஸொரூபமல்ல, இந்திய-
இந்திரிய, தாங்கம்-சமுதாயகலக்கங்களும், நான்
அன்று - ஆத்மஸொரூபமல்ல, நனித்த - உதவி
யற்ற, ஆங்காரம் - அகங்காரதத்துவமும், பிராண
வர்க்கங்கள் அன்று-பிராணசமுதாயங்களும் ஆத்ம
ஸொரூபம் அல்ல, நல் - நன்மையைத் தருவதற்
கேதுவாகிய, புந்தியும் அன்று - புத்திதத்துவமும்
ஆத்மஸொரூபமன்று, தொனித்திடும்-(ஜனனமா
ணப் பிரவாகத் துன்பமுண்டாக்க) முதற்காரண
மாயுள்ள முச்சாமக்கிரியைகளென கோஷிக்கும்,
தாரம்-மனைவி, மனை-மண், செல்வம் - பொருள்
(ஆகிய விம்முவாசையின் அவாவைமேற்கொண்ட
புருடர்களுக்கு), தூரமாம் - எட்டப்படாததா
யுள்ள, சாக்கி நான் என்றும்-சாக்கித்தன்மையாந்
தனது மனதை நிறுத்தி, தனித்து - களங்காகித்

மாய், நித்தியமாய் - அழிவற்றதாயும், பிரத்திய
ஆன்மாவாம்-பிரத்தியேக ஸௌரூபமாய், தற்பதப்
பொருளது - ஐக்கியநிலையை, ஆம் - அடையும்
பொருட்டு, சிவோகம் - சிவமே நான் நானே சிவ
மென்னும் பாவஞலக்ஷியத்தில் நிறுத்துவாம். (சு)

வ ள் ள ல ர்.

வெண்பா.

கல்லாலமர்ந்தாரைக்கண்மூன்றுடையா
ரைச், சொல்லாமற்சொல்லவந்ததூயாரைப்
-பல்காலும், சிந்திசிவோகஞ்சிவோகஞ்
சிவோகமென, வந்திபிறப்பறுமாண.

(அ-ம்.) மாண-மாணக்கனே! கல் ஆல் - கல்
லால விருக்ஷத்தினடியில், அமர்ந்தாரை-தக்ஷிண
மூர்த்தங் கொண்டெழுந்தருளினவராயும், கண்
மூன்று உடையாரை - திரிநேத்திரங்களை யுடை
யோராயும், சொல்லாமல் சொல்லவந்த (சநகர்-
சநந்தரர்-சநாதரர் - சநற்குமாரர் என்கின்ற நால்
வ ர து தர்க்கங்களையும் சின்முத்திராங்சமான
மௌனநிலையிலிருந்து நீக்கி) சுவாநுபவத்தை
யுணர்த்தவந்த, தூயாரை - பரிசுத்தமுடையாராய்
முள்ளவரை (அகத்தின்கண் நிதர்சனமாய் உண

ரும் பொருட்டு), பல்காலும்-அநவாதமும், சிவோ
கம் சிவோகம் சிவோகம் என-சிவமே நான் நானே
சிவமென்று, (சதா பராரினைவாய்) சிந்தி - மன
னஞ் செய்யக்கடவாய் (இவ்வாறு செய்யும் பரி
பாகதிசையில் சமாதிரிவேயை யடைந்து அத்தறு
வாயில் அகண்டாகார விருத்தியுதயமாகி), வந்தி
பிறப்பு அறும்-வருத்துகின்ற ஜனனமாணப் பிர
வாக துக்கங்களுக் கேதுவாகிய சங்கற்பமும் வாச
னையும் க்ஷயத்தை யடையும். (எ)

பிரபுலிங்கலீலை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வானமல்லேன்வனியல்லே

னழனீரல்லேன்மண்ணல்லேன்

ஞானமல்லேன்வினையல்லே

னானே சிவமென்றெண்ணினேனானே

னானமில்லாவொருசிவமே

யாவனிய்வாறுன்னானாதா

னீனமெல்லாமுடையவுடம்

பெடுத்துச்சுழலுமெஞ்ஞானம்.

(அ-ம்.) வானம் அல்லேன் - ஆகாயமல்லன்,
வனி அல்லேன் - காற்றுமல்லன், அழல்நீர் அல்

லேன்-அக்கிரியும் அப்புமல்லன், மண் அல்லேன்-
 பிருதிவியுமல்லன், ஞானம் அல்லேன்-புத்தி தத்து
 வமுமல்லன், வினை அல்லேன்-மனோதத்துவங்களி
 லொன்றுமல்லன் (ஆகவின்,) நானே சிவம் என்று
 எண்ணினேன்-(மேற் கூறியவைகளுக் கெல்லாம்
 விலக்ஷணமாக நின்று) நானே சிவம் சிவனே
 நானென்று திடங்கொண்டுமனனஞ்செய்வோன்,
 ஊனமில்லா - தேகோபாதிகளில்லாத, ஒரு-ஒப்
 பற்ற, சிவமே யாவன் - சிவவடிவாகவே விளங்கு
 வன், இவ்வாறு-இவ்வண்ணம், உன்னாதான்-மன
 னஞ் செய்யாதவன், ஈனம் எல்லாம் உடைய-
 எல்லாத் துன்பமும் ஒருங்கேதிரண்டு வடிவமாக
 வுடைய, உடம்பு - தேஹத்தை, எஞ்ஞான்றும்-
 சதாகாலமும், எடுத்து - பிரவாகரூபமாக எடுத்து,
 சுழலும் - (அதனோடு இன்பதுன்பத்தாக்குகளில்)
 சுழலாநிற்பன். (அ)

சப்தம் உதிக்கிற இடத்தையே நாடுதல்
 என்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருக்குறள் வேண்பா.

இலங்கிழாயின் றுமறப்பினென்றோண்மேற்
 கலங்கழியுங்காரிகைநீத்து.

(பரி-உரை.) விளங்காநின்ற விழையினையுடையாய், காதலரை இன்று யான் மறப்பேனாயின், மேலுங்காரிகையென்னேநீப்ப என்றோள்கள் வளைகழல்வனவாம்.

(அ-ம்.) இலங்கு இழாய் இன்றுமறப்பின் - சற்குருவாற்பெற்ற அருட்பார்வையில்மனதைதலைதாரைபோல் நிறுத்திப் பழகுங்காலத்து சப்தஸ்பரிசாதிகளிறந்து தைலதாரையென்கிற நினைவுமற்று எதார்த்தசுகமு முதயமாகாமல் பகிர்முகப்படப்பிரியமுமில்லாமலிருக்கு மத்தறுவாயில் சுழுப்தியல்லது மனோராஜ்ஜியம் வாக்கூடும், அப்போது தீவிரதானாகிய ஜிஞ்ஞாசு, மேற் சொல்லியவைகளுக்கு ஆதாரமாகியும், உளதையிலதாகவும் இலதையுளதாகவு முண்டுபண்ணும் அகடிதகடனாகடன சாமர்த்தியமுள்ள மாயையே எனக்கண்டு அதன்வயப்படாது அம்மாயாமலத்தை விளக்கிவைக்கும் ஆன்ம விளக்க நாட்டத்துடன் எதிரிட்டுநோக்கி, இச்சமயத்தில், அந்நாட்டத்தையே இடையறா நோக்காது பிரிவேனாயின், மேல் - பிரிந்த உத்தராக்ஷணத்தில், காரிகை-தைலதாரைபோல் நிலைத்தவிடத்திலுளதாய வேர்வித) விஸ்

ராந்தியானது, நீத்து - (என்னைவிட்டு நீங்க, என்
தோள்-எனதுமனம், கலங்கழியும்-துன்பமடையா
நிற்கும், (ஆகையால் எத்தகைய துன்பம்வரினும்
இடையறாது நோக்குதலே தகுதியுடைத்தாம்.)

தாயுமானவர்பாடல்.

கண்ணி.

வானந்தமண்ணினந்தம்வைத்துவைத்துப்
பார்க்கவெனக், கானந்தந்தந்தவாசேபராபரமே.

(அ-ம்.) மண்ணின் - பிருதிவிக்கு, அந்தம் -
முடிவாகிய ஆகாசத்தில், வைத்துபார்க்க-மனதை
நிறுத்தல், தைலதாரைப்போலிருக்க (அதனால்)
வான் அந்தம் - ஆகாசத்திற்குமுடிபாகிய ஸௌரூ
பத்தில், வைத்து - மனம்பொருந்த, எனக்கு -
எனக்கு, ஆந்தம் தந்த-ப்ரஹ்மாநந்தத்தை விளை
விக்கச்செய்த, அரசே - அகண்டாகார விருத்
தியே, பராபரம் - மேலான தூரியஸௌரூபம்.(உ)
வண்டாய்த்துவண்டுமௌனமலரணைமேற்
கொண்டார்க்கோவிற்பங்கொடுப்பாய்பராபரமே.

(அ - ம்.) மௌனமலர் அணைமேல் - சங்கற்ப
உற்பத்திஸ்தானத்தில், வண்டாய் துவண்டு -
மனதை தைலதாரைபோற் பிரிதலின்றி நிறுத்தி

சப்த ஸ்பரிசாதிகளிற்றந்து, கொண்டார்க்கோ -
மனம் ஸொருபத்தி லேகாக்கிரதையடைந்து
அகண்டாகார விருத்தி யுதயமாகி யவித்தை நாச
மடைந்தவ்விருத்தி நிலைபெற்றவர்களுக்கே, இன்
பம் கொடுப்பாய் பராபரமே - நனவிற் சுழுப்தி
யாநந்தம் அதிகரித்து அதனிறுதியில் துரிய
ஸொருபமாய் விளங்கும். (௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உறவுடலையெடுத்தவரிற்பிரமாதியேனு
முனையொழிந்துதள்ளற்
கறவுமரிதரிதன்றோவிகபரமுமுன்னை
யன்றியாவதுண்டோ
வறிதிலுன்னையசத்தென்னல்வழக்கன்று
சத்தெனவேவாழ்த்துவேனென்
சிறுமைகெடப்பெருமையினிள்சென்ம
தேயத்தினிள்செல்லல்வேண்டும்.

(அ - ம்.) உற - மிகவும், உடலை எடுத்தவரில் -
தேஹோஹ உபாதியைமேற்கொண்டவர்களிலே,

பிரமாதியேனும்-பிரமாமுதலானவரானாலும், உன்னை ஒழிந்து - உன்னை (மனதை) நீங்கி, தள்ளற்கு-சமாதிக் கதத்தில் பிரிதலின்றியிருத்தற்கு, அறவும்-மிகவும், அரிது அரிது அன்றோ - அருமைக்கு மருமையாகு மல்லவா, இகபரமும் - பந்தமோக்ஷ போகங்களும், உன்னை அன்றி-உன்னை (மனதை) யல்லது, ஆவது உண்டோ - கைகூடுவதுளதோ, வறிதில்-வியர்த்தமாக, உன்னை அசத்து என்னல்-உன்னை (மனதை) அசத்தென்று சொல்லுதல், வழக்கு அன்று - நியாயமல்ல, சத்து எனவே வாழ்த்துவேன் - ஸொரூபமென்றே மனனஞ் செய்யா நிற்பேன், என்சிறுமைகெட - (அப்படி மனனஞ் செய்வதால் அபேதத்தன்மையாய் நிலைத்து அகண்டாகார விருத்தியுதயமாகி) எனது அவித்தை நாசமடைந்து பரமாநந்தப் பிராப்தியுண்டாக, பெருமையின் - (இந்திரியவழிசெல்லாது ஆகாசநாட்டத்தில் தைலதாராபோல் (நின்ற) அச்சிறப்புடன், நின் சென்மதேயத்து - உன் (மனதின்) உற்பத்தி ஸ்தானமாகிய ஸொரூபத்தில், இனி நீ செல்லல்வேண்டும் - இத்தறுவாயில் நீ (மனம்) ஏகாக்கிரதை யடைதல் வேண்டும்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
 நினைவொன்றுநினையாமனிற்கினகமென்பார்
 நிற்குமிடமேயருளாநிட்டையருளொட்டுந்
 தனையென்றுமறந்திருப்பவருள்வடிவானது மேற்
 றட்டியெழுந்திருக்குமின்பந்தன்மயமேயதுவாம்
 பினையொன்றுமிலையந்தவின்பமெனுநிலயம்
 பெற்றாரேபிறவாமைபெற்றார்மற்றுந்தான்
 மனையென்றுமகவென்றுஞ்சுற்றமென்றுமசுத்த
 வாதனையா மாகையொழி மன்னொரு சொற்
 [கொண்டே.

(அ - ம்.) மன்-நிலைபெற்ற (ப்ராஹ்ம சாக்ஷாத்
 காரத்தை யகத்தின்கணுணர்ந்த சற்குருநாதனால்
 பெறப்பட்ட), ஒரு-ஒப்பற்ற, சொல் கொண்டு-
 மகாவாக்கிய அநுசந்தான வுளவுகளை யுபதேச
 வாயிலாய் நன்குணர்ந்து கொண்டு (பின்னர்),
 மனை என்றும்-பெண்சாதி என்கிற ஆசையும், மகவு
 என்றும் - மைந்தர்களைன்கிற ஆசையும், சுற்றம்
 என்றும் - உறவினரென்கிற ஆசையும், அசுத்த
 வாதனையாம் ஆசை-சுத்தமல்லாத, (மேற்சொல்
 வியவைகளுக்கிருப்பிடமாகிய) தேகப்பற்றை, ஒழி-
 ஆகாச பாவனையில் தைலதாரைபோல் நின்றலால்

நீக்கு, (அவ்வாறு நீங்கியவிடத்தில்) நினைவு ஒன்றும் - யாதொரு சங்கற்பமும், நினையாமல் நிற்கின் - உண்டாகாமல் (எண்ணம்அற்று) அடங்கின், அகம் என்பார்-(அவ்வாறடங்கினவிடமே) ஸொரூபமென்பர் மேலோர், நிற்கும் இடமே - அடங்கின அந்த இடமே, அருளாம்நிட்டை - ஸொரூப சமாதி, அருள் ஒட்டும் - அச்சமாதியில் அகண்டாகார விருத்தி யுதயமாகும், தனை என்றும் மறந்து இருப்ப-(அவ்வகண்டாகார விருத்தியில்) ஜீவபோத மெழாவண்ணம் பிரிதலின்றி திடவைராக்கியத்துட னிருக்கின், மேல் - அதற்கு மேல், அருள் வடிவானது. தூரிய ஸொரூபமானது, தட்டி எழுந்திருக்கும் - நிதரிசனமாய் விளங்கா நிற்கும், தன்மயமே - தனது ஸொரூபமேயாம், இன்பம் - சகஜாநந்தமும், அதுவாம் - அதுவே யாகும், பினை ஒன்றும் இலை - அவ்விடத்திலன்னிய பிரதீதிபிறி தொன்றுமில்லை, அந்த இன்பம் எனும் நிலயம் பெற்றாரே-அத்தகைய சகஜாநந்தஸதிதியை யடையப் பெற்றவர்களே, பிறவாமை பெற்றார்-ஜனனமாணப்பிரவாகத்துன்ப மின்மையாகிய வீடடைந்தவர்களாம், மற்றுந்தான்-மேற்

சொன்ன வண்ணம் ஒழுகாத ஏனையவர்களோ
வெனில் எதிர்மறைப் பொருளாகக் கொண்டு
வீட்டையார்க ளென்பதேயாம். (ரு)

திருப்போரூர்சந்நிதிமுறை,
பன்னிருசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

அலையிலாதசாகரம்போ
லனிலஞ்சேராவிளக்கதுபோ
லருங்கலிரும்பொன்சமமாகி
யானதராசினுனியதுபோ
னிலையொன்றியநற்சமாதியுற்று
நின்றாட்கமலத்தெழுப்பிரச
நிறைவாரிதியிற்புகுந்ததனி
னேசித்தடியேனிருப்பேனே,
விலையின்மகுடத்திருமுடியாய்
மிளிர்குண்டலங்கள்செறிகாதா
வியன்கேயூரத்திருத்தோளா
விஞ்சஞ்சதங்கைககுழ்தாளா
புலையுங்கொலையுங்களவுமில்லாப்
புனிதத்தவத்தோர்தொழுதேத்தும்
புராரிகுமராவுமைசிறுவா
போரூர்முருகப்பெருமானே.

(அ-ம்.) விலையில் - மதிப்புக்கடங்கா துவமையற்ற, மகுடத்திருமுடியாய்-சிரோரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்ட கிரீடத்தை சிரசிற்றரித்தவனே, மிளிர் குண்டலங்கள் - பிரகாசிக்கின்ற குண்டலங்களை, செறிகாதா-காதிற்பொருந்தவணிந்தவனே, வியன்-பெருமைவாய்ந்த, கேயூரத்திருத்தோளா-கேயூரத்தைப் புஜத்தி லணிந்தவனே, விஞ்சும் - மேன்மையான, சதங்கை - சலங்கையை, சூழ்தாளா-தரித்த திருவடியை யுடையானே, புலையும்-விஷய நுகர்ச்சியும், கொலையும் - தேஹபாவமும், களவும் - சங்கற்ப எழுச்சியும், இல்லா - அற்ற, புனிதத் தவத்தோர் - சுத்த தவத்தினையடைந்தோர்களால், தொழுது ஏத்தும்-நிதரிசனமாய்க் கண்டு சதாபிரிதலின்றி யிருக்கும், புராரி குமரா-அவித்தையைத் தன்வசப்படுத்திய விருத்தி ஞானமே, உமை சிறுவா-சுத்த மாயையாற்றேன் றினவனே, போரூர்-சங்கற்பங்களை நாசஞ் செய்யுஞ் சத்துவாபத்தி யென்னும் பூமியி லெழுந்தருளும், முருகப் பெருமானே - அகண்டாகார விருத்தி ஞானமே, (இத்தகையவிருத்தி ஞான முதயமாகு மிடத்தின் கண்ணே) அலையிலாத

சாகரம்போல்-நிஸ்த்தரங்க சமுத்திரம் போலவும், அனிலஞ்சேரா விளக்கதுபோல் - நிவாததீபம் போலவும் (மனதை நிறுத்தி) அருங்கல்-மனோ ராஜ்ஜியத்திற்கும், இரும்பொன் - சுழுப்திக்கும் (போகாமல்), சமமாகி-வைராக்கியத்துடனவ்விடத்திலுபேக்ஷா புத்தியுடனிருந்து, ஆனதராசினுனியதுபோல் - தைல தாரைபோற்பழகி, நிலையொன்றிய நற்சமாதியுற்று - தனது ஸொருபத்திலேகாக்கிரதையடைந்து அவ்விடத்திலுண்டாகின்ற அகண்டாகார விருத்தியினிலேத்து, நின்தாள் கமலத்தெழும் பிரசுரிதவாரிதியில்-ஆண்டு நிகழும் ப்ரஹ்மாநந்த சாகரத்தில், புகுந்து-அடைந்து, அதனில் நேசித்து - அவ்வாநந்தத்திலேயே தூங்காமற்றுங்கும் நிலையைப்பிரிதலின்றி, அடியேனிற்பேனோ - எக்காலத்திலியானிருப்பனோ?

சுப்பிரமணியர்:—சு - சுசாதி விசாதி சுவகத பேத ரகிதமாகி, ப்ர - மேன்மையான, அம் - அழகிய, (சச்சிதாநந்த) மணி - துரியசிவம்.

சுசாதி விசாதி சுவகதபேத ரஹிதமாய் விளங்கும் எந்த பரவஸ்துவோ அதனையே சுப்ரமணிய ரென்னுந் தாதுவுக்குச் சிறப்புடைத்தாகியபொரு

னெனக் கண்ணுடையோராற் புகலலுறும். ஈண்டு
 இத்தகைய வநுபவப் பிராப்தியின் பொருட்டு
 மனோலய சாதகஞ் செய்யத்தொடங்கி, சாதகத்
 தின் பரிபாக ஸ்திதியில் அந்தக்கரணவிருத்தி
 ஸொருபத்தில் ஏகாக்கிரதைத் தன்மையடைந்து
 ஆண்டு ப்ராஹ்மகார விருத்தி யுதயமாகும்; அவ்
 விருத்தி யுதயத்தை விநாயகர் எனவும், அத்தகைய
 விருத்தி தைலதாரைபோனின்ற வவசரம் சுப்ர
 மணியரெனவும் பொருட்கோடற்பாற்று. இத்த
 கைய விருத்தியினங்கம் எவ்வாறு நிகழுமெனின்,
 நிரதிசயாநந்த வடிவாய் நிகழுமென்பார், 'விலை
 யின் மகுடத் திருமுடியாய்' எனவும், இவ் வாநந்
 தாநுபவத்தி னின்றும் பிரபஞ்சத்தை நோக்குழி,
 ஆண்டு பதார்த்தங்களியாவும் சச்சிதாநந்த
 விளக்க மாகவே நிகழு மென்பார், 'மிளிர் குண்ட
 லங்கள் செறிகாதா' எனவும்; இத்தகைய விளக்க
 மேலீட்டில் பதார்த்தங்கள் சச்சிதாநந்தமாய்ப்
 பிரகாசித்த லென்னு நினைவுங்கழன்று சகஜாநந்த
 ஸ்திதி யியல்பானே நிகழுமென்பார், 'வியன்
 கேயூரத் திருத்தோளா' எனவும், இத்தகைய வநு
 பவத்தினை யுடையார் யாண்டு யாண்டு சரிக்கினும்

ஆண்டாண்டு மவ்வநுபவமே முன்னிற்கு மென்
பார், 'விஞ்சுஞ் சதங்கைக சூழ்தாளா' எனவும், அநு
பவ வாயிலான் ஸொருபஸ்திதியை நன்குணர்ந்த
ஆப்தர்களா லொருவாறு கூறப்படும். (சு)

ஞானசாகரவேண்பா.

ஏரியுறுநீரிவிருநாரைக்கஞ்சிநடு
வாரியுறுமீன்போல வல்வினைகள்-சாராமல்
மன்னுருவமெய்ஞ்ஞான வாரிநடுவேபுதைந்
நின்னுருவந் தோன்றாமனில். [து

(அ - ம்.) ஏரி யுறு நீரில் - ஏரியினது துவாரா
வாரின்று ஜலவாய்க்காலில், இரு-பெரிய, நாரை
-நாரைப்புள்ளானது, வாரியுறு - மிகுதியாகவுள்ள
(சிறுமீன்களை நோக்காது), அஞ்சி-ஒதுங்கி (சித்
திர தீபம்போல்) நின்று, நடுமீன் - பெரிய மீன்
(வருமளவுங் காத்திருப்பதுபோல,) வல்வினைகள் -
ஆகாச நாட்டத்தி லிருக்குங்கால் வலிமையுள்ள
மனோராஜ்ஜியமும் சுழுப்தியும், சாராமல் - அடை
யாமல், மன்-நிலைபெற்ற, உருவம் - ஸொருபமா
கிய, மெய்ஞ்ஞானவாரி-உண்மைஞான வியாபகத்
தின், நடுவேபுதைந்து - சங்கற்பவுத்பத்தி ஸ்தா
னத்தில் மனதை ஏகாக்கிரதை யடையும்படிச்

செய்து, நின்உருவம் தோன்றாமல்-ஜீவபோதமெழுவண்ணம்,நில்-நிர்விகற்பசமாதியையடைவாய்.

பிரத்தியக்ஷாநுபூதிவிளக்கம்.

கட்டளைக்கலித்துறை. [ந்து

இவ்வாறுமேன்மேலிருக்குந் துறைசென்றிருந்திரு
இவ்வாறுநின் தங்ககம்பாவமின்றியெவையுமின்றி
இவ்வாறுமாறாநிலைபிறழாதிங்கிருக்கின்முத்தி
இவ்வாறகன்றிடினேகமதாயிடலில்லையதே.

(அ-ம்.) இவ்வாறு-முற்கூறியவண்ணம் ஆகாச
நாட்டத்தில் தைலதாரைபோல் நிலைத்து, மேல்
மேல் - (அதற்கு) அதீதமாகி, இருக்கும்துறை-
ஸௌரூபத்திலேகாக்ரதை யடைந்து, சென்று-
(உண்டாகா நின்ற அகண்டாகார விருத்தியால்
அவித்தை) நீங்கி, இருந்து இருந்து-ஆங்குஜனிக்
குமாநந்தத்தில் தூங்காமற்றுங்கு நிலையையடைந்
திருந்து, இவ்வாறு நின்ற-இத்தகைய நிர்விகற்ப
சமாதியில் நிலைபெற்று, அங்கு - அவ்விடத்தில்,
அகம்பாவம் இன்றி - திரிபுடாகித ஸ்திதியை
யடைந்து, எவையும் இன்றி-பகிர்முகத்தோற்றமு
மில்லாமல் (ஸௌரூபமாகவே விளங்காநிற்கும்),
இவ்வாறு - இவ்விதமாக, மாறாநிலை - பிரிதலின்

றிய சகஜாநுபவத்தில், பிறழாது-நீங்காது, இங்கு இருக்கின்-ஈண்டே யிருந்திடின், முத்தி-விதேக கைவல்லிய ஸ்திதியாம், இவ்வாறு - (இருக்க வேண்டிய) இந்நிலையினின்று, அகன்றிடல் - நீங்கின், ஏகமதாயிடல் - ஐக்கிய முத்தியெனும் விதேககைவல்லிய ஸ்திதியை யடைதல், இவ்வே யதே - உண்டாகாவாம். (அ)

தாயுமானவர்பாடல்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
பொற்பிடுகைககாலில்வள்ளுகிர்படைத்தலாற்
பொந்திடையொடுக்கமுறலாற்
பொலிவானவெண்ணீறுபூசியேயருள்கொண்டு
பூரித்தவெண்ணீர்மையா
லெற்படவிளங்குககனத்திலிமையாவிழி
யிசைந்துமேனோக்கமுறலா
லிரவுபகலிருளானகனதந்திபடநூறி
யிதயங்களித்திடுதலாற்
பற்பலவிதங்கொண்டபுலிகலையினுரியது
படைத்துப்பிரதாபமுறலாற்
பனிவெயில்கள்புகுதாமனெடியவானொடர்
நெடியபருமாவனங்களாரும்

வெற்பினிடையுறைதலாற்றவராசசிங்கமென
 மிக்கோருமைப்புகழ்வர்காண்
 வேதாந்தசித்தாந்தசமாசநன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கணமே.

(அ-ம்.) பொற்பினொடு - அழகாக, கைகாலில்-
 கைகால்களில், வள் - கூர்மையாகிய, உகிர் - நகங்
 களை, படைந்தலால் - வளர்ப்பெற்றலாலும்,
 இடை-இடையானது, பொந்துஒடுக்கம் உறலால்
 -சுருங்கிவந்திருத்தலாலும், பொலிவான வெண்
 ணீறு பூசி - அகண்டாகாரவிருத்தியுதய மாவதற்
 கேதுவாகிய சாந்தவிருத்திபூண்டு, அருள்கொண்டு
 பூரித்த-ஆண்டுநிகழும் அகண்டாகார விருத்துயி
 லுண்டாகும் ஆநந்தத்தில் பாவசமுற்ற, எண்ணீர்
 மையால்-மதிக்கத்தக்க * மைத்திரியாதி குணங்க

* ஞானிகளின் குணங்கள் நான்குவிதமாம்.

1. மைத்திரி—மகான்கள், மகான்களைக் காணு
 றில் ஐக்கியபாவபுத்தி யுண்டாகுந்தன்மையோ
 டிருத்தல்.

2. முதிதை - புண்ணிய வந்தர், அதிககுணயுக்
 தர், உபாசகர் இவர்களை மகான்கள்நோக்கின்

ளமைந் திருப்பதினாலும், எல்பட - பிரகாச முண்டாக, விளங்கு ககனத்தில்-விளங்குகின்ற அகண்டாகார விருத்தி யாகிய) சிதாகாசத்தில், இமையாவிழி இசைந்து-பிரிதலின்றி தைலதாரைபோற் பொருந்தி, மேல்நோக்கம் - ஊர்த்துவ (அந்தர் முகப்பார்வை,) உறலால்-அடைந்திருத்தலாலும், இரவு பகல்-கேவல சகல மென்கின்ற, இருளான,

நாமும் இத்தகையபக்தியைச் செய்தல்லவா இப்பேற்றையடைந்தோ மிவர்களுஞ் சீக்கிரத்தில் நம்மைப்போலாவார்களென்ற நிச்சயத்தை யகத்தின்கணுணர்ந்து மிகுந்த வன்பு கொண்டவராயிருத்தல்.

3. கருணை-துக்கி, நிக்ருஷ்டகுணயுக்தன், அஞ்ஞானி, அறியவிரும்புவோன், கர்மம் செய்கிறவர்கள், இவர்களை மகான்கள்காணில் இவைகளினின்று நீங்கி யெக்காலத்தில் நம்மைப்போலாவார்களென விரக்கமிகுதியால் தையுண்டாயிருத்தல்.

4. உபேகைஷ - வேதத்திற்கூறிய விதிவிலக்குகளை யநுசரியாது புத்தி பூர்வமாய் பாவகிருத்தியங்களைச் செய்கிற பாபிகள், அவகுணயுக்தர்கள்,

அஞ்ஞான அந்தகாரமாகிய, கனதந்தி - பெரிய யானையானது, படநூறி - இறக்கும்படி நாசஞ் செய்து, இதயம் - மனம், களித்திடுதலால் - பா மாங்கார மடைந்திருத்தலாலும், பற்பல - எண்ணிறந்த, விதம் கொண்ட - விதமான, புலிகலையின் உரியது படைத்து - புலித்தோலையும் மான் தோலையும், ஆசனங்களாகப் படைத்து, பிரதாபம் உறலால் - சகஜநிலை யநுபவதிடத்தைப் பெற்றிருத்தலாலும், பனியெயில்கள்-பனி வெயில் முதலியவைகள், புகுதாமல் - அடையப்பெறாமல், நெடியவான்தொடர் - விசாலமான ஆகாயத்தை யளவிய, நெடிய - உயரமான, பரு - பருத்த, மாவனங்களாரும் - மாங்களடரப்பெற்ற காடு செறிந்த, வெற்பினிடை உறைதலால்-மலையினிடைத்து வாழ்தலாலும், தவராஜ சிங்கமென-தவசிரேஷ்ட சிங்கம் என்று, மிக்கோர் - அறிஞர்கள், உம்மை புகழ்வர்-உம்மைக் கொண்டாடுவார்கள், வேதாந்த சித்தாந்த சமாசம் - வேதாந்தசித்தாந்தங்களின்

துவேஷி, பாமார்கள் இவர்களை, மகான்கள் காணுங்கால் ராகத்துவேஷம் விருப் புவெறுப் பற்று உதாசீன பாவத்தோடிருத்தல்.

முடிபாகத்தேர்ந்த பொருளைச் சமாசமே எனப்
பாவித்தலாகிய, நன்னிலைபெற்ற-சிறந்தநிலையை
யடைந் ததனாலுண்டாகிய, வித்தகம்-ஞானத்தை
யுடைய, சித்தர்கணமே - சித்தர்கூட்டமே. (க)

ஒளவைக்குறள்வேண்பா.

இமையாதநாட்டத்திருந்துணர்வாருக்
கமையாதவானந்தமாம்.

(அ-ம்.) இமையாத நாட்டத்து-(காரணகாரிய
சகித சர்வசங்கற்பங்களுமுண்டாகியொடுங்குமிட
மாகிய சிதாகாசத்தில்) தைல தாரைபோல் மனோ
விருத்திரின்று, இருந்து உணர்வாருக்கு - (அவ்
வாறு நின்றமனோவிருத்தி) சொருபத்திலேகாக்
கிரதையடைந்தாங் குண்டாகாநின்ற அகண்டா
கா விருத்தியில் பிரிதலின்றிய அவ்வறிவுநிலை
பெற்றிருப்பவருக்கு, அமையாத ஆனந்தமாம்-பரி
பூரண வாநந்தமாகிய நனவிற்குமுப்தி நிலைவடிவ
அநுபவமாம். (க0)

கண்ணாலுறப்பார்த்துக் காதலாற்றுகேக்கி
லுண்ணுமே யீசனெனினி.

(அ-ம்.) கண்ணால் உறப்பார்த்து-(ஆகாசநாட்
டத்தில்) மனம் பொருந்தும்படி நின்று, காதலால்
தானேக்கில்-பொருந்திய வவ்வாகாசத்தில் தைல

தாரைபோல் பிரிதலின்றி யிருக்கில், உண்ணுமே
நசன்ஒளி-அகண்டாகாவிருத்தி யுதயமாகும். (1)

பத்திரகிரியார் (கண்ணி.)

அமையாமனதமையுமானந்தவீடுகண்டால்
இமையாமனோக்கியிருப்பதினியெக்காலம்.

(அ-ம்.) இமையாமல் நோக்கி-ஆகாச நாட்டத்
தில்) தைல தாரைபோல் நின்றால், அமையா
மனது - கறங்குபோற் சுழலாநின்ற மனமானது,
அமையும் - (ஸௌரூபத்தில்) எகாக்கிரதையடை
யும், ஆனந்தவீடுகண்டு - (அடையவே அகண்டா
கா விருத்தி யுதயமாகி) ஆனந்தம் ஜனித்து,
இருப்பது - (அதில் தூங்காமற் நூங்குநிலையை)
அடைவது, இனி எக்காலம்-(பந்தப்பகுதியினின்
றுள்ள யான் இதினின்று நீங்கி) எக்காலத்தி லத்
தகைய நிலைவாய்க்கப் பெறுவன். (க2)

ஒழிவிலோடுக்கம்.

வெண்பா.

தன்னையிழப்பார்க்கென்னசார்ஆழிசங்கார
மென்னிலொளித்தெங்கேயிருக்கலா - முன்னே
புலிபார்க்கப்போனதைப்போலிமையாநாட்டஞ்
சலியாமன்முடந்தனை.

(அ - ம்.) தன்னை இழப்பார்க்கு - தற்போதம் ஒழிப்பார்க்கு, சார்வுஎன்ன-(மற்றைச்) சார்புகள் என்னை உள்ளன?, ஊழிச்சங்காரம்-(முப்பத்தாறு தத்துவம் என்பதும் அவற்றின் முடிவில் நின்ற தாம் என்பதும் தமக்கு அறிவித்த அருள் என்பதும் இதனைக் கடந்த ஆநந்தம் என்பதும் இன்றி ஆநந்தா தீதரா யிருத்தலின் அவர்க்கிதுவே) சர்வ சங்காரகாலம், என்னில்-என்று (மெய்ஞ்ஞானிகள்) சொல்லுவாரெனின், ஒளித்து எங்கே இருக்கலாம் - அவருக்கு எவ்விடத்து ஒளித்திருக்கலாகும், (ஆனால் சிவத்தை அருளாலறிந்து அடைய வேண்டுமென்பது என்னை யெனின்), முன்னே புலிபார்க்கபோன கதைபோல் - முன்னே புலியினைப்பார்த்து அறியச்சென்ற ஓர் புருடன் அஃ திருந்த முழைக்கு எதிர்ப்படும் தறுவாயில் அவன் தேகப்பதைப்பற அது பிடித்துக்கொண்டதென்று கூறும் கதைபோல், தனை - (சிவத்தை அறிய வேண்டும் என்று முப்பத்தாறு கருவிகளையும் கடந்துசென்று அருள் நேர்நிற்குந்தறுவாயில்) இவன் தன்னை, இமையாநாட்டம் - இமையா நாட்டமாகிய அச் * சிவந்தானே, சலியாமல் மூடும்-இவனதுபோதப்பதைப்பு அறும்படி மூடிக்கொள்ளும்.

* இமைத்தல் விழித்தலின்றிய, இமையாநாட்டம்போல் மறப்பு நினைப்பு இன்றிய போறிவு

கடவுளந்தாதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சுழிமுனைவட்டச்சுழிமுனை

யுச்சித்துவாரத்திலே

வழிபயமென்றுமலைப்பார்களோ

மடைக்கொக்கதுபோல்

தெளிவுறுபார்வையசையாதுசிற்றடி

தூக்கிநின்று

விழியிமையாதொளிபார்த்துதுடுறுவ

வெளிப்படுமே.

(அ-ம்.) சுழிமுனை வட்டச்சுழி முனை உச்சி-உஸ்
வாஸ நிஸ்வாசங்களுண்டாயடங்குவதாயும் சங்
கற்பமடங்குவதாயுமுள்ள, துவாரத்திலே - இடத்
திலே, வழிபயம் என்று - (சற்குருசாமீப்பியம்
பெற்ற தீவிரதரபக்குவாதிகாரிகள்) மனதை நிறுத்
தல் கூடாமை என, மலைப்பார்களோ-பிரமிப்பார்
களோ (பிரமியார்களென்றபடி), மடைக்கொக்
கதுபோல்-(வாய்க்கால்) மடையின்கணினு சிறு
மீன்களை விட்டு பெரிய மீன்வருமளவுங் காத்தி
ருக்குங் கொக்கைப்போல், தெளிவுறுபார்வை

ஆகலின், சிவத்தை இமையாநாட்டம் எனப்
பொருள் கொண்டார்.

அசையாது-இந்திரியவழி செல்லாது (ஆகாசநாட்
டத்தில்) மனம் பிரிதலின்றி யிருந்து, சிற்றடி
நாக்கிநின்று - ஸொரூபத்திற் பொருந்தும்படி
வைவராக்கியத்துடன் தைல தாரைபோலின்று,
விழி - (ஆங்குண்டாகா நின்ற அகண்டாகா
விருத்தியில் விளங்கும்) சுத்தமனம், இமையாது -
அவ்விளக்கத்தில் பிரிதலின்றி, பார்த்து ஊடு
றுவ - பழகப்பழக (அம்மனம் ஸொரூபமாகவே
கரைந்து) ஒளி வெளிப்படுமே - (அத்தறுவாயில்)
துரியம் விளங்கும். (கச)

திருவாசகம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொய்யனெனகனெகப்புகுந்தமுதூறும்
புதுமலர்க்கழலிணையடிபிரிந்துங்
கையனெனின்னுஞ்செத்திலேனந்தேதா
விழித்திருந்துள்ளக்கருத்தினைமீழந்தே
னையனையாசேயருட்பெருங்கடலே
யத்தனையயன்மாற்கறியொண்ணாச்
செய்யமேனியனெசெய்வகையறியேன்
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(அ-ம்.) பொய்யனேன் - ஜீவபோதனேனது, அகன் நெகப்புருந்து - தேகோஹபாவத்தை நான் நானெனும் மயமாய்ப் பரிணமித்து (நிற்கும் பெற்றியான்), அமுது ஊறும் - ப்ரஹ்மாநந்தம் சுரக்கின்ற, கழல்-வீரக்கழலணிந்த, புதுமலர்-அழகிய தாமரை மலர்போன்ற, இணை அடி - சச்சிதாநந்த ஸௌரூபமாகிய அகண்டாகார விருத்தி யுதயஸ்தானத்தில், பிரிந்தும் - சிருஷ்டி தொடங்கி (மனம்பொருந்தாமல்) பகிர்முகப்பட்டிருக்கின்ற, கையனேன் - (என் பக்குவாபக்குவங்களை முற்று மாராயாதடுத்த அக்கணமே ஜன்ம சாபல்லிய மடையும் வண்ணம் உபதேச வுளவுகளை நன் குணர்த்திய முணராத) மூடனேன், அந்தோ - ஐயகோ, இன்னும் செத்திலேன் - இன்னமும் தற்போதநாசமடையப் பெற்றிலேன், (ஆனாலெப்படி தற்போத நாசம் எய்திற்றெனில்) விழித்திருந்து-அவ்வுபதேச வுளவுகளில் சித்த விருத்தியைப் பொருந்துமாறு நிறுத்தி, (ஆண்டு சகல கேவல தாக்குதலுக்கிடந்தராது தைலதாரைபோலிருந்து அதன் பரிபாகஸ்திதியி லுண்டாகும் அகண்டாகார விருத்தியால்) உள்ளக்கருத்தினை

இழந்தேன் - தற்போத நாசமடையப்பெற்றேன்,
 ஐயனே - சற்குருநாதனே, அரசே-(அக மமதை
 களையடக்கி நிலையினிற்கும் உளவை யேவுதலாற்
 காட்டிய) தலைவனே, பெரு - மேன்மையான,
 அருட்கடலே - (சகஜாநந்த நிலையடைவிக்கும்
 அகண்டாகார விருத்தியாகிய) ஞானசாகரமே,
 அத்தனே - (ஜனன மாணப் பிரவாகத் துன்பத்தி
 னின்றிங் காத்தருளிய) தந்தையே, அயன்
 மாற்கு - சங்கற்ப எழுச்சி ஆகாரங்களுள்ளவர்
 களுக்கு, அறியொண்ணு-அறியப்படாத, செய்ய
 மேனியனே - சச்சிதாநந்த விளக்கமே திருமேனி
 யாக வுடையவனே, செய்வகை அறியேன்-(சிவா
 நந்தமளவறுக்க அன்னியப்பிரதீதி யின்மையால்)
 செய்யும்விதம் ஆங்கு கண்டிலேன் (இப்பெற்றி
 யென்ன வாச்சரியம்), திரு-அழகிய, பெருந்துறை-
 (சச்சிதாநந்த விளக்க மாகிய) சகஜாநந்தத்தில்,
 மேவிய - எழுந்தருளிய, சிவனே-தூரியவடிவே.

கைவல்லியம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அசத்திலெம்மட்டுண்டம்மட்டும்பராமுக
 மாகினாயம்மட்டும்

நிசத்திலுள்விழிப்பார்வையாயிப்படி

நிரந்தரப்பழக்கத்தால்

வசத்திலுன்மனநின்றசின்மாத்திர

வடிவமாகிடின்மைந்தா

கசத்ததேகத்திலிருக்கினுமாநந்தக்

கடல்வடிவாவாயே.

(அ-ம்.) அசத்தில் - (ஸௌருப ஞானத்தை யகத்தின்கணுணர்ந்த புமானாகிய வுனக்கு பிரா ரத்த வசத்தாய்ப் பிரவிருத்தி யுண்டாகுங்கால் திரிசிய தோற்றமாகிய) திரிபுடியில், (ஆதரவு) எம்மட்டுண்டு - எவ்வளவுகாலந்தோன்றி நிக முமோ, அம்மட்டும்-அவ்வளவு காலமளவும், பரா முகமாயினாய்-(பரமாநந்தப் பிராப்தத்தின் முடிபும் அத்தியந்த துக்க நிவர்த்தியும் உன்பாலுண்டாகா மையின்) பகிர்முகப்பட்டன, அம்மட்டும்-(ஆத லால் திரிசியப் பிரதீதி யிறையளவேனு மில்லாத சகஜாநந்த அடைவு உண்டாகிற) பரியந்தம், நிசத்தில்-(அகத்தின்கண் விளங்கிய) ஸௌருபத் தில், உள் விழிப்பார்வையாய்-அந்தர்முக நாட்ட முடையவனாய் (நின்று) இப்படி-இங்ஙனம், நிரந்

தரப் பழக்கத்தால்-இடையறா வப்பியாசமேலீட்டி
 னால், மனம் - (சுத்த) மனமானது, உன்வசத்தி
 னின்று-ஸௌரூபத்தில் பிரிதலின்றுநீயிருந்து, சின்
 மாத்திரவடிவமாகிடின-திரிபுடாகிதத்தன்மையை
 யடைந்து ஐக்கிய நிலையாகிய சுபாவ ஸ்திதியில்
 நிலைத்திடுமாயின், மைந்தா - (ஞான) புத்திரா,
 கசத்த தேகத்தில் - அருவருக்கத்தக்க துக்கமய
 மானதேகத்தில், இருக்கினும்-(நீ) இருந்திடினும்,
 ஆனந்தக்கடல் - ப்ரஹ்மாநந்தசாகரமாகிய, வடிவா
 வாய்-(மோக்ஷ) ஸௌரூபமாக விளங்குவாய்.(கசு)

சௌந்தரியந்தாதி.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

உமையேழுமலத்துறைந்தபொரு
 ளுணர்ந்தேசுழியின்முனைதிறந்து
 இமைபேபாறியவரிதாரு
 மெந்தாபுனதுபதங்கருதி
 நிமையாநாட்டத்துடன்காலை
 நீட்டிமுடக்கிநிலைபுகுந்து
 தமையேயுணருந்தாமருளுந்
 தாயேயமலன்றனிவாழ்வே.

(அ-ம்.) உமையே-ஈஸ்வரியே (உனது கிருபா வீக்ஷணணியத்தினுற் காட்டிய லக்ஷியார்த்தத்தில்), நிமையா நாட்டத்துடன்-(மனதை) தைல தாரைபோல் நிறுத்தி, காலை நீட்டி முடக்கி-(இந்திரியவழி செல்லாமல்) உஸ்வாச நிஸ்வாசங்களை யடக்கி, நிலைபுகுந்து-ஸொரூபத்திலேகாக்கிராதையடைந்து, சுழியின் முனை திறந்து - அகண்டா காரவிருத்தி யுதயமாகப்பெற்று, இமையோர் அறிய-சங்கற்பவெழுச்சி சங்கற்பவாகாரமுடைய வர்களா லறிவதற்கு, அரிதாரகம் - அருமையா யிராநின்ற, எந்தாய்-ஜீவபோதத்துன்பத்தை நீக்கிச் சிவபோதத்தைத் தருகின்ற சுத்தமாயையான, உனது பதம் கருதி-(ஆநந்தத்தின் அடைவு உண்டாகுவதற்குமுன் விளங்காநின்ற) அவ்வகண்டாகார விருத்தியிலேயே நிலைத்து, தாயே-அதனால் உண்டாகின்ற ஆநந்தமே, மூலத்துறைந்த - மூலகாரணமாக நிலைபெற்ற, பொருளுணர்ந்து-தூரிய அடைவைப்பெற்று, தமையே உணருந்தாம்-ஐக்கிய நிலையைப் பொருந்துந் தன்மையை, அருளும் - அடைவிக்கச்செய்யும், அமலன்தனிவாழ்வே - தூரியசிவத்திற் கேவலத்தன்மையாய் நிகழாநின்ற வானந்தமே. (கள)

சௌந்தரியலகரி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இணைவிழியிமையாநாட்டமெய்திய

தலரத்தோன்றும்

பணைநெடும்புவனமிந்தப்

பார்வைசற்றிமைக்குமாயிற்

றுணையிழந்தழிவதெண்ணித்

துணிந்தநின்கருணையென்றூற்

கணையினுங்கொடியதென்னக்

கடவதோகடவுண்மாதே.

(அ-ம்.) கடவுள்மாதே - தெய்வமாதே, இணை விழி - துணையாம்மனம், இமையாநாட்டம் எய்தியது-ஸௌரூபத்தி லேகாக்கிரதையடைந்து தைல தாரைபோல் பிரிதலின்றி யிருந்ததனால், அலரத்தோன்றும் - ப்ரஹ்மாகார விருத்தி ஞான முதயமாகி ஆநந்தம் ஜனிக்கும் (அவ்வண்ணம் நிலைக்காமல்), இந்தப்பார்வை-இம்மனமானது, பணை-பிசகாய், நெடும்புவனம் - பொருந்தி யிராநின்ற வுலக வாசனைகளில், சற்று-அரைக்கணமேனும், இமைக்குமாயில்-செல்லுமாயின், துணையிழந்து- (ஓர்வித விஸ்வராந்தி ஜனித்திருந்த)ஆதரவு நீங்கி,

அழிவது எண்ணி - (தேகோஹப்பட்டு) துன்பந்
தாக்குமெனத் தீவிரதரவைராக்கியங் கருதி,
து னிர்த-அவ்விடத்தில் பிரிதலின்றி யிருந்தது,
நின்கருணை என்றால்-உனது கிருபாலீக்ஷணிய மிகு
திப்பேறென்றால், கணையினும் - (தீவிரதரபக்குவ
முடையவர் ஆனந்தமுதய மாகிறவரையில் பிரித
லின்றி காத்திராது) அம்பினுந்துரிதமாய், கொடி
யது என்ன - அவித்யா வசப்படுவரென்பது, கட
வதோ - முறையதோ (முறையல்ல). (கஅ)

—--(*)—--

சப்த ஸ்பரிசாதிகளிறந்துநின்றல்
என்பதற்குப்பிரமாணம்.

சொருபத்தந்தாதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நயனமுமேவடிவாஞ் சொருபத்தைநீ நண்
ணிநின்றால், நயனஞ்செவிதொக்கு மூக்கெ
னுமிந்திய நாவினொடு, நயநண்சுழுத்தியவத்
தைகனவினனவினுடன், நயனம்பிரிவற்றி
ருக்குமெல்லாங்கண்டு நாட்டத்திலே.

(அ - ம்.) நயனமுமே வடிவாம் - மனதிற்கு யதார்த்தவடிவாகிய, சொரூபத்தை-ஸொரூபஸ்திதியை, நீநண்ணி-உன்மனம்பொருந்தி, நின்றால்- (தைவதாரைபோல்) நிலைபெறுமாயின், நயனம்- (ரூபக்காட்சியாகக்காணும்) சட்சு, செவி-(சப்தாதிகளைக் கேட்கும்) சுரோத்திரியம், தொக்கு - (சீதோஷ்ணங்களை உணரும்) ஸ்பரிஸேந்திரியம், மூக்கு - (வாசனையைக்கிரகிக்கும்) கிராணேந்திரியம், நாவின்ஒடு - (இரசனாதிகளையறியும்) சிங்குவேந்திரியம், ஏனும் - என்றுசொல்லப்பட்ட, இந்தியம்-பஞ்சேந்திரியங்களும், நயம் - ஓர்விதவின் பத்தையுண்டுபண்ணும், நண்சுழுத்தி - காடநித்திரையாகிய கேவலாவஸ்தையும், கனவின் நனவினுடன்-சொப்பன சாக்கிரமெனு மிரண்டோடு கூடிய, * அவத்தை - சகலாவஸ்தையும் (ஆகிய விவைகளில்) நயனம்-மனமானது (செல்லாமல் இறந்து)நாட்டத்தில்-(ஆண்டு உதயமாகும் ப்ரஹ்

* அவஸ்தை யென்னும் பதம் சிங்கநோக்காய் முன்னுணர்த்தியவைகளேநோக்கி கேவலாவத்தை யென்றும் பின்னுணர்த்தியவைகளேநோக்கி சகலாவத்தை யென்றும் பொருள்படும்.

மாகாரவிருத்தி முதிர்ச்சியில், எல்லாம் கண்டு -
சகஜநந்த பிரவாக ரூபஸ்திதியைப் பெற்று,
பிரிவு அற்று - இடையராச்சமாதியைப் பொரு
ந்தி, இருக்கும் - இருந்திடும். (க)

வைராக்கியசதகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்டவைம்புலக்காட்சிபோய்க்
காட்சியாற்கலந்தவாதனையாவும்
விண்டுமுடமற்றலையிலாக்கடலென
விளங்கினையெனினெஞ்சே
யுண்டுகொன்னமக்கொரு துயராங்குவீ
டுளங்கையிற் கனியேயாம்
பண்டைமேவியபயமெலாமறுங்குரு
பதத்திலும்புகலாமே.

(அ-ம்.) கண்டவைம்புலக் காட்சிபோய் - (சற்
குரு நாதனா லருளப்பட்ட மகாவாக்கிய வநுசந்
தான உளவில் சித்தவிருத்தியை நிரந்தரம் நிறுத்
திப் பழகும் பழக்கமேலீட்டில் சிந்தனாதீதமாகிய
சூனியமே விளங்கும் இப்பெற்றியான்) ஐம்பொ
றிகளாற் கண்டுணரப்படும் சத்தாதி விஷயக்
காட்சிகளும் நீங்கும், காட்சியால் கலந்த வாதனை

யாவும் விண்டு-நீங்கவே ஆண்டு நிகழும் சூனியக்
காட்சியில் சித்தவிருத்தி நிலைக்காது சம்ஸ்கார
வாயிலாய் மனோராஜ்ஜிய முதலிய சம்பந்த முண்
டாகும் அஃதையும் தனது வீரப்பாட்டினால் நீங்கு
மாறு அதிநுண்ணுணர்வோடு யுகிக்க அவ்வாசனே
யும் நீங்கும், மூடமற்று - அவ்வவசரத்தில் சுழப்பி
நிலையை யடைய அதிசன்னத்தமா யிருக்கும்
அவ்வாறடையாத யுகத்தைப் பெற்றிருக்கும் பரி
பாகஸ்திதியில் ப்ரஹ்மாகார விருத்தி யுதயமாகி
அஞ்ஞானம் நீங்கும், அலையிலாக் கடலென
விளங்கினையெனின் - அத்தகைய விருத்தி விளக்
கத்திலேயே சித்தவிருத்தி நிஸ்தாங்க சமுத்திரம்
போல் நிர்விகற்ப சமாதியை யடையுமாயின்,
ஆங்கு - அவ்விடத்தில், நமக்கு - துரியஸோரூப
மாய் விளங்கும் நமக்கு, ஒருதுயர் - அணுவளவா
கிய துன்பத்தாக்குதலாவது, உண்டுகொல்-உண்
டாகுமோ (உண்டாகாதென்றபடி), வீடு-மோக்ஷ
சுகமானது (சுகஜாநந்தமானது), உளங்கையிற்
கனியேயாம் - உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல்
நிதரிசனமாம், பண்டைமேவிய பயமெலாமறும்-
அநாதியாய்ப் பொருந்தியிராநின்ற சஞ்சிதாகாமி

யங்கனெல்லாம் அத்தியந்த நிவர்த்தியைப்
பெறும், குருபதத்திலும் புகலாம் - துரியாதீத
அடைவையும் பெறலாம். (உ)

சசிவர்ணபோதம். (கலித்தாழிசை.)

வினவிற்பரத்தைதயறிவுறுதற்
கவத்தைபுலன்வினைமாறியே
நனவிற்குமுப்திநிலைவரினப்
பொருட்டிகமுநலனாகவே.

(அ - ம்.) பரத்தை - ப்ரஹ்மஸொரூபத்தை,
அறிவுறுதற்கு - அறிவதற்கு, வினவில் - நம்மைக்
கேட்கில், புலன் அவத்தைவினைமாறி-(யாம் கூற
லுறும் உபதேசவுளவின் கண் சித்தவிருத்தியை
தைலதாரைபோனிறுத்திப் பழகும் அப்பியாச
மேலீட்டில் சிந்தனையிறந்து ஆண்டுநிகழும் சூனிய
ப்ராப்தத்தினடைவால்) புலனடங்கி இப்பெற்
றியாநிகழும் உள்ளக்குளிர்ச்சியில் தைலதாரை
யொத்த யுகமேலீட்டி லுண்டாகும் ப்ரஹ்மாகா
விருத்தியால் சகல கேவலாவஸ்தைகளின் தாக்கு
தலுமற்று அஞ்ஞானமும் நீங்கி, நனவிற்குமுப்தி
நிலைவரின்-ஆண்டுநிகழும் ப்ரஹ்மாகா விருத்தியி

னிடையரூப் பரிசயமேலீட்டில் விளங்கும் நன
விற் சுழப்தியாநந்த அடைவுவரின், அப்பொ
ருள்-என்னை வினாவிய ப்ரஹ்மஸொருபாநுபவம்,
நலனாக-உரிமையாக, திகழும்-விளங்கும். (ந)

—*—

 சூனியத்தில் தைலதாரைபோல்நிற்றல்
என்பதற்குப்பிரமாணம்

—*—

குறுந்திரட்டு.

அறுசேர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டமெண்டிக்கெங்கண்ணு

மடங்கச்சூனியமதாகக்

கண்டுகொண்டிருக்கக்கண்ட

கருத்தையுமறவேவிட்டா

லண்டமெண்டிக்கெங்கண்ணு

மாய்நின்றவாநந்தத்தைக்

கண்டுகொண்டிருக்கும்வண்ணங்

கணத்தில்வந்துதிக்குமன்றே.

(அ-ம்.) அண்டம் - அண்டமும், எண் திக்கு-
அவைகளுக் கெல்லையாய் நிகழ்வனவாகிய எட்டுத்
திக்குகளும், எங்கண்ணும் - எல்லா விடங்களும்,
அடங்க - ஒருமிக்க, சூனியமதாக - (சற்குருநாத

ஹற்பெறப்பட்ட மஹாவாக்கிய அநுசந்தானவுள
வில் நிரந்தரம் பழகும் பழக்கவிறுதியில் கேவலம்)
சூனியமாக, கண்டுகொண்டு-(தைலதாரைபோல்)
உணர்ந்துகொண்டு, இருக்க - இருக்கும்படி,
கண்ட-பார்க்கப்பட்ட, கருத்தையும் - எண்ணத்
தையும், அறவேவிட்டு - பழக்கத்தின் முதிர்ச்சி
யால் மனம் ஸௌரூபத்தில் ஏகாக்ரதை யடைந்து
ப்ராஹ்மாகார விருத்தி யுதயத்தால் நீங்கி, அண்ட
மெண்டிக்கு எங்கண்ணுமாய் நின்ற - ஆண்டு
அண்டமெண்டிக் கெங்கண்ணுமாய் வியாபித்து
நின்றுள்ள, ஆந்தத்தை-ப்ராஹ்மசுகத்தை, கண்டு
கொண்டிருக்கும் வண்ணம் - இடையரூப் பரிச
யஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும்படியாகிய பரிபாக
ஸ்திதியில், கணத்தில் வந்துதிக்கும் - விரைவாய்
துரியசிவம் சாக்ஷாத்காரமாகும். (க)

திருவாசகம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆற்றகில்லேனடியேனரசே
யவனிதலத்தையம்புலனாய
சேற்றிலமுந்தாச்சிந்தைசெய்து
சிவனெம்பெருமானென்றேத்தி

யூற்றுமணற்போனெக்குநெக்குள்ளே

யுருகியோலமிட்டுப்

போற்றிநிற்பதென்றுகொல்லோவென்

பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(அ - ம்) அரசே-சற்குருநாதனே, அடியேன்-
அடியனேன், அவனிதலத்து - இப்பூமியில் (இச்
சரீரத்தின் கண்ணே), ஐம்புலனாய சேற்றில்-பஞ்
சேந்திரிய விஷயங்களாகிய சேற்றில், அமுந்தா-
மூழ்கி, ஆற்றகில்லேன் - (தேவரீர் கூறிய உப
தேச வுளவின்கண் அந்தக்கராண விருத்தியை
நிறுத்திப் பழகத் தொடங்குங்கா லாண்டு நிலைபெ
றுது பகிர்முக நாட்டத்திற்கே தலைப்பட்டு துவந்
துவங்களின் தாக்குதலுக்கு) பொறுக்க கில்லேன்,
சிவன் எம்பெருமானென்று சிந்தை செய்தேத்தி-
(ஆதலால் துரியசிவம்ஜீவாதிஷ்டானமாமாதலின்)
பரைநிலைவொடு சிவம்நான் நானே சிவம் என்னும்
ப்ராஹ்மானன்னிய பாவனையில் அந்தக்கராண
விருத்தி ஸ்திரத்தன்மை யடைதலாகிய யுகஞ்
செய்து பழகி, ஊற்றுமணற்போல் நெக்கு நெக்
குள்ளேயுருகி-அப்பழக்கத்தின் பரிபாகஸ்திதியில்
நிகழும் சூனியப் பிராப்தத்தின் உள்ளக்குளிர்ச்சி

யில் (பிரிதலின்றி யுள்ளது விளங்குகிற பரியந்தம்
 சுழுப்தி மனோராஜ்ய முதலிய பிரதி பந்தங்களுக்
 கிடந்தராது மேற்கூறிய உள்ளக் குளிர்ச்சி சகித
 மாகிய சூனிய வியாபகத்தை எந்த வியாபகம்
 விளக்குகின்றதோ அவ்விளக்கமயமாய்) தைல
 தாரை போனின்ற, ஒலமிட்டு-(இவ்வாறு நிற்கும்
 பரிபாக ஸ்திதியில் ப்ரஹ்மாகார விருத்தி யுதய
 மாகி அதிற்பிரிதலின்றி) அமைதிநிலை யடையு
 மாறு காத்திருந்து, என் பொல்லாமணியைப்
 புணர்ந்துபோற்றி - (அங்ஙனங் காத்திருத்தலின்
 மேலீட்டி லுளவாகும் நனவிற் சுழுப்தி ஆநந்தத்
 தில் தூங்காமற் றாங்கும் ஸ்திதியாகிய நிர்விகற்ப
 சமாதியில் நிலைத்து ஆண்டு திரிபுடி ரகிதமாய்
 விளங்குந்) துரியப் பேற்றினை யடைந்து, நிற்பது-
 நிரங்குசதிருப்தனா யிருப்பது, என்று கொல் - எக்
 காலம் வாய்க்குமோ. (உ)

நெக்குநெக்குள்ளருகியருகி

நின் றுமிருந்துங்கிடந்துமெழுந்து

நக்குமழுதுந்தொழுதும்வாழ்க்தி

நானாவிதத்தாற்கூத்துநவிற்பிச்

செக்கர்போலுந்திருமேனி

திகழ்நோக்கிச்சிலிர்சிலிர்த்துப்

புக்குநிற்பதென்றுகொல்லோவென்

பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(அ-ம்) நெக்குநெக்குள்ளுருகியருகி - (சற்குரு
நாதனே! தேவரீர் உபதேச வாயிலாயுணர்த்திய
வநுபவநிலைகளுள், பிரதமத்தில் அந்தக்காண
விருத்தியை இந்திரியவழி விடாது, மகா வாக்கிய
வநுசந்தானத்துவாராதடுத்து, அவ் வநுசந்தான
முதயமாகு மிடத்தையே யுகித்துப் பழகும் பழக்க
மேலீட்டிற் சிந்தனையிறந்து விளங்கும் அகண்ட
சூனிய வியாபகத்தில் ஆண்டு நிகழும் பிரதிபந்
தங்களானிலைபெறுதிருத்தலை அதி சூக்ஷ்மமாகிய
தீவிரதாவாற்றலுடன் அச்சூனிய வியாபகத்தை
விளக்கும் எந்த வியாபகவிளக்கமோ அவ்விளக்கத்
திலேயே) தைலதாரைபோல் உள்ளது விளங்கு
கிற பரியந்தஞ்சித்தவிருத்தியை நிறுத்திநிறுத்தி,
நின்றும் - அவ்வாறு நின்றலின் பரிபாகஸ்திதியி
லுளவாகும் ப்ராஹ்மாகார விருத்தியினிலைத்தும்,
இருந்தும்-ஆண்டுநிகழு மாநந்தத்தினமைதி நிலை

யைப்பெற்றும், கிடந்தும் - நிர்விகற்ப சமாதி
 ஸ்திதியாயிருந்தும், எழுந்தும் - (இன்றியமையாத
 பிரார்த்த வசத்தாய்ப் பகிர்முகப்படுங்கால் அகத்
 தின்கண் விளங்கிய ஆனந்தவடிவமாகவே)
 வெளிப்பட்டும், நக்கும் - பதார்த்தங்களை யம்மய
 மாகவே பற்றியும், அழுதும் - அவ்வாறு பற்றுவ
 தால் சாமான்னியதுக்கப் பிரதீதிதோன்றியும்,
 தொழுதும் - (இவ்வாறாகிய புடைபெயர்ச்சிகளை
 யுகித்து இத்தகைய நிகழ்ச்சியுண்டாகா திருத்தற்
 பொருட்டு பகிர்முகப்பட்ட வக்கணமே) பதார்த்
 தத்தின் சாமான்னிய விசேட பாவந் தோன்றா
 தனவாகிய ஸ்திதியிலிருந்தும், வாழ்த்தி - அத்
 தகைய வநுபவத்திலிடையராப் பிரிதலின்மை
 யைப்பெற்று, என் பொல்லாமணியைப்புணர்ந்து-
 இப்பெற்றியானமையும் ஜீவாதிஷ்டானமாகிய
 துரிய சிவத்தில் திரிபுடி ரூபத்துவைத மின்றிய
 சகஜ சமாதியை யடைந்து, நானாவிதத்தால் -
 பிரார்த்துவத்தின் வேறுபாட்டால், கூத்து
 நவீற்றி-அபுத்தி பூர்வமாகவே பிரார்த்தபோகங்
 களைத் துய்த்து, செக்கர்போலும் - மேற்கூறிய
 பிரார்த்தங்களினிறுதியில் துரிய சிவத்தின்

ஆருடத் தன்மை பெற்ற முக்தர்போலும், திரு
மேனி திகழ்நோக்கி-அமைதி நிலையைப்பெற்று,
சிலிர் சிலிர்த்து - ப்ரஹ்மாஞ்சலியத் தன்மை
யென்னு நிரங்குச திருப்தியுண்டாகி, புக்கு நிற்
பது - அதிற் பிரிதலின்றி யிருப்பது, என்று
கொல்லோ - எக்காலம் வாய்க்குமோ. (௩)

திருப்போரூர்ச்சந்நிதிமுறை.

எண்சீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

பற்பல் விதப்பூச்சோலைபுகாதே
பரிபூரணமாமேகச்சோலையி
லெற்பெறநீயெந்நாளுமகிழ்ந்தங்
கிதுவதுவென்றொன்றைபுநாடாமே
செப்பமதாய்நின்னையுநாடாமே
சீரருளேவடிவாகியிருந்து
குப்புகழ்போரூரப்பணைநாடிக்
கூவாய்வரநீகூவாய்குயிலே.

(அ-ம்.) பற்பல் விதப்பூச்சோலை - (சற்குரு
நாதன் வாய்க்கப்பெற்று உபதேசவுளவுகளை நன்
குணர்ந்தபின்) நானாவிதமாகிய சாஸ்திர விசார

மென்னுங் கூட்டத்தில், புகாது - அந்தக்கராண
 விருத்தியைச் செலுத்தாமல், பரிபூரணமாம் ஏகச்
 சோலையில் - அன்னோன்பாற்பெற்ற மகாவாக்கி
 யத்தை நிரந்தரஞ் சிந்திக்கச்செய்து அச்சிந்தனை
 யுதிக்கின்றவிடத்தில் (நிறுத்தி), எற்பெற-(அவ்
 வாறு நிறுத்துதலாந் தொழிற்சூக் கருத்தாவாகிய)
 ஜீவபோதத்தி னதிஷ்டானவடிவை யடைதற்கு,
 நீயெந்நாளாமகிழ்ந்து - (ஆண்டு விளங்குஞ் சூனிய
 சகித) உள்ளக்குளிர்ச்சியினிடத்து தைலதாரை
 போலிருந்து, அங்கு - அவ்விடத்தில், இது அது
 வென்றொன்றையு நாடாமே-உண்டாகும் மனோ
 ராஜ்ஜியம் சுழுப்திமுதலிய சம்பந்த மாகாமே,
 செப்பமதாய்-இணக்கமதாய், நின்னையு நாடாமே
 -ஜீவபோதத்தையும் பொருந்தாமலிருக்கும் பரி
 பாக ஸ்திதியில், சீரானே வடிவாகியிருந்து-விளங்
 கும் ப்ரஹ்மாகார விருத்தியே வடிவாயிருந்து, குப்
 புகழ்போராப்பனை-ஞானபூமி ஏழனுளேந்தாவதா
 கிய வசம்ஸத்தி யென்னும் பூமியை யுடைத்தாய்
 விளங்கும் ஞான வான்களாலே போற்றப்படுஞ்
 சங்கற்ப வாஸனைகளை நாசஞ்செய்யும் ப்ரஹ்மா
 கார விருத்திசகித நனவிற் சுழுப்தி ஆந்தத்தை,

நாடி-அடைந்து, (அவ்வாநந்தம் ஸ்திரத்தன்மை
யடைதற்பொருட்டு) சூயில்-ஆண்டு நிகழுஞ் சுத்த
மனமானது, கூவாய் வர நீ கூவாய் - இடையறா
சமாதி ஸ்திதியைப் பழகல் வேண்டும். (ச)

 அலித்தை வசப்படுதலாகிய
சுழுப்தியும் மனோராஜ்ஜியமும் உண்டாகா
வண்ணங்காத்தல் என்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானசாகர வேண்பா.

இந்திரியக்கள்வரிருட்காலம்பேருறக்கம்
வந்திடுமோவென்றுவழிபார்ப்பர்—முந்தி
யமையாமனாளுமகல் ஞானக்கண்ணி
லிமையாமனோக்கியிரு.

(அ - ம்.) இந்திரியக் கள்வர் - (சற்குருநாதன்
பாற்பெற்ற வருட்பார்வையில் மனதை நிறுத்திப்
பழகும் பழக்கவிறுதியில் நிகழ்வனவாகிய அகண்ட
சூனியத்தில் சித்தவிருத்தி தைலதாரைபோல்
நிலைக்குமவசரத்தில்) இந்திரியத் திருடர்கள்,

இருள்காலம் பேருறக்கம் - மனோராஜ்ஜியமாகிய
 விருட்டும் மூடத்தன்மையான சுழப்ப்தியும், வந்
 திடுமோ என்று-வருவதற்கு அதிக சன்னத்தர்க
 ளாக, வழிபார்ப்பர் - எதிர்பார்த்திருப்பார்கள்,
 முந்தி-அத்தகைய அவஸ்தை வருவதற்கு முன்
 னமே, அமையாமல் - (அவர்கள்) வசப்படாமல்,
 நாளும்-சதாகாலமும், அகல்-விசாலித்த, ஞானக்
 கண்ணில்-தைலதாரைபோல் நின்ற ஞான நாட்
 டத்தில், இமையாமல்-பிரிதலின்றி, நோக்கி இரு
 -(உள்ளது விளங்குகிற பரியந்தம் திட வைராக்
 கியத்துடன்) காத்துக்கொண் டிருக்கக்கடவாய்.

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

வஞ்சிவிருத்தம்.

ஒழித்தேயுள்ள முணர்வடைய
 வெழியாவொருவன்வருமளவும்
 விழித்தேயுறங்கும்விளங்கிழையீர்
 மேவுங்கபாடந்திறமினோ.

(அ-ம்.) உள்ளம்-மனம், உணர்வு அடைய-
 ஸொருபத்தி லேகாக்கிரதையடைய, ஒழித்து-
 (இந்திரியவழிசெல்வதை) தடுத்து (ஆகாசநாட்

டத்தினி றுத்தி சுழுப்தியும் மனோஜ்ஜியமு முண்டாகாமல்), ஒழியா ஒருவன் - பரிபூரணமாகிய ப்ரஹ்மாகாவிருத்தி, வரும் அளவும் - உண்டாகிறவரையில், விழித்து-தைலதாரைபோல் நிற்க, உறங்கும் விளங்கு இழையீர்-மனம் ஸொருபத்தி லேகாக்கிரதையடைந்து சுத்தமாயையில் விளங்கும் சச்சிதாநந்த வடிவுடைய அகண்டாகாவிருத்தியுதயமாகி ஆநந்தம் ஜனிக்கும் அதில் பிரிதலின்றிய சமாதிரிலையடையில், மேவும் கபாடம் திறமின் - பொருந்துகின்ற அவித்யா நாசத்தின் அத்தியந்த வடைவு பெறப்படும். (உ)

அவிரோதவுந்தியார்.

அசைவறச்சித்தமடங்குமேற்பின்ன
ரையாமற்காத்திடென்றுந்தீபற

அறிவால்வருந்தியுமுந்தீபற.

(அ-ம்.) அசைவறச் சித்தமடங்குமேல் - யாம் கூறியவுளவின் கண் மனதை நிறுத்திச் சாதகஞ் செய்யத் தொடங்கும்போது ஆண்டுநிலைபெறுது சரிக்கின்ற மனந் தீர்க்க கால பரிசயமேலீட்டில் அடங்குமாயின், பின்னரையாமல் - பின்ன ருள்

ளது (ப்ராஹ்மகார விருத்தி) விளங்குகிற பரியந்தம் பகிர் முகத்திற்கு இடந்தராமல், அறிவால் வருந்தியும்-ஆண்டு நிகழும் சுழப்பி மனோராஜ்யங்களை அறிவினது வீரப்பாட்டினால் அக்கணமே நீக்கி, காத்திடு-திடசித்தம் பண்ணிக்கொள். (ந)

திருக்குறள் வேண்பா.

எண்ணியவெண்ணியாங்கெய்துபவெண்ணி
திண்ணியராகப்பெறின். [யார்

(பரி-உரை.) தாமெய்த எண்ணிய பொருள்களெல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியவாறே எய்துவர்; எண்ணியவர் அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினைக்கட் டிண்மை யுடையராகப் பெறின்.

(அ-ம்.) எண்ணியார்-(துக்கநிவர்த்தியும் பரநாநந்தப் பிராப்தியு மடைய) எண்ணினவர், திண்ணியராகப் பெறின் - (சற்குருநாதன்பால் உபதேச வுளவுகளை நன்குணர்ந்தபின் ஏகாந்த ஸ்தலத்தை யடைந்து அன்னோன்பாற் பெற்ற வருட்பார்வையில் அந்தக்காண விருத்தியை நிறுத்திப் பழகும் முழுக்ஷுக்கள் உள்ளது (ப்ராஹ்மகார விருத்தி) விளங்குகிற பரியந்தம் இடையிடையே

யுளவாகும் மனோராஜ்ஜியமும் சுழுப்தி முதலிய பிரதிபந்தங்கட்கிடந்தராது அப்பொருட்கு வழியாகிய வருட பார்வையினிடத்து) திட்ட முடைய வராக விருக்கப்பெற்றால், எண்ணிய - (ஆண்டு ஜனிக்கும் உள்ளக்குளிர்ச்சியின் பரிபாக ஸ்திதியில் ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி யுதயமாகி தம்மால்) எண்ணப்பட்ட அஞ்ஞான நிவர்த்தியும் ப்ரஹ்மா நந்தப் பிராப்தியும், எண்ணி யாங்கு-அவ் வெண்ணியபடியே, எய்துப-அடைவர். (ச)

மோகவதைதப்பரணி. (கலியினம்)

ஆங்குணராமையுமுணர்வுமாகியகோளற தூங்கினர்காண்சுகமடைவார் [விருந்து சும்மேலோ சும்முலக்காய்.

(அ-ம்.) ஆங்கு - சற்குருநாதனாற்பெற்ற வருட பார்வையில் அந்தக்காண விருத்தியைத் தைல தாரை போனிறுத்திப் பழகும் பரிபாகஸ்திதியிலுண்டாகும் உள்ளக் குளிர்ச்சியில் நிலைத்துள்ள அவ்விடத்து, உணராமையும் உணர்வு மாகிய - (அதிசன்னத்தமாய் வருவதற்குத் தலைப்படும்) மனோராஜ்ஜியமும் சுழுப்தியும் ஆகியவிலைகளில்,

கோளற - (விருத்தியை விடாது ஈண்டு நிகழும் உள்ளக்குளிர்ச்சியை விளக்கும் எந்த வியாபகமோ அத்தகைய வியாபகத்தினிடமாகவே அறிவினது வீரப்பாட்டால் நிறுத்தி யவ்வாறு நிறுத்தலாலுளவாகும் ப்ராஹ்மாகார விருத்தியால்) சகல கேவலத்தின் தாக்கற, இருந்து-(ஆண்டு நிகழும் ப்ராஹ்மாகார விருத்தியில் தைல தாரைபோல் நிலை பெற்று), தூங்கினர்காண் - (அவ்விடம் ஜனிக்கு மாந்தத்தில்) நிர்விகற்ப சமாதியைப் பெற்றவர்கள், சுகமடைவார் - துரியாநுபவமாகிய சுகஜாந்தப் பேற்றினை யடைவர் (ஆதலின்), சும்மேலோ சும்முலக்காய் - மேற்கூறிய வநுபவம் தடஸ்தப்படும் பொருட்டு சற்குரு நாதன்பாற் பெற்ற அருட் பார்வையினின்றமனம் இடையறா சாதகத்தைச் செய்தல்வேண்டுமென்பதாம். (௫)

ஞானவாசிட்டம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒரிடம்விட்டோரிடத்தேயுள்ள

முறிலவற்றினடுவுண்மையாகிப்

பேரிலதாயுணர்விலதாய்ச்

சடமிலதாயதுநீயாய்ப்பிரியேலென்றுங்

கூரியபுந்தியினாலேயுகித்துக்

குடும்பியெனுங்குறிப்பைமாற்றித்
தூரியதாம்படிமனத்தின்றுவக்கறுத்து
விருந்தபடிதுணிந்துநிற்பாய்.

(அ-ம்.) உள்ளம்-மனமானது, ஓரிடம் விட்டு-
பற்றியிராநின்ற பதார்த்தத்தை (நாமரூப பரிணா-
மத்தை) விட்டு, ஓரிடத்தே உறில் - இன்னொரு
பதார்த்தத்தை (நாமரூபத்தை) பற்றுகின்ற
காலத்து, அவற்றினடு வுண்மையாகி - அவ்வாறு
பற்றுதற்கு முன்னின்றுள்ள விடைவெளியான
(அந்தராளமான) தகராகாசத்தில் மனதை அம்
மயமாகவே நிறுத்தி, பேரிலதாய் உணர்விலதாய்
சடமிலதாய்-ஆண்டுநிகழும் ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி-
யால் சம்ஸ்கார எழுச்சி யிலாததாயும் அவ்வெ-
ழுச்சி யின்மையால் ஜீவபோத மின்மையாயும்
அப்போத மின்மையால் அஞ்ஞான மிலதாயும்
நீங்கப்பெற்று, அதுநீயாய்-அவ்வவசரத்தில் விளங்-
கும் ஆநந்தப் பிராப்தியால் அகம் புறம் இன்மை
யாகிய சகஜ சமாதியை யடைந்து, என்றும் - எக்-
காலமும், பிரியேல் - அச்சகஜ சமாதி யநுபவ

மாகவே யிருக்கக் கடவாய் இத்தகைய வநுபவம்
மேற்கூறிய உபதேச வுளவால் சீடனுக்குப்
பிராப்த மாகாமையை யறிந்து, எவ்வாற்றானு மவ்
வநுபவப் பிராப்தியடையுமாறு கிருபாநோக்குடை
யராயவ்வுபதேசவுளவினையேவேரோராற்றாற்கூறு
வான் ரொடங்கி ஈண்டவ்வநுசந்தான நீர்மையை
யுணர்த்துகின் றனர், கூரிய புந்தியினாலே யூகித்து-
ஏகாந்த ஸ்தலத்தையடைந்து யோகநூலிற் கூறிய
வண்ணஞ் சரீரத்தை செவ்வனே நிறுத்தி கண்
களை மூடிக்கொண்டு மனதை யிந்திரியவழி
விடாது தேகத்திற்குள்ளிருக்கும் ஹிருதயாம்பரத்
தைப் பாவித்து, குடும்பியொனுங் குறிப்பைமாற்றி-
அப்படிப்பாவித்தமனம் தேகோஹ சமஸ்காரங்
கள் ஆண்டு நிகழாவண்ணம் “ஸோகம்” பாவ
னையை அதிசூக்ஷ்மமாக (பரைநினைவாக) சிந்
திக்கச்செய்து, தூரியதாம்படி மனத்தின்-(சிந்த
னையில் விருத்தியை நிறுத்தாது அச்சிந்தனை
யுதிக்குமிடத்தையே தைலதாரைபோல் யூகித்து
அத்தருணத்தி லாண்டுளவாகும்) அஞ்ஞான சம்
பந்தங்களுக்குப் பற்றுக்கோடாய் நிகழும் அசுத்த
மனதினுடைய, துவக்கறுத்து - மனோராஜ்யம்

சுழுப்தி முதலிய உடனிகழ்ச்சிகளைத் தனது
வீரப்பாட்டினால் நீக்கி, இருந்தபடி-அவ்விட முண்
டாகின்ற ப்ரஹ்மாகாவிருத்தி மயமாயிருந்து,
துணிந்து-ஆங்கு ஜனிக்கும் ஆநந்தத்திற் பரவச
முற்று (நிர்விகற்ப சமாதிபை யடைந்து), நிற்
பாய் - சகஜாநுபவியா யிருக்கக்கடவாய். (சு)

தேவிகாலோத்தரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆராதசித்தமானதோர்
காலத்தடங்குமானாற்
பேராமல்வருந்திக்காத்து
பின்னைசிந்தனைகள்சென்று
சாராமல்வல்லவாறுதடுத்துச்
சார்வானவெல்லாஞ்
சேராமன்மயக்கநீக்கித்
திறமாகச்செய்துகொள்வான்.

(அ-ம்.) ஆராத சித்தமானது - சற்குருநாதன்
பாற் பெற்றவருட் பார்வையிற் சித்தவிருத்தியை
நிறுத்தி நிறுத்திப் பழகுங்கால் ஆண்டுநிலைபெறுது
சரிக்கின்ற மனமானது, ஓர் கால் - ஒருசமயம்,
அடங்குமானால் - மேற்கூறிய லக்ஷியத்தில் நிலை

பெறுமாயின், பேராமல் வருந்திக்காத்து-உள்ளது
 (ப்ரஹ்மாகார விருத்தி) விளங்குகிற பரியந்தம்
 பகிர்முக நாட்டத்திற் கிடந்தராத ஆண்டு நிகழும்
 உள்ளக்குளிர்ச்சியை வைராக்கியத்துடன் காத்து,
 பின்னை சிந்தனைகள் சென்று சாராமல் வல்லவாறு
 தடுத்து - அதன்பின் சம்ஸ்காரவாயிலாய் எழா
 நின்ற மனோராஜ்ஜிய முதலிய புடைபெயர்ச்சி
 களுக் கிறையளவேனு மிடந்தராதனவாகிய யுகத்
 திலேயே யிருந்து மேற்கூறிப் போந்த புடை
 பெயர்ச்சிகள் உண்டாகாவண்ண நீக்கி, சார்வான
 வெல்லாஞ் சேராமன் மயக்கநீக்கி-ஈண்டு பதார்த்
 தங்களின் பிரதீதிகளுக்கெல்லாஞ் சார்வாய் நிகழ்
 வனவாகிய வஞ்ஞானசகித சுழுப்தியின் வசப்படுவ
 தற்கு அதிசன்னத்தமாயிருக்கு மத்தருணத்தின்
 கண்ணேயே அவ்வாறுசெல்லுஞ்சுழுப்தியினின்று
 நீங்குவதாகிய யுகத்தினால் நீக்கி, திறமாகச் செய்து
 கொள்வான் - தீவிரதர ஜிஞ்ஞாசுகள் ஸ்திரத்தன்
 மையாகவே யிருக்குமாறு செய்து கொள்வர். (எ)

திருக்குறள் வேண்பா.

துன்பமுறவரினுஞ்செய்கதுணிவாற்றி
 யின்பம்பயக்கும்வினை.

(பரி - உரை.) முதற்கண் மெய்ம்முயற்சியாற்
றமக்குத் துன்பம் மிகவருமாயினும், அது நோக்
கித் தளராது முடிவின்கண் இன்பம் பயக்கும்
வினையைத் திட்பமுடையராய்ச்செய்க.

(அ-ம்.) துன்பம்-(ஸௌபத்தி லேகாக்கிரதை
யடைந்த மனதுக்கு நிஜநந்தம் விளங்குகிற
வரையி ல்வ்விடத்திலேயே அந்தர் முகமாய்
நிலைக்கவொட்டாமல்) பிரதி பந்தங்கள், உறவரி
னும்-(தமக்கு) மிகநிகழினும் (அதுகண்டு தளரா
மல்), இன்பம் - ப்ரஹ்மாகாரப்ராப்தியை, பயக்
கும்-(முடிவிலே) அடைவிக்கின்ற, வினை-(பிரித
லின்மையாகிய அந்தர்முக) அப்பியாசத்தில்,
துணிவு ஆற்றி-(உண்டாகும் ப்ரஹ்மாநந்த வடை
வின் நிச்சயத்தை யகத்தினிடங் கொண்டு)
வலிமை யுடையராய், செய்க-செய்யக்கடவது.

நாலடியார் (வேண்பா.)

ஊக்கித் தாங்கொண்டவிரதங்களுள்ளுடையத்
தாக்கருந் துன்பங்கடாந்தலைவந்தக்கால்
நீக்கிநிறுஉமுரவோரேநல்லொழுக்கங்
காக்குந்திருவத்தவர்.

(அ-ம்) ஊக்கி-(ப்ரஹ்மாநந்த வடிவையடையும்
வண்ணம்) முயன்று, தாம் கொண்ட விரதங்கள்-

மனதை ஸொருபத்தில் ஏகாக்கிரதை செய்து அவ்
விடத்தில் தைலதாரைபோல் நிற்குந் நிதித்தி
யாசன பரிபாக ஸ்திதியில் உளவாகும் சுகப்
பெருக்குகள், உள்ளுடைய - தம்மில் கலங்கும்
படி, தாக்கருந் துன்பங்கள் - நீக்குதற் கருமையா
கிய பிரதிபந்தங்கள், தலைவந்தக்கால் - தாக்கிமே
விட்டு வந்தால், நீக்கி - (சூக்ஷ்மவறிவால் அப்பிரதி
பந்தங்களை) நீங்கச்செய்து, நிறுஉம் - (அச்சுகப்
பெருக்குகளிலேயே சித்தவிருத்தியை) ஸ்திரப்
படும்படிச் செய்யும், உரவோரே-மனோபலமுள்ள
பேரறிவுடையோரே, நல் ஒழுக்கம் காக்கும்-ப்ரஹ்
மாகார விருத்தி யநுபவநிலையினையடைந்து ஆண்
டுளவாகும் ஆரந்தத்தில் அறிதுயிலில் தலைப்பட்ட
புருக்கும், திருவத்தவர்-(சகஜா நுபவத்தை யடை
யப்படும்) ஞானச்சிறப்புடையவர். (க)

திருக்குறள் (வேண்பா.)

கவங்காது கண்ட வினைக் கட்டு ளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல்.

(பரி - உரை.) மனந் தெளிந்து செய்வதாகத்
துணிந்த வினையின்கண் பின்னசைதலின்றி நீட்
டித்தலையொழிந்து செய்க.

(அ-ம்.) கலங்காது - (சற்குருநாதன்பால் உப தேசவுளவுகளை நன்குணர்ந்து அந்நெறிக்கண் மனதை நிறுத்திப் பழகும்போது ஆண்டு நிகழும்) மலவிகேஷப தோஷங்களுக் கிடந்தராது தைல தாரைபோன்ற சாதகஞ் செய்யும் பரிபாக ஸ்திதி யில், கண்ட வினைக்கண் - விளங்கும் உள்ளக் குளிர்ச்சி சகிதமான சூனிய வியாபகத்தினிடம் (ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி யுதயமாகி) ஆநந்தம் ஜனிக்குமளவும் பிரிதலின்றிப் பழகஞ் சமாதியி னிடத்து, துளங்காது தூக்கம் கடிந்து-(உண்டா கும் பிரதிபந்தங்களாகிய) பகிர்முகப்பிரவிருத்தி ஆலசியம் நித்திரை முதலியவைகளை அறிவினது வீரப்பாட்டினு லக்கணமே தகைத்து, செயல்-சமாதியை செய்யக்கடவது. (க0)

—*—

✚ ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி உதயம்
என்பதற்குப்பிரமாணம்.

—*—

திருவாசகம்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்றெனக்கருளியிருள்கடிந்துள்ளது

தெழுகின்றஞாயிறேபோன்று
 நின்றநின்றன்மைநீனைப்பறநீனைந்தே
 னீயலாற்பிறிதுமற்றின்மை [தொன்றூந்
 சென்றுசென்றணுவாய்த்தேதய்ந்துதேதய்ந்
 திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
 யொன்றுநீயல்லையன்றியொன்றில்லை
 யாருன்னையறியகிற்பாரே.

(அ - ம்) இன்று - (சற்குருநாதன் உபதேசவு
 ளவை யறிவித்த பின்னர் அந்நெறிக்கணிகை
 யற முயற்சியுடன் பழகும் பழக்க விறுதியிற் புருட
 தந்திரமற் றிருத்தலாகிய) இத்தருணத்தில்,
 எனக்கு-(ஜீவபோதனேனாகிய) எனக்கு, அருளி-
 (மலாகிதத் தன்மையை யுண்டு பண்ணுவதற்
 கேதுவாகிய) அகண்டாகாரவிருத்தி ஞானம் உதய
 மாகப்பெற்று, இருள்கடிந்து - (ஆண்டு நிகழ்வன
 வாகிய நனவிற் கழுப்தியாநந்தத்தால்) அவித்தை
 நாசமடைந்து, உள்ளத்து-அகத்தின்கண் (விளங்
 கும் ஆநந்தத்தில்), எழுகின்ற - உதயமாகின்ற,
 ஞாயிறே போன்று நின்ற-சூரியனையே நிகர்த்து
 நிற்கும், நின்றன்மை - தூரியவிளக்கத்தில், நீ
 அலால் - அத்தூரிய விளக்கமன்றி, பிறிது மற்று
 இன்மை-அன்னிய பிரதிதியானது இரையளவும்
 நிகழக் காண்கிலன், நீனைப்பு அற நீனைந்தேன் -

(இப்பெற்றியானாங்கு ஜனிக்கும் சகஜாநந்த வநு பவத்தால் சங்கற்பமும் வாசனையு மத்தியந்த கஷய மடைந்தது) * நினைப்பொழிய நினைந்தனன், சென்று சென்று - இத்தகைய வநுபவ நிகழ்ச்சி யானது எப்பதார்த்தங்களிலும் தற்சொரூபமே விசேஷித்துப்பதார்த்தங்களினது தன்மை சாமா ன்னியமாகக் காணப்பட்டு, அணு ஆய் தேய்ந்து தேய்ந்து-(மேற் சொல்லிய வநுபவம் திடவுறுதி யடைந்த தன்மையால்) பதார்த்தங்களில் சாமா ன்னிய விசேஷ பாவமு நீங்கி, ஒன்று ஆம் - ஐக் கியநிலையை யடையப் படுகின்ற, திரு - (சச்சிதா நந்தவிளக்கமாகிய)செல்வம், பெருந்துறை உறை -அதிகரித்து விளங்காநின்ற சகஜாநந்தத்தில் வாசஞ்செய்யும், சிவனே-துரியாதீதமே, ஒன்றும் நீ அல்லை - (ஸொரூப சமாதியைப் பழகுங்காலத் தில்) தத்துவக் குழாங்களெல்லாம் நீ அல்லவாகி யதற்கதீதமாய் விளங்கப்பட்டன, நீ அன்றி - (அவ்விளக்கா நுபவ நிகழ்ச்சியைக் கொண்டு பார்க் கும் சமயத்தில் முன்பு நேதிகளைந்தபதார்த்தங்கள்

* நினைப்பொழிய நினைந்தனன் - நினையாமல் நினைந்தேன், என்று மறவாதிருந்தேன்.

யாவும்) அவ்விளக்கத்தையல்லது, ஒன்று இல்லை-
வேறா யறிகிலேன் (இத்தகைய சூழ்ச்சியால்),
உன்னை அறியகிற்பார்-விளங்கப்படும் இத்தூரியா
தீத வறுபவத்தை நிஷ்காமிய புண்ணிய மிகுதிப்
பேறில்லாது அறியவல்ல புருடர், யார் - யாவர்.
(அறியவல்லுநர் இல்லை என்றபடி.) (க)

பாடுதுறை - மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

காணாதேநின்று கழியுமென்னைக்
காலிட்டுக் காலிட்டுப் பாயுதேனே
காணாத கண்ணைத் துடைக்கு தேனே
கதிர் போலறிவங்கே காண்குதேனே.

(அ-ம்.) காணாதேநின்று கழியுமென்னை - சற்
குரு நாதன்பால் மஹா வாக்கிய அநுசந்தான
வுளவுகளை நன்குணர்ந்து அவ் வநுசந்தான வுள
வின் கண் சித்தவிருத்தியைத் தைலதாரைபேசு
னிறுத்திப் பழகும் பழக்க விறுதியில் அப்பழக்கமு
மற்று கேவலம் சூனியப் பிரதீதியே நிகழ்ந்து
தனது எதார்த்த ஸ்வரூபம் விளங்காமலும் பகிர்
முகப்பட பிரியமின்மையு மாகிய தருணத்தில்.

காலீட்டுக் காலீட்டுப் பாயுதேனே - சுழப்பி யல்
லது மனோராஜ்யமாகிய பிரதிபந்தங்க ளிடை
யிடையேவந்து தாக்காநிற்கும், காணாதகண்ணைத்
துடைக்குதேனே - அத்தகைய பிரதிபந்தங்களுக்
கிடந்தராது தீவிரதர வுக்கத்துடன் சற்குரு நாத
னாற் பெறப்பட்ட வருட்பிரசாத வலிவாற்
றகைத்து சாக்ஷிமாத்திரமாய் நிற்கும் பரிபாக
ஸ்திதியில், கதிர்போலறிவங்கே காண்குதேனே-
ஞானபானுவாகிய ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி யவ்விட
முதயமாக வவ்வநுபவத்தைப் பெறுவேன். (உ)

திருவாசகம். (கலிவேண்பா.)

நோக்கரியநோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும்வரவும் புணர்வுமிலாப்புண்ணியனே
காக்குமெங்காவலனே காண்பரியபேரொளியே.

(அ-ம்.) நோக்கு-சர்வபதார்த்தங்களையுந் திரு
ஷ்டித்து, அரிய - உணர்தற்குரிய வறிவாலறிதற்
கரிய எந்தவுணர்வோ (அவ்வுணர்வினிடத்து),
நோக்கு-அந்தக்கரண விருத்தியை நிறுத்திப் பழ
குங்கால், நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே - ஆண்டு
நிலைபெறுது பிரதிபந்தங்களின் சம்பந்தமாதற்
குத் தலைப்படு மவசரத்தின்கண்ணேயே அவ்வாறு
விருத்தியை விடாது அதி குக்குமமாகிய உணர்

வுடனிருந்து யூகிக்குந் தருணத்தில், போக்கும்
வரவும் புணர்வும் இலா - பஞ்சேந்திரிய விடயங்
களும் தேஹோக வுபாதியுங்கழன்று உஸ்வாஸ
நிஸ்வாஸ மடங்கி பாகியாந்தரமென்னும் பாகு
பாடுகளிறந்த வகண்ட சூனிய விளக்கமே முற்
படும், புண்ணியனே - அச்சமயம் அகண்டாகார
விருத்தி வடிவாயுடையவாநந்தாநுபவத்தின் லேச
மாகிய சீதளத்தன்மை யுண்டாகும், காக்குமெங்
காவலனே-அத்தகைய சீதள (குளிர்ச்சி)த் தன்
மையை யுள்ளது (ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி) விளங்கு
கிற பரியந்தம் பிரிதலின்றிக் காத்தல்வேண்டும்,
காண்பரிய பேரொளியே - அவ்வாறுகாத்து நின்ற
லாம் பரிபாகஸ்திதியில் அந்தக்கரண விருத்தி
ஸோரூபமயமாய் நிலைபெற்று ப்ரஹ்மாகார
விருத்தி யுதயமாகும். (௩)

—*—

☞ நனவிற்குமுப்தி ஆநந்தத்தில்
பரவசப்படலென்பதற்குப் பிரமாணம்.

—
ஞானவாசிட்டம்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
அறிபொருளைவிட்டகன்றாலழியுஞ்சித்த
மந்தநிலைவியாபாரமனைத்துமில்லாச்

செறிநனவிற்குமுத்தியாமிதனைநாளுந்
 தீராதபரிசயமேசெய்யச்செய்யப்
 பிறிவின்முதுதுரியமாமென்பர்மேலோர்
 பிழையிலாவிதனிலேநிலைமைபெற்றுக்
 குறியறுமானந்தமேகாந்தசீலக்
 கொள்கையாலநாநந்தங்கூடுமன்றே.

(அ-ம்.) அறிபொருளை - திரிசிய பிரதீதிக்குக்
 காரணமாய் நிகழாரின்ற சங்கற்ப ஆகாரங்களை,
 விட்டு அகன்றால் - தவிர்ந்து (உற்பத்தி ஸ்தானத்
 தையே பற்றி) நின்றால், சித்தம் அழியும் - மன
 மானது நாசத்தை யடையும், அந்த நிலை-அத்
 தகையஸ்திதி, வியாபாரம் - சங்கற்ப எழுச்சியும்
 வாசனையும், அனைத்தும் இல்லா-இறையளவேனு
 மில்லாத, செறிநனவில் சுமுத்தியாம் - அடர்ந்
 தொன்றான பரிபூரணமாகிய நனவிற்கு முப்தி
 யென்னும் பேராநந்த நிலையாம், இதனை - இத்த
 கைய வாநந்தத்தை, நாளும் - சதாகாலமும்,
 தீராத-ஒழியாத, பரிசயமே - அப்பியாசத்தையே,
 செய்ய செய்ய-பழகப்பழக, பிறிவு இல் முது துரி
 யம் ஆம் - சகஜநந்தமாய் விளங்கும் பழமையா
 கிய துரிய நிலைபாகும், பிழை இலா இதனிலே-

அவித்யா சகிதம் இல்லாத விச்சொருபாநுபவத்
திலே, நிலைமைபெற்று - ஆருடத்தன்மையை
யடைந்து, ஆனந்தம் - சச்சிதானந்தமெனும்
நினைவாகிய, குறி அறும்-சுத்த திரிபுடியும் நாச
மடையும், அன்றே - அக்கணமே, ஏகாந்தசீலக்
கொள்கையால் - இத்தகைய பெற்றியுடைத்தாய்
சுபாவ கோட்பாட்டினால், அநாநந்தம் கூடும் -
ஆநந்தாதீத நிலைமை வாய்க்கும், என்பர் - என்று
கூறுவர், மேலோர் - உண்மை ஞானத்தையுணர்
ந்த ஞானவான்கள். (க)

பத்திரகிரியார். (கண்ணி.)

ஆங்காரமடக்கியைம்புலனைச்சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற்றாங்கிச்சுகம்பெறுவதெக்காலம்.

(அ-ம்.) ஆங்காரமும்-(மனதை சப்த முதிக்கு
மிடத்தில் நிறுத்திப் பழகும் பழக்க மேலீட்டினால்
தேகோக பாவமும், ஐம்புலனை - ஐந்துபுலன்களி
னுணர்வும், அடக்கி-நீங்கப்பெற்று, சுட்டறுத்து-
ஆண்டுநிகழும் சூனிய வியாபகவிளக்கத்தை விளக்
குவது எவ் விளக்கமோ அவ் விளக்கத்தையே
பூகித்திருக்கும் பரிபாக ஸ்திதியில் ப்ரஹ்மாகார
விருத்தி யுதயமாகி யஞ்ஞான நீங்கி, தூங்காமற்
தூங்கி - ஈண்டு நிகழு மாநந்தத்தில் தூங்காமற்

றுங்குவதாகிய நிர்விகற்ப சமாதியை யடைந்து, சுகம்பெறுவது - இப்பெற்றியால் துரியாநுபவம் வாய்த்து சுகஜாநுபவியாயிருப்பது, எக்காலம் - எந்தகாலம் வாய்க்கும். (உ)

நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்காலம்.

(அ-ம்.) சிவயோகம்-சற்குருநாதனாற் காட்டிய வுளவின் கண் மனதை நிறுத்தின திடப்பேற்றின லுண்டாகும் அகண்டாகார விருத்தி ஞானமாகிய பரிபூரண வாநந்தத்தில், நீங்கா - பிரிதலின்றிய, நித்திரைகொண்டே-சமாதி யடைந்தே, இருந்து -(அதனது இறுதியிலுண்டாகுந் துரிய ஸௌநுப மாய்) நிலைத்து, தேங்காக் கருணைவெள்ளம்-நிரங் குச திருப்தியாகிய சுகஜ நிலையானது, தேக்கு வது - நிறைந்து நிலைப்பேறுடைத்தாய் விளங்கு வது, எக்காலம் - எந்த காலத்தில் (வாய்க்கும்).

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பாடல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

[ற்று

சினந்தனையற்றுப்பிரியமுந்தானற்றுச்செய்கைய நினைந்ததுமற்றுநினையாமையுமற்றுநிர்ச்சிந்தனாய்

தனந்தனியேயிருந்தானந்தநித்திராதங்குகின்ற
வனந்தனிலென்றிருப்பேனத்தனேகயிலாயத்த
[னே.

(அ-ம்.) சினந்தனை அற்று - (ஆகாச பாவனை
யில் மனதை நிறுத்தி) தேஹபாவத்தைநீக்கி, பிரி
யமும் தானற்று-ஜீவபோதத்திற்குக் காரணமான
பலசங்கற்பங்களையு மொழித்து, செய்கை அற்று-
(அவ் வாகாசத்தில் தைலதாரைபோல் நிலைக்க)
மனோவியாபாரமற்று, நினைந்ததும் அற்று - (அவ்
வேக நினைவாய் விளங்கும்) ஆகாசபோதமும்
(அகண்டாகார விருத்திபுதயத்தால்), நீங்கி,
நினையாமையும்-அகண்டாகார விருத்தி ஞானஸ்
புரிப்பும் (அப்பியாச மிகுதியாலுண்டாகும் நன
விற் சுழுப்தியாநந்தத்தில் பரவசமுற்றிருத்த
லாகிய சமாதியநுபவத்தால்), அற்று-நீங்கி, நிர்ச்
சிந்தனாய் - சிந்தனாகிதனாய், தனந்தனியே இரு
ந்து-கேவலத்தன்மையாகிய தூரியநிலையிலிருந்து,
ஆனந்தநித்திரை - நிரங்குசதிருப்தி, தங்குகின்ற
வனம் தனில்-நிலைபெற்று விளங்குகின்ற சகஜா
னந்தத்தில், என்று இருப்பேன் - எக்காலத்தி
லிருப்பேன், கயிலாயத்தனே-கைலாயத்தில் வீற்
றிருக்கும், அத்தனே-அப்பனே. (ச)

கந்தரலங்காரம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆங்காரமுமடங்காரொடுங்கார்

பரமானந்தத்தே

தேங்கார்நினைப்புமறப்புமரூர்தினைப்

போதளவு

மோங்காரத்துள்ளொளிக்குள்ளே

முருகனுருவங்கண்டு

தூங்கார்தொழும்புசெய்யாரென்

செய்வார்யமதூதருக்கே.

(அ-ம்.) ஆங்காரமும் - (சற்குரு கிருபா வீக்ஷணியத்தால் பெற்ற அருட்பார்வையில் மனதை நிறுத்தி) அவித்யாசகிதத் தன்மையுடைய தேஹோஹ பாவத்தை, அடங்கார்-(அடக்குந் தந்திரத்தையறிந்து) நீங்கியிருக்கப் பெறுதவரும், பரமானந்தத்தே ப்ரஹ்ம சுகத்தின்கண்ணே, ஒடுங்கார்-(மனம் தைலதாரைபோல்) நிலைபெறுதவரும், தேங்கார்-(மயக்கத்தாலுண்டாகும் தியங்குதலைப் பொருந்திய, நினைப்பும்-(ஜாக்கிர சொப்பனங்களாகிய) சகலா வஸ்தையையும், மறப்பும் (சுழுப்தியாகிய) கேவலா வஸ்தையையும், அரூர்-

(அத்தியந்த) நிவர்த்திசெய்யாதவரும், தினைப்
போது அளவும்-இறையள வாயினும், ஒங்காரத்து
-(பரிபூரணமாய் விளங்காநின்ற) ப்ரஹ்ம ஸொரு
பத்தினது, உள் ஒளிக்குள்ளே - அகமுகவப்பியா
சத்தினு லுண்டாகின்ற அகண்டாகார விருத்தி
நிலைபெற்ற அவசரத்தில் உதயமாகும் ஆநந்தத்
திலே, முருகன் உருவங்கண்டு-எதார்த்த வடிவா
கிய துரியசிவத்தை நிதரிசனமாக வறிந்து,
தொழும்புசெய்யார் - சகஜாநந்த பரவசத்தி லீடு
படாதவர்களும் (ஆகிய விவர்கள்), யமதூதருக்
காலனுடைய நியதியாகிய ஜனன மாணப் பி
கத்துன்பத்துக்கு, என்செய்வார் - யாது சூழ்
கொண்டு உஜ்ஜீவிப்பார். இச்செய்யுள் எதிர்மறை
யாயிருக்கினும் உடன்பாடாகப் பொருட்கோடல்
அப்பியாசிகளுக் குசிதமெனவோர்க.

அஃதாவது:—

சற்குரு கிருபா வீக்ஷணியத்தாற் பெற்ற வருட்
பார்வையில் மனதை நிறுத்தி அவித்யா சகித
தன்மையுடைய தேஹபாவம் நீங்கி தைலதானை.
போ லாகாசபாவம் நிலைபெற்று மனஞ்சொரு
பத்தி லேகாக்கிரதையடைந்து ஆங்குண்டாகின்ற

அகண்டாகார விருத்தியினது மேலீட்டினால் ஜனிக்கும் ப்ரஹ்மாநந்தத்தில் நிலைபெற்று பிரவாகரூபமாய் நிறைந்துள்ள ஜாக்கிர சொப்பனங்களாகிய சகலாவஸ்தையும் சுழப்ப்தியாகிய கேவலாவஸ்தையும் அத்தியந்த நிவர்த்தியடைந்து சதாகாலமும் பரிபூரணமாய் விளங்காநின்ற ப்ரஹ்மஸொரூபத் தகமுகவப்பியாசமுதிர்ச்சியாலுண்டாகின்ற நிலைப்பேறுடைத்தாய அகண்டாகார விருத்தி ஞானத்தின் ஆநந்தாதீதமாகிய ஆரியஸொரூபத்தை நிதரிசனமாயறிந்து ஆங்கு சகஜாநந்த நித்திரையை யடைந்த அறிஞர்க ளெவர்களோ வர்கள் ஜனன மரணத் துன்பங்களை யுண்டாக்காநின்ற கால நியதிக்கு உட்பட்டவர்களா யார். பின் யாதுசெய்வரெனின் ப்ரஹ்மஸொரூபத் திற் பிரிதலின்றிய நிலையைப் பெற்றிருப்பார்கள்.

☞ திரிபுடி ரகித ஸ்திதியை யடைத லென்ப தற்குப் பிரமாணம்.

திருவாய்மொழி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நன்றாய்ஞாலங்கடந்துபோய்

நல்லிந்திரியமெல்லாநீத்

தொன்றாய்க்கிடந்தவரும்பெரும்பா
 மூலப்பிலதனையுணர்ந்துணர்ந்து
 சென்றாங்கின்பதுன்பங்கள்
 செற்றுக்களைந்துபசையற்றா
 லன்றேயப்போதேவீ
 டதுவேவீடுவீடாமே.

(அ-ம்.) நன்றாய்-(சற்குருநாதனருளால் அறி
 யப்பட்ட வுளவின் கண் மனதை நிறுத்தி) திட
 மாய்ப் (பழகப்பழக), ஞாலம்-(பூதபௌதிக வடி
 வாய்ப் பரிணமிக்கும்) உலகத்தை, கடந்து போய்
 -ஒழிந்து (ஆங்கு நிகழும் சூனிய விளக்கா நுபவத்
 தில் நிலைத்து), நல் இந்திரியம் எல்லாம்-சாத்வீ
 காம்சமாகிய ஞானேந்திரிய வியாபாரங்களும்
 இராஜசாம்சமாகிய கருமேந்திரிய வியாபாரங்
 ளும், நீத்து-நீங்கி, பெரும்பாழ்-ஆண்ட நுபவமா
 யிராநின்ற சூனியவிளக்கத்தை, உலப்பில்-காலத்
 திரயத்திலுங் கெடுதலில்லாத எவ்விளக்கம் விளக்
 குகின்றதோ அவ்விளக்கத்தில் நிலைபெற்றிருக்க,
 அரும்-அரிய, ஒன்றாய் கிடந்த - பரிபூரணமாகிய
 ப்ராஹ்மாகாவிருத்தி யுதயமாகி, அதனை உணர்
 ந்து உணர்ந்து - அவ்விருத்தியிலேயே பிரித

வின்றிய சமாதியை யடைந்து, ஆங்கு சென்று -
(அதனால்) அவ்விடத்தி லுண்டாகும் ஆகந்தத்திற்
றலைப்பட்டு, (துரியாநுபவம் பிராப்தமாகி) இன்ப
துன்பங்கள் - இன்ப துன்பங்களுக்கு ஆகாரமாகிய
மாயாமலமானது, செற்றுக்களைந்து - துரிசறநீங்கி,
பசை அற்றால் - (சகஜநிலை யப்பியாச மேலீட்டில்
சுத்த திரிபுடியுட்) நாச மடைந்தால், அன்றே - அக்
கணமே, அப்போதே - அந்தவிடத்திலேயே, வீடு-
மோகும், அதுவே - அம்மோகும்மே, வீடு வீடு ஆம்-
வீடுதலையாகிய விதேககைவல்லிய ஸ்திதியாகும். ()

பிரபுலிங்கலீலை

க லி லீ லை த் து னை ற.

ஞேபஞானஞாதுநுவனு பிவைபலநிற்கு
மாயின்வேறறு முத்தியன்ற துசகமாமென்
றேயுமாறிதுவதுவெனு ள்சுட்டி லாவியல்பை
மாயைமாறியதேவிபாலருளினன் வள்ளல்.

(அ - ம்.) னேப னான னாதுநுவெனும் - காண்
பான் காக்கி காணப்படுபொருள் என்கின்ற, இவை-
(திரிபுடி ரூபமாகிய) இப்பேதப்பகுதிகள், பலநிற்

கும் ஆயின் (நிவர்த்தியாகாது) பலவாக எங்கணுந்
தோன்றி நிகழ்மாயின், வேற்று முத்தி யன்று -
ஐக்கிய முத்தியன்று, அது - அம்முத்தி, சகமா
மென்று - விஷயாநந்த மாகிய பதவி முத்திபாமென்
று, ஏயும் ஆறு - (ஐக்கியமுத்தி பொருந்தும் மார்க்
கத்தை, இது அது எனும் சுட்டு இலா அகச்சமாதி
புறச்சமாதி யென்னும் பாகுபாடிநந்த, இயல்பை -
என்று மிருந்தபடி யிருக்குஞ் சுபாவ நிலையை,
மாயைமாதிரிய தேவிபால் - * மாயாசம் பந்தங் கடந்த
அக்ஷராதேவியி னிடத்தில், வள்ளல் - அல்லமாப்
பிரபுதேவர், அருளினன் - அநுக்கிரகித்தனர். (உ)

மௌனதரிசனம்.

எண்ணீர்க்கழி டெடி லடியாகிரியவிருத்தம்.

அருமைமென்றமௌனத்தைமூட்டுமூட்டு
அடங்காதகரணமைந்துமடங்கிப்போகும்

* மாயாசம்பந்தங் கடத்தலாவது மோகவசப்படும்
மனதின்வழி தான்செல்லாது தன் னால் அம்மனதை
சுபாதினஞ் செய்துள்ளான்.

இருமையென்றவிந்திரியமாண்டுப்போகும்

இருண்டலம் போம்திரோதை யில்லை யக்கம்நீங்
வெருவுபலகோடிகன்மங்கணத்தினீங்கும் [ம]

வெளியினுள்ளேயொளிதோன்றும்நாதங்கேட்கு
உரிமையுடன்மௌனசித்தியாகவாக [ம்]

உருவமுனக்கானந்தவுருவமாமே.

(அ - ம்.) அருமை என்ற மௌனத்தை - (தீவிர
தா வைராக்கியமுடையவரால் கோசரிக்கத்தக்க
ஹிருதயாம்பரத்தில் நாம ரூப நாட்டந் தவிர்த)
மனதை, மூட்டு மூட்டு - (நிறுத்தி) பழகு பழகு,
அடங்காத - சலித்தலாதி தொழில்களை யியல்பாயு
டைய, கரணம் ஐந்தும் - ஐந்து கரணங்களும், அடங்
கிப்போகும் - (அவ்விடத்திலேயே) ஒடுங்கிவிடும்,
இருமை என்ற இந்திரியம் - ஞானேந்திரிய கர்
மேந்திரியங்களென்கின்ற இரண்டின் வியாபாரங்
களும், மாண்டு போகும் - ஒழிந்தவிடும் (அதனால்
ஆகாசபாவம் தைலதாரைபோல் நிலைத்து), இருள்
மலம் போம் - அஞ்ஞானத்தின் காரியமாகிய மலவி
கேதபதோஷங்கள் நீங்குகிற்கும், திரோதைஇல்லை-
ஆண்டு நிகழு முள்ளக்குளிர்ச்சியின் முதிர்ச்சியால்

அகண்டாகார விருத்திஞான முதயமாகி ஆவரணம்
 க்ஷயமடையும், மயச்சகம் நீங்கும் - (அப்போது) துக்
 கமாகிய பிராந்தி நீங்கும், வெருவு - துன்பத்திற்கு
 ஆஸ்பதமாகிய, பலகோடி கன்மம் சஞ்சிதாகாமியங்
 சளும், கணத்தில் நீங்கும் - க்ஷணத்தினுசமடையும்,
 வேளியின் உள்ளே (நாசமடையவே ஆங்கு) விளங்
 காநின்ற சிதாகாச விருத்தியினில், ஒளிதோன்றும்-
 ஆனந்தம் ஜனிக்கும், ாதம் கேட்கும் - (அவ்வாறந்த
 மேலீட்டால்) நாசரூபமாகிய தூரியஸாரூபம் தட
 ஸ்தப்பமும், உரிமை உடன் - (அத்துரிய ஸாரூபத்
 தில்) சுதந்திரத்துடன், (பிரிதலின்றிய) மௌன
 சித்தி ஆக ஆக - சகஜசபாதி பழகப்பழக, உனக்கு -
 அம் மனதுக்கு, உருவம் - ஸாரூபம், ஆனந்த உரு
 வம் ஆம் - ஆனந்தாதீத வடிவபேய ய் நிகழாநிற்கும்.
 (திரிபுடாகிதத் தன்மையாய் விளங்குமென்பதாம்)

உண்மைநெறிவிளக்கம்.

எண்சீர்க் கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

எப்பொருள்வந்துற்றிடினு ம்பொருளைப்பார்த்தங்
 கெய்து முயிர்தனைக்கண்டிங்கவ்வுயிர்க்குடலாம்

ஒப்பிலருள் கண்டுசிவத்துண்மைகண்டிங்
குற்றதெல்லாமதனாலேபற்றி னோக்கித்
தட்பினைச்செய்வதுமது வேநினைப்புமது தானே
தருமுணர்வுபுசிப்புமது தானேயாகி
எப்பொருளு மசைவிலையெனவந்தப்பொருளோ
டிசைவதுவேசிவபோகமெனுமிறைவன்மொழியே.

(அ - ம்.) எப்பொருள் - (சற்குரு நாதனாற் பெற்ற
அருட்பார்வையில் மனதை நிறுத்துங்கா லச்சமயம்
நிலைபெறாமல்) ஏத்தகைய திரிசியபதார்த்தங்கள்,
வந்து உற்றிடினும் - தோன்றி பொருந்திடினும்
(அதன்மயமாகாமல்), அப்பொருளை - அதனது உற்
பத்தி ஸ்தானத்தையே, பார்த்து - நோக்கி (பழகப்
பழக), அங்கு எய்தும் - சகலவஸ்தையில் நிகழா
நின்ற, உயிர்தனைக்கண்டு - ஜீவனுக்குக் காரண
மான அவித்தையானது நாயரு த்தோற்றமின்றிக்
காண, அதை இங்கு அவ்வுயிர்க்கு - (இவ்விடத்தில்
விளங்காநின்ற) அச்சுனிய போதத்துக்கு, மேலாம்-
மேம்பட்ட, ஒப்பு இல் அருள் கண்டு - நிகரில்லாத
அகண்டாகார விருத்தி விளக்கத்தை யறிந்து,

சிவத்துண்மை கண்டு - (அதற்காதாரமான) துரிய
 நிலையாகிய சகஜானந்தத்தையடைந்து, இங்கு உற்
 ரது எல்லாம் - (பிராரத்துவ வசத்தால் பகிர்முகப்
 படுங்கால்) ஈண்டு தோன்றுவனயாவையும், அதனா
 லே பற்றினோக்கி - தனது துரிய விளக்கமாகவே
 பழகி யறிந்து, தப்பினைச் செய்வதும் அதுவே -
 அன்னியப்பிரதி நிகழினும் அந்நிகழ்ச்சி துரிய
 ஸௌரூபமாகவேயமையும், நினைப்பும் அதுதானே -
 ஆண்டு யாதாயினுமோர் சங்கற்பவெழுச்சி யுண்டா
 யின் அஃதுமவ்வாறே நிகழும், தருமுணர்வு புசிப்
 பும் கொடுக்காநின்ற பிராரத்துவ நுகர்ச்சியும், அது
 தானே யாகி - அவ்வடிவேயாகி, எப்பொருளும் -
 எப்பதார்த்தங்களும், அசைவு இல்லை என - டரி
 பூரண ஸௌரூபமாகவே நிகழுமென்பதாக, அந்தப்
 பொருளோடு - அப்பரிபூரண ஸௌரூபத்துடன்,
 இசைவதுவே - திரிபுடி ரூபத்துவைதமற் றிரண்ட
 றப் பொருந்துதலே, சிவபோகம் எனும் - ஐக்கிய
 முத்தியென்று சொல்லும், இறைவன் மொழி -
 ஈஸ்வரனாற் கூறப்பட்ட வேதாகமங்கள். (ச)

திருவத்மானை.

காண்பானுங்காட்சிபுங்கைவிட்டேனம் மானை
கைவிட்டவின் பங்கரைகாணேனம்மாளை.

(அ - ம்.) காண்பானும் காட்சிபும் - சற்குரு
ராசனாற் காட்டியவுளவில் மனதை நிறுத்தி அகண்
டாகார விருத்தியையடைந்து அதனால் துரியப்
பேற்றில் நிலைத்து திரிபுடி ஸூரத் துவைதத்தை,
கைவிட்டேன் - அற்றேன், கைவிட்ட இன்பம் -
அற்ற அத்தறுவாயில் நிகழாநின்ற ஆகந்தாதீதவடை
விற்கு, கரைகாணேன் - அவதியை யறிந்திலன், *
அம்மாளை - மகளிர் கைகளிற் பந்து கொண்டு ஆடும்
ஓர் விளையாடல் (ரு)

* அம்மாளை:—அம்-சச்சிதானந்த வழகினை யியல்
பானே யுடைய, மான் - (திரிபுடி ஸூரத் துவைத
மிறந்த சுத்த) மனம். மாஈழிமையுடையது எப்ப
தார்த்தமோ அப்பதார்த்தத்தினையே மனமென்ப
“பொன்னோலிலங்குமனம்” எனக் கருணாகரசு
வாமினருளிய ஸௌரூபானந்தப்பொருளான உப
நிடதக் கவியான் தெற்றென விளங்கும்.

சிவஞானசித்தியார்.

எண்சீர்க்கழி நெடி லடி யாகிரிய விருத்தம்.

அறியாமையறிவகற்றியறிவினுள்ளே

யறிவுதனையருளி னொறியாமேதயறிந்து
குறியாதேகுறித்தந்தக்கரணங்களைடுவ்

கூடாதேவாடாதேதகுழைந்திருப்பையாகிற்
பிறியாதசுவன்றானே பிறித்துதேதான்றிப்

பிரபஞ்சமே தமெல்லாந்தானுபத்திதான்றி
நெறியாலேயவைமெல்லா ல்லவாகி

நின் னெறன்றுந்தேதான்றிடுவனிராதாரானேயே.

(அ - ம்.) அறியாமை அறிவு-சகலகேவலங்களும்
சங்கற்ப ஆகாரமும் சங்கற்ப வெழுச்சியும், அகற்றி-
(ஆகாமல்) நீக்கி, அறிவின் உள்ளே - (ஸாரூபத்
தில் மனம் ஏகாகிராதையடையும் பொருட்டு) சங்
கற்ப முதிப்பதற்கு முன்னுள்ள விடத்தினுள்ளே
(நாடிநின்று), குறியாதேகுறித்து - ஆண்டு நிகழும்
குணியவிளக்கத்தைக் குறியாது அச்குணியத்தை
எவ்விளக்கம் விளக்குகின்றதோ அவ்விளக்கத்தை
யே யுகித்து (அவ்வாறு யுகித்து நிற்குந் தருணத்

தில்), அந்தக்காணங் ளோடுங் கூடாதேவாடாதே-
 (அத்தருணத்தில்) டுனோராஜ்ஜியம் (இந்திரியவழி
 வருதல்) சுழுப்தியாகிப் பிரதி பந்தங்கள் (அதிசன்
 னத்தமாய் வருதற்குத் தலைப்படும் அக்ஷணமே யறி
 வினது வீரப்பாட்டி னுற் றகைத்து, குழைந்து இரு
 ப்பை ஆகில் - (எதார்த்த ஸௌரூப முதயமாகிற
 வரையில்) பிரிதலின்றி திடவைராக்கிபத்துடன்
 தைலதாரைபோல் நிலைபெற்றிருப்பையாகில், அரு
 ளினால் - ஆங்குண்டாகாநின்ற அகண்டாகார விரு
 த்தி ஞானத்தினால், அறிவுதனை - ஜீவபோதத்தை,
 அறியாதே-உணராமல், அறிந்து - (ஆண்டு ஜனிக்
 கும் ஆந்தாயமாகவே) உணர்ந்து (இருப்பையா
 கில்), பிறியாத சிவன்தானே - (பிரமாதி ஸ்தம்ப
 பரியந்தம் உள்ளும் புறம்பும்) பரிபூரணமாய் நிறை
 ந்து விளங்கா நின்ற தூரியந்தானே, பிறிந்து தோ
 ன்றி - அவித்யா நாசத்தை யுண்டிபண்ணி நனைவிற்
 சுழுப்தியாகர்தமாகவிளங்கப்பெற்று (அது வன்றி),
 பிரபஞ்சபேதம் எல்லாம் தானாய் தோன்றி - புறச்
 சமாதி அப்பியாசத்தால் பாஹிய பிரதிதிகள் யாவும்
 அச்சௌரூபமாகவே விளங்கி, நெறியாலே - சுகஜ

சமாதி யப்பியாச மேலீட்டினாலே, இவை எல்லாம்
 அல்லவாகி - யாவும் ஆனந்தபயமாய் விளங்குகிற
 தென்கிறவங்கினைவு நீங்கி, நின்று - (திரிபுடிஞாத்
 துவைதமற்று ஐங்கிபத்தன்பையாய்) நிலைத்து, என்
 றும் - சதாகாலமுதலே தோன்றி நவன் நிராதாரனாயே -
 விளங்காநின்ற சத்தாசாமான்னிப வடிவாயிருப்பன்
 (அஃதாவது) விதேக கைவல்லியத்தன்மையனாகி
 விளங்குவன் என்பதாம். (சு)

பிரத்தியக்ஷா னுபூதி விளக்கம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இதயம்பரமாவிலங்கிடச்சுண்டங்

கி துவதுவென்

றொதுங்கிடக்கண்டி ல் னானயலென்

பதுறுவதுண்டோ

மதியாதிசுற்சடபேதப்பகுதிகள்

வாழ்வதுண்டோ

எதுவுந்தனை யன்றிக்காணாமற்

போகவிருந்தனனை.

(அ - ம்) இதயம் பரமா - இதயாம்பரத்தில் மன
தை தைலதாரைபோல் சிறுத்தி (ஆங்கு), (இலங்
கிடக்கண்டு - (உண்டாகாநின்ற) அகண்டாகார
விருத்தி விளங்கிட உணர்ந்து, அங்கு - அவ்விளக்
கத்தில், இது அது என்று ஒதுங்கிட - தன்மை
முன்னிலை படர்க்கை எனும் பேதப் பகுதியாகிய
திரிபுடி ரூபம் நீங்கிட, கண்டிலன்-தனக்கொன்றுந்
தோன்றாது சகஜநந்தமா விளங்குவானாயின், நான்
அயல் என்பது - நான் அன்னியமென்று தோன்றுந்
தன்மை, உறுவது உண்டோ - அடைவதுளவோ,
மதியாதி சிற் றபேதப்பகுதிகள் - தன் தன் காரி
யத்தை நோக்கித் தான் சித்தாயும் ஆத்மாவைநோக்க
ஜடமாயும் பேதப்பட்டுள்ளனவாகிய புத்தி முதலிய
சத்துவக் கூட்டங்களின் உடனிகழ்ச்சியாகிய ஜீவ
போதம், வாழ்வது உண்டோ - நிகழ்வதுதான்
உண்டாகுமோ, எதுவும் - எத்தகைய பாவா பாவ
நிலைகளும், தனை அன்றி - ஸாரூபவிளக்கத்தை
யன்றி, காணா மற்போக-தோன்றாமல் திரிபுடி ரூபமு
மிறந்து, இருந்தனன் - சத்தாசாமான்னிய வடி
வாய் விளங்கினன். (எ)

ஞானவாசிட்டம்.

அறுசீர்க்கழி நெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.
 பரந்தவுள்ளத்தினொருமையின் செறிவினை
 பழகலாற்பெருஞ்சித்து
 நிரந்தரித்தெங்குஞ்சமமதாயினன்புவி
 நிறைவுறும்வெயிலென்னத்
 திரந்தருஞ்சித்தினொருமையை நெடும்புகற்
 செறிபரிசயஞ்செய்ய
 வரந்தைதீரந்தசற்பாவசாமானிய
 மடைந்தனனதனால.

(அ - ம்) பரந்த உள்ளத்தின் - விரிந்த மனதினது
 உற்பத்தி ஸ்தானமாகிய இதயம்பரத்தில், ஒருமை
 யின் செறிவினை - மனதை நிறுத்தி ஆண்டே ஐக்கி
 யத்தன்மை பொருந்துதலை, பழகலால் - பழகுத
 லால் (அப்பழக்கத்தின்பரிபாக ஸ்திதியில்), பெரும்
 சித்து நிரந்தரித்து - ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி (உதய
 மாகி), ஆண்டு நிகழுமானந்தத்தில் நிரந்தரம் நிறை
 தல்பெற்று, புவிநிறைவுறும் - உலகத்தில் நிறைந்திரு
 க்கின்ற, வெயிலென்ன - சூரியகிரணத்தைப் போல,

எங்கும் சமமதாயினன் - பாகியாந்தரம் என்னும்
வேறுபாடுகளின்றி யாண்டும் சமமதாயிருந்தான்,
திரம் தரும் சித்தி ன் - ஸ்திரத் தன்மையைக்கொடுத்
கின்ற சகஜாநுபவமாகிய சிற்சாமான்னியத்தின்,
ஒருமையை - ஐக்கியத்தை, நெடும் பகல் - திரிபுடி
ரூபத்துவைதம் அத்தியந்த நிவர்த்தியை யடைகிற
காலம்வரையில், செறி பரிசயம் செய்ய - மிகுந்த
பழக்கஞ் செய், அரந்தைதீர்ந்த - துன்பப்படுதி
களின் அத்தியந்த நிவர்த்தியுண்டாகின, அதனால் -
அதனால், சற்பாவ சாமானியம் அடைந்தனன் -
சத்தா சாமான்னிய ஸ்திதியாயிருந்தனன். (அ)

ஞானசூரியன்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சாக்கிரசொப்பனங்களிரண்டையுந்

தாண்டிப்போனாற்

சூக்கமாஞ்சமுத்திவந்து

தொல்லிருளாகிமுடும்

ஆக்கமுமழிவுநில்லா

தறிவினாலதுவும்போனாற்

போக்கொடுவரவுமில்லாப்

பூரணப்பொருள்வந்தெய்தும்.

(அ - ம்.) சாக்கிரசொப்பனங்கள் - (சந்தருநாத னுற் பெறப்பட்ட அருட்பார்வையில் மனதை நிறுத்திப்பழகும் பழக்கத்தால்) புறவிந்திரிய அக விந்திரிய வியாபாரங்கள், இரண்டையும் - (ஆகிய) இவ்விரண்டையும், தாண்டிப் போனால் - கடந்து சென்றால் (ஆகாசபாவனை தைலதாரைபோல் மே விட்டு விளங்கும்), சூக்கம் ஆம் - (அத்தருணத்தில்) சூக்ஷ்ம அவஸ்தையாகிய, சுழுத்தி வந்து - சுழுப்தி யுண்டாகி, தொல் இருளாகி மூடும் - காரணசரீரத் தில் லயப்படுந்தன்மை யுண்டாகவுங்கூடும், ஆக்க மும் அழிவும் - (அவ்வண்ணமாகாமல் திடவைவராக் கியத்துடன் அவ்விடத்தில் அறிவோடுகூடி பிரி தலின்றியிருக்கில்) உற்பத்தியும் நாசமும், இல்லாத - இல்லாத, அறிவினால் (ஆண்டு விளங்கும்) பரிபூ ரணவிருத்தி விளக்கத்தால், அதுவும் - அக்காரண சரீரமும், போனால் - நாசமடைந்தால், போக்கொடு வரவும் இல்லா - அகம் புறம் இல்லாத, பூரணப் பொருள் வந்து எய்தும் - நிர்விகற்ப சமாதி வாய்

த்து துரிய ஸௌரூபத்தின் பிராப்தி யுண்டாகி
ஆண்டு நிகழும் சகஜானந்தவநுபவ ஆரூடத்தின்
இறுதியில் திரிபுடி ரகிதஸ்திதி யடையப்படும். (க)

ஆனந்தருத்திரேசர்வண்ணேவீடுதூது.

கலிவெண்பா.

மறைக்கோவணத்தான்

மறைச்சிலம்பான்மாவான்

மறைக்கோவறிவரிய மாண்பா—

னெறிக்கொள்

உயிருக்குயிரானுயிரறிவுக்கெட்டான்

பயிலுபிர்க்கேயின்பருளும் பண்பான்—

பயிலுநர்ச்சுக்

கண்ணுமானந்தங்கனிவாயுமானந்தம்

வண்ணவதனமுமானந்தம்—

தண்ணறல்சேர்

வேணியுமானந்தம்வியன்மார்புமானந்தம்

பூணுமானந்த புயங்கரந்தா—

ஔணுடையு

மானந்தமானந்தமானந்தமானந்த

மானந்தமெவ்வுறுப்பு மானந்த—

மானந்தம்

காஞ்சியுமானந்தமாய்க்
காணநிற்பானத்தசையின்
வாஞ்சையுறுமானந்தவள்ளல்.

(அ - ம்.) * மறைக்கோவணத்தான் - வேதங்
களைக் கௌபீனமாகத் தரித்தவனாகியும், மறைச்
சிலம்பான் - வேதங்களில் கோஷிக்காநின்ற மகா
வாச்சிய வநுசந்தான மேலீட்டா லுண்டாகும் ப்ர
ணவ சப்தத்தின் இலகழிபார்த்த விறுதியில் விளங்
குபவனாகியும், மாவான் - வேதங்களையே குதிரையாக

* கோவணம் :—கோ - பசு, வணம் - வனம்,
எனப் பொருள் படுதலால் பசுத்தன்மையாகிய
ஜீவர்களது சங்காதத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது.

மறை, வேதம், சிற்சத்தி யென்பன ஒருபொருட்
களி. இத்தகைய சிற்சத்தியினிடத்து நானாவகை
ஜீவபேதங்கள் அத்தியாசமாய்த் தோன்றுதலால்
வத்தியாச சங்காதங்கட்கு அதிஷ்டான சிற்சத்
தியை ஆன்ம வடிவாகவே அமரச் செய்தல் யாதோ
அதுவே கோவணத்தைத் தரித்தல் என்னும் பதங்
கட்குத்திரண்ட ஆந்தரார்த்தமாம்.

வுடையானாகியும்(உள்ளவனை),மறைக்கோ - வேதங்
களிற் கூறப்பட்டுள்ள மகாவாக்கிய விசாரத்தைப்
பரோக்ஷவாயிலாயறிந்து, (அம் மட்டு முள்ளவர்களா
ல்), அறிவரிய - அறிதற்கரிய, மாண்பான் - மாக்ஷி
மைப்பட்டவன், நெறிஞொள் உயிருக்கு - (சற்குரு
துவாராபெற்ற வருட்பார்வையில் மனதை தைலதா
ரைபோல்) நிறுத்திப்பழகும் ஜீவ அறிவுக்கு, உயி
ரான் - (ஆண்டு நிகழாநின்ற ஆவரணத்தைப்பழக்க
மிகுதிபா லுண்டாகின்ற அகண்டாகார விருத்தி
ஞானத்தானீக்கி) துரிய சிவமாய் விளங்கப் பட்ட
வன், உயிர் அறிவுக்கு - ஜீவபோதநாச வடைவைப்
பெறுதவருக்கு, எட்டான் - அறியப்படாதவன்,
பயில் உயிர்க்கே - (சற்குருராதன் காட்டிய வுளவில்
மனதை நிறுத்திப்) பழகாநின்ற போதமுடையவர்
க்கே, இன்பு அருளும்பண்பான் - நனவிற் சுழுப்தி
யானந்தத்தைத் தந்தருளங் குணத்தை யுடையவ
ன், பயிலுநர்க்கு - (அவ்வாநந்தத்தை) இடையறாவப்
பியாசம் புரிபவர்க்கு,கண்ணுந் ஆந்தம் - கட்புலனு
மாநந்த பாஷ்ப மாகவே னோக்காநிற்கும், கனிவாயும்

ஆந்தம் - (அன்றோர் வாச்சின்சணி ருந்து வராநின்
ற) இனிய சொற்சளும் வேத ஸௌருபயாகவே நிக
ழும், உண்ண வதனமும் - முகத்தி னெப்பனையும்,
ஆந்தம் - ப்ரஹ்ம தேஜஸாகவே விளங்கும், தண் -
டளிரந்த, * அறல் சேர் - கங்கையைத்தாங்கிய, வே
ணியும் - ஜடைகளும், ஆந்தம் - ஆந்தமே, வியன்
மார்பும் ஆந்தம்-பெருமை பொருந்திய மார்பு மாந்

* ஈசனும் ஞானியு யொல் றென்று பிரபல சரு
திசுளனைத்தும் முரசறை கின்றபையின் ஈண்டு
ஞானி கங்கையைத்தரித்தல் உபையவளை யொரு
பாசம் வைத்தல் என வருவகப்படுத்தி யெழுத
லாயிற்று. பாசிவத்தினின்றும் பிரிதலின்றி யிருக்
கும் கங்கை, உபையவள் என்னும் இரு சத்தி
களின் ஆந்தரார்த்தம் முறையே யாதெனின்:—
கேவலம் சுத்த ப்ரஹ்மத்தில் அக்கினியிற் சூடு
போல உபின்னமாய் வியக், யாகாயல் அடங்கி
யிருக்கும் எச்சிற்சொலிதையாகிய சத்தியோ அத
னையே கங்கைமென்றும் அஃது எஞ்ஞான்றும்

தம், பூணும் ஆந்தம் (அணிந்திராநின்ற) ஆபரணங்
களு மாநந்தமயமாகவே பிரகாசியா நிற்கும், புயம்
கரம் தாள் நாண் உடையும் ஆந்தம் - புஜங்களுங்
கைகளும் பாதுகளும் அரைஞாணும் உஸ்திரமும்
ஆந்தமாகவே நிகழாநிற்குங் குறியை யுணர்த்து
மாதலால், ஆந்தம் ஆந்தம் - ஆந்த மாந்தம், எவ்

கேவல ப்ரஹ்ம மயமாகவே இருத்தலின் சிரத்தின்
கண் கங்கையைத்தரித்த வென்றும்; புருஷ சமூகத்
தில் ஸ்திரீக்கு இன்பம்ஜனித்தாற் போல கேவல
சுத்த ப்ரஹ்மத்தினிடத்து அச்சத்திக்கு அவிகிருத
மாகிய சத்வ ரஜோதம குணங்களுண்டாயின வென்
றும் அது சத்ருபசத்தி சித்ருப சத்தி ஆந்தரூப
சத்தி யென்னும் நாமங்களை வகித்து சச்சிதானந்த
பெனப் பெயரிய எச்சத்தியுனதோ அது சர்வ உத்
தயா சங்களை விளக்கிவைப்பதற்குப் பற்றுக் கோடா
க விருந்து ப்ரஹ்மத்தினின்று மதனை வேறுபடுத்த
முடியாததாயிருத்தலினால் அதனையே உபையவனெ
ன்றும், அர்த்தநாரீஸ்வரி யென்றுங் கூறப்படும்.

வுறுப்பும் ஆந்தம் - எப்பதார்த்தங்களும் ஆந்தமயமாகவே விளங்கப்படும், காஞ்சியும் - (இப்பெற்றியால்) உலகப்பிரதீதியும், ஆந்தமாய் - ஆந்தவடிவாகவே, காணநிற்பான் - விளங்கும்படி நிற்பதால், அத்தகையில் - கூடஸ்த ப்ரஹ்ம ஐக்கிய நிலையில், ஆந்தவள்ளல் - தூரிபசிவம், வாஞ்சை உறும்-நிலைப்பேறுடைத்தான விதேக கைவல்லிய ஸ்திதியாய் அமரும். (க0)

துகளறுபோதம். (வேண்பா.)

அண்ணலுமாந்தமருளுமாந்தமுயி
ரெண்ணிலாவாந்தமெவ்வுலகும் - பண்ணி
யளித்தழிப்பராதியமரருமாந்தங்
களித்த துவேயெங்குமெனக்காண்.

(அ - ம்) அருளும் - (சற்குரு நாதனாற் காட்டிய
வுளவில் மனதை நிறுத்திப்பழகும் பழக்க மிகுதியா
லுதயமாகும்) அகண்டாகார வீருத்தி ஞானமும்,
ஆந்தம் - ஆந்தமே, அண்ணலும் ஆந்தம் - (அவ்
வாந்தத்தி லிடையருப்பரிசய மேலீட்டினு லுண்

டாகும்) துரியஸௌரூபமு மாநந்தம், எண்ணிலா -
 (சகஜாநந்தம் பழகப்பழக) கணக்கற்ற, உயிர் ஆன்ம
 கோடிகளும், ஆநந்தம் - ஆநந்தமாகவே நிகழா நிற
 கும், எவ்வுலகம் - எவ்வகைப்பட்ட வுலகங்களையும்,
 பண்ணி-சிருஷ்டித்து, அளித்து-காப்பாற்றி, அழிப்
 பர் - சம்ஹாரஞ்செய்யும் முஃமூர்த்திகள்), ஆதிஅம
 ரரும் - முதலாகவுள்ள தேவர்களும், ஆநந்தம் - ஆந
 ந்த ஸௌரூபமாகவே விளங்காநிற்பர் (ஆதலால்),
 எங்கும் களித்ததவே எனக்காண் - எவ்விடத்தும்
 சத்தா சாமான்னிய வடிவமே நிலைபெற்றிருப்ப
 தென் றறியக்கடவாய். (கக)

அகண்டாகார விருத்தியிலேயே துரிய
 சிவம் விளங்குமென்பதற்குப் பிரமாணம்

ஞானவாசிட்டம்.

எண்ணீர்ச்சுழிபெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்றியேயதுதனையுந்தீர்நீக்கி

யறிபொருளின்முடிவானவறிவாற்றன்னி

யொன்றுமுபசாந்தனாப்ப்பளிங்குபோ
 லுள்ளொளிமேவிசிவனொருமித்துநிற்க
 நன்றுணர்சிற்குகராகிப்பெரியோராகி
 ஞானபரராய்ப்பரமநன்றாய்ப்பெற்றோர்
 நின்றசைவார்புறத்தின்மயிற்பீலிபோல
 நிலைகலங்கார்மேருவைப்போனெஞ்சினுள்ளே.

(அ - ம்) அன்றிபே - அதுவுமல்லாமல், அது
 தனையும் - அந்த ஏகசங்கற்பத்தையும், தீரநீக்கி - (அப்
 பிபாச மிகுதிபால் ஆங்குண்டாகும் அகண்டா
 காரவிருத்தியினால்) மீண்டும் உற்பன்னமாகாமல்
 நாசஞ்செய்து, அறிபொருளின் முடிவான - அச்சங்
 கற்ப நிவர்த்தியினந்தமான, அறிவால் ஆண்டுநிதமும்
 அகண்டாகாரவிருத்தியிலெழாநின்ற நனவிற்குமுப்
 தியாநந்தத்தால், துன்னி - நிறைதலடைந்து, ஒன்
 றும் உபசாந்தனம் - பிரிதலின்றிய உபசாந்தத்தை
 மேற் கொண்டவனாய், பளிங்குபோல் உள் ஒளி
 மேவி-நிதரிசனமாக வகத்தின்கண் துரியநிலையை
 யடைந்து, ஜீவன் ஒருமித்து நிற்க - ஜீவபோதமற்று
 சிவபோதமாய் விளங்க, நன்று உணர் - கரதலாமலகும்

போல் அறிந்த, சிற்சுராகி - சிவநந்த வடிவாகி,
 பெரியோர் ஆகி பரிபூரணத்தன்மையுடையவாகி,
 ஞானபார் ஆம் உள்ளதையுள்ளவாற்றிபவரம், பர
 மநன்ருய் பெற்றோர் சசுஜானந்தத்தைத் திடமாகப்
 பெற்றுள்ளவர்கள், புறத்தின்மயில் பீலிடோல - பா
 ஹிபத்திலுள்ள மயில் இறகையசைக்கி லெவ்வண்
 ணம் அவ்விறகுக ளசையினும் தனது சுவாபாவிக
 அங்கங்கள் சலேதலின்றியே யிருத்தல்போல், நின்று
 அசைவர் பிரார்த்துவ போசங்கள் நிகழினும் அஃ
 தையு மனுபவீப்பர், நெஞ்சின் உள்ளே-அசத்தினி
 டமாக, மேருவைப்போல் - மேருலை பைப்போல்,
 நிலைகலங்கார் - அச்சமயத்திலும் தன் சுபாவநிலை
 யின்கணின்றும் பிறிதலடையாமலிருப்பார். (க)

திருமந்திரம்.

அன்புசிவாபிரண்டென்பாறிவிலார்
 அன்பேசிவமாவதாருமறிகிலார்
 அன்பேசிவமாவதாருமறிந்தபின்
 அன்பேசிவமாயயர்கதிருப்பாரே.

(அ - ம்.) அன்பு - சந்தரு நாதனற் காட்டிய நிலையினின்று பழகுங்கா லுதயமாகும் அகண்டா கார விருத்தியானது, சிவம் (ஆஃது திடப்படும் வண்ணம் அமுத வப்பியாசத்திலிடையரூப் பிரி தலின்னையாகிய ஸ்திதி யை மேற்கொண்டிராநின்ற துரியாநுபவத்தை, அறிவு இலார் - (கலைஞான மட் டிலுணர்ந்து) பெத்த திசைக்க ணின்றவர், இர ண்டு என்பர் - சமாதி நிலையைப் பொருந்தி நின்ற நிலையேயன்றி) அவ்விரண்டநுபவமும் வேற்றுமை யுடைத்தென்று சொல்லுவர், அன்டே - (அவ்வகண் டாகார விருத்தி ஞானத்தில் பிரிதலின்றி) யிடைய ருச் சமாதி பழகி நின்றலே, சிவமாவது - துரியநிலை யென்பது, ஆரும் அறிகிலார் - கலைஞான மட்டி லுள்ள எத்தகையர்களும் அறிய மாட்டார்கள், அன் டே சிவம் ஆவது - அகண்டாகார விருத்தி ஞானத்தி லிடையரூப் பிரிதலின்றிய சமாதி பழக்கத்தின் முடிபே துரியநிலை யென்பது, ஆரும் அறிந்த பின் - (கலைஞான வல்லுநராயினும் சந்தருநாதனை யடுத்து அவராற் காட்டிய உளவில் மனதை நிறுத்தி மேற்சொல்லிய தன்மையை) யறிந்த பின்னர் எத்

தகையினரும், அன்பே சிவமாய் - அவ்வகண்டா
கார விருத்தி ஞானத்திற் பிரிதலின்றிய சமாதி
புகு யிறுதியில் துரிபவடிவாய், அமர்து இருப்
பார் - நிலை பெற்றிருப்பார். (உ)

அவிரோதவுந்தியார்.

ஆங்கறிபாமைபுஞ்சாராதறிவொடு
தூங்குவாய்நாளுமென்றுந்தீபற
தோன்றும்பரம்பொருளுந்தீபற.

(அ - ம்) உந்தி - சந்தருநாதன்காட்டிய வுள
வின்கண் அந்தக்கரண விருத்தியை நிறுத்தி,
பற - நிரந்தர சாதகத்தைச் செய்வாயாகில், ஆங்கு-
(விகற்பவுணர்வாகிய சித்த சலனமற்று விளங்கு
முள்ளக்குளிர்ச்சி சகிதமாகிப்) அவ்வநுபவத்தினி
டத்தில், அறிபாமைபுஞ் சாராது - (அதிசன்னத்
தாய் வருதற்குத் தலைப்படும்) சகல கேவலாவஸ்
தைப பொருந்தாமல், அறிவொடும் (பழகும் பழக்க
மேலீட்டி லுளவாகும் ப்ரஹ்மாகார விருத்திபாகிய
சுபாவவறிவோடுங்கூடி, நாளும் - சகல கேவலாவஸ்

தை அத்தியந்த நிவர்த்தி யடைபும் பரியந்தம், தூங்கு
வாய் - சமதிஸ்திதியைப் பெற்றிருக்கில், பரம்
பொருள் தோன்றும் - தூரிய சிவமானது நிதரி
சனமாகும் என்பதாம். (ந)

திருவம்மாணை.

உற்றமறப்புநினைப்பற் றேன்காணம்மாணை
யோவாதசித்தத்தே யொத்தேன்காணம்மாணை.

(அ - ம்.) உற்றமறப்பு நினைப்பு அற்றேன் - (சற்
குருமாதன்பாற்பெற்ற ஒரு பிரசாதவுளவில் அந்
தக்ஷண விருத்தியை நிறுத்தி நிரந்தரசாதகஞ்
செய்யும் பரிபாகஸ்திதி யுளவாகும் ப்ஹ்மாகார
விருத்தி யதுபவத்தால்) என்பாற் பொருந்தியிரா
நின்ற சகல கேவலாவஸ்தையின் துவந்துவங்கள்
நாசமடையப்பட்டது, ஓவாத சித்தத்தே யொத்
தேன் - (அடையே) என்றுங் கெடுதலில்லாத
தூரியாதுபவத்திலேயே நிலைபுங்கூடிற்று. (ச)

அமிர்தசாரம். (வேண்பா.)

போக்குமனனொருக்கிப்போதமங்கல் லாமை
நோக்கியநோக்காலந்நோக்கத்தை - நோக்கென்றான்

ஞேன்றாதவண்ணம்போய்த் தஞ்சிற் றிருளறிவாச்
சான்றாகிநின்றேனான்.

(அ - ம்.) போக்குமனஞெருங்கி - பஞ்சேந்திரிய
விடயங்களிற் செல்லுகின்றமனைதழ்மஹாவாக்கிய
வறுசந்தானத்தாற் செல்ல வொட்டாது தடுத்து அவ்
வறுசந்தானம் நிகழும்ஹிநுதயாம்பரத்தில்) நிறுத்தி,
போதமங்கில்லாமை - (பழசும் பழக்கமே மலீட்டி லுள
வாகும்) சூனியப் பிரதீதியை, நோக்கிப் - அறிந்தி
ருங்கின்ற, நோக்கால் - அவ்வறிவால், அந்நோக்கத்
தை - அவ்வறிவைமே, நோக்கென்றான் - (உள்ளது
விளங்குகிற பரியந்தம்) உணர்ந்து கொண்டிருக்க
வேண்டுமென்று குருநாதன் கட்டளை யிட்டனன்
(அவ்வாறிருக்குந் தருணத்தில் ப்ராஹ்மாகார விருத்
தியுதயமாகி, இருள் - அஞ்ஞானமானது, அறிவாய்-
ஞானமயமாய், தோன்றவண்ணம்போய் - ஜனியா
வாறுநீங்கி, தஞ்சிற்று ஆண்டு நிகழும் ஆரந்தத்தால்
நிவர்த்தியை யடைந்தது, நான்ருன் - இப்பெற்றி
யான் ஈண்டு நிகழும் கூடஸ்தவறிலே, சான்றாகி
நின்றேன் - துரியசிவபாக விளங்கினேன். (ரு,

அமிர்தசாரம். (வேண்பா)

இன்பக்கண்ணீராட்டியேத்தி யெழின்மலரா
மன்பிட்டுத்தம்மையமிர்தாக்கி - முன்புற்ற
சிற்சடமெல்லாஞ்சிவமாகநோக்கல்சிவற்
கர்ச்சனையாகுமது.

(அ - ம்.) இன்பக்கண்ணீர் ஆட்டி-சற்குறநாத
ன் காட்டிய லக்ஷியார்த்தத்தில் அந்தக்கரண விருத்
தியை நிறுத்தி நிரந்தரம் பழகும் பழக்க மேலீட்டி
ஹவாகும்) குனிய சகிதவுள்ளக் குளிர்ச்சியை ய
டைந்து, எத்தி - உள்ளது (ப்ரஹ்மாகார விருத்தி)
விளங்குகிறபரியந்தம் பிரிதலின்றிக்காத்து, எழில்
மலராம் அன்பிட்டு - ஆண்டுண்டாகும் பிரகாசவடி
வினையுடைய சச்சிதானந்த விருத்தி யநுபவத்தில்
பிரிதலின்றியிருந்து தம்மையமிர்தாக்கி - அவ்வாறு
பிரிதலின்றி யிருத்தலென்னும் நினைவை நிர்விகற்ப
சமாதியின் மேலீட்டால் ஆநந்தவடிவினை யிடல்பா
னையுடைய தூரிய ஸோநுபமாயமரும் நிலையைப்
பெற்று, முன்புற்ற பெத்ததிசைக்கண் பொருந்திய,
சிற்சடமெல்லாம் - சித்தசடபேதப் பகுதிகளியாவை
யும், சிவமாக நோக்கல் - இன்றி யமையாத பிரி

ரத்தவசமாஃப் பகிர்முஃப் படுங்கால் அகத்தின்கண்
விளங்கிய தூரியாநுபவ மாசுவே பார்த்தலே, சிவற்
கு - அத்தூரியவஸ்து விற்கு, அர்ச்சனையாகும் - அநு
ச்சித்தலாகும். (சு)

 எத்தகைய பதவிப்பேற்றின்கணின்
ஹளோராலுமறியப்படாத தேன்பதற்குப்
பிரமாணம்.

பஞ்சாக்கரப்பஃரோடைவேண்பா.

பொன்னாடிரந்திரனும்பூமகனும்மாதவனு
மென்னாடுமெந்நாளுமேநாடித் - துன்னாத
வேதமுடிவின்விளங்குமொளியுயிரின்
போதமுடிவிற்பொருந்துமொளி * * *

(அ - ம்.) வேதமுடிவின்-வேதங்ஈளினிறுதியில்,
விளங்கும் - பிரதிபாதிக்கப்படும், ஒளி தூரிய ஸொ
ருபத்தை, பொன்னாடர் - (வானுலகத்திலிருக்கிற)
தேவர்களுக்கு, இந்திரனும் (தலைவனான) தேவேந்
திரனும், பூமகனும் - தாமரை புஷ்பத்தில் வசிக்கும்

பிரமதேவனும், மாதவனும்-திருப்பாற்கடற் சயன
 னான மகாவீஷ்ணுவும், எந்நாளும் - சர்வகாலமும்,
 என்னோடும் - எவ்வகைப்பட்ட திக்குகளிலும், நாடி -
 (ஆவலாற் சென்று) தேடியும், துன்னாத - அடையப்
 படாத, ஒளி - (அத்தகைய தாய) தூரிய ஸௌர
 பத்தை (எவ்வாறடையலாமெனின்), உயிரின்
 போத முடிவில் - (சற்குருநாதனாட்டிய ஷ்ள
 வின்சண் மனதைநிறுத்தி பரிசயஞ் செய்யச்செய்ய
 அப்பரிசய மேலீட்டிலுண்டாகும் அகண்டாகா
 விருத்திஞானத்தினால்) ஜீவபோதவத்தியந்த நாச
 வடைவில், பொருந்தம் - அடையப்படும். (க)

சங்கற்ப வாகாரம் தவிர்ந்து மறுசங்கற்ப
 முதிப்பதற்கு முன்னின்றுள்ள இடம்
 ஸௌரூபப்பிரகாசம் என்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

எண்சீர்க்கழி மெடி லடியாசிரி பவிருத்தம்
 தெரிபொருளுந்தரிசன முஞ்சேருப்போதிற்
 சேர்ந்தகவறிவுமிகச்சிறந்ததாகுந்

தெரி பொருளால் உளைப்புண்டாற்பந்தமாகுந்

தெரிபொருளைவிட்டகன்றாற்றிடங் கொள்வீடாந்

தெரி பொருளுத்தரிசு நமுஞ்சேரும் போதிற்

சேர்ந்த உணுபுதியிடர்தீர்ந்ததாகுத்

தெரிவுறவாவது பற்றிநிற்பாய்நீநின்

நிரநிலையாஞ்சமுத்தித் தனைச்சேருவாயே.

(அ - ம்.) தெரிபொருளு - சங்கற்ப வெழுச்சியும், தரிசு நமும் - ஞானவிளக்கமும், சேரும் போதில் - சங்கற்பவசமாகாது அச்சங்கோற்பத்தியை விளக்கும் விளக்கத்தை இடையருது போக்கிப்பழகப்பழக மேற்கூறிய விரண்டும் வயப்படும்போது, சேர்ந்த சுவறிவு - அவ்விடத்திலுண்டாகும் ஆனந்தபோதம், மிகச்சிறந்ததாகும் - மிகவும் சிறப்புடைத்தாய் நிகழும், தெரி பொருளில் வளைப்புண்டால் சங்கற்பவசப்பட்டால், பந்தமாகும் - ஜனனமரணப்பிரவாகத்துள் பத்திற்றேகதுமாகும், தெரிபொருளைவிட்டகன்றால் - சங்கற்பவசமாகாது. (அச்சங்கோற்பத்தியை விளக்கும் விளக்கத்தையே போக்கி) ஸொருத்தி லேகாக் ரதையடைந்தால், திடங்கொள்வீடாம் - நிலை

பேறுடைத்தாய் விளங்காநின்ற மோக்ஷராம், தெரி
 பொருளும் - சங்கற்பமும், தெரிசனமும் - ஞான
 விளக்கமும், சேருட்போதில் - (விஷபாகார பரிணா
 மத்தை யடையாது) அதிஷ்டான சேதனத்திலொ
 ருமிக்கும்போது, சேர்ந்தவனுபூதி - ஆண்டுண்
 டாகாநின்றவநுபவம், இடர்தீர்ந்ததாகும் - ஜனன
 மாணத்துன்பம் நீங்கிவதாகும், தெரிவுற - நன்றாக,
 ஆங்கு - அவ்விடத்தில், நீ அது பற்றிநிற்பாய் - நீ
 அவ்வநுபவத்தைப் பிரிதலின்றி யிருப்பாயாகில்,
 நீன்றிரநிலையாம் - உன்னுடைய எதார்த்த நிலையா
 கிய, சுழுத்தினை - நனவீற் சுழுப்தி யாநந்தத்தை,
 சேருவாய் அடைவாய். (க)

சோபாநுசந்தானம்.

அறுசீர்க்கழ் ரெடிவடிவாகிரிடவீருத்தம்.

காண்பா னுயங்கு ண்பனவுமாகிக்

கலங்காமெய்ஞ்ஞான

மேண்பாவனை கட்கெட்டாதா யிருந்து

நிறைந்தபொருளாகும்

மாண்பாய்க்கா ணும்பொருள்விட்டு
 மறேரூர்பொருளைநாடுமுனம்
 வீண்பாவனைதீர்மெய்யறிவா
 மென்னவாறிச்சுகிப்போமே.

(அ ம்.) கலங்காமெய்ஞ்ஞானம் - காலத்திரயத்தி-
 லுங் கலங்குதலில்லாத யதார்த்த ஞானம் (யரதோ-
 அதுவே), காண்பானாயும் காண்பனவுமாகி - பெத்த
 திசையினால் ஞாதுரு வாகவும் ஞேய மாகவும் (நிக-
 மும்), ஏண்-(இவ்வாறாகியபிரதிதிகளை யதார்த்தமா-
 கக்கருதி தேகோகவறிவில்)மாட்சிமையுடைய(ஜீவ-
 ர்களது), பாவனைகட்கு - சகுண பாவனைகளுக்கு,
 எட்டாதாய் இருந்தும் - அடைதற்கரிதாயிருந்தும்,
 நிறைந்த பொருளாகும் - யாவர்பாலும் அநுகூதமாய்
 நிகழும் பரிபூரண வஸ்துவுமாகும்(ஆதலின்),மாண்-
 பாய் - (பொருளால் ஸவற்றைப் பொருளென்றுணருந்-
 தன்மையில்) மாட்சியையாக, காணும் - பார்க்கப்-
 பட்ட, பொருள் (நாமரூபசகித) திரவியத்தை, விட்-
 டு - நீங்கி, மறேரூர்பொருளை - வேரேரூர் (நாமரூப-
 சகித) திரவியத்தை, நாடுமுனம்-பற்றுவதற்குமுன்,

வீண்பாவனை தீர் மெய்யறிவாம் - திரிபுடி ரூபத்
 துவைத மிறந்தளதார்த்தபோதமாம், என-என்பதாக
 (சற்குருசந்நிதான வீக்ஷணியத்தினு லிவ்வுளவுகளே
 யறிந்து), ஆறி - (அந்தக்கரண விருத்தியை ஆண்டு
 நிறுத்திப் பழகும் பரியாக ஸ்திதியில் உண்டாகும்
 ஆநந்தபோதத்தில) விஸ்வராந்தியடைந்து, சுசிப்
 போம் - நிரந்தரம் தூங்காமற் றூங்கும் நிலையைப்
 பெற்றிருப்போம். (உ)

கைவல்லியம்.

அறுசீர்க்கழி நெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

ஞானங்காரணமறிபொருள்காரிய
 நாமரூபப்பேர்க
 ளானதெப்படியழிந்ததெப்படியென
 வாய்குதல்பலனன்றே
 மானமைந்தனே தீர்க்கசொப்பனசகம்
 வந்ததும்பாராமற்
 போனதுந்நினையாமலுன்போதமாய்ப்
 பூர்ணமாயிருப்பாயே.

(அ - ம்.) ஞானங்காரணம் - மத்தியகதஸோரூப
மாய் நிகழ்வது எவ்வறிவோ அவ்வறிவே (சர்வ ஆ
ரோப பரிணாமங்களுக்கும்) பற்றுக்கோடாம் (ஆத
லின்), அறிபொருள் காரியம் - (அந்தக்கரணவிருத்
தியை யிந்திரியவழித்தாய்விடா தகமுகமாய் நிறுத்
துந் தருணத்தில்) ஆண்டு நிகழும் நாம ரூப சம்ஸ்
காரங்கள் காரியரூபமாம், நாமரூபப்பேர்கள் - அத்த
கையகாரியசகித நாமரூபப்பதார்த்தங்களின் பேதப்
பகுதிகள், ஆனது எப்படி - ஈண்டானதிற் றெங்ங
னம், அழிந்தது எப்படி - இஃது அத்தியந்த நிவர்த்தி
யெய்தினதெங்ஙனம், என ஆய்குதல் - என்பதாக
விசாரித்தல், பலன அன்று - (அச்சமடம்) பயனன்
றும், (மற்றெவ்வாறிருக்கிற் பயனெனின்) மான
மைந்தனே - சாதனசகித மாட்சிமையுடைய ஞான
புத்திரனே? தீர்க்கசொப்பனசகம் - பிரவாகரூபமா
யெழுங்கனவெனுஞ் சங்கற்பம், வந்ததும்பாரா ல்
உண்டானதையும் நோக்காமல், போனதும் நினை
யாமல் - நீங்கிய சங்கற்பத்தையும் யுகஞ்செய்யாது,
உன்போதமாய் - ஆண்டெஞ்சிவின்ற சுபாவவழி

வாய் நிலைத்து, பூர்ணமாயிருப்பாய் - திரிபுடி ரூபத்
துவைத மிறந்திருக்கக்கடவாய். (ந)

ஞானவாசிட்டம்.

அறுசீர்க்கழீநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தெரிபொருடரிசனஞ்சேர்

கூட்டத்திற்சேர்ந்தவின்பம்

விரிபரமார்த்தமாகு

மதற்குமேலினிவேறில்லைப்

புரிதருபிரமனோக்கா

மதனினாற்பொன்றுஞ்சித்தம்

வரிசையாஞ்சித்தநாசம்

வஞ்சமிலின்பந்தானே.

(அ.ம்.) தெரிபொருள் சங்கற்பவெழுச்சியும், தரி
சனம் - அவ்வெழுச்சியின் வசத்தாயாகாத காட்சி
யும், சேர் கூட்டத்தில் - கூடியகூட்டுறவில், சேர்ந்த
வின்பம் - (அவ்விரண்டு நீங்க) உண்டாகு மாந்த
போதம், விரிபரமார்த்தமாகும் - சுருதியாதிகளில்

விரிவர் யெடுத்தாரைக்கும் மகாவாக்னியார்த்தப்பொருள்களின் அத்தியந்த வநுபவமாகும், அதற்குமேல்-அத்தகையபேற்றிற்குமேலாக, இனி வேறில்லை மற்றோர்வஸ்துவில்லையாகும் (ஆதலின்), புரிதரு விரும்பத்தக்க, பிரமமோக்கா மதனினால் நாமரூபநாட்டந்தவிர்ந்த திருஷ்டியை யுடைத்தாய்ப் பழகும் பழக்கமேலீட்டி லுளவாகும் அகண்டாகார விருத்தி ஞானத்தினால், சித்தம் பொன்றும் - மனமானதுகெடும், வரிசையாம் - ஒழுங்காகிய முத்தர்களின் சாதகபரிபாக மேலீட்டினாலுண்டாகும், சித்தநாசம் - மனோநாசமானது (அத்தியந்த நிவர்த்தியைப் பெற்று), வஞ்சமி லின்பந்தானே - அஃதே சகஜநந்தவாரூடத்தன்மையுமாம். (ச)

திருவருட்பயன் (குறள்.)

இன்புறுவார்துன்பா ரிருளினெழுஞ்சுடரின்
பின்புகுவார்முன்புகுவாரின்.

(அம்) பின்புகுவார் - சங்கற்ப வாகாரந்தவிர்ந்த
பின்னும், முன்புகுவாரின் - உத்தரசங்கற்பவெழுச்

சிக்கு முன்னுமுள்ள இடையில் மனதைநிறுத்திப்
பழகுபவர்கள், துன்பு ஆர் இருளின் அந்தக்கரணத்தி
னுள் நிறைந்த அவித்தியோபாதி சூனியத்தில், எழு
ஞ்சுடரின் - உண்டாகாநின்ற அகண்டாகார் விருத்
திஞானத்தில், இன்பு உறுவாந்-(பழகும் பழக்கமிகு
தியால் அவ்விருத்தி நிலை பெற்றவிடத்தில்) ஆநந்
தப்பிராப்தி யடைவார். (ரு)

ஞானவாசிட்டம்.

எண்சீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.
சடமசடமெனுநோக்கமிரண்டி னூடே
தனியாகிநின்றபரதத்துவத்தை
யிடவியபோதாரண்ணியமுதலாம்வேத
மிராமனேபல்கா லுமியம்புமன்றே
படருறுகாண்பனகாட்சிமேவும்போதிற்
பரம்பொருனின் பற்றுகியின்றவிற்பந்
திடவனுபுதியின்வடிவாமாதலாலே
திகழ்பிரமசாரமெனச்செப்புந்தானே.

(அ-ம்.) இராமனே - ஸ்ரீராமா!, சடம் அசடம் - சங்கற்பவாகாரம் சங்கற்பவெழுச்சி, எனும்-என்று சொல்லப்படும், நோக்கம் இரண்டின் ஊடே - திரி சியமிரண்டிற்கும் (ஆதாரமாகிய) உடுவே, தனியாகி நின்ற - கேவலத்தன்மையாய் விளங்காநின்ற, பர தத்துவத்தை - மேன்மையாகிய ப்ரஹ்மஸொருபநி லையை, இடவிய - விக்கிதமா யெடுத்துரைக்கின்ற, போதாரண்யமுதலாம் வேதம் - பிரகதாரண்யமுத லிய பிரபல சுருதிகள், பல்காலும் - சதாகாலமும், இயம்பும் அன்றே - கோஷியாநிற்குமல்லவா, படர் உறு - (தைலதாரைபோல்) அடர்ந்துண்டாகின்ற, காண்பனகாக்ஷி - சங்கற்பமும் அச்சங்கற்ப வாகார மாகாததிருஷ்டியும், பரம்பொருளின்பற்றுகி-(இவ் விரண்டும்) ஸொருபத்தி லேகாக்கிரதையடைந்து, மேவும்போதில் - பொருந்தும் அமைதியாகிய பரி ஸ்திதியில், பயின்ற இன்பம் - (அவ்விடத்தில்) தலீன்றிய சமாதியா லுண்டாகாநின்ற நனவிற் றுமுடியாநந்தம், திட அநுபூதியின்வடிவாம்-அகம் புறம் - விளங்குவதாகிய தூரிய ஸொருபத்தின்

வடிவமாகும், ஆதலால் ஆதலினால், திகழ்பிரமசார
மென செப்பும் - (அதுவே) பிரகாசிக்கின்ற ப்ரஹ்ம
ரசமென்று சொல்லப்படும் (திரிபுடி ரூபத்துவைத
மிறந்த கிருத கிருத்திய நிலைமெனப்படும்) (சு)

ஞானவாசிட்டம்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சொரூபம்விட்டகலன்மோகமாம்வேறு
சொல்லிடமுன்புதின்பில்லை
யொருபொருண்ணினை யொழித்துமேலப்
லொருபொருண்ணினை வறிலந்த [பா
விருபொருண்டுண்ணினை வறவிருக்கு
மிதுசொரூபத்தியல்பிதுதான்
மருவுகற்பனைமாண்டசைவில்கற்போலாய்
வருநனாச்சமுத்திதீர்வடிவாம்.

(அம்) சொரூபம்விட்டகலல் - ஆத்மஸொரூபத்
திற்கு வெதிரேகமா யெழாநின்ற தெப்போதமோ
அப்போதமே, மோகமாம் - அஞ்ஞான மென்று

சொல்லப்படும், வேறு சொல்லிட - வேறே (அஞ்ஞானமுண்டென்று) சொல்ல, முன்பு பின்பில்லை - அத்தகைய போதவெழுச்சிக்குமுன்னும் அவ்வெழுச்சி நசித்திட்டபின்னும் இல்லையாம் (ஆதலின்), ஒரு பொருள் நினைவை யொழித்து - ஓர் நாமரூபமாய் பரிணமிக்கும் பரிணாமம் நீங்கி, மேலப்பாலொருபொருண்ணினைவுறில் - அதற்குமே லோர்நாமரூப பரிணாமத்தை பொருந்துமிடத்தில், அந்த விருபொருள்நடுவுள் - அவ்விருவிதபரிணாமத்திற்குமிடையில், நினைவற விருக்குமிது - சங்கற்ப பரிணாமமில்லாத இந்த ஞானம், சொரூபத்தியல்பு - ஸொரூபத்தின் தன்மையாம், இதுதான் - இச்சொரூப ஞானம், மருவு கற்பனைமாண்டு - பொருந்திய கற்பனாகிதமாய், அசைவில் கற்போலாய் சன்னமில்லாத பாடாணத்திற் கொப்பாகி, வருகா-வருகின்ற சகலாவஸ்தையிலுள்ள (ஜீவவறிவும்), சுழுத்தி-கேவலாவஸ்தையிலுள்ள (அஞ்ஞானமும்), தீர்வடிவாம் - தீர்ந்த ஸொரூபமாம்.

(எ)

முத்திமுடிவு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஒருபொருணினைவுபோய்ப்பின்

நொருபொருணினையுமுன்னாய்

மருவிடைவெளியிலேயுன்

மனமிலையாகையாலே

சொருபநீதானாப்த்தோன்றுந்

துலைமனங்கொண்டங்குன்னி

லொருதிரிபுடியுமுண்டா

யொழியுமச்சொருபமென்றும்.

(அ-ம்.) ஒரு பொருள் நினைவுபோய் - ஒவ்வோர் பதார்த்தங்களின் மயமாய்ப் பரிணமிக்குஞ் சங்கற்பம் நீங்கி, பின்-அதன்பின்னும், ஒருபொருள் - மற்றோர் பதார்த்தமாக, நினையுமுன்னாய் - பரிணமிக்கு முன்னுமாய், மருவு பொருந்தாநின்ற, இடைவெளியில் - மத்தியநகரமாய்விளங்கும் ஸ்திதியில், உள் - உன்னுடைய, மனம்-சங்கற்பமானது, இலையாகையால்-இல்லையாதலின், சொருபம் நீதானாய் தோன்

றும் ஆண்டு நிகழும் உள்ளக்குளிர்ச்சி சகித சூனிய விளக்கத்தி லுன்போத மெழாவண்ணம் உள்ளது விளங்குகிற பரியந்தம் அறிவினது வீரப்பாட்டினாற் பிரிதலின்றியிருப்பாயாகில் ப்ரஹ் மாகாரவிருத்தி யுதயமாகி ஆரந்தம் ஜனித்து அம்மயமாயே விளங் குவை, துலை மனம்கொண்டு - (ப்ரஹ்மாகார விரு த்தி ஞானத்தினால்) நாசத்தையடையும் அசுத்தமன தைக்கொண்டு, உன்னில் மேற்கூறிய லக்ஷியத்தை நினைப்பாயாகில், ஒரு திரிபுடியமுண்டாய் - இழிவி னாலொப்பற்ற ஞாதுரு ஞான ஞேயங்களுண்டாகி, என்றும் - எக்காலமும், சொரூபம் - சதோதயமாய் விளங்குஞ் சொரூபா நுபவமானது, ஒழியும்-தோன் றாமனிற்கும். (அ)

ஸ்ரீஸுந்தரவேநமஃ
நிஷ்டா நுபுதி
ஸாராம்ஸத்திரட்டு.

காப்பு.

அத்தி முகனடி, நித்த நினைபவர்
சித்தி திருவொடு, முத்தி பெறுவரே.

அந்தரார்த்தப்பொழிப்புரை.

அகங்காராதிகள் அடங்கிய விடத்தில் நிதரிசன
மாகும் ப்ரஹ்மாகாவிருத்தியுற்பத்தி ஸ்தானத்தில்
சதா அந்தக்கரண விருத்தியை நிறுத்திப் பழகுப
வர் நனவிற் சுழுப்தியாநந்தமும் தூரியாநுபவமும்,
சகஜாநந்த வடைவின் ஆரூடத்தன்மையாம், விதேக
கைவல்லியப் பேறும் பெறுவர்.

நூல்.

நித்தனை யுமையா ளடிபணிந் தெனச்
நிட்டைசா தனைநிகழ்த் தெனே

யத்தனு மகிழந்தே நீவினா விடுத

லாருயிர்த்தொகைகண்மெய்யுணர்வான்
முத்திசய யடையுங் காரண மாமான்

மொய்குழற்செய்வாய்ப் பசுந்தோள்
வித்தகி சாவ தானமாய்க் கேட்டி

யென்றிறை விளப்பிடு மன்றே. (க)

இது வெளிப்படை

* ஒருமொழி யாலே சுருதியா கமநா

லுயர்புரா ணமுமெலா மொழியு

மொருமொழி யாலே சரியைநற் கிரியா

யோகபா வணையெலா மொழியு

மொருமொழி யாலே யண்டபூதங்க

ளொடுங்கடுந் தன்னிலை தோன்று

மொருமொழி சுப்தமா விருத்தலா மதனா

லொப்பிலாச் சிவபத மடைவார்.

(முந்தரார்த்தப்பொழிப்புரை.) மஹாவாக்கி
த யிடையருது சிந்தித்தால் சாஸ்திரவாச்னை

‘ஒருமொழி’ என்பதை ப்ரணவம் என்றும்
‘அம்’ என்றும் பொருள் கொள்வர், இப்பிர
மணங்களுக்குப் பரிபூரணசிதாகாகமாதிய

286 நிஷ்டாநுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

பெல்லாம் நீங்கும்; சாஸ்திரவாசனையற்று சிந்தனா
ரூபமாய்த் தைலதாரைபோல் இருக்கில் சரியைத்
தொழிலும் கிரியைத்தொழிலு மற்று, ஹ - போக
பாவனை யென்கிற நினைவு முண்டாகாது சுவாசந்
தானே யடங்கும் சுவாசமடங்கினால், தேஹபாவந்
தோன்றாமல், மனம் உதித்தவிடத்தி லொடுங்கி
அகண்டாகாரவிருத்தி யுதயமாகி, ஆநந்தம் ஜனிக்
கும், ஆநந்தம் ஜனிக்கில் வாசனையுஞ் சங்கற்பமும்
அத்தியந்த நாசமெய்தும்; அஃதே விதேக கைவல்லி
யஸ்திதியையு மடைவிக்கும். (அகண்டாகாரவிருத்தி

நாதரூப ப்ரஹ்மத்தை யே பொருளாக வுணர்த்துத்
தவின், அத்தகைய ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் திரிகரணங்களு
மிறந்த (நிச்சலமான) ஸ்தானத்தில் சாக்ஷாத் கரிக்
கப் படுதலானும், அச்சாக்ஷத்தகார நிலையை கேவலம்
மஹாவாச்சகிய இலக்ஷியார்த்தத்தினாலேயே உணரப்
படு மாதலால் ஈண்டு, “ஒருமொழி” என்பதை
“மஹாவாச்சகியம்” எனப் பொருட்கோடல் சிறப்
புடைத்தாம்.

யுதயமுதிர்ச்சியால் ஆநந்தம் ஜனித்தலும் வாசனை,
சங்கற்பம் கூயமடைதலும் ஏக காலமெனப்
பொருட்கோடற்பாற்று.) (உ)

வேறு.

* சரியையின் நெழிலினாலஞ்சற் + கிரி
யையினும் † யோகம்

* விசாரத்துவாரா மனதை இந்திரிய வழி செல்
லாது தடுத்து, தேகத்திற் குள்ளிருக்கும் ஆகாசத்
தைப் பாவித்தலே சரியை.

† பாவித்த ஆகாசத்திலேயே மனதை பேதத்
திற்கு பாதகமும் அபேதத்திற்கு சாதகமுமாகிய
யுக்தியுடன் பரைவாக்கா லிடையறாது மஹா வாக்கி
யத்தை ஜித்துக்கொண் டிருத்தலே கிரியை.

‡ அப்படி யிடையறாது ஜபிக்க ஜபிக்க வாக்கி
யம் நின்று அதன்பின் ஆகாசம் தைலதாரை
போல் நிலைபெறும், மனமும் அசைவின்றி யவ்வா
காசத்தில் ஏகாக்கிரதத் தன்மையா யிருக்கும், அப்
படி யிருத்தலினால் சுவாசம் தடைப்பட்டு நிற்கும்;
அஃதே யோகம்.

288 நிஷ்டாணுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

புரிதரு முயற்சி யானும் பொருந்தொண
தென்பர் மேலோ
ருரியதே சிகனு ரைக்கு மொருமொழி
யுண்மை யாலே
யரியமெய்து ஞான வீடிங் கடைவது
திண்ண மாமே.

(அ - பொ - ரை.) அறிதற்கரிய வுண்மைஞான
மாகிய ஜீவன்முத்தியை சரியைத் தொழிலாலும்,
நல்லகிரியைத் தொழிலாலும், அல்லது ஹ - டோக
த்தானும், அடைய முடியாதென்று ஆப்தர்களால்
கூறலுறும். வேதாத்யயனம் செய்துள்ளவராயும்
ஆத்மஞானத்தை யடைந்தவராயுமுள்ள ஞானசாரி
யநா லுரைக்கப்படும்ஒப்பற்ற மகாவாக்கியமு மதை
யநுஷ்டிக்கும் உளவையும் பெற்றால், ஜீவன் முத்தி
யை யடைவது நிச்சயமாம். (௩)

வேறு.

கட்டறத் துறந்தே யுபிர்பொருட்சார்
கருதிடும் வாசனை யனைத்து

மொட்டற விடுத்து ஞானநூ லனைத்து
 மோர்ந்திடி * லென்பய னுதவு
 மெட்டுதற் கரிய சற்குரு வருளா
 லியம்புமோர் மொழியினைப் பெற்றே
 ரிட்டைசா தித்தே சகலகே வலங்க
 ணீங்கிடிற் பிறப்பிறப் பறுமே.

(அ-பொ-ரை.) புறத்தின்கண் சூழ்ந்திரா நின்ற
 பாசமாகிய கட்டுநீங்க, உயிர்ச்சார்பாகிய பெண்டு
 பிள்ளை முதலியனவும், பொருட்சார் பாகிய திரவி
 யம் கிருகம் முதலியன யாவையும் ஒருங்கே விடுத்து,
 மீண்டும் அதன்கண் வாசனையுமெழா வண்ணம்
 நின்று, புறத்துற வாஸ்ரமத்தை யடைந்து தக்கார்
 பால் பிரபல சுருதிகளை யுபக்கிரம வுபசம்ஹார முத

* “வாயினாற் பலநூல் படித்துணர்ந்துநல் வழி
 பிறர்க் குரைசெய்து, நீ யுலோக வாசாரமோரணுத்
 துணை யானுநீங்கி லநெஞ்சே, தூயதா மிவண்பிறர்
 போல வுமஞ் சுமந்துசெல்கர முன்னிற், காய
 காசத் தின்றதற் கன்றியுட் களவுமின்மையினா
 படியி லபதனாலுமுணர்க.

அஃ

290 நிஷ்டாணுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

விய ஷத்விதலிங்க தாற்பரியத்துடன் விசாரஞ்
செய்து ஆன்மாவி னிருப்பை நன்குணர்ந்தவராயி
னும், சற்குரு அருட் பிரசாதத்தைப் பெற்று அந்
நெறிக்கண் நில்லாராயின் என்ன பலனைத்தரும் ?
மனோ வாக்குக் காயங்களிறந்த விடத்தில் விளங்கா
நின்ற அகண்டாகாரவிருத்தி ஞானத்தை யடைந்
துள்ள சற்குருவின் கிருபா வீக்ஷணியத் துவாரா
பெற்ற வருட்பிரசாதமாகிய ஒப்பற்ற மகாவாக்கிய
உபதேசவுளவில் மனதை நிறுத்தி, இடையரூச்
சமாதியைப்பழகி அதனாலுண்டாகாநின்ற ப்ரஹ்மா
கார விருத்தியால் சங்கற்ப எழுச்சியும் அதனது
ஆகாரமுமாகிய சகல கேவலங்கள் நாசத்தையடை
யும் ; அன்றே, ஜனனமரணப் பிரவாகரூபத்துன்பம்
நீங்கி பரமாநந்தப் பிராப்தியுண்டாகும். (ச)

வித்தக மாகப் பலகலை பயின்று

மேவுநற் பயன்களை யறிந்துந்

தத்துவ முழுதுங் கசடற வுணர்ந்துந்

தன்னிலை யறிவதற் கரிதாஞ்

சுத்தமெய்ஞ் ஞான தேசிகன் மகிழ்ந்தே
சொல்லாமற் சொல்லுமோர்மொழியா
முத்திரை மோன நிலையினு லன்றி
முத்தியி நிலைகிடை யாதே.

(அ - பொ - ரை) இலக்கண விலக்கிய தர்க்க
சாஸ்திரங்களை யுணர்ந்து, அதன் துவாரா அரிய பிர
பல சுருதிகளனைத்தையுங் கசடறக் கற்று, அதன்
சாராம்சங்களை நன்கறிந்து, அதனால் ப்தார்த்த பரி
சீலனஞ் செய்துள்ளவராயினுந் தனது எதார்த்த
ஸௌரூபத்தை யறிதற்குரிய தன்மை யன்றோர்க்கு
உண்டாகாவாம். அவித்தியாரகிதமாகிய வுண்மை
ஞானத்தை யுணர்ந்துள்ள சற்குருவானவர் சீடனது
பக்குவமறிந்து (ப ஹாவாக்கிய அநுசந்தானத் துவா
ரா பாவனாதிதநிஷ்டை அபரோட்சமாகும் பொரு
ட்டு) அநுக்கிரகிக்கப்படுவதான அந்நெறிக்கண்
சதாகாலமும் தைலதாரைபோல் சித்த விருத்தியை
நிறுத்திப் பழகும்வர்க்கு அல்லாமல் ஏனையோர்கட்கு
அத்தியந்த துக்கநிவர்த்தியும் பரமானந்தப் பிராப்தியு
முண்டாகாவாம். (௫)

வேறு.

முத்தி ரைகளோர் மூன்றா மொழிந்திடிற்
சுத்த சாம்பவி சொல்லும் பைரவி
மெய்த்து கேசரி யென்று விளங்கிடு
மித்தை யார்க்கு மியம்பவொண்ணாதரோ.

(அ - பொ - ரை.) கூடஸ்தப்ரஹ்ம ஐக்கியநிலை
யைப் பெறுதற்கு முக்கிய சாதனமாகிய ஞான
முத்திரைகள் மூன்றுவகைப்படும் அவைகளைச்
சொல்லுமிடத்து சுத்தமாகிய சாம்பவி, மதிக்கத்
தக்க வைரவி, மெய்ம்மை புடைத்தாகிய கேசரி
யென்னும் பெயரினைப்பெற்று பிரகாசியாநிற்கும்.
இவற்றை அபக்குவர்களுக்குப் போதிக்கக்கூடாது.

முத்திரைகளின் விவரம் வருமாறு:—

நாசியின் துவாதசாந்தத்தினது அந்தத்தில் நிக
ழும் விசுத்த சக்கிரத்தில் திருஷ்டியை நிறுத்தலே
சாம்பவி முத்திரையென்றும், புருவமத்தியமான
வியோமசக்கிரத்தில் திருஷ்டியை நிறுத்தலே வை
ரவி முத்திரையென்றும் கபால ரந்திரத்தில் நாக்கு
விபரீதமாகப் பிரவேசிக்க புருவமத்தியில் திருஷ்டி

யை நிறுத்தலே கேசரி முத்திரை யென்றும் ஒரு
சாரார் கூறுவர். நாசியின் துவாதசாந்த மெனச்
சொலப்படும் தசேந்திரிய நிக்கிரகத்துவாரா ஞா
துரு ஞேபங்களை நாடாது ஞானமயமாய் அந்தக்
கரண விருத்தியை நிறுத்திப் பழகும் பரிபாகஸ்
திதியில்விளங்கும் சூனிய வியாபக விளக்கத்தையே
சாம்பவி முத்திரை எனவும், புருவ மத்தியென்று
சொலப்படு மிரண்டு சங்கற்பங்களுக்கிடையே வெளி
யில் சித்த விருத்தியை நிறுத்தியிருத்தலாந் தன்மை
யாதோ வதையே வைரவி முத்திரை யெனவும்,
சங்கற்ப வுற்பத்தி ஸ்தானத்தில் சாதக பாதக யுக்தி
யுடன், மகாவாக்கியத்தை பரைவாக்கொடு சிந்தனை
செய்யும் விருத்தியானது ஸௌரூபத்தோ டேகாக்
கிரதையடைந்து சகல கேவலத்துக்கு மத்திய கத
மான ஸ்திதியைப் பெற்றிருத்தலையே கேசரி முத்
திரை எனவும் ஈண்டு கிளத்துவாம். (சு)

வேறு.

இந்தநன் நிலையி லிருந்துசாதித்தோ
ரெவ்வொரு வுமையவன் வினவச்

294 நிஷ்டானுபூதசாராம்ஸத்திரட்டு.

சுந்தர வாம தேவமா முனிவர்
சுகர்முதன் முனிவரென் றறிதி
கந்தடு கரியின் கையினைப் புறங்காண்
கவானுடை மலைதரு மபிலை
நிந்தையி னிட்டைக் குரியவா தனமு
நிகழ்த்துவ னன்புட னீகேள். (எ)

இது வெளிப்படை.

உத்தர திசைபார்த் திருப்பதாங் கலைபி
னூரிவையோ முழுவையி னதளுஞ்
சித்திராதனம்வெண் டெல்குசையைந்துந்
திண்புவி மிசைவிரிப் பனவாம்
பத்திரம் வீரங் குக்குட மரிய
பங்கயங் கோமுக மைந்தும்
வித்தக மான வங்கவா தனமாம்
விமலை யறிகென விளம்பும்.

(அ - பொ - ரை.) உமையவளே! ஜிஞ்ஞாசுக்
கள் சமாதரிஷ்டைபைப் புரியும்போது பார்த்துக்
கொண்டிருப்பது வடதிசை முகமாகும், பூமியின்

மீது ஆதனமாய் வகிக்கத்தக்கது மான்ரோல், புலித்
தோல், இரத்தினக்கம்பளம், வெள்ளை வஸ்திரம்,
தருப்பை இவ்வைந்துமாம். அன்னோர் அங்காசன
மாய்க் கொள்வது பத்திரம், வீரம், குக்குடம், அரு
மையானபதுமம், கோமுகம் இவ்வைந்து மென்று
நீ யறியக்கடவை யென சிவபெருமான் திருவாய்
மலர்ந்தருளும். (அ)

இயம்புமா தனங்க டம்மிலொன் றுறவே
யிடைகளஞ் சிரங்கணா னேராய்
வயம்பெறத் தம் மெனநிறீஇ யிருந்தே
மனமது வடிவினை புரும
னயம்பெற வுன்னா துன்னியெப் போது
நடுநிலை தன்னைநீங் காமற்
றயங்கிய சுத்த மசுத்தமல் லாத
தனிநிலை பொருந்துதல் சமாதி.

(அ - பொ - ரை.) சொல்லப்பட்ட “ ஆசனங்
கள் ” என, பன்மையாகச் சொன்னமையால் எத்
தகையா யிருந்தால் மனம் ஸௌரூபத்தில் லயப்படு
மோ அஃதையே ஆதனமெனப் பொருட்கோடல்

வேண்டும். அத்தகைய வாதனத்திலிருந்து இடை, கண்டம், சிரம், கண் இவைகளைச் சுருதிகளிற் கூறிய வண்ணம் நேரொக்கு மாறு ஸ்தம்பம் போ னிறுத்தி மனதை விஷயாகாரத்தில் செல்லவொட் டாது விசார பூர்வகமாய்த் தடுத்து, தேகத்திற்குள் ளிருக்கும் ஆகாசத்தில் நிறுத்தி, சற்குருவாற் பெற்ற மகாவாக்கியத்தைப் டரைவாக்கால் சிந்தித்துக்கொ ண்டு, சதாகாலமும் ஆகாசநாட்டமும் பிறிதலின் றிப் பழகினால் பழக்கத்தினிறுதியில் சிந்தனையும் ஆகாசநாட்டமும் இறந்து அகண்டாகார விருத்தி யுதயமாகி, சங்கற்ப ஆகாரமும் சங்கற்ப வெழுச்சி யும் நாசத்தையடைந்து ஸொருபத்தில் மனம் ஏகாக் கிரதத்தன்மையை யடையும், அஃதையே சமாதி யென்ப ரறிவுடையோர். (சு)

வேறு.

விண்ணை மூடக் கவுசனையை விரிக்கு

மொருவன் விரகதெனப்

பண்ணும் யோகத்துறநினைவோன் பவனற்

றடுக்கு மதுவிடுத்தே

பெண்ணுங் கருத்தை முன்னடக்க வியங்
கும் வளியும் பின்னடங்குங்
கண்ணை மறைக்க வான்மறைபுங் கணக்
காம் படிநீ கண்டுகொள்ளே.

(அ - பொ - ரை.) ரேசக பூரக சூம்பக வாயிலாய்
சுவாசத்தை யடக்கி யதனால் உள்ளம் விஸ்ராந்தி
யடையலாமென்று பழகும் ஹடயோகம் ஆகாயத்
தை மறைக்க உஸ்திரத்தினால் பந்தல்போடுந் தன்
மையை யொக்கும். ஏனெனில், அப்பந்தலைவிட்டு
நீங்கின வக்கணமே ஆகாசந்தோன்றும், அதுஉல்லா
மல் அப்பந்தலி விருச்சுங் காலத்திலும், பரிபூரண
ஆகாசதிருஷ்டியின்றி விச்சின்ன திருஷ்டியுண்டு;
அதுபோல், யோகி பகிர்முகப்பட்ட காலத்து
விசேஷ துக்க சம்ஸ்காரத்துடன் வெளிப்பட்டும்
அகமுகப்பட்டகாலத்து சாமான்னிய சம்ஸ்காரத்
துடன் அடங்கியுமிருப்பதே யன்றி சுவாச பந்தன
த்தா லுண்டாகும் விஸ்ராந்தி யதார்த்த விஸ்ராந்தி
யன்று. (எப்படி யெனில் சுமை யெடுத்தவன் அதை

298 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

தரையி லிறக்கினதாலுண்டாகுஞ் சுகம் யதார்த்தம்
அல்லாதது போல்) இத்தகைய ஹடயோகத்தை
விடுத்து ராஜயோகத் துவாரா விசார பூர்வகமாய்
சங்கற்ப விகற்ப ரூபமாகிய மனதையுதித்தவிடத்தி
லொடுக்கி நின்றால், சுவாசம் தானேதடைப்படும்;
அஃதெவ்வாறெனின், கண்ணேழுடிய அக்கணமே
பூதாகாசம் மறைதல் போலும், இதை யுகித்து
அறிந்து கொள்வாயாக. (க0)

அலைபு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே
சரியை கடந்தோனா

மலைபு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே
கிரியை முடிந்தோனா

மலைபு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே
யோக தற்பானா

மலைபு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே
ஞானி யதிசூரன்.

(அ - பொ - ரை) சற்குரு வீக்ஷணியத்துவாரா
பெற்றஅருட் பார்வையைக்கொண்டு இந்திரியவழிச்

செல்லு மனதைசெல்லவொட்டாது தடுத்துதேக
த்திற்குள்ளிருக்கும் ஆகாசத்தில் நிறுத்துவதே சரி
யையை சம்பூர்ணமாய் முடித்தலாகும். அப்படி
யாகாசத்தில் நிறுத்தின மனம் தைலதாரைபோல்
நிலைபெறுமாகில் அஃதே எதார்த்த கிரியையை முடி
த்தலாகும். அங்ஙனம் தைலதாரைபோல் நிலைபெ
றின், உஸ்வாச நிஸ்வாசங்க ஞுண்டான விடத்தி
லேயே வொடுங்கும் இவைகளையே ஆன்றோர்கள்
எதார்த்தமாகிய யோகத்தை முடித்தலாகும் ததா
கார நிலையை யடையுந் தன்மை யெனவுரைப்பர்.
(வேதத்தின் அத்தியந்த வுட்கருத்தும் அஃதேயாம்)
அப்படி சுவாச மடங்கினால் ப்ரஹ்ம காரவிருத்தி
யுதயமாகும் இப்பெற்றியான் சங்கற்ப நாச வாசனா
க்ஷயத்தின் அத்தியந்த அடைவும்பெற்று பரமாநந்தப்
பிராப்தியின் * ஆவிற்பாவமும் உண்டாகும்.
இதையே ஜீவன் முத்தி ஸ்திதியென்பர். (கக)

* ஆவிற்பாவம்—பெருக்கு.

300 நிஷ்டானுபுதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போனவனே
சகல தியாகியா

மடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போனவனே
பொன்றூப் பொருளுடையோ

னடக்கிக் கருத்தி னலைவறுப்போ னவனே
பேரின்ப வநுபவியா

மடக்கிக் கருத்தி னலைவறுப்போ னவன்
வீட்டின்ப மடைபவனே.

(அ - பொ - ரை.) சற்குரு கிருபாவீக்ஷண்ணியத்
துவாரா விசாரபூர்வகமாய் இந்திரியவழி செல்லும்
மனதை யடக்கி இருதயாம் பரத்தில் நிறுத்தி அக்
கணத்தி ல்விடத்தி லுண்டாகா¹ னோ² ஜ
ஜியம் சுழுப்தி முதலிய பிரதி³ டந்தரா
வண்ணந் திட வைராக்கியத்தோ⁴ டி அவ்வாகாஸநாட்
டத்தைப் பிரிதலின்றி யிருப்பவன் யாவனோ அன்
னோனே துறவி என்னும் சப்தார்த்தத்திற்⁵ உரித்
தானவனாகிய சர்வசங்கபரித்திடாகியாம் என்று கண்
ணுடையோராற் கழறலுறும். அப்படி அவ்வாகாஸத்

திற் பிறிதலின்றி யிருக்கின் அகண்டாகார விருத்தி
 ஞான முதயமாகும். அஃதே ஜனன மரணமாகிய
 நிலையாமையை நீக்கி நாசரகிதமாயுஞ் சதேதாதயயா
 யும் விளங்கும் எதார்த்த செல்வமென்பர். அப்படி
 உண்டாகு மகண்டகார விருத்தி யநுபவத்தில்
 இடையறாது சமாதியைப் பழகுவராயின் அப்பழக்
 கத்தின்இறுதியில் அத்தியந்த துக்க நிவர்த்தியும் பர
 மாநந்தப்பிராப்தியு முண்டாகும். உண்டானால் பகிர்
 முகப் படுங்காலத்து பாகிய திரிசியங்கள் தோன்
 றும். அவைகளையும் பரமாநந்தமாகவே பார்த்துப்
 பழகவரும். அப்படி பழகப் பழக பாஹியம், ஆந்
 தரம் என்கின்ற பாகுபாடுகளற்று பழக்கமு மின்றி
 சுபாவஸ்தி. இதே அஃதாகவே நிலைபெறும். இத்
 தகைய விருத்தியை* விதேக கைவல்லிய மென
 மறைகள் புகலாநிற்கும். (சஉ)

* வரிட்ட திசையடைந்துள்ள ஞான வான்கள்
 தங்கள் சரீரம் அஞ்ஞார்கள் கட்புலன்களுக்கு ஸ்புட
 மாய் தோன்றுகின்ற காலத்திலேயே தங்களுக்கு

302 நீஷ்டானுபுதீசாராம்ஸத்திரட்டு.

வெறிகொள் குரங்கு மயக்குஞ்சொல்
விளம்பி யருந்தி னுலதுவு
நெறிதான் மயங்கிச் சுழல்வதுபோ
னிமிடந் தானு நிலாமனத்தைக்
குறிபில் சமாதி யெனுங்கயிற்றூற் குறுகப்
பிணிப்போ ரெவரவர்தா
மறிவோ டறியா மைகளிறந்த வரிய
முத்தி தனையடைவார்.

அச்சரீரம் தோன்றா தனவாகி தமது நிஜவடிவாகவே
அமர்ந்திருக்கு மாதலின் இத்தகைய அநுபவப் பேற்
றினையே விதேக கைவல்லியமெனப் பொருட்கோ
டல் சிறப்பு, அஃதொழித்து ஞானவான்களின் சரீ
ரம் விபாகத்தன்மை யடைதலை விதேக கைவல்
லியமெனல் அசங்கதமாம். ஏனெனில் சரீரவிபா
கத் தன்மையானது அஞ்ஞார்களுக்கும் ஞானிகளுக்
கும் ஒருபடித்தாய் நிகழ்தலின் அதிவியாப்தி குற்
றம் சம்பவிக்கும்.

(அ - பொ - ரை.) பயித்தியகுணம் மேலிட்ட
குரங்கானது மதுவையு முண்டிருக்கு மாயின், அத்
தகைய குரங்கின் சுபாவ மெப்படியோ அதுபோல
வோர்கணமேனும் நிலைபெறுது விஷயங்களையே
தாவி, ராகத்துவேஷப் படுகுழியில்விழுந்து, தனது
எதார்த்த சுபாவந்தெரியாது மயங்கியிருக்கும் மன
தை சற்குரு வீக்ஷண்ணியத்தாற்பெற்ற அருட்பார்
வை யென்னும் ஞானதந்திர மாகிய வைராக்கியத்
தாலடக்கி சங்கற்ப ஆகாரந்தவிர்ந்த பின்னும் மறு
சங்கற்ப முதிப்பதற்கு முன்னு முள்ள * சுபாவ
நிலையில் நிறுத்திப் பழகுபவர்களே அறிவறியாமை
யென்கின்ற சகல கேவலங்களினின்று நீங்கி அரு
மையாகிய ஜீவன் முத்தி சுகத்தை யடைவர். (கந)

* சுபாவநிலை கோசரிக்க வாற்றலில்லையேல்
மஹாவாக்கியத்தைப் பரை நினைவுடன் சிந்தித்து
அச்சிந்தனை யுதிக்குமிடத்தையே யுகித்துப் பழகி
னும் சுபாவஸ்திதி தடஸ்தப்படும்.

வேறு.

* பங்கயா தனத்திற் படியவே யிருந்து
பரபசற் குருவினைத் தொழுதே
யிங்கிரு விழியும் விசம்புற நிறுவி
யெழுங்கருத் திணையக மாக்கி
யங்குறு நிலையா லடங்கிடா மனத்தி
னலைவறுத் தறிவறி யாமை
துங்கமா யொழியச் சாதனை புரிந்தே
தூங்காமற் றாங்குகமாதோ.

(அ - பொ - ரை.) மனதை யிந்திரியவழிச் செல்
லாது தடுத்து நாபிக்கமலத்திற் பொருந்தும்படி

* இடது தொடையின் மீது வலது பாதமும்,
வலது தொடையின் மீது இடது பாதமும் வைத்து
கைகளை பின்புறமாகமாறி வலதுகையினால் இடது
தொடையின்மேலிருக்கும் வலது காற்பெருவிரலை
யும், இடது கையினால் வலது தொடையின்மேலி
ருக்கும் இடது காற்பெரு விரலையும் பிடித்துக்கொ
ண்டு, ஹ்ருதயத்துக்குச் சமீபத்தில் நான் கங்குல
மிட மிருக்கும் வண்ணம் மார்பில் முகவாய்க்கட்

நிறுத்தி, மஹாவாக்கியத்தைப் பரைவாக்காற் சிந்தித்து, அவ்வண்ணஞ் சிந்திக்குங்கால், சிந்தனையில் மனதை நிறுத்தாது அச்சிந்தனை யுதிக்கு மிடமாகிய தகராகாசத்தையே யிடையறாது நோக்கினின்றால் சங்கற்ப ஆகாரமும் சங்கற்ப எழுச்சியும் உதித்த

டையை நிறுத்தி, மூக்கினுனியைப் பார்த்துக் கொண்டிருத்தல் பங்கயாதனமெனப்படும் இஃது யோகி களுக்கு வியாதியைப் போக்கடிக்கும். இப் பங்கயாதனத்தை பதுமாதனம் என்றும், பத்த பத் மாசனமென்றும், சுபாசன மென்றுங் கூறப்படும். மேற்படியாதனங் கேவலம் பகிர்முக நாட்ட முடையார்க்கே யன்றி அந்தர்முக நாட்ட முடையார்க்கு சிறப்புடைத் தன்றா தலானும், எத்தகைய ஆதனத் திருந்தால் மனம் எளிதில் லயப்படுமோ அதனையே ஆதன மெனல் கண்ணுடையோர்களின் அத்தியந்த வுட்கருத்தாதலானும், பங்கயாதனம், பங்கு - கூறு பாடு (பரிச்சின்னம்) அயம் - சர்வம், ஆ - பசு - (ஜீவன்), தனம் - (இவைகளுக்குப் பற்றுக்கோடா

306 நிஷ்டானுபுதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

விடத்தி லொடுங்கும். அப்படி யொடுங்கின விடத்து மனம் அகமுகவப்பியாசத்தில் தைலதாரை போல் நிலை பெறும், பெறின், அம்மனம் ஸொருபத்தி லேகாக்கிரதை யடைந்து அகண்டாகார விருத்தி யுதயமாகி உபசாந்த நிலையைப்பெறும். அவ்வுப

கிய) இடம் பரிச்சின்னமாய் விளங்கும் சர்வ ஜீவ ராசிகளுமுண்டா யொடுங்கும் ஸ்தானமெனப் பொருளமைதலி னரித்தகைய ஸ்தானம் நாபிக் கமலத்தில் விளங்கும் தகராகாச மாதவினானும் ; நாபி - (சர்வ அனர்த்தங்களையும் உண்டுபண்ணுவதற்கேதுவாகிய) சங்கற்பம், கமலம் - (அச்சங்கற்ப வுற்பத்திக்குப் பற்றுக்கோடாகிய) சச்சிதாநந்த வடிவமெனப் பொருளமைதலானும், நாபிக்கமலத்தில் விளங்கும் தகராகாசத்தில் அந்தக்கரண விருத்தியை நிறுத்திப் பழகப் பழக, அப்பழக்கத்தின் பரிபாக ஸ்திதியில் அஞ்ஞான நிவர்த்தியும் பரமாநந்தத்தின் ஆவிர்ப்பாவமு முண்டாகின்றமையானும் அப்பங்க யாதனத்தை, ஈண்டு நாபிக் கமலமெனப் பொருள் கொண்டாம்.

சாந்த நிலையி லிடையறாப் பழக்கஞ் செய்யில் சங்
கற்பமும் வாசனையும் அத்தியந்த ஈயத்தை யடை
யும். அடையவே தடையற்ற வாநந்தம் ஜனிக்கும்.
அவ்வாநந்தத்தி லிடையறாப் பரமாநந்த நித்திரை
யைச் செய்க்கடவாயாக. (கச)

* ஆதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா
லடங்கிடாப் பொறிபுல னடங்கு
மாதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா
லடங்கிடு மனோவிட யங்க
ளாதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா
லறிவறி யாமைக னொழியு
மாதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா
லகண்டவீ டடைவது நிசமே.

(அ - பொ - ரை.) விசாரத்துவாரா மனதை நா
பிச்சமலத்தில் விளங்கும் தகராசத்தில் பொருந்

* ஆதனத்தின் சுண்ணேயே இருந்து சாதனைத்
தைச் செய்யின் பொறி புலன்க ளடங்கு மெனவும்

து ம் படி நிறுத்திப்பழகினால் சப்தாதிகளிறக்கும்.
இறக்கில் ஆகாசபாவனை யேனும் நினைவு நீங்கி
அகண்டாகார விருத்தி ஞான முதயமாகும். அதி
லிடையறாதுபரிசயிக்கில்ராகத்துவேவாதிக்கென்

மனோவிஷயங்க ளடங்குமெனவும், அறிவறியா
மைக னொழியுமெனவும், அகண்டாகாரவிருத்தி
ஞான வநுபவத்தி னொருத்தன்மையை யடைதல்
திண்ணமெனவும் இச்செய்யுளிற் கூறப்படுதலால்,
பாஹிய ஆதனமாகப் பொருட்படுத்திக்கொளின்
ஆதனங்களில்மாத்திரம் பழகித்தேர்ச்சியுடையார்க்
கெல்லாம் மேற்சொல்லிய வநுபவம் வரக்காண்கி
லம். ஈண்டு 'ஆதனம்' என்னும் பதத்தை ஆ -
ஜீவன், தனம் - அச்சீவனுக் கதிஷ்டானமாகிய
கூடஸ்தவறிவு பிராப்தமாகுமிடம், அதாவது:—
சங்கற்ப ஆகாரம் தவிர்ந்த பின்னரும் மறுசங்கற்ப
முண்டாவதற்கு முன்னருமாகிய இடம், எனப்பொ
ருள்கொண்டு அந்தக்கரண விருத்தியை ஆண்டு
நிறுத்திப் பழகல்வேண்டும். எவ்வாறு அவ்விடத்
தில் பழகுதலெனில் சங்கற்பவுற்பத்தி ஸ்தானமா

னும் * பஞ்சகிலேசம் நீங்கி சாந்தமே மேலிட்டு
ஆந்தம் ஜனிக்கும். அவ்வாந்தத்தி விடையரூப்
பழக்கஞ்செய்யச்செய்ய அறிவறியாமையென்கின்ற
சகல கேவலங்கள் அத்தியந்த க்ஷயத்தையடையும்.
அடையவே சகஜாநுபவஞ் சித்திக்கும். அதிலிடை
யரூது நிற்க அகம் புற மின்மையாகிய விதேக
கைவல்விய ஸ்திதியை யடைவது திண்ணம். (கரு)

கிய நாபிக்கமலத்தின்கண் திகழும் தகராகாசத்தில்
மனதைநிறுத்திப் பழகுதலினாலேயே பொறி,புலன்,
கரணங்களடங்கி ப்ரஹ்மாகார விருத்தி யுதயமாகி
ஆத்மஸொரூபத்தி னாவிர்ப்பாவமே மிஞ்சிநிற்கும்.
ஆதலால் நாபிக்கமலத்தில் திகழும் தகராகாசத்தில்
மனதைநிறுத்திப் பழகுதலையே 'ஆதனம்' எனலு
சிதம். சுகாகாரவிர்த்தியை யுண்டுபண்ணும் இடமே
தகராகாசமென ஈண்டு பொருட் கோடற்பாற்று.

* அவித்தை, அஸ்மிதை, இராகம், துவேஷம்,
அபினிவேசம் என்பன :—அநாத்பாவாகிய தேகங்

வேறு.

உலையாப் பொறியைம் புலன்டக்கி யொன்று
மனத்தி லுன்னாதே
தலையாகியபே ரானந்தந். தலைப்பட்
டதனிற் றுன்முழ்கி
யலையா யோக மம்புவிடு
தேரமரைமாத் திரையேனு

களில் ஆத்ம புத்தியும், அறித்திய மாகிய ஆகாயாதி
களில் நித்திய புத்தியும், துக்கவடிவ தநாதிகளில்
சுகபுத்தியும், அசுகியான் சரீரமுதலியவற்றில் சுகி
புத்தியும் அவித்தையாம்.

புத்தி யான்மாக்களின் ஒற்றுமை யுணர்ச்சி அஸ்
மிதையாம்.

அநுகூல பதார்த்தத்தின் ஞானத்தா லுண்டா
கும் புத்தி விருத்தி யிராகமாம்.

பிரதிகூல பதார்த்தத்தின் ஞானத்தாலுண்டா
கும் புத்தி விருத்தி துவேஷமாம்.

மரணபயத்தா லுடலைக் காப்பாற்றுவதிலுண்டா
கும் ஆக்கிரஹம் அபினிவேசமாம்.

நிலையா நிற்போர் வீடடைவர்
நிலத்திற்பிறவா ரிறவாரே.

(அ.பொ-ரை.) சற்குருவினாற்பெற்ற வருட்பார்
வை யென்னும் நாபிக்கமலத்தில் திகழும் தகராகா
சத்தில் மனதை நிறுத்தி மகாவாக்கியத்தை யிடை
யறாது அதி சூக்குமமாய் ஜபித்துக்கொண் டிருக்
குங்கால் மகாவாக்கிய சப்தத்தில் மனதை நிறுத்
தாது, சத்தோற்பத்தி ஸ்தானத்திலேயே மனதை
நிறுத்திக் கொண்டிருக்கின், பொறிபுலனடங்கும்.
அடங்கவே மகாவாக்கிய சிந்தனையுமற்றுவிடும் அக்
கணம் ஆகாசமே தைலதாரைபோல் நிலைபெறும்.
அதிலிடையறாப்பிரிதலின்மையப்பெறின் அகண்
டாகார விருத்தியுதயமாகும். அஃதை யிடையறாப்
பரிசயஞ்செய்யச்செய்ய அவ்விருத்தி நிலைபெற்று
ஆநந்தம ஜனிக்கும். இத்தகைய ஸ்திதியில் வில்லிற்
றொடுத்த அம்பை விடுகிற அவ்வளவு காலமாயினும்
தடஸ்தப்பட்டு நிற்பராயின் அத்தகைய அசும் சத்தி
யாகிய பூமி அநுபவத்தை யுடையவர்களுக்கு சங்
கற்ப ஆகாரம், எழுச்சி யிவைகளுண்டாகாவாம்.

312 நிஷ்டானுபுதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

ஆகையால் அவர் விதேக கைவல்லிய ஸ்திதியையு
மடைவது திண்ணம். (ககூ)

நிட்டை நிலையீ தென்றுரைப்பர் நிகழும்
வாயு தாரணையை
நிட்டை யதுதா னலதென்றே நிலவு
மேலோர் புகலுவார்
நிட்டை யாதல் கருத்தடங்க நிறுத்த
லதுவே சிவயோக
நிட்டை விடாது சாதிப்போர் நித்த
மெய்வீ நுறுவாரே.

(அ - பொ - ரை.) ஹடயோகிகளிற் சிலர், பிரா
ணவாயுவை ரேசக பூரக குட்பகஞ் செய்து ஆண்டு
மனதை லயஞ்செய்து இருப்பதுயாதோ அதையே
சமாதி யென்பர். ஞானநிலையில் சதோதயமாய்
மனங்கரைந்து விளங்காநின்ற ஆப்தர்கள், சமாதி
நிலை அஃதல்ல வென்று சொல்லுவர். ஆனால்
எதைச் சமாதியெனக் கூறுவர்களெனில், பிரதம
சங்கற்பவாகாரந் தவீர்ந்த பின்னும் உத்தர சங்கற்ப

வெழுச்சிக்கு முன்னுமுள்ள மத்தியகத ஸ்தானத்
தில் மனதை நிறுத்தி எத்தகைய விருத்திகளு மெ
ழாமல் திட வைராக்கியத்துட னிருந்து பழகி யந்
நிலையில் பிரிதலின்றி யிருத்தலாகிய அநுபவம் யா
தோ வஃதே யாமென்பர். அத்தகைய சமாதியை,
திரிபுடி ரகிதம் சுபாவமா யுண்டாகிற வரையி
லிடையறுப்பழக்கஞ் செய்பவர் சுகஜநிலை வாய்த்து
விதேக கைவல்லிய ஸ்திதியையும் அடைவரென்
பது திண்ணம். (க௭)

வேறு.

நிட்டை சாதித்தா னீங்குமைம்
பொறியொடு புலனு
நிட்டை சாதித்தா னெஞ்சமு
முளத்திடை யொடுங்கு
நிட்டை சாதித்தா னினைப்பொடு
கேவல மொழியு
நிட்டை சாதித்தா னிமலவீ
ட்டைவது நிசமே.

(அ - பொ - ரை.) சற்குருவாற் பெறப்பட்ட அருட்பார்வை யாகிய தகராகாசத்தில் விசாரத்து வாரா மனதை யிந்திரியவழி செல்லாது நிறுத்திப் பழகினால் பொறிபுலன்களற்று மனம் அவ்வாகா ஸத்தில் தைலதாரை போல் நிலைபெறும் அதிற் பிரிதலின்றி யிருக்கின், மனம் ஸோருபத்தில் ஏகாக் கிரதையடையும். அவ்விடத்தி லுண்டாகும் அகண்டாகாரவிருத்தியில் ஆநந்தம் ஜனிக்கிறவரையில் பிரிதலின்றி யிருக்கில் சங்கற்ப எழுச்சி யாகிய கே வலமும், சங்கற்ப ஆகாரமாகிய சகலமும் அவ்வி ருத்தினான வுதய முதிர்ச்சியானுசமடைந்து நன விற் சுழுப்தியாநந்தம் ஜனிக்கும் அவ்வாநந்தத்தி லிடையருப் பரிசயஞ் செய்பவர் சகஜாநுபவத்தையு ம் அதன் முதிர்ச்சியில் விதேக கைவல்லிய ஸ்திதியையும் அடைதல் திண்ணம். (கஅ)

வேறு.

நீங்காக்கருத்தை யகத்திருத்திநிகழ்சாம்
பவியாற் ககனமுற

நீங்கா நிட்டை சாதித்தா நீங்கும்

பொறியைம் புலன்கரண

நீங்கா நிட்டை சாதித்தா னினைப்பு

மறப்பு மறநீங்கு

நீங்கா நிட்டை சாதித்தா னித்த

முத்திப் பேறடைவார்.

(அ - பொ - ரா.) சற்குருவினாற் பெற்ற அருட் பிரசாத வலிமையினால் ஏகாந்த ஸ்தலத்தை யடைந்து சுருதிகளிற்கூறிய நெறிப் பிரகாரஞ் சீரத்தை செவ்வனே சித்திர தீபம்போல் நிறுத்தி கண்களை மூடிக்கொண்டு மனதை இந்திரியவழிச் செல்லாதுத் தடுத்து மகாவாக்கிய சிந்தனையை பிரத்தியேகமாகக் கொடுத்து அம்மகாவாக்கிய சிந்தனை யுதிக்கின்ற விடமாகிய ஆகாஸத்தில் பொருந்தும்படியிடைவிடாது அப்பியாசஞ்செய்ய வதனால் தைல தாரைபோல் அவ்வாகாசத்தில் அம்மனம்நிலைபெறுமாகில் சப்த ஸ்பரிசாதிக ளிறந்து ஸௌரூபத்தில் ஏகாக்கிரதை யடையும், அடையவே அகண்டாகார

316 நிஷ்டானுபுதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

விருத்தி யுதயமாகும். அவ்விருத்தி தைலதாரை
போல் நிலைபெறுகிறவரை யிடையரு வசமுகநாட்
டம் பிரிதலின்றி யிருத்தல்வேண்டும். அப்படி யிருக்
கில் (சங்கற்ப ஆகாரம்) * சகலாவஸ்தை மென்
கின்ற சாக்கிர சொப்பனமும், (சங்கற்பவெழுச்சி)
மறைப்பு என்னுங் † கேவலாவஸ்தையாகிய சுழுப்
தியும் நீங்கி ஆரந்தம் ஜனிக்கும். அவ்வாநந்தத்தி
லிடையருச்சமாதி நிலையைப் பொருந்தி யிருக்கில்
சதோதயமாய் விளங்காநின்ற தூரியப் பேற்றை
யடைவர். (சக)

* அகத்தின்கண் நாம ரூப பரிணாம மடைதலும்
பஞ்சேந்திரிய வழிசென்று பாகிய பதார்த்தங்களின்
பரிணாமத்தை யடைதலு மெனப் பொருட்கோடல்
வேண்டும்.

† ஸொரூபத்தில் நின்று பிரதமத்தில் உண்டா
கும் சங்கற்ப சிற்றசைவி னதீத பரிணாம வவசரத்
தில் நிகழும் சூனிய பரிணாமாகார சங்கற்ப மெனப்
பொருட்கோடல் வேண்டும்.

வேறு.

* உத்தர முகமா யாதனத் திருந்தே
யுயர்குரு பதமலர் தொழுதே
முத்திரை யெனுஞ்சாம் பவியினைப் பொருந்
மோனமா மந்நிலை வழாமற் [தி
சித்திர தீபம் போலசை வறவே
சிந்தையி னசை வறுப் பவனே
யத்தன தடியை யடைவனென்றுரைக்கு
மண்ணலா கமமெலா மெடுத்தே.

(அ - பொ - னா.) விசாரத்துவாரா மனதை யிந்
திரிய வழி செல்லாமற் றடுத்து உண்முகமாக தகரா

* ஆன்மகோடிகளுப்புமாறு நிஷ்டை நிலையை
உமாதேவி முன்னிலையாக அநுக்கிரகித்த பரமசிவம்
வீற்றிருக்குங் கைலையங்கிரி வடதிசையிலுள்ள தா
தலாலும், சனகர், சனற்குமாரர், சனந்தனர், சனாத
ரர்கனாகிய நால்வருக்கும் சிவபெருமான் ஸ்ரீதக்ஷிண
மூர்த்தங்கொண்டு கல்லாலின்கீழ், தாம் தென்முக
நோக்கியமர்ந்து அந்நால்வரையும் வடதிசைநோக்க

318 நிஷ்டாணுபுதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

காசத்தில் பொருந்தும்படி நிறுத்தி, மகாவாக்கிய சிந்தனையை யிடையறாது செய்துகொண்டிருத்தல் வேண்டும். அப்படியிருக்குங்கால் சிந்தனையில் மனதை நிறுத்தாமல் சிந்தனையுதிக்குமிடத்தையே நாடி

விருத்தி யுபதேசவுளவினை அவர்களுக்குணர்த்தின மையாலும், சாதகர்கள் வடதிசைநோக்கியிருத்தல் சாம்பிரதாயமாதலாலும், வடதிசை நோக்கி சிவபெருமானைத்தியானித்தலா லாயபயன் தியானமுதிர்ச்சியால் சிவபெருமானின் திருவருளைப் பெற்று தனகிஷ்டப் பேற்றையடைதலாலும், சனகாதியர் நால்வரும் பரமாசாரியராகிய ஸ்ரீதக்ஷிணமூர்த்தி முகத்தையே மூன்றரைகோடி கற்பகாலம் பார்த்திருந்து அவரவர்கள் அந்தக்கரணங்களிலிருந்த சம்சயங்களெல்லாம் நீங்க அகத்தின்கண் திருவருளுதயமாகி துக்கநிவர்த்தியும் பரமானந்தப் பிராப்தி யடைந்தனரென்பதாலும், அங்ஙனமே ஈண்டும் ஆனந்தாவிர்ப்பாவத்தைத் தரத்தக்க தூரியசிவம் எழுந்தருளியிருப்பதுப்பரை,பைசந்தி,மத்திமை,வைகரி பென்

நிற்றல் வேண்டும். அப்படி நிற்கில், வாக்கிய சிந்தனையுமிறந்து ஸொருபத்தில் மனம் நிலைபெறும். பெறின், எதார்த்த வாநந்தம் ஜனித்து அவ்வாநந்தம் நிலைபெறுகிறபரியத்தம், அகமுகமாகிய சமாதி

னும் நான்கு வாக்குகளு மெழாவண்ணம் ஏகாக்கிரதத்தன்மை யடைந்து அகண்டாகாரவிருத்தி யுதயமாகு மிடத்தையே யுகித்துநின்று, அதனது அதிகரிப்பால் அஞ்ஞானநிவர்த்தியாகி, ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி யது வம் பெறுதற் கிடமாகிய(சங்கற்பவாகாரம் தவிர்ந்த பின்னரும்,மறுசங்கற்பமுதிப்பதற்கு முன்னருமாகிய இவ் விரண்டிற்கு மிடையாயுள்ள) மத்தியகத ஸ்தானத்தில் மனதை நிறுத்தலே மேற்காட்டிய வநுபவங்களைத்தருவது மாதலாலும், உத்தரமுகம் என்பது வடதிசை யென்பதாக பதத்தின் பாஹியார்த்தத்தை நாடாதொழிந்து, ஈண்டு உண்முகமாக தகராகாசத்தில் பொருந்தும்படி நிறுத்தி என ஆந்தரார்த்தப்பொருள் கொண்டாம்.

320 நிஷ்டாநுபுத்சாராம்ஸத்திரட்டு.

நிலையிற் பிரிதலின்றி திடவைராக்கியத் துடனிருத்
தல் வேண்டும். இருக்கில் சங்கற்ப நாசம் வாசனாகூய
முண்டாகி கூடஸ்தப்பிரஹ் மாக்கியநிலையை யடை
வார்களென்று ஈஸ்வரனாற் சொல்லப்பட்ட ஆக
மங்கள் கோஷியாநிற்கும். (௨௦)

வேறு.

இருந்தான் சமாதி போலென்றே யிர்த
வுலகோ ரியம்பவுங்கேட்

யிருந்துஞ் சமாதி தனிலுழையா தென்றோ
வென்போ லிருந்தானே

யிருந்தான் சமாதி தன்னிலையி லிருந்தே
யிலாமை தனைநீக்கி

யிருந்தா னவனே யிருந்தானே யின்ப
மளவி லின்பத்தே.

(அ - பொ - ரா.) தொழிலறுதியுடையானே யிவ்
வுலகின்கண்ணுள்ளார் நோக்கி யிவன் சமாதிரிஷ்
டைய யடைந்துள்ளவன்போ. லிருக்கின்றன

னென சமாதியின் பெருமையைப் புகழ்ந்து பகர்வதைக்கேட்டிருந்தும், பரமாசாரியர்பாலடித்து அச்சமாதியின் உளவுகளை நன்குணர்ந்து, அந்தக்கரணவிருத்தியை நிரந்தரம் நிறுத்தி சாதகஞ்செய்து துக்கநிவர்த்தியையும் பரமநந்தப் பிராப்தியின் ஆவிர்ப்பாவத்தையு மடைந்துகிருதகிருத்தியத்தன்மை பெறுது, பகிர்முகப் பிரவிருத்தியில் தலைப்பட்டு சாத்திரபடனம் ஒதல், ஒதுவித்தல் முதலிய சம்பந்தத்தினாலேயே திருப்தியடைந்திருப்பானாயின், அன்னோனுக்கிடக்கண் வருங்கால் இவ்வங்காத்த கிள்ளையைப்போல் சோர்வடைவனாதலின் இத்தகைய நாடகத்தொழிலை, சாதக புருடனானவன் விடுத்து சாத்தியத்தன்மை யடையுமளவும் இலைமறை காய்போல் பிரபஞ்சத்தினிடத்தின்னெனப் பிறரறியா வண்ணமிருந்து பரமாசாரியரால்காட்டிய (சங்கற்ப ஆகாரந்தவிர்ந்த பின்னரும் மறுசங்கற்ப முதிப்பதற்கு முன்னருமாகிய) இடைவெளியில் சித்தவிருத்தியை நிரந்தரம்நிறுத்திப் பழகும் பரிபாகஸ்திதியிலுளவாகும் ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி யுதயத்தால் சகல கேவலத்தாக்கற்று ஆண்டு

322 நிஷ்டாநுபூத்சாராம்ஸத்திரட்டே.

நிகழும் நனவிற் சுழப்ப்திநிலையில் இடையருச் சமா
திகைய (நிர்விகற்பம்) யடைந்து அதனதீத பரிணாம
ஸ்திதியைப் பெற்று சகஜாநந்த வநுபவியா யிருப்
பன் என்பதாம். (உக)

வேறு.

அருந்துபோ எனகமும் பாதிபா நீரு
மதனிணும் பாதிப தாகப்
பொருந்துநா னொன்றுக் கொருபொழு
தருந்தல்புரிகமற்றெவ்விடத்தெனுந்தா
னிருந்திடி னுப்பி னெழுதினும் புவிமீ
தேகினு மாதர்க டம்மைப்
பரிந்துகூடினுமெய்ஞ் ஞானமுத்திரையிற்
படிவது யோகிதன் பரிசே.

(அ - பொ - ரா.) ஞான சாதகர்கள் உதராக்கி
னியைத் தணிக்கும் பொருட்டு அரை வயிறு போ
ஜனமும் கால் வயிறு ஜலமும் நானொன்றுக்கு பக
லில் உச்சிகாலத்தி லோர்பொழு தருந்தக்கடவர்,
அஃதன்றியு மத்தகைய புருடர்கள் சாதகஞ் செய்

யுங்கால் ஆண்டு, அந்தக்கரண விருத்தி நிலைபெ
ருது எத்தகைய சம்ஸ்காரங்கள் வரினும், அவை
களின் வசப்படினும், நாடருபத்தடிப் பெய்தினும்,
இந்திரியவழிசெல்லினும், விஷய போகங்களை யநு
பவிக்கினு மச்சமயங்களி லெல்லாம் சற்குருநாதன்
காட்டிய ஞானமுத்திரையென்னு முளவில் நிரந்
தரம் சித்தவிருத்தியைப் பிரிதலின்றி யிருக்குமாறு
பொருத்திக் கொள்வதே ஞானயோகிகளின் சுபா
வத்தன்மையாம். (உஉ)

இத்திற மான யோகசா தனையி
விருந்துசா திப்பவர் தமக்குச்
சுத்தமா நாதத் தொனிகளும் பலவாத்
தோன்றிடு மணிகடன் மேக
மத்தளம் பேரி யாழொலி சிலம்பு
வளையளி தாளமென் றுமையாட்
கத்தனு மொழிந்தா னன்றியு முரவோ
ராய்ந்தெடுத் துரைத்தன ரன்றே.

(அ பொ-ரை.) சற்குருநாதன்பாற்பெற்றமோன
முத்திரையில் சித்த விருத்தியை நிரந்தரம் தைல

324 நீஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

தாரைபோல் நிறுத்திப் பழகுங்கால் சிந்தனையிறந்து
 சிந்தனாதீதமாய் நிலைக்கும் அவசரத்தில் ஸௌரூபம்
 விளங்காமையும் பகிர்முகத் தோற்ற மின்மையுமா
 கிய விடைவெளியில் பிரணவ ஸப்தமுண்டாகும்.
 ஆண்டு சித்த விருத்தி யெவ்வண்ணம் பரிணமித்து
 யுகிக்குமோ அவ்வண்ணமாக மணி, கடல், மேக
 முழக்கம், மத்தளம், பேரி, யாழ், சிலம்பு, சங்கு,
 தாளம் முதலான பலவகை ஒசைகளாக நிகழுமென
 விமையவல்லிக் கிறையோ னியம்பின தன்றியும்
 மகருஷிகளு மிச்சூழ்ச்சியை யுணர்ந்தெடுத்த துரைத்
 திருக்கின்றனார்கள். (உரு)

ஒத்தவந் நாதந் தோன்றிய பொழுதே
 யொலியினு லுயர்ந்தெழு படம்போற்
 றத்துவஞ் சகல கேவல நீங்கித்
 தனையறி பவர்க்கிலே மூட
 மித்திற மலாது சகலத்து மெய்தா
 திரும்பர கேவலத் தடையா
 மத்தியத் தந்த மூடமே யுற்றால்
 வகையதற் குரைக்குது மன்றே.

(அ - பொ ரை.) பரமாசாரியர்பகர்ந்த லக்ஷ்யார்த்
சத்தில் சித்தவிருத்தியைநிறுத்திப் பழகும் பரிபாக
ஸ்திதியில் ஸௌரூப விளக்க மின்மையும் பகிர்முக
நாட்ட மின்மையுமாகிய விடையிற்றேன்றும் பிர
ணவ சத்தத்தின்மயமாகாது அச்சத்தத்தி னதிஷ்
டான வடிவாயுகித்து நிற்குந்திடப்பேற்றில், ஆண்டு
ப்ரஹ்மாகார விருத்தி யுதயமாகி சகல கேவலங்கள்
நீங்கி தூரியாநுபவத்தை யடைபவர்க்கு அஞ்ஞான
மத்தியந்த நிவர்த்தியாகும். இவ்வாறன்றி, அச்சப்
தமயமாகிச் சகல கேவலத்தின் வயப்பட் டிடை
வெளியில் நிகழும் பிரணவ சப்தத்தையே யநுபவ
மெனப் பொருட்கொண்டு திருப்தி யடைதலாகிய
ராசாஸ்வாதமென்னும் பிரதிபந்தம் நிகழு மாயின்
அப்பிரதிபந்தத்தை யொழிக்குஞ் சூட்சியைக்கூறு
தும். (உச)

துன்னிய வந்த மூடநீங் கிடமெய்த்

தூயசற் குருவினைத் தொழுதே

மன்னுகா ரணமா மனுவினைப் பெற்றே

மனம்விட யத்துறா திருந்தே

யந்நிலைப் பதினா யிரந்தரஞ் செபிக்க
வகன்றிடு மகன்றிடா துறுமேற்
பின்னுமச் செபத்தை யொருபதாண்டள
பெட்புடன் செபிக்கநீங் கடுமே. [வும்

(அ.பொ-ரை.) நெருங்கிய அவ்வஞ்ஞானம் நீங்கு
தற்கு பரிசுத்தம் பொருந்திய வெதார்த்த ப்ரணவ
சப்தத்தை யெவ்விளக்கம் விளக்குகின்றதோ வவ்வி
ளக்கமயமாய் நிலை பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அன்
றே லச்சமயம் மஹாவாக்கியத்தைச் சிந்தித்து மன
தை யச்சிந்தனையில் விடாது அஃதுதிக்குமிடத்தி
னிறுத்தி தசேந்திரியங்களும் ஜீவபோதமும் நாச
மடையும் பரியந்தம் பழகல்வேண்டும். அ வ் வ ா று
பழகும்போ தின்றியமையாத பிராரத்துவ வசத்தாய்
பகிர்முகப்படுங்கால் ஆண்டும், ஜீவபோத நிகழுமா
யின் அஃதெழாது அகவிளக்கத்தின் கண்ணேயே
விருத்தியை நிறுத்தி பதார்த்தங்களைப் பற்றிப்பழ
கும் பரிபாகஸ்திதியில் அப்பழக்கமு மற்று ஆநந்த
மே மேலிட்டு ந ி ற் கு ம். அவ்வாநந்தத்தில் நிரந்தர
சமாதி ஸ்திதியைப் பெற்றிருக்கில் திரிபுடி ரூபத்

துவைத மிறந்து அஞ்ஞான மத்தியந்த நிவர்த்தி
யைப்பெறும். (உரு)

இந்தமெய்ச் செபமுங் குருபதத் தன்பு
மிடைவிடா தேயுளுந் றுவரோல்
வந்திடுஞ் சனனந் தன்னிலே யுறுவர்
மன்னுமெய்ஞ் ஞானநிட் டையினை
யுந்துமம் மூட மிலாதவர் தம்மை
யுத்தம பக்குவ ரெனலா
முந்துசந் குரவ னல்குமுத் திரையான்
மோனவீ றுவுர்களன்றே. (உசு)

இயம்புநன்னிலையினிட் டைசாதிப்போர்க்
கினனொளி கோடிக ளொன்றும்
வயங்குவ போல வகக்கணிற் றோன்று
மற்றதும் பொருளல வென்றே
தயங்குறவெந்தை யுமைக்குரைத்திடவே
தலைவிகேட் டதனைநீ தெளிய
நயம்பெறப் புகறி யென்னவே வினவ
நாதனுந் தெளிவுற நவிலும். (உ௭]

மேலிரண்டும் வெளிப்படை.

இலங்கிய மோன முத்திரை யதனி
 விருந்திடும் பொழுதிலேம் புலனி
 னலந்திகழ் மூன்று புலனெடுங் கிடமா
 னவிலவை யெவையெவை யென்னிற்
 றுலங்கிய ரூப மிரதநற் கந்த
 மென்னுசொற் றிடுவர்மற் றிரண்டு
 புலன்களிற் பரிசந் தரிசனந் தோன்றிற்
 போயிடு மென்பர்புண் ணியரே.

(அ - பொ - ரை.) பிரதமசங்கற்பம் நீங்கியபின்
 னும் உத்தரசங்கற்பம் வருதற்கு முன்னுமாய் நிகழ்
 வதும் பிரகதாரணியமுதலிய பிரபல சுருதிகளெவற்
 றினும் விகசிதமாய் பிரதி பாதித்து விளங்குவதுமா
 கிய மத்தியகத ஸ்திதியிலேயே அந்தக்கரணவிருத்
 தியை நிறுத்திப்பழகும் பரிபாகதசையில் சப்த ஸ்ப
 ரிச ரூப ரச கந்த மென்னு மைந்தனுள் மூன்றெடுங்
 கிடும். அவை யெவை யெவைக ளெனில், பிரகாசிக்
 கின்ற ரூபக்காட்சிக்கேதுவாகிய பரிச்சின்னப்பிராந்
 தியும், ரசனையுணர்விற்கேதுவாகிய வப்பரிச்சின்ன
 பதார்த்தங்களைப் பற்றுதற்குக் கர்த்தாவாகிய சங்

கற்ப ஸ்புரிப்பும், கந்தவுணர்விற்கேதுவாகிய வச்
சங்கற்ப வாகாரமு மென்று (அந்தர் முகாநுஷ்டா
னத்திற் றலைப்பட்டுச் சாதகஞ்செய்யு மாப்தர்களா
லும், சாத்தியத்தன்மை யடைந்த வாப்தர்களாலும்)
கூறப்படும். எஞ்சினின்ற சப்தஸ்பரிசமென்னுமிரண்
டினும், சங்கற்பவாகாரந் தவிர்ந்தவிடத்தில் நிகழு
மனோ விளக்கமாகிய வகண்ட சூனிய மென்னும்
பரிச வுணர்வு, ப்ராஹ்மாகாரவிருத்தி யுதயத்தா
னீங்கி ஆண்டே சகல வநர்த்தங்களுக்கும் பற்றுக்
கோடாய் நிகழ்வனவாகிய வாசனை யென்னுஞ்
சுரோத்திரிய சப்தக்காட்சியும் நீங்கிவிடுமென்று
ப்ராஹ்ம நிஷ்டடர்கள் கூறுவர். (2அ)

வேறு

பேசரிய வநுபோக மாகுங் காலைப்

பிறங்குசத்தத் தக்கரங்க டோன்றுமாயி
னீசமாம் பொறிபுலன்க ளவையுந்தோன்று

நிலவுபொழு தகமுகம தாக வ்யத்தே
பாசமிதே சிகன்முன்னம்பகர்ந்த வாறே

பதுமவா தனமும்பார் வையுநீங் காம

330 நிஷ்டானுபுதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

லாசிலந் நிலையிலுற வஞ்செழுத்து மில்லென்
றறையக்கேட்டவைபோமாறியம்பு கென்றாள்

(அ - பொ - ரை.) அ க மு க மாய் விருத்தியை
நிறுத்தி சாதகஞ்செய்யும் பரிபாக தசையில் மனோ
வாக்குக் காயங்களின் செயலிறந்து ப்ரஹ்மாகார
விருத்தி ஞான சகித சமாதி ஸ்திதி சித்திப்பதற்கு
முன் நிகழும் பிரணவ சப்தத்தின் வசத்தாய் சங்
கற்பவெழுச்சி யுண்டாகுமாயின், மாமிச பிண்டமெ
னுந் தேகோக வுபாதி சகித பொறிகளு மவைக்
குரியவிடயங்களுந் தடஸ்தப்படும் : ஆதலின், அப்
பிரணவ சப்த முண்டாகு ஞான்றே யதன் வசத்தா
காது, அச்சப்தத்திற்கதிஷ்டான நோக்குடைத்தாய்
நிற்றல் வேண்டும். அஃதின்றேல், சங்கற்ப வாசனா
க்ஷயங்களி னத்தியந்த நிவர்த்தியைப்பெற்று, சதா
நந்த சொரூபியாய் விளங்கும் ஞானாகிரியர் முன்ன
ரநுக்கிரகித்த வண்ணமே சங்கற்பவுற்பத்தி ஸ்தா
னத்தைத் தைலதாரை போனோக்கி நிற்குந்தன்மை
யையும் உள்ளது (ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி) விளங்கு
கிற பரியந்தம் பிரிதலின்றிப் பழகுவாயாகில், அப்

பழக்கத்தின் முதிர்ச்சியா லஞ்ஞானம் நீங்கி ப்ரஹ்
மாகாரவிருத்தி யநுபவமுண்டாகும். ஆண்டுண்டா
கும் நிர்விகற்ப சமாதியால் சகஜநாந்த வடைவுண்
டாகி அவ்வடைவின் பரிபாக ஸ்திதியில் சங்கற்ப
வெழுச்சி, ஆகாரமென்னும் நாமரூபங்களி னத்தி
யந்த நிவர்த்தியைப் பெற்று, சத்து சித்து ஆனந்த
மென்னு மநுபவப் பெருக்காகிய ஸ்புரிப்பும் ஈண்டு
நிகழாதென பரமசிவனாற் கிளத்தக்கேட்ட தேவி
யார், அவைகளொடுங்குந் தன்மையைச் சொல்லீராக
வென்றார். (உக)

வேறு.

நகரமொடு மகரமது சடந்தருங்கா ரணமா
நாடுமவை நீங்கியிடம் வகையையநவிலுதுங்கேள்
வகரத்தி னகரமுதல் யகரத்திற் றுனே
மகரமுநீங் கிடுமரிய சிகரமனுத் தன்னால்
யகரலயம் வகரமுந்தான் சிகரத்தி லொடுக்க
மாகுமிறைநீங்கவுயிர் முத்தியெய்துமென்றே
தகரநறுங் கரியகுழ னகமாதுக்கிறைவன் [தே.
றனதுதிருவுளமகிழ்ந்து சாற்றினனன்குணர்ந்

(அ - பொ - ரை.) நாம ரூப மிரண்டுந் துன்பப் பகுதிகளை யுண்டுபண்ணுவதற்கேதுவாகியும், சச்சி தாநந்த மூன்றும் கூடஸ்த ப்ரஹ்ம ஐக்கியத்தன்மையை யுண்டு பண்ணுவதற் கேதுவாகியும் நிகழ்வன. இவைகளின் லயக்கிரமங்களை யுகித்தறியுந் தன்மை களைச் சொல்லுதுங்கேட்பாயாக. அந் த க் க ர ண விருத்தியை யிந்திரியவழிவிடாதுசங்கற்போற்பத்தி ஸ்தானத்தின் கண்ணேயே நிறுத்தி தைலதாரை போற் பழகும் பரிபாக ஸ்திதியிலுண்டாகும்(ஆந தத்தின் லேசமாகிய) உள்ளக்குளிர்ச்சி யநுபவ, தில்சங்கற்ப வெழுச்சியானது சொரூபத்தி லேகாக் கிரதை யடைந்து ஆண்டு சூனிய விளக்கமே மிஞ்சி நிற்கும் அவ்விளக்கத்தினை யெவ்விளக்கம் விளக்கு கின்றதோ வவ்விளக்கமயமாயுகித்து நிற்குமத்தறு வாயில் ஆகாச பலம்போல் ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி ஞானமுதயமாகி அஞ்ஞானந்தகாரம் நீங்கும். இப் பெற்றியான், ஈண்டநுபவமாய் நிகழ்வது சுத்த ஜீவ (கூடஸ்த) அநுபவமாதலின், அவ்வநுபவத்தில் கிரந் தர சமாதி ஸ்திதியைப் பெற்றிருக்கின் தூரியாநு பவம் (சகஜாநந்தம்) விளங்கி மேற்கூறிய சுத்த ஜீவ

வநுபவ மாகிய திரிபுடிருபத் துவைதமு நீங்கும்,
இந்நிகழ்ச்சியான் சகஜாந்த வநுபவமென்னுஞ்
சுத்த ஸ்புரிப்பாகிய மாயாமலமுநீங்கி, கூடஸ்த
ப்ரஹ்மாக்கிய நிலையாகிய விதேகமுத்தி யநுபவத்
தைய நடையுமென்று, மயிர்ச்சாந்தணிந்த வாசனை
பொருந்திய கறுத்த கூந்தலையுடைய மலைமாதுக்கு
பரட்சிவனார்தமது திருவுளங்களிகூர்ந்து செவ்வனே
யறிந்து அநுக்கிரகஞ்செய்தனர். (௩௦)

வேறு,

ஆதனத் திருந்தே சாதனை செயும்போ
தலைதரு மனமடங் காமற்
பாதுமே யெனினுங் கேவல மயக்கம்
புரியுமே யெனினுமங் கெழுந்து
நீதியி னையீ ரடியுலா வந்தே
நிலவுமா தனத்தினிற் பொருந்தி
யோதுசா தனையி லுறுதியோ டிருப்ப
தியோகியர்க் கியல்பதா மன்றே. (௩௧)
வெளிப்படை.

334 நிஷ்டாணுபுதீசாராம்ஸத்திரட்டு.

வேறு.

இந்நிலையா கியபரம

கேவலத்தி னாளு

மெழுதித்தி யாசனத்தி

லிராமலிருந் திடுவோ

னந்நிலையே யுடலினொடு

சீவன்முத்தி யடைவ

னதுவுமெவ் விதமென்னி

லறைகுதுநீ கேளாய்

துன்னியதோ யத்தினொடு

தோயமுறல் போலுஞ்

சுவைதருகீ ரத்தினொடு

கீரமும் போற்கலந்தே

யெந்நிலையுந் தோன்றாம

லிருந்திடவிய் வுலகி

லிறப்பினொடு பிறப்புமறுத்

திணையிலின்பத் தொளிர்வான்.

(அ - பொ - ரை.) சற்குரு நாதன்பாற் பெற்ற
அருட் பிரசாதமாகிய வுளவின்கண் அந்தக்கரண

விருத்தியை நிறுத்திப்பழகும்பரிபாக திசையிலுண்
டாகாநின்ற ப்ரஹ்மாகார விருத்தியில் திரிபுடிருபத்
துவைதம் நாசத்தையடைகிறபரியந்தம், இடைய
ருச்சமாதிஸ்திதியைப் பெற்றிருக்கின்ற புருடனே
வனோ வப்புருடன் அச்சரீர மிருக்கு ஞான்றே அப்
பிரஹ்மாகார விருத்தியின் பெருக்காகிய தூரியாறு
பவத்தையும் சகஜாநந்தப் பேற்றினையுமடைவன்.
அஃதையே ஜீவன் முத்தி யென்பர். அவ்வித முத்
தியினேர்மை யெவ்வாறெனில் அஃதை ஈண்டொ
ருவாறெடுத்துக் கூறுகின்றனம், நீ கேட்பாயாக.
கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, கோதாவரி, கிருஷ்ணா,
துங்கபத்ரை, காவேரி, தாம்ரபர்ணி முதலாகிய
வநேக நதிகளின் ப்ரவாக ரூபமாகிய ஜலங்க னெல்
லாம் சாகரத்திற்குலந் தெவ்வா றென்றுபட்டு விளங்
குமோ வதுபோலவும், மதுரமாகிய வநேக ஆவின்
பால்களெல்லா மொருங்குசேர்ந்தவிடத்திலொன்று
பட்டு பேதப்பகுதிதோன்றா தேகரசமாய் விளங்கு
மோ வதுபோலவும், ஜீவஞானவன் சற்குரு வீக்ஷண்
ணிய வருட்பிரசாதவலிமையால் அந்தக் கரண விருத்

336 நிஷ்டானுபுதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

தியை அகமுகநாட்டத்தில் தைலதாரைபோ னிறுத்
திப் பழகும் பரிபாகதசையில் ப்ரஹ்மாகார விருத்தி
யுதயமாகி அஞ்ஞானம் நீங்கப்பெற்று ஆண்டுண்
டாகும் பரமாநந்த ஆவிர்ப்பாவத்தினால் திரிபுடி ரூப
த்துவைத மிறங்கும். இப்பெற்றியான் தேகாதி பிர
பஞ்சத்தோற்றந் தோன்றாமல் ஆநந்தப் பிரவாகமே
யதிகரித்து அப்பிரவாகத்தின்முதிர்ச்சியா லந்நினைவு
மிறந்து கேவலம் பரம கைவல்யத் தன்மையாய்
விளங்குவான். (௩௨)

அஞ்செழுத் தின்விதி யெவ்வித மென்னி
லரிய தூலமொடு சூக்கும மேவும்
பிஞ்செழுத் தினைப் தள்ளிமே னின்ற
பெரியெழுத் தினைப் பினுமுனு நிறுவி
யெஞ்ச லில்லுயிர் நடுவினி நிலவ
விசைத்தல் காரண மாகுமென்றறிதி
விஞ்ச நல்லரு ளிறையதா மிதனை
விளங்கு பக்குவர்க் கருள்வதுவிதியே.

(அ - பொ-ரை) மேற்சொல்லிய காரண பஞ்சா
க்ஷரத்தின் கிரமமெவ்வாறெனில் அருமையுற்ற ஸ்
தூல பஞ்சாக்ஷரத்தின் பிரதமத்திலும் சூக்ஷ்மபஞ்சா
க்ஷரத்தினிறுதியிலும் பொருந்தியிராநின்ற திரோ
பவ மலமாகிய வவ்விரண்டக்ஷரங்களையும் நீக்கி
எஞ்சி நின்ற பெருமைபொருந்திய பதி சத்தி பசு
என்னும் மூன்று அக்ஷரங்களில் பதி சத்தி அக்ஷரங்
களை முன்னும் பின்னுமாக நிறுத்தி, குறைவில்லாத
பசு அக்ஷரத்தை யீடையில் பிரகாசிக்க விசைத்தல்
காரண பஞ்சாக்ஷர மாகுமென்றறிவாய். இதற்கு
மேற்பட்டு வழங்கப்படுங் கைவல்ய மோக்ஷப் பேற்
றினைத்தருகின்ற சத்தி அக்ஷரமும் பதி அக்ஷரமுங்
கூடியதே மகா காரணமாம். இத்தசைய மகாகார
ணத்தை, மல விக்ஷேப தோடங்கள் நீங்கி சாதன
சதுஷ்டய சம்பன்னர்களா யுள்ளார்க்கே உபதேசிப்
பது கிரமமாம். (௩௩)

வேறு.

இந்தவஞ் செழுத்தி லிரண்டெழுத் தொழிப்
தென்னையென் றுமையவள் வினவ [ப

வந்தமி லின்ப துன்பவே தனையி
 லழுத்துவ திரண்டெழுத் தாமால்
 சிந்தனைக் கரிய சிவமிரு பாலுஞ்
 சேர்ந்துபிர் நடுவணைந் திலங்கு
 மைந்தெழுத் தினையே காரண மெனலா
 மதுமுத்திக் குறுதுணை யாமால்.

(அ - பொ - ரை.) இந்த பஞ்சாக்ஷரத்திலிருக்
 கின்ற நகர மகரங்களென்னு மிரண்டெழுத்தை நீக்
 குவது யாதுகாரணமென பார்வதியார் கேட்க பரம
 சிவனாரதுக்கிரகிக்கின்றார். முடிவில்லாத சுகதுக்
 கங்களா லாகிய பவரோகத்தில் பிரவாகரூபமாய்
 முழுகச்செய்வது அவ்விரண்டெழுத்தாகும் ஆத
 லின் அவைநீங்க, மனத்தால் நினைப்பதற்கரிய பதி
 அக்ஷரம் சத்தி அக்ஷரமாகிய விரண்டையும் முன்
 னும் பின்னும் நிறுவி ஜீவாக்ஷரம் மத்தியில் பொருந்
 தப் பிரகாசிக்கின்ற வைந்தெழுத்தினையே காரண
 பஞ்சாக்ஷரமென்று சொல்லப்படும். அத்தகைய
 பஞ்சாக்ஷரத்தை யிடையறாது எச் சமயங்களினும்
 அஐயையாய்த் தியானஞ்செய்யின் மலவிக்ஷேப தோ

டங்கள்நீங்கி சாதன சதஷ்டய சம்பத்துகள் ஆகா
சபலம்போற்றேன்றி பரமானந்த சுகத்தி ஞவிர்ப்
பாவத்தையுண்பெண்ணுவதற்குற்றதுணையாகும் ()

வேறு.

விதிசேர் பஞ்சாக் கரந்தன்னை விளங்க
வுரைத்தோ மேலியம்பல்

பதியின் மனுவாமதையுளத்திற்பதித்தோர்
பரம பத மடைவர்

கதிசேர் செபமு நீங்காதோர் கருதும்
பலனே யடைவரென

மதிசேர் சடையெம் மண்ணலுமை மகிழ
வுரைத்தான் வாய்மலர்ந்தே. (௩௫)

சினத்தி னிடத்து முவகையினுஞ் சிநேக
னிடத்து மனையிடத்து

மனத்தான் மொழியாற் கரத்திடையுமருளு
ஞமலியிடத்தினுந்தா

னெனைத்துநமுவ விடாதகத்தி னிடையே
யுய்ப்பா னிறையெழுத்தை

340 நீஷ்டாஹுபுதிசாராம்ஸத்திரட்டே.

மனத்துக் கரிய னுமவனே யென்றான்
பரமன் மலைமகட்கே. (நகூ)

இரண்டும் வெளிப்படை.

வேறு.

பதியெழுத்தை விடுத்தவர்கள்
பண்ணும்பூசை யவமாகும்
பதியெழுத்தை விடுத்தவர்கள்
பண்ணுஞ்செபமு மவமாகும்
பதியெழுத்தை விடுத்தவர்கள்
பண்ணுந்தவமும் மவமாகும்
பதியெழுத்தை விடுத்தவர்கள்
பண்ணுமறங்க ளவமாமே.

(அ - பொ - ரை.) சங்கற்ப வற்பத்தி ஸ்தானத்
தை விடுத்து கேவலம் சங்கற்ப பரிணாமமாகிய னா
மரூப சகித திவ்யமங்கள வடிவினையே தேஹேஹ
வுபாதியில் சத்திய புத்தியோடு கூடி நின்று செய்
யும் பூஜையானது மானி - யாக்கை யெடுத்தவினா
லாம் பயன்யாதோ அஃதினை தராதென்பதாம். மந்

திராதிசுள ஜபிக்குங்கால் அம்மந்திரஜபம் யாண்டு உற்பன்ன மாகின்றதோ ஆண்டே சித்தவிருத்தியை நிறுத்தி ஜபித்தல் வேண்டும் அவ்வாறு செய் யாத ஜபம் அம்மந்திரங்களாலாய பயனைத் தராவாம். சங்கற்ப விகற்பமற்றிருத்தலாந் தன்மையெம் முயற்சியா னிகழுமோ வம்முயற்சியிற் றலைப்பட்டு அதன் பரிபாகஸ்திதியில் விளங்கும் அகண்ட சூனியத்தை யெவ்விளக்கம் விளக்கு கின்றதோ வவ்விளக்கமயபாய் சித்தவிருத்தி நிலைபெற்றிருத்தலாந் தன்மையை யுகித்துப் பழகல்வேண்டும். அவ்வாறு பழகாத நிட்டை துக்க நிவர்த்தியையும் பரமாநந்தப் பிராப்தியையு மடைவிக்கா தென்பதாம் அகத்தின் கண் ப்ரஹ்மாகார விருத்தி ஞான முதயமாகி யவ்விருத்தி யநுபவத்தின் கண்ணேயே நின்று, ஆன்மகோடிகள் யாவருக்கும் உபதேசக்கிரமங்களை யுணர்த்தி யன்னோர்களை யுந் தானடைந்த பரமாநந்தப் பிராப்தியி னாவிர்ப்பாவ முண்டாகுமாறு செய்வித்தல் வேண்டும். அவ்வாறின்றி யகத்தின்கண் ப்ரஹ்மாகார விருத்தியநுபவத்தினைப்பெறாது கேவலம் சாஸ்த்திர ஜன்னியா ஞான மட்டினின்று

342 நிஷ்டாநுபூத்சாராம்ஸத்திரட்டு.

ஆன்மகோடிகளுக் குபதேசிக்கத் தலைப்படில் அன்
னோர்கட் கவ்வுபடே சசத்தாலாய பயன் சித்தியாதன்
றியுந் தன்புலுந் துக்கநிவர்த்தி யுண்டாகா தென்ப
தாம். (ந.௭)

வேறு.

இந்நிலையா மிறையெழுத்தை
யுளத்தடக்கு மவனே
யிவ்வுடம்பி னுடனிருந்து
மிலங்குபா கதியை

யந்நிலையே யடைவனென
வண்ணன்மலை மாதுக்
கறைந்தனனா லஃதுமோ
ராண்டுளத்து ளடக்குந்
தந்நிலைமை யுடையவர்க்குப்
பரகூரவன் மகிழ்ந்தே
சாற்றுகமா காரணத்தைத்
தமதுளத்து ளடக்கா

நன்னிலையாம் பக்குவரல்

லாதவர்க்குத் தானே

நவின்றிட வொண்ணுதெனவே

நவிலுவர் நல்லவரே.

(அ - பொ - ரை.) இத்தன்மையாகிய பதி அக்ஷரத்தை அந்தக்கரணத்தினிடமாக நிரந்தரம் பரநினைவோடிருக்குமாறு தியானிக்கும் புருடனெவனோ அப்புருடன் இச்சரீரமிருக்கு ஞான்றே அத்தியானத்தின் முதிர்ச்சியில் பிரகாசியானின்ற ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி யுதயமாகி பரமானந்தாவிர்ப்பாவத்தைப் பெற்று, அவ்வாநந்தாநுபவியாகவே அமர்வனென்பதாக பரமசிவனார் உமாதேவிக் கருக்கிரகித்தனர். அத்தகைய பதி அக்ஷரத்தை அகவிந்திரிய புறவிந்திரிய விமாபாரங்களற்று சரீரப் பிரதிதியுந்தோன்றாதகண்ட சூனிய விளக்கம் நிகழ்வதெந்நிலையோ வந்நிலையை யுள்ளது விளங்குகிற பரியந்தங் காத்திருத்தலாந் தன்மையைப் பெறுதற்குரிய வாற்றலுடைய சீடனது பரிபாகமாகிய மலவிசேஷ தோட நீங்குகிற பரியந்தம் நாநாவித வுபாயங்களாற் பரிசோதித்

344 நிஷ்டானுபுதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

தும் அவ்வாறு பரிசீலனஞ்செய்யுங்கால் கட்கிமை
போலும் ஊசி நூல்போலுமொத்து சம தமாதி குண
ங் ளியல்பானேயமையப் பெற்றவர்களுக்கு பரமா
சாரிய நகமகிழ்ந்து மகாகாரணத்தை யுபதேசித்
தருளுவன் அக்கணமே, சூரியகிரணங்கள் படப்
பனிக்கிரணங்கள் நீங்குவபோல் அநாதியாய்த் தன்
பாலுள்ள வாணவ மலம் நீங்கி பரமாநந்தாவிர்ப்பா
வத்திலடர்வன். இத்தகைய விலக்கண மில்லார்க்கு
மேற்கூறிய மகா காரணத்தை யுபதேசித்தருளப்
படாதென ஆப்தர்கள் சொல்வர் (நஅ)

இப்படி யாய வுபயநன் மனுவை
யெழிற்குரு வருளிடப்பெற்றுச்
செப்பருஞ்செபமுஞ் செபியா துசெபிக்க
சிந்தையு மோயும தோய்ந்தா
லப்படி தானே யாதனங் கட்டி
யசைவற விருப்பதே நிட்டை
துப்புறு கரண மசையுமே யானாற்
துரிசுள வநிட்டையென் றுணரே.

(அ - பொ - ரை.) இத்தன்மைப்பட்ட விரண்ட
க்ஷர மென்றமையால் பரமாநந்த பிராப்தியி னாவிர்ப்
பாவத்தை பேர் சாக்ஷாத் கரிக்கத்தக்க * மகா கார
ணமெனப் பொருட்படும் இத்தகைய மந்திரத்தை
சகஜாநந்த வடிவே யியல்பாயுடைய பரமாசாரியர்பா

* பஞ்சாக்ஷர மென்னுஞ் சப்தமானது காரண
காரியவகையாய் நிகழும் சேதன சேதனப்பிரபஞ்
சத்தின் அதிஷ்டான வடிவினையே யுணர்த்துத்
லென்பதாம்; ஈண்டதன் நன்மையைக்கூறுதும்;—
ஆத்ம பஞ்சகமென்னும் சத்து சித்து ஆநந்தம் நாம
ரூபமாகிய வைந்துபதம் நிகழ்வனபோல், சிகரம் வக
ரம் யகரம் நகரம் மகரமென வைந்து வடிவினை
யுடையதாம். இவற்றுள் நகர மகரம் திரோபவா
க்ஷர மென்பதுபோல் நாம ரூபமென்னு மிரண்டுஞ்
சொரூப திருஷ்டியை விளங்கவொட்டாது மறைக்
குந் தன்மை யாதலால் மலம் (திரோபவம்) எனப்
படும்.

சத்து என்னுஞ் சப்தமானது திரிகாலா பாதிதத்
தைக் குறிப்பதால் சிருட்டிக்கு முன்னும் சம்ஹா

346 நிஷ்டானுபுதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

லுபதேச வாயிலாய் அனுஷ்டிக்கும் சூக்சிகளை நன் குணர்ந்து அதன்பின் அம் மந்திரத்தினை வாக்கினால் ஜபிக்காபல் அஜபையாய் நிரந்தரந் தைலதாரை போல் சாதக பாதக யுக்தியுடன் அநுஷ்டித்து வருவராயின் வாக்கிய சிந்தனையிறந்து மனம் ஏகாக்கிர

ரத்திற்குப் பின்னு மிடைநின்ற திதிக்காலத்தினும் நிர்விகாரமாய் விளங்கு பெப்பரம் பொருளோ வப் பரம் பொருளையே யுணர்த்துதலின் அஃதே பதி யெனப்படும்.

சித்து என்னுஞ் சப்தத்திற்குப் பிரகாசமென்ற மைதலின், அத்தகைய பிரகாச சப்தந் தொழிலி னைக் குறிப்பதால் அத்தொழிற் சத்தன்பால் நிகழ் வதாதலின் அச்சித்பிரகாசத்தினையே சத்தி யெனப் படும்.

ஆநந்தம் என்னுஞ் சப்தம் “ஆநந்தி” யென்னுங் கர்த்தாவின்றியக்கண் நிகழ்வதின்றாதலின் அத்த கைய கர்த்திருத்தவத் தன்மையை யடைந்துள்ள தெப்பொருளோ வப்பொருளில் போக்திருத்துவத்

தத்தன்மை யடையும் அவ்வாறு நிச்சலதையை
யடைந்தால் அதனது பரிபாக தசையில் ப்ரஹ்ம
கார விருத்தியுதயமாகும். ஆண்டவ்விருத்தி யறு
பவம் பிரிதல் இன்றி யிருத்தலாகிய சமாதியினை

தன்மையும் நிகழுமாதலின் இத்தகைய தன்மைக்
குரிய பெயரினை யுகிக்குங்கால் ஜீவனைப் பொ
ருட்படு மிவ்வொற்றுமை நயம்பற்றியே பஞ்சாக்ஷ
ரம் கேவலம் காரண காரிய ரகித நிர்க்குண ப்ரஹ்
மத்தினையே யுணர்த்துத னுதலிற்றாதலின், ஈண்டு
நகரமகர அக்ஷரங்களை நீக்கி "சிவ" என்னு மக்ஷரத்
தில் "ய" என்னு மக்ஷரத்தை அகமெனப் பொருட்
கொண்டு "சிவ" என்னு மக்ஷரத்தை ப்ரஹ்மமெனப்
பொருட்கொண்டு (ப்ரஹ்மம் + அஹம்) ப்ரஹ்மோ
ஹம் என்னும்பொருளையே மஹாகாரண பஞ்சாக்ஷர
மெனப்பொருட்கோடற்பாற்று, ஆதலால் இருக்கு,
யஜுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வே
தங்களி னிறுதியிற் பிரதிபாதிக்கப்படும் மகாஊக்கி
யங்களு மிப்பஞ்சாக்ஷரத்தின் பொருளே யென்பது
பெற்றும் இத்தகைய சூக்திகளை மேற்கொண்டு

348 நிஷ்டாநுபூதீசாராம்ஸத்திரட்டு.

பெற்றிருத்தல் யாதோவதனைபே கண்ணுடையோர்
நிட்டையென்பர். அவ்வாறின்றிப் ப்ரஹ்மகார
விருத்தி விளக்கத்தைப்பெற்ற மனம் மீண்டும்

நமது பூர்வாசாரியர்களாகிப் ஸ்ரீசங்கரபகவத் பாதா
சாரிய சுவாமி முதலியவர்களும், அப்பர், சுந்தரர்,
சம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர் முதலியவர்களும் பஞ்
சாக்ஷரத்தின் பெருமையையே யெடுத்த துரைக்குந்
தன்மையானே இவர்கள் கருத்துகளு மொன்றே
யெனப்படுதலின் ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர் முதலி
யோர் மகாவாக்கிய சித்தாந்தத்தையும் நிலைநாட்டி
னர் அப்பர் முதலியோரவ்வாறு நிலைநாட்டக்கண்
டில் மென்பராயின் அன்றோர்கள் திருவாய்மலர்ந்
தருளியிராநின்ற பாமலைகளில் இலேமறை காய்
போல் நிலைநாட்டி பரிபாகிகளுக்குத்தக்கவாறு பொ
ருட்படுமாறு வமைத்திருப்பதினாலும் இவர்கள்
கொள்கையுஞ் சமரச மென்பதே யொருதலையாம்.
இப்பெற்றியானே பஞ்சாக்ஷரமானது வேதங்களினி
றுதியிற் பிரதிபாதிக்கும் மகாவாக்கியப் பொரு
ளுள்ளே தெற்றென விளங்கும்.

பதார்த்தங்களி லாருடமாய் சஞ்சரிக்குமேயானால்
அஃது திரிபுடிருபத்துவைத மிறவாத அநிட்டை
என்றறிந்துகொள்ளக் கடவாய். (௩௬)

வேறு.

உற்றமெய் நிட்டை விடாதுசா தித்தோ
ருறுவர்நன் முத்தியை யென்றும்
மற்றவம் மூட நீங்கிலார் முத்தி
மறுபவத் துறுவரென் றுரைத்தீர்
குற்றமி னிட்டையடையுங் காரணத்தைக்
குழகனே யுரையென வினவப்
பற்றறு பரம னுமையவண் மகிழப்
பண்பொடு பகர்தன்மே யினனால். (௪௦)

வேறு.

ஞான நிட்ட னிருக்குமந் நாட்டினின்
மோனவார்த்தைமொழியவேகேட்டவன்
ருனு முப்பதா மாகந் தவத்தினு
லான முத்திப் பதத்தை யடைவனால்.

350 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

செப்பு நிட்டா பர்க்குச் சிந்தையா
லொப்பின் மாட மொடுக்கமுஞ் செய்பவ
னிப்பு விக்க ணிருபத்தெட்டாம்பவந்
தப்பி லாதமெய் முத்தியைச் சாருமால்-

ஞான நிட்டா பர்க்கு நாடொறும்
போன மாதி பொருந்த வுதவுவோ
னீன மில்லா விருபத்தைந் தாம்பவ
மான முத்தியை மன்னுத நிண்ணமே.

நிட்டை மேவு நிருமல யோகியர்
கட்ட வேநற் கலைக ளுதவுவோ
லிட்டமாயிரு பத்திரண் டாம்பவத்
தெட்ட ரும்பத மெய்துவ துண்மையே.

சாத னைக்குண் முயலுந் தகைமையோர்
பாதமுச்சிப் படியப்பணிபவ
ரோது மங்க மொருப திரட்டியிற்
நீதில் வீடு பெறுவது திண்ணமே. (சரு)

சாற்றுநிட்டையைச் சார்ந்தமெஞ்ஞானிபா
லாற்று நற்பணி யன்பொடு செய்பவ

னேற்று மீரா றியன்ற தனுவினிற்
போற்றும்வீடு பொருந்துவ துண்மையே.

ஒதுசாதனை யுற்றவர் சேவடிச்
சீத நீரொடு சேடமு மார்பவன்
நீதிலெட்டாந் தனுவிற் றிகழ்தரு
மேதின் மெய்வீ டெய்து மினிதரோ.

ஒப்பி லாதுய ருண்மைநிட் டார்தமக்
கப்போ டன்னமு மர்ச்சித் துதவியே
தப்பிலேவலுந் தாஞ்செயும் புண்ணியர்க்
கெய்ப்பின்முத்தி யெடுக்கும்பவத்தினே.

வேறு.

இந்நிலைத்திருப்பணியெலாஞ் செய்பவர்க்கிசைய
வந்நிலைப்பர குருவருள் சுரந்தினி தாக
வுன்னுதற் கருமொரு மொழியருளிஞலுதவித்
தன்னிலைப்பரநிட்டையிலிருத்துவன்றையயால்

வேறு.

இப்படி நிட்டை தன்னிலை யிருந்து
மியல்பொடுந் தன்னது பவத்தை

352 நீஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

யொப்பிலாவரசற் கமைச்சரைப்பதுபோ
லுயர்குரு பரற்குரைத் தளவின்
மெய்ப்படுகுரவன் பின்னிகழ்வதனை
விளம்பிடக்கேட்டறிகுநரே
ஓப்பின்மாயோக ரலாதவர்கிரியா
காண்டியென் றுரைத்திடப்படுமால்.

உன்னரு ஞான நிட்டையை யடிக
ஞரைத்திடக் கேட்டுள மகிழ்ந்தேன்
பன்னருங்கிரியா யோகமென்றுரைக்கப்
படுவதை யெனக்குநீ விரித்தே
நன்னய மாக வுரைத்திட வேண்டு
மென்றுமை நாதனை வணங்க
வின்னமு தொழுகும் மதியணி சடையோ
னிறைவியைப்பார்த்தினி துரைப்பான்.

வேறு.

பங்கமுற மனங்கொண்டு சுவாசந்தன்னைப்
பந்தனஞ்செய் தருங்கற்பம் பலவயின்றே
யங்கமதைத் தான்சுழற்றி யபானவழிதன்னு
லயம்வாங்கி யவ்வழியா னதைமீளவிடுத்து

மிங்கிவைகள் பலவியற்ற லட்டமா யோக
மென்பரின: சிவயோக மியற்றுவோர்க்கிலையாற்
றங்குசிவயோகத்தா லாக்கமுடனழிவுந்
தானிலாப் பரமசா யுச்சியந்தா மடைவார்.

வேறு.

புத்திகொள் கிரியா யோகசா தனையைப்
புரிந்திடு பவர்களில் வுலகி
லெத்தனை கால மிருப்பினு மீண்டு
மிறப்பொடு பிறப்பினை யடைவார்
சத்திய மாக வறிதிரீ யிந்தத்
தனிச்சிவ யோகசா தனையை
இத்தனை வயதிற் போதிப்ப தென்றே
யிறையவ னுமைதனக் கிசைத்தான்.

இந்தநன் னிட்டை யேழுநான் காண்டி
லியம்புத லுத்தம மாகு
முந்திய வையா ருண்டினி லாசான்
மொழிகுதன் மத்திம மாகு
மந்தமி லாரு ருண்டினிற் புகற
லறைதரு கனிட்டம தாமா

லுந்துமிப் பருவங் கடந்தவர்க் கதனை
புரைத்திடத் தகாதென வுணரே.

வேறு.

ஞான நிட்டையை நல்குநற் றேசிகள்
மான முற்றிடு மானிட னல்லனால்
வான முற்று வளர்கயி லைப்பரன்
றூனெ னத்தினஞ் சாற்றிட லாகுமால்.

வெளிப்படை.

நிஷ்டாநுபூதி சாராம்ஸத்திரட்டு
முற்றிற்று.

ஓம்.

தாலாட்டு.

ஆதிபராபரத்தை யன்புடனேதாலாட்ட
சோதிமயமாய்நிறைந்ததூயகுருதாள் துணையே.
காதலுடனின்பக் கணபதியைக்கைதொழுது
சேதனமாய்நிறைந்ததேவினிலேகூறுகின்றேன்.

பாதிபிலே வேருகிப் பம்புபிழை யுற்றாலும் ;
பேதமென்று தள்ளாமல் பேணுதற்கு வேண்டு
கின்றேன். (ஈ)

வேதனைகளற்றதொரு விஸ்தார மண்டபத்தில்
சுரதனங்கணலுமங்கை சதுரானமேடைகளாம். (ச)

மனமென்று சொல்கின்ற மாசற்றசட்டத்தில்
தனமெனுந்தத்துவமசியைச்சதுராணியாயமைத்து

மன்னஞ்செயும் யுக்திதனை மடங்காத கட்டை
யாக்கி, துணுகருதிவாக்யத்தைத் தூயதாய்க்கட்டைச்
சலிட்டு. (சு)

நிதித்தியா சனத்தன்னை நேர்த்தியுள்ள பலகை
மென், பதித்தசொயம் பிரகாச பரஞபத் தொட்டி
லுக்கு. (எ)

அனுபந்தம் ாலு மதற்குள்ளகால்களதாம்
துணுமை மத்திரியாதி தொடக்கற்றமேல்வளையம் (ஐ)

நால்வேத சாரமென்னும் நற்பொருளே சங்கிலி
யாம், நூல்வகையிலேயார்த்த சித்தே நுணுகுசர
கொண்டியதாம். (ஊ)

தகும்பிரஜ் ஞானமென்ற தனிப்பொருளே மெத்
தையதாம், அகம் ப்ரஹ்மமென்றபத மழகுள்ள
தலையணையாம். (க0)

சச்சிதானந்த ஸ்வத் தாமாய்நிறைந்துள்ள, நிச்சய
மென்றுசொல்லும் நிஷ்டையிலே தானிருந்தார் ()
சின்மயமாய்நிறைந்த சித்ரூபத்தொட்டிலிலே
தன்மயமாய்ப்படுத்த சற்குருவேகண்வளரீர். (க1)

அயமாத்மா ப்ரஹ்மமென் றமருகின்றநித்திரை
யை, சுயமாகச்செய்கின்ற சொரூபரேகண்வளரீர்.

ஆறுசமாதியென்ற வாநந்தநித்திரையை
மாறாதுசெய்கின்ற மத்குருவேகண்வளரீர். (க2)

தானாய்நிறைந்திருக்கும் சத்ரூபமானவஸ்து
மோனமேயெப்பொழுதும் முன்னாக்கணவளரீர்.

இந்தஜகமறந்தெப் பொழுதுத்தானாகி
சிந்தையொழித்துநின்ற சின்மயரேகண்வளரீர். ()

பேச்சிறந்துநின்றபே ராநந்தவாரிதியில்

* வாச்சிமுதலொன்றுமற்ற வஸ்துவேகண்வளரீர்.

பந்தமறுத்துநிற்கும் பரமாநந்தசுகத்தை
தந்துவிலைக்கவைத்த தன்மையேரகண் வளரீர் (கஅ)

அஜ்ஞானக்கண்மூடி யறிவாகவேநிறைந்து
ப்ரஜ்ஞானநிஷ்டை யிலே ப்ரஹ்மே மகண்வளரீர்.

அறிபாமயக்கொழித்து அதைவதவித்தினை
நெறிபாகச்செய்கின்ற நித்திபரேகண் வளரீர்.

பசையிலமோக மறுத்து பரமாகிப்பொழுது
அசையாமலேவிலைத்தவாரியேரகண் வளரீர் (உக)

சர்வமுந்தாளுகி சலிபாமலேவிலைத்து
கரியாய்விளங்குகின்ற காரணமேரகண் வளரீர் (உஉ)

அந்தரத்தைப்போலே யாதாரமாயடைந்தார்
பந்தமறுத்தருளும் பரமரேகண் வளரீர். (உ௩)

ஓம்

ஆநந்தோஹம் ஆநந்தோஹம் ஆநந்தோஹம்,

மத்குரு

* அசலபரோஹம் அசலபரோஹம் அசலபரோஹம்.

* அசலம் - நிர்விகாரமும், பரம் - மேலான ப்ர
ஹ்மமும், அஹம் - நான்.

சத் தருவின்பாத மலர் தியானப்பண்ணவே
சந்ததழம் அன்னைவாணி முன்னடக்கவே. (ஆ)

ஆலடியிலேவசித்த ஆதிவஸ்துவே
அடியார்பந்தந்தீர்க்கவேண்டியவனிதன்னிலை (ஆ)

வந்துதித்தருபந்தனை சொருபாந்தனாய்
சிந்தையிலேனாந் நெளிந்தேன் சின்மயமாக (ஆ)

பிரத்யகாத்மா ப்ரஹ்மமென்ற பேதங்களிரண்டு
ம், ஏகமென்று யுக்திசொன்ன வெந்தன் குருவே.

போற்றிசெய்துவேறுருவாய்போந்தபேதத்தை
தீர்த்தெங்கும்சித்ருபமாய் பார்த்தபிற்பாடு (ஆ)

கடல்தனிலே காற்றினிலே கணங்களாகவே, கட
லிந்தோன்றி கடல்தனிலே லபிக்குமாப்போலே ()

ஆந்தசாகரத்தி ல் அவித்தையாங்காற்று
அடித்திந்தஜகத்தை யெல்லாமாக்கிமறைக்கு. ()

அவித்தையென்ற வாயுவற்று வறிவுமயமாப்
அம்புதி ளாந்ரமதாகி ஆத்மருபமாய். (ஆந்)

அருமறைகள் முகலாதி பிரணவமந்திரம்
அநேகங்கலே நற்றோதும் ஆத்மா வைக்காணர் (ஆ)

எட்டுவித யோகந்தன்னை யிஷ்டமுடனே
திட்டமாகப்பண்ணினாலுமெட்டவேமாட்டார். (1)

வெகுவிசமாகவித்தை விரும்பிக்கற்றாலும்
அகம்ப்ரஹ்மமென்னு மியலறியார்வீணர் (ஆ)

வன்னியை விழுங்கினாலும் வாரிதிநீரை
வற்றவேகுடித்தபோது மித்தையறியார். (ஆந்)

பாவனாத்திரயங்களினால் பந்தமடைந்து
பரமார்த்தசொருபத்தைப் பார்க்கவேமாட்டார் (1)

பரிசுத்தவேதசீலன் நானேயென்றும்
பவிசரம்பவுமடைந்து பரமமூடானாய். (ஆந்)

மோசமலைதன்னிலேறி மோகலோகத்தில்
போகமுண்டுபோகவருந் தாகத்தினாலே. (ஆந்)

இகபரத்துலோகந்தன்னில் இச்சையைவைத்து
எண்ணறியாக்கோடிஜன்மம் எடுத்துமறியார் (ஆ)

ஆனாலித்தையாரறிவாரென்றுசந்தேகித்தால்
ஆரியனருளைப்பெற்ற பேர்களறிவார். ஆந்)

மதியில்வெகுபுக்தியற்ற மந்தனாலும்
மடமைபெல்லாகீங்கிரல்ல திடஜ்ஞானமுண்டாம்.

இந்தவகைக்கொரு யுக்திபசுல்லக்கேளும்
சந்ததமும்ரினைத்தபுழு தம்பியானாற்போல் (ஆ)

ஐந்துவிதவிருத்தியா லதுஷ்டிதமான
ஆதிகாரணகுருவை யந்யமென்னுமல். (ஆநந்)

எப்பொழுதுஞ்சிந்தைசெய்தாலிந்தமனதில்
அந்தரூபமெப்படியோ யப்படியாவார். (ஆநந்)

அஸ்திபாதிபிரியரூப மானவஸ்துவை [னே,
சைத்யம்வெண்மை நிகழ்ச்சிபோலேதவராமற்று
சிந்தைதில் வணக்கத்துடன் வந்தனஞ் செய்தால்,
எந்தபொருள் கண்டபோது மேகமாய்க்காண்பார்.

சந்ததமு மிந்தப்படியாகச்சிந்தித்து
தத்பதந்தொம்ப தந்தன்னை தானேயிழந்து. (ஆந)

தேசகாலவஸ்துபரிச் சேதமில்லாமல்
சிவாநந்தரூபமாகச் சிந்தனைசெய்தால் (ஆநந்)

பிறப்பிறப்பென்றுமற்று மன்னியேகனாய்
சிறப்புடைய ப்ரஹ்மந் தானாய்ச்சேர்ந்து. (ஆநந்)

சிதாகாசவடிவரான சின்மயாநந்தர்
சதாசொரூபாநந்த சத்தரூபராம். (ஆநந்)

மு ற் று ம்.

ஓம் சத் சத்.

உ
திருப்போரூர்ச்
ச ந் நி தி மு னை ற.

குறுங்கழி நெடில் விருத்தம்.

அருட்கட றதும்பிக் கவுட்செவிச் சார
லருவிபாய்ந தெழிறரு மசலம்
விருப்புற மருப்பிற் கடகமொன் றெடுத்து
வீறுகிம் புரியெனத் தரிப்போய்
சுருப்பினந் தொடருங் கதுப்பினர் மயக்கிற்
றளைந்துரு தெனை யினி யளிப்பாய்
பொருப்பனபுயத்தோய் மயிற் பரிபுகைத்தோய்
போரிவா ழாறுமா முகனே. (க)

அறிவதன் னினைவிற் கலந்துறு போதி
லும்பர முயிர்சக முளவாம்
பிறிவிலவ் வறிவந் நீனை வினை யகன்றற்
பேதாபே தங்கனொன் றின்றி
நெறியுறத் தானே தன்னிடத் திருக்கு
நிச்சய மென்றெனக் கிசைத்தான்
பொறிமறு மார்பன் மருகவே னெனையாள்
போரிவா ழாறுமா முகனே. (உ)

நினைவறி வெனவிய் விரண்டினை விரித்து
 நிகழ்த்துறுஞ் சுருதியீண் டிவற்றி
 னினைவிரண்டாகும் பரனினை வெனவு
 நிலவுறு முயிர்நினை வெனவும்
 புனைபா நினைவு சகமுயிர் நினைவு
 புரிந்ததைப் பிடிக்குமென் றிசைத்தான்
 புனையரும் பாரஞ் சாரிதரு நெய்தற்
 போரிவா ழாறுமா முகனே

(ந)

பரனது முகத்திற் குலகுபொய் சீவன்
 படிற்றுளக் கிணுக்கது மெய்ம்மை
 திரமுறு சாட்சி தானெனச் சீவன்
 நெரிந்திடிற் பரன்மன மிவற்காம்
 விரவிய சகமப் போதுபொய் யாகி
 விளங்குறு மென் றெனக் கிசைத்தான்
 புரமெரி செய்தோ னுவந்துபெற் நெடுத்த
 போரிவா ழாறுமா முகனே.

(ச)

அறிவினை நோக்கி லுயிர்வய மாகு
 மகமனஞ் சகத்தையவ் வுயிர் தான்
 பிறிபட ஞ்நாக்கின் மனத்தினின் வயமாம்
 பிறப்புமீ திதன்வயப் படாது

நெறியுறு மறிவின் மிகப்பரி சிக்கு
 னினைப்பருங் கதியுமீ தென்றான்
 பொறிமயி லேறுஞ் சேவக னெனைய ள்
 போரிவா ழாறுமா முகனே. (ரு)

ஏதொரு நினைவிங் கெழுமது மனமீ
 தெனதென வருமிதன் மூலந்
 தீதறு மூல வகங்கா மீதியா
 னென்றெழுஞ் செப்புமிங் கிவைக்கு
 மூதிரு ளவித்தை மூலமீ தகன்றான்
 மொய்யறி வெனவெனக் கிசைத்தான்
 போதக மார்க்கும் புகன்றமெய்க் குரவன்
 போரிவா ழாறுமா முகனே. (சு)

சச்சிதா நந்த மெனும் பெயர் மூன்றிற்
 றமூவுமா வரணமூன் றிவைதா
 நிச்சய வறிவாற் சமாதிரூ னத்தா
 னிகழ்வுறு சகசரூ னத்தா
 லச்சமின் றகலு மிவற்றினை யறியென்
 றருட்கட னிறறத்தெனை யளித்தான்
 பொய்ச்சமூக் ககன்ற மனத்திரூ நினைக்கும்
 போரிவா ழாறுமா முகனே. (ஏ)

சுருதியின் மூணிலா னினைவுகொண் டுலகந்
 துச்சமென் றுணர்தனிச் சயமாங்
 கருதுறு வினைவை யடக்கிபிவ் வுலகங்
 கானலென் றுணர்ந்திடல் சமாதி
 யிருவகை யாய்முன் னுரைத்தவை யின்றி
 யிலங்கறி வருவமா யிருத்தல்
 பெருவறு சகச ஞானமென் றிசைத்தான்
 போரிவா ழாறுமா முகனே (அ)

நிச்சய ஞானஞ் சமாதிஞா னங்க
 ணிராசையார் மனத்தினிற் கலங்கா
 தெச்சமென் றிருக்கு மாசையார் மனத்தி
 லிணைஞா னங்களுங் கலங்கு
 நச்சதல் வெகுளி யின்றிய சகச
 ஞானிக ணசையுளர் போலப்
 பொய்ச்சகத் துறினுங் கலங்குற ரென்றான்
 போரிவா ழாறுமா முகனே. (ஆ)

சித்தொரு நான்கிற் பிரமங்கூடத்தன்
 செப்புமா யாரகி தங்கண்
 மத்தமி லீச னுயிர்கடா மாயா
 சகிதங்கள் வழுத்து மிவ் வீசன்

சத்தெனுந் தன்னை மறப்பிலா மையினுந்
 றகுகதி தேடி லன் சீவன்
 பொய்த்தலில் வீடு தேடுமென் றிசைத்தான்
 போரிவா ழாறுமா முகனே. (க0)

ஒதுரு நாம மியானென தசுத்த
 முயர்ந்துள சுத்தவா தனைக
 ளாடிய திரோத மனுக்கிரகித்தா
 லாக்கைவாக் கியக்கவா தனைக
 னேதமில் காட்சி காண்பவ னென்ற
 விவற்றுளோர் வகுப்பினுன் மனத்தின்
 போதமி னினைவைப் பகுத்தடக் கென்றான்
 போரிவா ழாறுமா முகனே. (கக)

கயிலைவா ழரசு தந்தகற் பகமக்
 கனவா சுறைகொழிக் கனிநூ
 லியல்புறு கற்புக் கன்னிமா ரிருவ
 ரிருமருங் குறைவட மேரு
 வயிலுடன் மயிலுங் கோழியு மாடு
 மழகுடன் படைத்தமெய்க் கடவுள்
 புயலினஞ் சுரந்து பொழிதரு நீதிப்
 போரிவா ழாறுமா முகனே. (கஉ)

தடவடைப் பிறந்த ஈதியரச் சென்று
 தண்கடற் படமுடி மீது
 சுடர்விரி யுதய கதிர்மணி விளக்குஞ்
 சுந்தரப் போரிவே விறைபே
 மடமையின் றடியே னுனதரு ளமிர்த
 வாரியின் மூழ்கிட நினையாய்
 குடமுனி சிவந்த சடைமுடி யிவர்ந்த
 குரவணி சரணவா ரிசனே.

(4௩)

நேரிசை வெண்பா.

அன்ன மளிக்கும ரண்டினரைக் காக்குமார்
 சொன்ன மழைபோற் சொரியும - ருன்னினர்க்குத்
 தீதுபிணி தீர்க்குமார் செவ்வே ளிருக்கும
 ரோது திருப்போரு ரெம்மார்.

முற்றுப்பெற்றது.

சந்நியாசிகளின்

பத்து நாமங்கள்.

ஈஸ்வரர், விஷ்ணு. பிமஹ்மா, வசிட்டர், சத்தி, (சக்தி=வசிட்டர் குமாரர்) பராசரர், விபாசர், சுதர், கௌடபாதர், கோவிந்தபாதர், சங்கரபகவற்பாதர் என்பவர் ஆசிரியர்.

தீர்த்தம், ஆசிரமம், வனம், ஆரண்யம், கிரி, பர்வதம், சாகரம், சரஸ்வதீ, பாரதீ, புரீ என்பன பத்து நாமங்களாம்.

தத்துவமசியாதி இலக்கணம் வாய்ந்த திரிவேணி சங்கமத்தின் கண்ணே, தத்துவார்த்தனையால் ஸ்நானஞ்சய்தல், தீர்த்தமெனச் செப்பப்பெறும்.

ஆழ்ந்து மிகுந்து பார்த்த ஆசிரமத்தின் கண்ணே, ஆசாபாசம் அனைத்தும் விட்டிருப்பதோடு, விருக்ஷீழலை விடாதிருத்தலே, ஆசிரமமென அறையப்படும்.

தேவ இருஷிசுள் நீங்காதுநெருங்கிய நிர்மல ஸ்தானமாகிய வனத்தின்கண்ணே வாசஞ்செய்வதுடன், ஆசைக் கட்டை அடியோடறுத் திருத்தலே வனமென வழங்கப்பெறும்.

ஆனந்த நந்தனவநமாய் ஆரண்யத்தின் கண்ணே, இவ்விசுவம் யாவற்றையும் விடுத்துச்சென்று நிரந்தரம் நிலைபெற்றிருத்தல், ஆரண்யமென அறையப்பெறும்.

கம்பீரமாகிய அசுலப் பிரஹ்மத்தை யகமெனச் சாஷாத்தரிக்க வேண்டுமென்று உத்தேசித்து, ஸ்ரீமத்பகவத் கீதாமிருதத்தைப் பாராயணஞ் செய்வதின்மூல்கண்ணே தற்பரமாய், உயர்ந்த கிரியின் உந்த ஸ்தானத்தே வாசஞ்செய்தல், கிரியெனக் கீர்த்திக் கப்பெறும்.

சாரா சாரங்களைப்பிரித்தறிந்து, மகா மாட்சிமை தங்கிய அகண்டப் பிரஹ்மாகார விருத்தியைத்தரித்து, பருவதத்தடியில் பரமாநந்தத்தோடு வசித்தல், பர்வதமெனப்பகரப்பெறும்.

கம்பீரமாகிய ப்ரஹ்மநந்தசாகரத்தில் நிலைபெற்றிருக்கும் ஞான இரத்தினத்தை நன்கு கவர்ந்து,

சாஸ்திர மரியாதையைக் கடவாது பற்றியிருத்தல்,
சாகரமெனச் சாற்றப்பெறும்.

அசாரமாய சம்சார சாகரத்தின்கண்ணே, ஒப்
பற்ற ஒரு பரமேஸ்வரரைத் தனது வடிவமாய்
நன்கு தியானித்துச் சுரஞானத்தோடு நித்தியம் இர
மித்திருத்தல், சாஸ்வதியெனச் சாற்றப்பெறும்.

வித்தையின் பாரத்தால் மிகவும் நிறைந்து, சர்வ
பாரத்தையும் தணரவிடுத்து, துக்க பாரத்தை யறி
யாதிருத்தல், பாரதியெனப் பகரப் பெறும்.

ஞானதத்துவத்தாற் சம்பூரணத்தை அடைந்து,
பூரணதத்துவபதத்தில் நிலைபெற்று, பரப்பிரஹ்மத்
தின் கண்ணே பரமாநந்தமாய் நிரந்தரம் இரமித்தி
ருத்தல், புரீயெனப்புகலப்படும்.

மூற்றுப்பெற்றது.

மடமும் வேதமும்.

கிழக்குத்திசை, கோவர்த்தனமடம், இருக்கு வேதம், பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மம் மகாவாக்கியம், வனமும், ஆரண்யமும் நாமங்களாம், அஸ்டார்ணா, காசிப கோத்திரம், போகவாச சம்பிரதாயம், பிரகாச பிரஹ்மசாரி, ஸ்ரீ பதுமபாதர் ஆசிரியர், புருஷோத்தம க்ஷேத்திரம், பூர்வ ஆம்நாயம், மகோகதி தீர்த்தம், வக்கிர துண்டர் கணேசர், ஜகந்நாததேவதை, மகாதேவர் லோககாதர், தேவி விமலாம்பிகை, பைரவர் காலபைரவர்.

தேற்குத்திசை, சிருங்கேரிமடம், யஜுர் வேதம், அகம்பிரஹ்மாஸ்மி மகாவாக்கியம், புரீ, சரஸ்வதி, பாரதி என்பன நாமங்கள், அஷ்டார்ணா, பார்க்கவ கோத்திரம், பூரிவாச சம்பிரதாயம், சைதன்ய பிரஹ்மசாரி, ஸ்ரீ சுரேஸ்வரர் ஆசிரியர், இராமேஸ்வர க்ஷேத்திரம், தக்ஷிணம்நாயம், துங்கபத்திரை தீர்த்தம், கணேசர் விக்நராஜர், தேவதை ஆதிவராகம், மகாதேவர் வித்யாசங்கரர், (மல்லிகேஸ்வரர்) (இருஷ்ய சிருங்கர்) தேவி சாரதாம்பிகை, (தேவி காமாക്ഷி) பைரவர் உன்மத்த பைரவர்.

மேற்குத்திசை, சாரதாமடம், சாமவேதம், தத்
 துவமசி மகாவாக்கியம், தீர்த்தம், ஆசிரமம் என்பன
 நாமங்கள், அஷ்டார்ண, அகஸ்திய கோத்திரம்,
 கீடவார சம்பிரதாயம், ஸ்வரூப பிரஹ்மசாரி, அஸ்
 தாமலகர் ஆசிரியர், துவாராவதி க்ஷேத்திரம், பச்
 சிம ஆம்நாயம், கோமதி (கோமுகி) தீர்த்தம், கிரு
 வ்ஷணபிங்காக்ஷர் கணேசர், வாசுதேவர் தேவதை,
 மகாதேவர் சித்தேஸ்வரர், தேவி பத்திரகாளி, பை
 ரவர் படுக பைரவர்.

வடக்குத்திசை, ஜோதிஷ்மடம், அதர்வண
 வேதம், அயமாத்மாப் பிரஹ்மம், மகாவாக்கியம்,
 கிரி, (பர்வதம்,) சாகரம் என்பன நாமங்களாம்,
 அஷ்டார்ண, ஆத்திரேய கோத்திரம், ஆநந்தவார
 சம்பிரதாயம், ஆநந்தப் பிரஹ்மசாரி, தோடகர்
 ஆசிரியர், பதிரிகாச்சிரமம் க்ஷேத்திரம், உத்தர
 ஆம்நாயம், அலகநந்தை தீர்த்தம், கஜாநநர் கணே
 சர், நாராயணதேவதை, மகாதேவர் கேதார நாதர்,
 புண்ணியகிரி தேவி, பைரவர் ஆநந்தபைரவர்.

முற்றுப்பெற்றது.

ஓம்
தத்ஸத்.

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசாரியர்
அஷ்டோத்தரசத நாமாவளி.

- ஸ்ரீ சங்கராசார்யவர்யாய நமః க
- ,, பிரஹ்மாநந்தப்ரதாயகாய நமః
- ,, அஜ்ஞானதிமிராதித்யாய நமః
- ,, ஸுஜ்ஞானம்புதிசந்த்ரமஸே நமః
- ,, வர்ணாச்ரமபிரதிஷ்டாத்ரே நமః ௫
- ,, முக்திப்ரதாயகாய நமః
- ,, சிவ்யோபதேசநிரதாய நமః
- ,, பக்தாபீஷ்டப்ரதாயகாய நமః
- ,, சூக்ஷ்மதத்வரஹஸ்யஜ்ஞாய நமః
- ,, கார்யாகார்யப்ரபோதகாய நமః ௧௦
- ,, ஜ்ஞானமுத்ராஞ்சிதகராய நமః
- ,, சிவ்யஹ்ருத்தாபஹாரகாய நமః
- ,, பாரிவ்ராஜகாச்ரமோத்தர்த்ரே நமః
- ,, சர்வதந்த்ரசுவதந்த்ரதியே நமః
- ,, அத்வைதஸ்தாபஞ்சார்யாய நமః ௧௫
- ,, சாக்ஷாத்சங்கரரூபப்ருதே நமః
- ,, ஷண்மதஸ்தாபஞ்சார்யாய நமః

ஸ்ரீ த்ரயீமர்கப்பரகாசகாய நமঃ

,, வேதவேதாந்ததத்வஜ்ஞாய நமঃ

,, தூர்வாதிமதசண்டநாய நமঃ

௨௦

,, வைராக்யநிரதாய நமঃ

,, சாந்தாய நமঃ

,, ஸம்ஸாரார்ணவதாரகாய நமঃ

,, ப்ரஸந்நவதநாம்போஜாய நமঃ

,, பரமார்த்தப்ரகாசகாய நமঃ

௨௧

,, புராணஸ்மிருதிஸாரஜ்ஞாய நமঃ

,, நித்யத்ருப்தாய நமঃ

,, மஹாதே நமঃ

,, முநயே நமঃ

,, நித்யாநந்தாய நமঃ

௨௨

,, நிராதங்காய நமঃ

,, நிஸ்ஸங்காய நமঃ

,, நிர்மலாத்மகாய நமঃ

,, நிர்மமாய நமঃ

,, நிரஹங்காராய நமঃ

௨௩

,, விச்வவந்த்யபகாம்புஜாய நமঃ

,, ஸத்யவ்ரதாய நமঃ

,, ஸத்பாவாய நமঃ

374 ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசாரியர்

ஸ்ரீ ஸங்க்யாதீதகுணேஜ்வலாய நமः

,, அநகாய நமः ச0

,, ஸாரஹ்ருதயாய நமः

,, ஸுதியே நமः

,, ஸாரஸ்வதப்ரதாய நமः

,, ஸத்யாத்மனே நமः

,, புண்யசீலாய நமः ச0

,, ஸாங்க்யயோகவிசக்ஷணாய நமः

,, தபோராசயே நமः

,, மஹாதேஜஸே நமः

,, குணத்ரயவிபாகவிதே நமः

,, கலிக்நாய நமः 00

,, காலகர்மஜ்ஞாய நமः

,, தமோகுணநிவாரகாய நமः

,, பகவதே நமः

,, பராதீஜேத்ரே நமः

,, சாரதாஹ்வானபண்டிதாய நமः 00

,, தர்மாதர்மவிபாவஜ்ஞாய நமः

,, லக்ஷ்யாலக்ஷ்யபேதப்ரதர்சகாய நமः

,, நாதபிந்துகலாபிஜ்ஞாய நமः

,, பேரகிஹ்ருத்பத்மபாஸ்கராய நமः

ஸ்ரீ அதீந்திரியஜ்ஞானநிதயே நமஃ

௬௦

,, நித்யநித்யவிவேகவதே நமஃ

,, சிதாநந்தாய நமஃ

,, சின்மயாத்மனே நமஃ

,, பாகாயப்ரவேசக்ருதே நமஃ

,, அபானுஷ்சரித்ராட்யாய நமஃ

௬௧

,, க்ஷே மதாயிநே நமஃ

,, க்ஷமாகராய நமஃ

,, பவ்யாய நமஃ

,, பத்ரப்ரதாய நமஃ

,, பூரிமஹிம்நே நமஃ

௬௨

,, விச்வரஞ்சகாய நமஃ

,, ஸ்வப்ரகாசாய நமஃ

,, ஸதாதாராய நமஃ

,, விச்வபந்தவே நமஃ

,, சுபோதயாய நமஃ

௬௩

,, விசாலகீர்தயே நமஃ

,, வாகீசாய நமஃ

,, ஸர்வலோகஹிதோத்ஸுகாய நமஃ

,, கைலாஸயாத்ரா ஸம்ப்ராப்த சந்த்ர

மௌலிப்ர பூஜகாய நமஃ

376 ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாடாசாரியர்

ஸ்ரீ காஞ்ச்யாம் ஸ்ரீசக்ர ராஜாக்ஷய யந்த்ர

ஸ்தாபன தீக்ஷிதாய நமஃ

அ௦

„ ஸ்ரீ சக்ராத்மக தாடங்க தோஷி தாம்பா
மனோரதாய நமஃ

„ ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸுத்ரோபநிஷத் பாஷ்
யாதி க்ரந்தகல்பகாய கமஃ

„ சதுர்திக்சதுராயப்நாய ப்ரதிஷ்
டாத்ரே நமஃ

„ மஹாமதயே நமஃ

„ த்விஸிப்ததி மதோச்சேத்ரே நமஃ

அரு

„ ஸர்வதிக்விஜயப்ரபவே நமஃ

„ காஷாயவஸனோபேதாய நமஃ

„ பஸ்மோத் துளிதவிக்ரஹாய நமஃ

„ ஞானாத்ம கைதண்டாய நமஃ

„ கமண்டலு லஸ்த்கராய நமஃ

க௦

„ குருபூமண்டலாசார்யாய நமஃ

„ பகவத்பாதஸம்ஞகாய நமஃ

„ வ்யாஸஸந்தர்சன ப்ரீதாய நமஃ

„ ரிஷ்யசிஞங்க புரேச்வராய நமஃ

„ ஸௌந்தர்ய லஹரீ முக்யபஹு

ஸ்தோத்ர விதாய நமஃ

கரு

ஸ்ரீ சதுஷ்ஷஷ்டிகளாபிஜ்ஞாய நமஃ

,, ப்ரஹ்மராக்ஷஸ தோஷகாய நமஃ

,, ஸ்ரீமன்மண்டனமிச்சராக்ய ஸ்வயம்பு
ஜயசந்துதாய நமஃ

,, தோடகாசார்ய ஸம்பூஜ்யாய நமஃ

ஸ்ரீ பத்மபாதர்ச்சிதாங்க்ரிகாய நமஃ ௧00

,, ஹஸ்தாமலகயோகீந்த்ர பிரஹ்ம

ஜ்ஞானப்ரதாயகாய நமஃ

,, சுரேச்வராக்ய ஸச்சீவ்ய ஸ்வயாஸாச்

ரம தாயகாய நமஃ

,, ந்ருவிம்ஹபக்த ஸத்ரத்நகர்பஹோரம்ப

பூஜகாய நமஃ

,, வ்யாக்யான விம்ஹாஸநாதீசாய நமஃ

,, ஜகத்பூஜ்யாய நமஃ

௧0௫

,, ஜகத்குரவே நமஃ

,, ஸ்ரீமத் சங்கராசார்யஸ்ர்வலோக

குரவே நமஃ

,, பராய நமஃ

௧0௬

இதி ஸ்ரீமத் க்ருஷ்ணேந்த்ரவிர்சிதா ஸ்ரீ சங்கரா
சார்யாஷ்டோத்தர சதநாமாவலீ ஸமாப்தா.

ஓம் தத் சத்.

ஸ்ரீ வித்தியாரண்யாஷ்டோத்தர
சதநாமாவலி.

ஸ்ரீ வித்தியாரண்ய மஹாயோகிநே நமஃ க

- ,, மஹாவித்தியாப்ரகாசகாய நமஃ
- ,, ஸ்ரீ வித்யாநகரோத்தர்த்ரே நமஃ
- ,, வித்யாரத்நமஹோததே நமஃ
- ,, ராமாயணமஹாஸப்தகோடிமந்தர பிர

காசகாய நமஃ ௩

- ,, ஸ்ரீ தேவீகருணாபூர்ணய நமஃ
- ,, பரிபூர்ணமனோதாய நமஃ
- ,, விருபாக்ஷமஹாக்ஷேத்ரா ஸ்வர்ண
வ்ருஷ்டிப்ரகல்பகாய நமஃ
- ,, வேதத்ரயோல்லஸத்பாவ்ய கர்த்
தாய நமஃ

- ,, தத்வார்த்தகோவிதாய நமஃ ௧௦
- ,, பகவத்பாதநிர்ணீத வித்தாந்தஸ்தாப
னப்ரபவே நமஃ

- ,, வர்ணாச்ரமவ்யவஸ்தாதாயை நமஃ
- ,, நிகமாகமஸாரவிதே நமஃ

ஸ்ரீ ஸ்ரீமத்கர்ணாடராஜ்யஸ்ரீசம்பத் லிம்
ஹாஸநப்ரதாய நமஃ

॥ ஸ்ரீமத்புக்கமஹிபாலராஜ்யபட்டாபி
ஷேக க்ருதே நமஃ

கரு

॥ ஆசார்யக்ருதபாஷ்பாதிக்கிரந்த வ்ரு
த்தி ப்ரகல்பகாய நமஃ

॥ ஸகலோபநிஷத்பாஷ்பதீபிகாதி ப்ர
காசக்ருதே நமஃ

॥ ஸர்வசாஸ்தரார்த்த தத்வஜ்ஞாய நமஃ

॥ மந்தரசாஸ்த்ராப்திமந்தராய நமஃ

॥ வித்வந்மணிசிரச்லாக்யபஹுக்ரந்த
விதாயகாய நமஃ

உ௦

॥ ஸாமஸ்வதஸமுத்தர்த்தாய நமஃ

॥ ஸாராஸாரவிசக்ஷணாய நமஃ

॥ ச்ரேளத ஸ்மார்த்த ஸதாசார ஸம்ஸ்
தாபந துரந்தராய நமஃ

॥ வேதசாஸ்த்ர பஹிர்யூத துர்மதாம்
பேரதி சோஷகாய நமஃ

॥ துர்வாதிகர்வ தாவாக்நயே நமஃ

உ௧

॥ ப்ரதிபக்ஷேப கேஸரிநே நமஃ

ஸ்ரீ டசோஜைவாத்ருகஜ்யோத்ஸ்நாபிர

காசித்திகந்தராய நமஃ

,, அஷ்டாங்கயோகநிஷ்டாதாயை நமஃ

,, ஸாங்க்யயோக விசாரதாயை நமஃ

,, ராஜாதிராஜ ஸந்தோஹ பூஜ்யமான
பதாம்புஜாய நமஃ

ந.௦

,, மஹாவைபவஸம்பந்நாய நமஃ

,, ஒளதார்ய ஸ்ரீனிவாஸபுவே நமஃ

,, த்ரியங்காந்தோளிகாமுக்யஸமஸ்சபிநு
தாஞ்சிதாய நமஃ

,, மஹாபோகினே நமஃ

,, மஹாயோகினே நமஃ

ந.௩

,, வைராக்கியபிரதமாச்ரயாய நமஃ

,, ஸ்ரீமாந்பரமஹம்ஸாதிஸத்ருவே நமஃ

,, கருணாநிதயே நமஃ

,, தபஃ பிரபாவநிர்தூத தூர்வாரகலிவைப
வாய நமஃ

,, நிரந்தரசிவத்யானசோஷிதாபலகல்ம

ஷ்டாய நமஃ

ச.௦

,, நிர்ஜிதாராதிஷ்ட்வர்காய நமஃ

,, தாரித்ரோந்மூலநக்ஷமாய நமஃ

ஸ்ரீ ஜிதேந்த்ரியாய நமஃ

,, ஸத்பவாதிநே நமஃ

,, ஸத்யஸந்தாய நமஃ

,, த்ருடவிரதாய நமஃ

,, சாந்தாத்மாய நமஃ

,, ஸுசரித்ராட்யாய நமஃ

,, ஸர்வபூதஹிதோத்ஸுகாய நமஃ

,, க்ருதக்ருத்யாய நமஃ

,, தர்மசீலாய நமஃ

,, தாந்தாய நமஃ

,, லோபவீர்ஜிதாய நமஃ

,, மஹாபுத்யாய நமஃ

,, மஹாவீர்யாய நமஃ

,, மஹாதேஜாய நமஃ

,, மஹாமநாய நமஃ

,, தபோராசயே நமஃ

,, ஜ்ஞானராசயே நமஃ

,, கல்யாணகுணவாரிதயே நமஃ

,, நீதிசாஸ்த்ரஸமுத்தர்த்தாய நமஃ

,, ப்ராஜ்ஞமௌலிசிரோமணயே நமஃ

,, சுத்தஸத்வமயாய நமஃ

சுரு

ரு

ருரு

கூ

ஸ்ரீ தீராய நமஃ

„ தேசக்ாலவிபாகவிதே நமஃ

௬௫

„ அதீந்த்ரியாய நமஃ

„ ஜ்ஞானநிதயே நமஃ

„ பூதபாவ்யர்த்தகோவிதாய நமஃ

„ குணத்ரயவிபாகஜ்ஞாய நமஃ

„ ஸந்யாஸாச்ரமதீக்ஷிதாய நமஃ

௭௦

„ ஜ்ஞானாத்மகைகதண்டாட்யாய நமஃ

„ கௌஸம்பவஸநோஜ்வலாய நமஃ

„ ரூத்ராக்ஷாலிகாதாரிணே நமஃ

„ பஸ்மோத்தூளிததேஹாய நமஃ

„ ஹஸ்தமாலாலஸத்தஸ்தாய நமஃ

௭௫

„ த்ரிபுண்ட்ராங்கிதமஸ்தகாய நமஃ

„ தராசுரதபஸ்ஸம்பத்பலாய நமஃ

„ சுபமஹோதயாய நமஃ

„ சந்தரமௌலீச்வர ஸ்ரீமத்பாதபத்மார்
ச்ச நோத்ஸுகாய நமஃ

„ ஸ்ரீமத்சங்கரயோகீந்தரசரண ஸக்த
மனஸாய நமஃ

௮௦

„ ரத்னகர்ப்பகணைசானப்ரபூஜன பராய
ணாய நமஃ

ஸ்ரீ சாரதாம்பா திவ்யபீடஸபர்யாதத்பராச
யாய நம:

,, அவ்யாஜகருணாமூர்த்திநே நம:

,, பிரஜ்ஞாநிர்ஜிதகீஷ்பதயே கம:

,, ஸுஜ்ஞானஸத்க்ருதாய நம:

அநி

,, ஜகல்லோகாநந்தவிதாயகாய நம:

,, வாணீ விலாஸபவநாய நம:

,, ப்ரஹ்மாநந்தைகலோறுபாய நம:

,, நிர்மலாய நம:

,, நிரஹங்காராய நம:

க௦

,, நிராலஸ்யாய நம:

,, நிராகுலாய நம:

,, நிச்சிந்தாய நம:

,, நித்யஸந்துஷ்டாய நம:

,, நியதாத்மாய நம:

க௮

,, நிராமயாய நம:

,, குருபூமண்டலாசார்யாய நம:

,, குருபீடப்ரதிஷ்டிதாய நம:

,, ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ராய நம:

,, மந்த்ரயந்த்ரவிசக்ஷணாய நம:

க௦௦

,, சிஷ்டேஷ்டபலதாதாய நம:

ஸ்ரீ துஷ்டநிக்ரஹதீக்ஷிதாய நமஃ

„ ப்ரதிஜ்ஞாதார்த்த நிர்வோடாய நமஃ

„ நிக்ரஹாநுக்ரஹப்ரபவே நமஃ

„ ஜகத்பூஜ்யாய நமஃ

க௦௫

„ ஸதாநந்தாய நமஃ

„ ஸாக்ஷாத்சங்கரரூபப்ருதே நமஃ

„ மஹாலக்ஷ்மீமஹாமந்த்ரபுரச சர்யா

பராயணாய நமஃ

க௦௮

வித்தியாரண்ய மஹாயோகிநாம் நாடஷ்டோத்த
ரம் சதம், யஃ பதேத்ஸத்தம் ஸம்பத்ஸாரஸ்வத
நிதிர்பவேத்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணேந்தரவிரசித

ஸ்ரீ வித்தியாரண்யாஷ்டோத்தர

சதநாமாவலி

சம்பூர்ணம்.

